

د اسلام د پېل

اتلي مېرمنې

ٿٻاڙه او ترتیب : عبدالحق ثاقب (هزارناوي)

Ketabton.com

د کتاب نوم : د محمد صلی الله علیه وسلم د وخت بنسجی

ڦبارن : عبدالحق ثاقب (هزارناوی)

کمپوز : رحمت الله ماموند

دالی

گران پلار ته !

گرانی مور ته !

تقریظ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى، والصلوة والسلام على من لا نبى بعده،

وبعد :

صحابه کرام رضوان الله عليهم اجمعین، له رسول الله صلی الله علیہ وسلم خخه را وروسته داسلام د سپیختلی دین اعیان او ساتونکی دی . عبدالله بن مسعود رضی الله عنہ فرمایی : (اختارهم الله لصحبة نبیه) الله جل جلاله صحابه کرام د خپل پیغمبر رسول الله صلی الله علیہ وسلم د صحبت او ملکر تیا لپاره خوبن کړي وو . د خیر القرون لومړنی او ممتاز شخصیات همدغه صحابه کرام دی . او الله جل جلاله د هفوی د عددالت او د خپل پیغمبر محمد صلی الله علیہ وسلم سره د صحبت او نصرت یادونه په قرآن کریم کې کړی ده . نو د دا سی سترو اشخاصو عاداتو، اخلاقو او لوړو کارنامونه څان خبرول څکه ضروري دی ، چې الله جل جلاله په خپل کتاب قرآن کریم کې د هفوی د اتباع حکم کړی دی . الله جل جلاله فرمایی : (واتبع سبيل من انا به الي) . او دا یقینی خبره د چې په صحابه کرامو کې څینې بسخینه صحابیاتی هم شته . چې د هفوی سیرت او تاریخ له غیرت او انسانی کړنې نه ډک دی . سره له دې چې د صحابه کرامو په پیژندنه او تاریخ باندې علماء کرامو ډېر زیات تصانیف او لیکنې کړی دی ، لکه دوکتور محمد زازی حاج عثمان تقریباً د اتیا کتابونو نومونه یاد کړی دی . چې هغه د صحابه کرامو متعلق لیکل شوی دی . خو زموږ محترم وررو عبدالحق ثاقب (حفظه الله ورعاه) چې کومه لیکنې کړی ده ، داد او سنی عصر ، په څانګړې توګه د مسلمانو خویندو لپاره یوه بنه نومونه ده . په اسانه پښتو ژبه کې لیکل شوې ده . باید چې هر خوک یې مطالعه کړي او ګټه ترې پورته کړي . الله رب العزت دې دغه لیکنې په خپل عالي دربار کې قبوله او منظوره کړي او زموږ د ټولو لپاره دې دنجات ذریعه وکړخوي . آمين

وصلی الله وسلم على نبینا محمد وعلی آلہ وصحابہ وسلم

شیخ القرآن میر سمیع الحق

01-12-2014

پیښور، پاکستان

تقریظ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله حمد الشاكرين ، والصلوة والسلام على رسوله محمد وآلها وصحبه اجمعين ، وعلى من تبعهم باحسان الى يوم الدين .

وبعد :

(د محمد صلی الله علیہ وسلم د وخت بسحی) دا کتاب چې عبدالحق ثاقب (هزارناوی) ژبارلی او ترتیب کړی ، له یدلوا او لوستلو سره سم مې ورته د زړه له کومې د خیر او عافیت او روغتیا هیله خرگنده کړه ، او له الله جل جلاله مې ورته دعاء وغوبسته چې په عمر او علم کې یې برکت واچوی .

هغه کړنه ، لیکنه ، مندې ترړه ، خبره او بیان چې د صحابه کرامو رضوان الله علیہم د سیرت ، تاریخ ، اخلاقو او نېکو کارنامو په اړه وي ، د مسلمان انسان احساس راژوندی کوي او اروا ته یې تازه ګی وربخښي ، دا یو مالوم حقیقت دی چې عربی ژبه په دې برخه کې غني او شتمنه پانګه لري ، د اسلام د پیل اتلې ، مبارزې او عالمې مېرمنې چې ډېری اسلامي احکام دهمدوی په واسطه نسلونو نسلونو ته لېږدول شوي ، اړینه ده چې ، زموږ مېرمنې په ځانګړې توګه او هر مسلمان په ټولیزه توګه د غوره پېړی د اتلوا او مبارزو مېرمنو په اړه خپله علمي پانګه غني او له کارنامو او اخلاقو یې په ورځني ژوند کې عبرت او زده کړه وکړي . د دې لپاره چې د مؤمنانو د میندو ، د رسول الله صلی الله علیہ وسلم د بیانو ، لوہنو او د صحابه کرامو رضوان الله علیہم د لوہنو ، میندو او مېرمنو له تاریخ او سیرت خخه خبر شو ، په پښتو ژبه کې د دې کتاب ارزښت بشکاره او د لکه دلمړ په خېر روبسانه ګورم .

په پښتو ژبه کې لا تراوسه داسي جامع ، مانع او مدلل کتاب په دې حساسه موضوع کې چې د ځینو صحابیاتو په ژوند رندا اچول دي ، زما په نظرنه دی راغلي .

الله رب العالمين دې مسلمانانو ورونو او خویندو ته توفيق ورکړي ترڅوله دې کتاب خخه ګټه پورته کړي . په دې هیله یم چې د کتاب په ليدو او لوستو به د هغو کسانو ذهنونه روبسانه شي چې د صحابه کرامو او په ځانګړې توګه یې د صحابیاتو رضوان الله علیهん په اړه ذهنونه مسموم شوي دي . په دې کتاب کې د صحابیاتو د ژوند هغه تکلیفونه نغښتل شوي او خېړل شوي چې د الله جل جلاله او د اسلام د پیل په سختو پړاوونو کې یې تېر کړي او قرباني یې ورکړي .

په پای کې دادعاء غواړم چې رب العزت دې د مولانا عبدالحق ثاقب (هزارناوی) په قلم او علم کې برکت واچوی او دا خدمت دې الله تعالى ورته د آخرت دنجات ذریعه و ګرځوی . آمين ، ثم آمين .

ابوثاقب سید احمد شاه (قریشی)

تقریظ

الحمد لله ، والصلوة والسلام على رسول الله .

اما بعد :

د انسان د پوهی او برياليتوب لپاره الله جل جلاله په دنيا کې د انبیاء عليهم السلام لپری پیل کړه ، چې دهفوی په واسطه یې انسان د کفر او ناپوهی له تيارو خخه راوويستل . الله جل جلاله د پیغمبرانو دالپری د وروستي پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم په راتګ سره پای ته ورسوله . د محمد صلی الله علیه وسلم په اتباع باندي الله جل جلاله ټول امت مکلف کړي . لکه خنګه چې وروستي پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم پر ټولو پیغمبرانو غوره والي لري ، همدا راز ، امت یې هم تر نورو امتونو غوره دي ، او وروستي خلکو ته یې د صحابه کرامو رضوان الله علیهم ايمان معياري ګرځولي . الله جل جلاله فرمایي : (فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا) که چېږي خلک د صحابه کرامو په څېر ايمان را پوري ، نو یقينا دوی به په هدایت شي او سمه لاره به یې موندلې وي . د رسول الله صلی الله علیه وسلم په وخت کې د نارينه وو ترڅنګ د غښتلي ايمان لرونکي ، مبارزي ، وتلي او معياري بسخې هم ولا پرې وي . د اسلام د بريا او تبلیغ لپاره یې د صحابه کرامو سره خنګ په خنګ مبارزه کوله ، دا پاکې مېرمنې (صحابياتي رضوان الله علیهم) د وروستنيو بسخو او نارينه وو لپاره يو نېکه قدوه ګنډل کېږي او د اسلام په تاریخ کې یې د غوره مثال او بې ساري نمونې په توګه خپل نومونه ثبت کړي دي ، تاسو ته مالومه ده چې د اوسيني وخت خینو بسخو د اسلام بنستيزه لاره پېښې ، غربې او لويدېخوال دود پرې اغیزه کړي او دهفوی پر پل یې پل اينېنۍ ، دا په دې دلالت کوي چې ډېرى داسي بسخې له خپل دين خخه ناخبره دي . خو دا ډول کتابونه او ليکنې د هفو بسخو لپاره یوه غوره لاره پرانيزې ترڅو له دين خخه ناخبره او له اصلي لارې خخه اوښتني بسخې د اسلام د پیل له مبارزو مېرمنو صحابياتو رضوان الله علیهم سره اشنا کړي . او د معياري بسخو په پېروي سره دوی د راتلونکو نسلونو لپاره معیار و ګرځي . د ګران ورور عبدالحق ثاقب (هزارناوي) دا کتاب په دې ډګر کې هرې کورني ته یوه ارزښتناکه او تلپاتې دالي ګنډلۍ شو . د کورنيو د اصلاح په موخه زما غونښتنه له هر لوستونکي داده ، چې په خپلو کورنيو کې ورته وخت ورکړي او دردرس او زده کړې په توګه کورنيو کې ولوستل شي . هيله لرم چې دا غوره کتاب د بناغلي عبدالحق ثاقب (هزارناوي) صدقه جاريه شي ، او د هرې کورني د مثبت بدلون پر لوري ټپور او اغېزمن ګام شي . وصلی الله تعالى على خير خلقه محمد وعلى آله وصحبه اجمعين .

ابو محمد عزيز الرحمن (هزارناوي)

25-12-2014

کابل، افغانستان

سـرـيـزـه

د اسلام له پيله او آن تر دې دمه د تاريخ په اوږدو کې د اسلام دبمنانو، او په ځانګړې توګه یهودو او نصار اوو، تل هڅه کړې چې د اسلام پر ضد عمليات ترسره او د اسلام د مبارک دين د له منځه وړولو لپاره بېلا بېل پلانونه او دسيسي چوري کړي، چې په دې برخه کې په اسلامي نېړۍ کې ګنډ فعاليتونه ترسره کړي هم دي. کله چې دوي د پوهې لاري له ناکامۍ سره مخامخ شول، نو فكري جګړې ته یې مخه کړه. په فكري جګړه کې د اسلام دبمنانو له مختلفو لارو کار واخیست، او بېلا بېل نظریات او افکار یې رامنځته کړل. او ددي فعاليتونو د پرمخ بیولو لپاره یې مؤسسي او ټولنې چوري، بې کچې مالونه یې ولکول او په دې برخه کې یې د سوداګري په خېر پانګکوپې وکړې، په اسلامي ټولنو کې دېر داسي کسان چې د خپل دين اسلام په اړه یې کافي مالومات نه لرل، د دوی نظریاتو ته یې هر کلی ووايې او ملاتړ یې وکړه. په دې کار سره د اسلام دبمنانو ځانونو ته په اسلامي ټولنو کې د پرمختګ زمينه برابره کړه. د دوی ملاتړي او پلویان خو یانه پوهېدل او یا یې د مادي ګټو په خاطر ځانونو په ناپوهو کې وشمېرل او له لويدیعې ګمراه کاروان سره مله شول.

د بسحۇ آزادي، د بسحۇ حقوقه، د ماشومانو حقوقه، بشري حقوقه، مساوات، جنډر هغه موضوع ګانې دې چې لويدیعوال یې په سیوری کې خپلو شومو اهدافو ته ځانونه رسوي او د اسلام مخالفو بنستیونو ته په اسلامي ټولنه کې ئای پیدا کوي. لوړۍ یې دانظریه پیل کړه چې ګواکې بسحۇ په مزد کې له سېري سره بايد مساوی وي، یوازې په دې یې هم بسنې ونه کړه، بلکې په ټولیزه توګه یې بسحۇ دژوند په ټولو برخو کې له نارینه وو سره مساوی وګنډې. په اسلامي ټولنه کې د مساوات د ګلمې د مفهوم په راتګ سره، د مصر په خېر په يو شمېر نورو اسلامي هېوادونو کې نجوني راووتلي او خپلو حجابونو ته یې اور واچاوه. د مسلمانو بسحۇ د فساد په موخه لويدیعوالو خپلو پروژو ته ادامه ورکړه، او د بسحۇ د حقوقو، آزادي او مساوات په پرده کې یې د جنډر ګلمې ته زور ورکړې او س یې په افغانستان کې هم زور اخیستي.

لويدیعوال د بسحۇ حقوقو، آزادي، مساوات او جنډر نظریو په پرده کې غواړي اختلال (ګډوالې)، فحشاء، او د بسحۇ او نارینه وو ترمنځ مشابهت ته لاره هواره کړي، دا په داسي حال کې ده چې د اسلام سېپېڅلې دين د بسحۇ لپاره ځانګړي او د نارینه وو لپاره جلا احکام تاکلي. نو کله چې د اسلام سېپېڅلې دين د بسحۇ لپاره د حجاب، استئذان (اجازې غونښتل) خلوت، دنا محروم نارینه وو سره سفر کول، ګواهی ورکول (شهادت)، اختلال، د نارینه وو قوامت او د میراث حق او داسي نورو برخو کې ځانګړي احکام ایښې دی، خود جنډر فاسدې فلسفة دا ډول احکام ټول تر پېښولاندې کوي.

بسايې ځينې ملګري فکر وکړي چې د کتاب سريزه بل لور ته تللي، خوددي لپاره چې او سنۍ، بنځۍ، او د دوی په خلاف د یهودو او نصار او دسيسي د اسلامي او نبوت د زمانې له بنخو سره پر تله کړو، نو اړينه مې وبله چې سريزه یوازې او یوازې د لويدیخوالو د دسيسو د افشاء کولو او د صحابياتو په څېر د مسلمانو، مبارزو، صابر او مجاهدو مېرمنو د ځانګړن او بېلګو په توګه وړاندې کرم. هيله لرم چې دا کتاب به زمود د خويندو پر ژوندانه اغېز وکړي، د لويدیخوالو له دسيسو به خوندي پاتې شي او هغه تکلاره به غوره کړي چې د نبوت د وخت بنخو پلي کړې وه.

په پښتو ژبه کې د داډول يو کتاب نشتوالي يا کموالي دېته اوږي ایستلم چې د (نساء عصر النبوه) له یو عربي سريال شخه چې پښتو ته مې ترجمه او د ۲۰۱۴ کال د جولای په مياشت کې له شمشاد تلویزون شخه خپور شو، د کتاب په بنه ترتیب کړ، سره له دې چې ياد سريال د تلویزون لپاره انځوریزې ګنې صحنې لرلې، خو بیا مې هم له ډېر کار او سمونو وروسته دا کتاب تیار کړ.

د (محمد صلی الله علیه وسلم د وخت بنځۍ) په نوم دیني مالوماتي کتاب به له هغو ليکوالانو سره د یوې سرچينې په حیث مرسته وکړي چې غواړي د صحابياتو د ژوند په اوږه ليکنې او څېرنې وکړي.

د کتاب له ژبارې او ترتیب وروسته، د ادبی او ترکیبی سمونو په برخو کې د هیوادله تکره ليکوال او پیاوړی عالم بساغلي مولوي محمد ایاز ترنک شخه مننه کوم چې کتاب یې ولوست او د جملو د ترکیب او محتوا له پلوه یې ورکې سمونې وکړي. همدا راز له بساغلي مولوي محمد صديق (صدق) بساغلي واحد الله (مزل)، بساغلي احسان الله شيرزاد، بساغلي داکتر شفیق الله شریفی او له بساغلي روح الله مومند شخه نړۍ مننه چې د تل په خبر یې راسره د ليکنو په سمونه او بیا کتنه کې مرسته کړې او زه یې دېته وه خولم ترخو دا ژباره ترتیب او د کتاب په بنه یې د هیوادالو خدمت ته وړاندې کرم. دا کتاب هر لوستونکي ته ډالي کوم او هيله ترې کوم چې، تر لوستلو وروسته یې خپل ملګري ته ډالي کړي.

عبدالحق ثاقب (هزارناوی)

۲۰۱۴ نومبر ۰

کابل - افغانستان

ام معبد رضی الله عنها

مدينې منوري ته د رسول الله صلی الله علیه وسلم د هجرت لاره، له خطرونو، ننکونو او تکلیفونو ډکه وه، د قريشو مشرکینو هغه له کوره وشاره، او د هجرت په دې لاره کې يې تر تعقیب لاندې ونيوه... په دې لاره کې کېږدئ (خېمه) د محمد صلی الله علیه وسلم تر ټولو مهم تمھای ګنبل کېږي، چې له خپل ملګري سره یوځای دې کېږدئ ته نتوتی ۹۹. په دې خيمه کې دهغوی توده رکلی او بنه ميلمستيا شوې وه... تاریخ د خیمي د خاوندې هغه وصف تر ټولو دقیق، غوره او بشکلی وصف ګنبلی چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم په اړه يې بیان کړي دی.. نورو نارینه وو چې درسول الله صلی الله علیه وسلم کوم وصف کړي، دهغوی په پرتله د خیمي د خاوندې وصف ډېر ورته، دقیق او نېږدې نسودل شوی.

دا بشحه (ام معبد البدوية) نومېږي، چې وصف يې تر بل هر وصف کړه، ژور او ورته ګنبل کېږي، داهنې بشحه ده چې ددي وياړ يې ترلاسه کړي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم يې په خيمه کې تم شوی، او دا خای د هجرت له سترو او تاریخي نښو خخه شمېرل کېږي.

نوموږي مېرمن (عاتکه بنت خالد بن خلیف بن کعب بن خزاعه) نومېده.. او خاوندې څېل د تره ځوی وو، نوموږي (تمیم بن عبدالعزی الخزاعی) نومېده. دواړه په خپلو کنیو باندې مشهور شوی دي، عاتکه د (ام معبد) او خاوندې په (ابو معبد) په کنیو باندې شهرت لري.

ام معبد د (قدید) په سیمه کې او سیده، داسیمه د مدينې له لوري مکې ته نېږدې پرته ده. کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم او ابوبکر الصدیق رضی الله عنہ د مکې جنوب ته خبرمه له غار ثور خخه را ووتل او په دې ډاډمن شول چې د قريشو له تعقیب خخه را خلاص شول، دربیع الاول د میاشتې په خلورمه نېټه د دوشنبې ورځ سهار مهال دلته را ورسېدل، او له لیرې يې په دښته کې په جلا او په شګو پته د (ام معبد) په خېمه ستر ګې ولکېډې. دوى دا خيمه په دې خاطر دلته ایښې وه چې، په دې لاره د تېرې دونکو مسافرو لپاره ميلمستياوې وکړي او په مقابل کې دهغوی لخوا په ورکړل شویو مالونو خپل ژوند پر مخ بوخې.. رسول الله صلی الله علیه وسلم له خپل ملګري ابوبکر الصدیق رضی الله عنہ او عامر بن فهیره سره یوځای دام معبد رضی الله عنها خیمي ه راغي او د عبدالله به اريقط په نامه ورته یو کس لاره نسودله.

ام معبد یوه تکره، غښتلي، او د ډېر عمر بشحه وه، نوموږي به د خیمي مخې ته کښېناسته، او هغه کسان به چې په دې لاره تېرېدل خواړه به يې ورکول... محمد صلی الله علیه وسلم ترې پونښنه وکړه:

((آیاتا سره غونبه یا شیدې شته چې ویې پلورئ؟))

دوى له یادي مېرمنې سره هیڅ پیدانکړل،

هغې ورته وویل:

قسم په الله که موږ سره شه وای، نوستا سله ميلمستيا به مونه وی سپمولی، او د ميلمستيا حق به موپوره کړي وی،

زیاته یې کړه چې، مور له سختې وچکالې سره مخامنځ شوی ۹۹.

رسول الله صلی الله علیه وسلم وکتل، د خیمې څنډې ته یوه اوژه ولاړه ووه؟ پونښته یې وکړه:

ای ام معبددا اوژه دلته خه کوي؟

وېي ويل: دا اوژه له ناروغتیاله کبله له رمي پاتې شوې ده، نه یې شو کولی چې ورسره لاړه شي...

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ وفرمايل:

آیا شیدې ورکوي؟

وېي ويل:

دادېږه کمزورې ده...

وېي ويل:

اجازه راکوې چې راوېي لوشم؟

ام معبد ورتہ وویل:

هو، زما پلار او مور دې درنه ځار شي... که شیدې ورکې ګورې، نو راوېي لوشه!!!

رسول الله صلی الله علیه وسلم اوژه راوغونښه او لاس یې پري رابنکه، دالله نوم یې پري ياد کړ او تى یې ورتہ مسحه کړ.
بیا یې دومره یو لوښی راوغونښت چې نېدې لس کسان یې مړول، ترهفې یې اوژه راولوشه چې لوښی یې ترې ډک کړ.
ام معبد هم شیدې وڅښکلې، او ورسره صحابه کرامو رضوان الله علیهم هم وڅښکلې. کله چې دوى تول ماړه شول،
رسول الله صلی الله علیه وسلم تر ټولو وروسته وڅښکلې. بیا یې ددویم څلپاره په دې لوی لوښی کې اوژه راولوشه، او
له ام معبد سره یې ډک پرېښود. او په بل روایت کې رائحي چې، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ وویل:

کله چې ابومعبد راغي، دالوښی هغه ته ورکړه.

له دې وروسته، نبوي کاروان خپل هجرت ته د مدینې پر لور دوام ورکړ.

کله چې مابنام ابومعبد خپلې کمزورې او وړې رمي له څرخاۍ شخه راوستلي، او له ام معبد سره یې ډک لوښی شیدې
وليدلي چې آن د خو کسانو لپاره یې بسنې کوله، په حیرانتیا یې پونښته وکړه:

ام معبد دا دومره شیدې دې له کومه کړې؟ اوژه هم کمزورې ده او په کور کې بل لنک مال هم نشته؟

ام معبد ورتہ په څواب کې وویل:

نه قسم په الله ، پرموریو مبارک سپری تپر شو ، هغه داسې داسې خبرې کولې ،

ورته يې وویل :

ای ام معبد راته يې وصف کړه ؟

هغې د رسول الله صلی الله علیه وسلم په وصف باندې پیل وکړ ، او ویې ویل :

ما داسې يو سپری ولیده چې ، بنسکاره رینا يې درلوده ، غوره اخلاق ، خوشاله مخ او د ډېرنسکلې اندام خاوند وو ، سرېي هم کوچنی نه وو ، بنسکلې او زړه راښکونکی وو ، غټې او تورې سترګې يې لرلې ، او د وریځو ويښتان يې ګن وو ، زېږ غږې دirlod ، سترګې يې تک سپینې او منځ کې يې تک تور ګاته وو ، د وریځو دواړه خواوې يې ډېرې دقیقې او نرمې وي ، وریځې يې ډېرې راغېل شوې وي ، لوړه مرۍ او ګنه بریره يې درلوده ، چې غلى به شو د عزت په جامه به و پوښل شو ، او کله به يې چې خبرې کولې بنسکلې او د اور بد و پې خبرې به يې کولې . خوبې خبرې يې کولې ، خبرې يې غوشې وي ، بې ګټې او بې ارزښته خبرې به يې نه کولې .. خبرې يې داسې وي لکه د غاړکې موشکنې به راوتلي .. له ليرې به هم بنسکلې مالومېده ، او له نېډې به هم بنسکلې مالومېده .. متوضه ونه يې لرله ، نه يې په اوږدوالي د چا سترګې ستړې کولې ، او نه يې د ونې په لنډوالي د چا سترګه خپه يا ستړې کوله ، ددوه خانګو تر منځ خانګه وه ، په درې واړو کې ډېرنسکلې مالومېده ، او کله به يې چې امر و کړ ، ژربه يې د امر اطاعت او مننه کوله ، ټولو ملګرو به يې خدمت کاوه ، بې خایه خبرې به يې نه کولې او د خپل ملګري خبره به يې نه ردوله .

کله چې د ابومعبد مېرمن (ام معبد) د پیغمبر صلی الله علیه وسلم وصف بیان کړ ، خاوند يې وویل :

قسم په الله داد قريشو هغه سپری دی چې په لته پسې يې ګرځي .. او که ورسره مخ شوم ، نو ملګر تیابه يې کوم . او په بل روایت کې رائخي چې ابو معبد ورته وویل : زه به يې پېرووي وکړم . بیا يې زیاته کړه چې :

قسم په الله ، هڅه به وکړم چې دې کار ته ځان ورسوم ..

د سیرت ځینې کتابونه د اشعرونه هم راخلي ، ويل کېږي چې ددي بیتونو انګازې د مکې مکرمې په څندو کې خپرې شوې . هغه داسې وو :

جزی الله رب الناس خیر جزائه رفیقین حلا خیمتی ام معبد

همانز لا بالبر وارتخلافه فاصلح من أمسى رفيق محمد

فيالقصي ما زوى الله عنكمو به من فخار . لا يحاذى وسُؤدد

وقد غادرت وهنالديها بحالب يرد بها في مصدر ثم مورد

سلوا أختكم عن شاتها وإنائها فإنكموا إن تسألا الشاة تشهد

دعاهابشاة حائل فتحلبت له بصريح ضرة الشاة مزيد
لقد خاب قوم زال عنهم نبیهم وقدس من یسری إلیه ویغتدي
ترحل عن قوم . فزال عقولهم وحل على قوم بنور مجدد
هداهم به - بعد الصلاة - ربهم وأرشدهم من یتبع الحق یرشد
وقد نزلت منه على أهل يشرب رکاب هدی ، حلت عليهم بأسعد
نبی یرى ما لا یرى الناس حوله ویتلوا کتاب الله في كل مشهد
وإن قال في يوم مقالة غائب فتصديقها في ضحوة اليوم أو غد
ليهن أبا بكر سعادة جده بصحبته من یسعد الله یسعد
ويهن بنی کعب مكان فتاتهم ويقعدها للمؤمنین بمصرد

او کله چې د بنو کعب په قبیله کې د ام معبد کورنۍ او خپلوا نو دا خبر واورېدہ ، او له دې خبر شول چې محمد صلی الله علیه وسلم په دې لاره تېر شوی ، او ام معبد ته یې خیر رسیدلی او برکتونه یې پربینی دی ، دا ليوالتیا ورسره پیدا شوه چې کاش پیغمبر پر دوی تېر شوی واي ، آن هفوی به دا ورع دنېتې په توګه ټاکله چې په دې وچه دبسته ورباندې داسې ستړه پیروزونه شوې وه . قریشونه د رسول الله صلی الله علیه وسلم لوري مالوم کړي وو ، او ام معبد ته یې خلک راولیېل چې پونښته ترې وکړي .

آیا محمد درباندې تېر شوی دي ؟

هغې ورته په پوره بلاغت سره څواب ورکړ :

ستاسو په خبره نه پوهېرم ، بلکې د اوژې یو لوشنکی راته مېلمستیا راکړه .

رسول الله صلی الله علیه وسلم له خپل ملکري ابوبکر صديق رضي الله عنه سره روغ رمت مدینې منوري ته ورسېدہ .
هلهنه یې خلکو تودھر کلی وکړ ، او په مدینه منوره کې رسول الله صلی الله علیه وسلم لوړۍ اسلامي دولت جوړ کړ .

ام معبد هم له خپل خاوند ابو معبد سره یو خای هود وکړ چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم ملاقات ته ورشي ، له خپل خاوند سره مسلمانه شوه ، او مدینې منوري ته یې هجرت وکړ .

د هجرت په ۲۳ مه نېته ، د رسول الله صلی الله علیه وسلم له مړینې وروسته ، خلیفه د مؤمنانو میندو ته د لوړۍ ځل لپاره اجازه ورکړه چې حج اداء کړي . د حاجيانو کاروان د (قديد) په سيمه تېر شو ، دا هغه خاړي وو چې ام معبد رضي الله

عنها ورکی او سپدله . عثمان بن عفان ، او عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنهم ددی کاروان مشری کوله . ام معبد دا کاروان داسی بیان کړ :

عثمان او عبدالرحمن مې د عمر په خلافت کې ولیدل ، هغوي د پیغمبر عليه السلام په مېرمنو باندي حج و کړ . دهغوي په ډولیو باندی شنه خادرونه راخپاره وو ، هغوي یوه ډله خلک وو ، وړاندی یې ابن عفان په خپله سپرلی باندی ناست وو ، کله به چې میندو ته خوک ورنېدې کیده چېغه به یې وهله او ویل به یې : لیرې شه ، لیرې شه ! ! ابن عوف له میندو وروسته روان وو ، هغه به هم همداسې کول . هغوي زما کور ته نېدې په قدید سیمه کې واپول ، له خلکو جلاشول ، اوله هر لوري یې د ونو ترشاه پرده ونیوه . زه ورته ورغلام ، شمېر یې اته مېرمنو ته رسپده ، کله چې زه ورنېدې شوم ، ومهې ژړل ، پونښته یې وکړه چې :

ولي ژاپئ ؟

خواب مې ورکړل چې ،

رسول الله صلی الله علیه وسلم رایاد شو ، بیا هغوي هم و ژړل .

ومې ویل چې ، دلته زما کور ته راغلی وو . ددی خبرې سره سم یې زه وپیژندم او ماته یې توده رکلی ووایه .

بیا مې ورته ورته ګازرې او شیدې ورکړې ، او هغوي هم راخخه قبولې کړې .

ام معبد رضی الله عنها د عثمان بن عفان رضی الله عنہ تر وخته ژوندی وه . هغه به له دې لاري د کالیو سوداګری او د یمن د غلو او حبوباتو سوداګری او مالونه ټپول . د پیغمبر عليه السلام په اړه دهغې وصف او د ځانګړو بیان ، دهغې له مهینې تر چېرو پېړيو د تاریخ او سیرت کتابونوکې لا ژوندی پاتې دی .

یوه ورڅام معبد ته وویل شول چې :

ددی راز خه دی چې د نورو ټولو نارینه د وصف په پرتله ، د محمد صلی الله علیه وسلم په اړوند ستا وصف ډېر دقیق او کرهدی ؟

هغې خواب ورکړ :

خبرنه یاست چې د نېټې لیدل ، سېری ته د سېری له لیدو څخه ډېر دقیق وي ؟

او ویل کېږي چې د بلاغت او بیان امام ، علی بن ابو طالب رضی الله عنہ یوه ورڅو پوښتل شو :

د پیغمبر عليه السلام په اړه تراوشه کوم وصف دقیق او کړه ویل شوی دی ؟

خواب یې ورکړ چې :

هغه وصف چې ام معبد الخزاعية بيان کړي دی.

دا کومه د حیرانتیا خبره نه ده، ام معبد د اسې یوه مېرمن وه چې د محمد صلی الله علیه وسلم د وصف په اړه یې له نارینه
څخه و پتیا دېره زیاته او دقیقه وه. هغې یې اخلاق او جوړښت لیدلی وو، او وصف یې هغو شریفو او اصیلو ټکو ته نفوته
کړې وه چې، په بل هیڅ وصف کې یې نمونه نه ده ترسته ګوشوې.

ام رومان رضي الله عنها

دا ميرمن، مکي مکرمي ته د عربوله جزيرې (جزيرة العرب) خخه راغلي وه، د اسلام مبارڪ دين چي لا تازه په غوريپدا او خپرپدا وو، همـلتـه وـرتـه اللـه جـل جـلالـه دـاـويـاـپـهـ بـرـخـهـ کـيـ چـيـ دـاـسـلاـمـ سـيـيـخـلـيـ دـيـنـ وـمنـيـ. دـاهـفـهـ مـېـرـمـنـ وـهـ چـيـ خـاـونـدـ يـيـ تـرـ نـورـوـ نـارـينـهـ وـلـومـرـىـ مـسـلـمـانـ شـوـيـ اوـ دـ مـسـلـمـانـانـوـ لـومـرـىـ خـلـيفـهـ وـوـ. دـاـ بـنـجـهـ (ام رومان) نـومـيـرـيـ. دـ صـاحـبـهـ كـرامـوـ پـهـ دـلـهـ کـيـ رـاخـيـ، دـاـبـوـبـكـرـ صـديـقـ رـضـيـ اللـهـ عـنـهـ مـېـرـمـنـ، اوـ دـ عـايـشـيـ رـضـيـ اللـهـ عـنـهـ مـورـهـ وـهـ.

ام رومان، زينب نومېده، او ويل كيربي چي (دعد بنت عامر بن عويمير بن عبدشمس بن عتاب بن كنانة) نومېده. نوموري په خپله کينه (ام رومان) باندي مشهوره وه. او ياده صحابي د عربو جزيري د (سداد) په سيمه کي ستره شوي ده. هغې د (الحارث بن سخيرة الأزدي) سره واده وکړ، نوموري هم په خپل قوم کي یو مخور او د لوړ ځای خاوند وو. د حارث بن سخيرة خخه د ام رومان یوازي یو څوی پيداشوی وو چې د (الطفيل بن الحارث) په نوم يادېده.

او کله یې چې خاوند وغوبستل چې په مکه مکرمه کي ژوند وکړي، د خپلې مېرمن او څوی سره یو ځای (ام القرى) ته لارل، او هلتنه، نوموري اړ وو چې د یو مخور سپري سره په ايتلاف کي برخه واخلي، ترڅو خپل ژوند او امنيت تفصين کړي. یاد دود په قريشو کي ډېر عام وو. هلتنه یې د مکي له یو مخور، باوري او عزتمند سپري سره ايتلاف وکړ، نوموري (عبدالله بن أبي قحافة) نومېده، خلکو په (ابوبکر) پیژانده، او د ډېرې رښتونولی او صداقت له مخې، بیا په (صديق) باندي مشهور شو.

څه موده وروسته (الحارث بن سخيرة) وفات شو. او ميرمن (ام رومان) تري کونډه پاتې شوه. دا چې ابوبکر صديق رضي الله عنه ډېر عزتمند او مخور انسان وو، هغه هم د عربانو له دود او دستور سره سم، ملګري سره ده ګه له مهينې وروسته د وفاداري او اکرام په نيت د (ام رومان) غوبسته وکړه ... ام رومان هم د ابوبکر صديق رضي الله عنه دا غوبستنه ومنله. ځکه نوموري په ابوبکر صديق رضي الله عنه کي دا وړتیا او ځانګړې تیالیدله چې هم به ده ګه او هم به یې د څوی ساتنه او روزنه وکړي. نو دابوبکر رضي الله عنه د غوبستني سره سم یې له هغه سره واده وکړ. له هغه یې (عبدالرحمن) او (عایشه) وزیرپېدل. عایشه هغه ميرمن وو چې، رسول الله صلي الله عليه وسلم د ځان لپاره وغوبسته او، واده یې ورسه وکړ او د مؤمنانو دمیندو په کتار کې راغله.

کله چې په رسول الله صلي الله عليه وسلم وحیه رانازله شوه، او هغه مهال چې نوموري د حراء په غار کې په عبادت بوخت وو، ابوبکر صديق رضي الله عنه لومړي کس وو چې د محمد صلي الله عليه وسلم په دعوت او رسالت ايمان راوړ نوموري ژر دا رسالت خپلې ميرمنې ته بيان کړ، او سمدلاسه یې په اللہ جل جلاله او د محمد صلي الله عليه وسلم په رسالت او نوي دين ايمان راوړ ..

د ابوبکر صديق رضي الله عنه کور، یوله هفو کمو کورونو خخه وو چې، رسول الله صلي الله عليه وسلم به ورته ډېر راتللو، ددي کور غړو په پراخه سينه اسلام ته غاړه کېښوده، او د پیغمبر عليه السلام به یې بشه ميلمستيا کوله، د صديق او ام

رومأن کور، د محمد صلی الله علیه وسلم له کور وروسته لومړي اسلامي کور وو چې، د الله تعالی کلمه ورکې پورته شوه او اسلامي دعوت ته يې په خپل انګړ کې خای ورکړي وو..

په دې وخت کې ستر زیری هغه وو چې، کله (خولة بنت الحکیم رضی الله عنها) په مکه مکرمه کې د ابوبکر صدیق رضی الله عنہ کور ته راغله او د محمد صلی الله علیه وسلم لپاره يې د عایشی غوبښته وکړه.

دا کار ام رومان رضی الله عنها د خان لپاره وياپه وګانه، او د هغه کور لپاره يې د عزت خای وباله چې، له محمد صلی الله علیه وسلم سره د رښتونې عقیدې، جهاد او مبارزې له ادرسه یوځای شوی دی..

ام رومان رضی الله عنها له خپل خاوند ابوبکر رضی الله عنہ سره یوځای د رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه په مال او خان سره دفاع کوله. نوموري به ابوبکر رضی الله عنہ لیده چې خپل مالونه به يې د کمزورو مسلمانانو غلامانو د خلاصلو په لاره کې لکول، هیڅکله يې پر ابوبکر رضی الله عنہ نیوکه ونه کړه، او نه يې په دې تندی تریو کړ چې ګواکې مالونه يې په دې لاره کې لکول کېدل. ... نوموري په همدي حالت ترهفې پاتې وه چې، خاوند يې له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یوځای په هجرت ووت، ابوبکر چې څه مال درلود، ټول يې له خان سره واخیست، او ام رومان يې په مکه مکرمه کې له خپل دوه لونو (اسماء او عایشه) سره پرېښوده. ام رومان په مکه مکرمه کې د قریشو د مشر کانو سخت ظلمونه وزغم، دوی ترهفې هلتله ول، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یوکس ورولیږه او د خپلې او د ابوبکر رضی الله عنہ د کورنۍ غري يې له خان سره له مکې خخه مدینې منوري ته یوړل.

کله چې ام رومان رضی الله عنها مدینې منوري ته ورسیده، هلتله ورتله دا وياپه ورپه برخه شو چې، لور يې (عايشه رضی الله عنها) د محمد صلی الله علیه وسلم کور ته داخله شوھ .. په دې خوشالیېري چې لور يې د مؤمنانو د میندو په کتار کې رائخي.. خوددې سره په خنګ کې، د هجرت په شپږم کال پر عایشې رضی الله عنها باندې د بهتان او تور سخته لمبه هم پر خان تیروي.. داهغه مهال وو چې د ام رومان لور عایشه رضی الله عنها د یوې اړتیا لپاره د (بنو المصطلق) له غزا خخه د راستنډا پرمهال یو خه ځنډنې شوھ او تور پرې ولګېد. هغه ډولی چې عایشه رضی الله عنها به يې ورکې سپرېد، مدینې منوري ته تشه راورسېد، کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ډاډولي تشه ولیده ډېر حیران او خپه شو.. له صحابه کرامو سره کښېښاست او د عایشې رضی الله عنها نشتولی يې خاره. وروسته عایشه رضی الله عنها راسکاره شوھ او د (صفوان بن معطل السلمي) پر اوښه راسپره وه ... په مدینه کې یهودو او منافقانو دې پېښې ته خپراوی ورکړ، او په دې کار سره يې غوبښتل چې رسول الله صلی الله علیه وسلم، عایشه رضی الله عنها او د هغه پر پاکه کورنۍ او پاکولمنو داغ ولګوي او بدناه يې کړي. عایشه رضی الله عنها د دادسي یوې پېښې په دام کې راګېړه شوھ چې هیڅ يې په اړه مالومات هم نه لرل.. رسول الله صلی الله علیه وسلم دې پېښې ډېر خپه کړي وو..

ام رومان رضی الله عنها په خپل ژوند کې د جهاد، مبارزې، سخاوت او دفاع په لارو کې سختې تجربې ولیدې ... او هڅه يې وکړه چې دا خبره له خپلې لور خخه پته وساتي چې دامهال دهفي په کور کې ناروغه پر ته وه کله چې د بهتان دا کيسه عایشې رضی الله عنها ته ورسیده، ام رومان پیل وکړ او هغې ته يې په دې خبرو تسلی ورکوله :

ای لوری پر ځان بوج مه راوله .. یوه نسلکی سخه چې کله له خپل خاوند سره وي او ډېره مينه ورکوي ، نو خامخا
ورسره خلک کينه کوي او په زړه یې نه ځایبرېي ..

الله تعالي هم ددي ستونزې د پاي ته رسيدولپاره د تسلی آيتونه راوليږل او دعايشې رضي الله عنها د پاکوالۍ په اړه
ېې له اووه اسمانونو پورته د آيتونه را نازل کړل : الله تعالي په خپل کتاب د النور سورت کې فرمائي :

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْأَفْكَرِ عُصَبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرَّاً لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ أَمْرٍ يٰ مِنْهُمْ مَا
أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّ كَبَرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

ام رومان رضي الله عنها ترهې ژوندي وه چې په خپلو سترګو یې ددي ستونزې پاي ولیده ... نوموري له دې پېښې
وروسته ډېره ژوندي پاتې نه شوه ... ام رومان د سختې ناروغۍ بشکار شوه ، او بیا یې له دې دنيا سترګې پتې کړي ...
نوموري د حنین په ورڅ، د هجرت په اتم کال ، وفات شوه .

دام رومان د جهاد ، صبر او مبارزې د تسلیت تر ټولو غوره او درندې خبرې هغه وي چې ، کله رسول الله صلی الله عليه
وسلم دهغې قبر ته ورغى او بخښنه یې ورته وغونښه ، او داسې وفرمايل :

ای الله ! ته پوهېږي چې ام رومان ستا او ستاد رسول په لاره کې خومره قرباني ورکړي دي !!!

اسماء بنت عمیس رضی الله عنها

الله تعالى ورته د اسلام در اوپرلو ويابه ورپه برخه کړ، په ځوانې کې يې یو خل دالله په لاره کې جبشي ته هجرت وکړ او بل هجرت يې مدینې منوري ته وکړ. همدا راز الله جل جلاله ورباندي احسان وکړ او د مکې له یو غوره ځوان سره يې واده وکړ، کله يې چې ځاوند د (مؤته) په غزا کې شهید شو، الله تعالى ورباندي نعمت وکړ او د مسلمانانو لوړې خلیفه سره يې واده وکړ، او وروسته د مسلمانانو د خلورم خلیفه د ژوند ملګرې شوه.

دامیر من ددوه هجرتونو ځاوند وه، او دنبوت له وخت راوروسته ددوه خلیفه ګانو میر من پاتې شوې ده. دامیر من :

(اسماء بنت عمیس رضی الله عنها) نومیرې.

اسماء رضی الله عنها د هغو خلورو مؤمنو خویندو څخه ده چې، رسول الله صلی الله علیه وسلم يې په ایمان باندي ګواهی ورکړې وه.

نومورې (اسماء بنت عمیس بن معد بن الحارث بن تیم بن کعب بن مالک) نومیرې، مور يې (هند بنت عوف) نومیرې. دا هغه میر من وه چې خپلولو ټوله یې خلورتر ټولو غوره انسانان د ځاوندانو په توګه غوره کړي وو، له همدې ځایه يې په دې شهرت پیدا کړ چې هند تر بل هر چاغوره زومان لري ..

د اسماء بنت عمیس یوه خور، (میمونه) نومیده، هغه در رسول الله صلی الله علیه وسلم د میر منو له ډلي څخه وه، بله خور يې (لبابة) نومېده، چې د محمد صلی الله علیه وسلم د تره عباس مېر من وه، بله خور يې (سلمی) نومېده. هغه هم د شهیدانو د سردار (سید الشهداء) حمزہ بن عبدالمطلب رضی الله عنہ مېر من وه.

دا په داسې حال کې ده چې، اسماء بنت عمیس، د محمد صلی الله علیه وسلم د تره له ځوی (جعفر بن ابی طالب) سره واده کړي وو، داهغه کس وو چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به يې په اړه ویل:

په اخلاقو او خلقت (بدني جوړښت) کې ماته ورته يې ... !!

اسماء بنت عمیس رضی الله عنها په ځوانې کې له خپل ځاوند جعفر بن ابی طالب رضی الله عنہ سره یو ځای اسلام راپری، دوی هم د نورو مسلمانانو په څېر د قریشو د مشرکینو لخوا له سختو کړ اوونو او تکلیفونو سره مخامنځ شوي دي.

همدالا مل وو چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته جبشي ته د هجرت امر وکړ، (اسماء) له خپل ځاوند سره یو ځای د مهاجرینو د لیکو په سر کې ووته.. هلتنه يې خو کلونه تېر کړل، او له جعفر بن ابی طالب رضی الله عنہ څخه يې درې بچیان وزیریوں. دوی:

محمد، عبد الله او عون نومېدل..

کله چې اسماء بنت عمیس په حبشه کې وه ، د قریشو مشرکینو هڅه کوله چې د نورو مسلمانو مهاجرو سره یوځای يې
بیرته مکې ته راوګرځوی ، د قریشو مشرکینو (عمرو بن العاص او عتبة بن ابی ریبعة) له ګنډو ډالیو سره د حبشي پاچا
ته ولیبرل ، هغوي په دې هیله وو چې مهاجر به له حبشي راوشري او مکې ته به يې راوګرځوی ...

کله چې د اسماء بنت عمیس خاوند نجاشي په دربار کې له اسلام خنځه دفاع کوله ، هغې د خپل خاوند د بلاغت او قوي
دلایلو ستاینه کړې . د اسماء خاوند مریم سورت یوڅه آیتونه ولوستل ، او د دې آیتونو په لوستلو یې نجاشي وژړ اووه .
سمدلاسه نجاشي د قریشو د استازو د ويستلو او شېلوا امر و کړ ، او په حبشه کې مسلمانان په امن کې شول او د الله تعالی
عبدات يې په آرامه فضاء کې ترسره کاوه .

اسماء بنت عمیس په حبشه کې له خپل خاوند ، ځامنو او یو شمېر مسلمانانو سره تر ډېره وخته او سېدل . دا په داسې حال
کې ده چې په مکه مکرمه کې اسلامي دعوت ډېر ګرم روان وو او له سترو پېښو سره مخامنځ کېده ، تر ټولو ستړه پېښه
يې مدینې منوري ته د رسول الله صلی الله علیه وسلم هجرت وو . له همدي ځایه اسلام یون پیل کړ . له دې
وروسته رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپلو صحابه کرامو په مټ د کفارو وړاندې غزاکاني وکړې . د هجرت په اووم
کال ، الله تعالی مسلمانانو ته د خیبر کلاګانی په لاس ورکړې او هغه يې فتحه کړې . دا مهال رسول الله صلی الله علیه
وسلم فکر و کړ چې بایدنور د حبشي د مهاجر و یون پای ته ورسوی . سمدلاسه يې (عمرو بن امية الضمری) نجاشي ته
وروليېره ترڅو هلتہ مهاجر مدینې منوري ته راولیېري .

اسماء بنت عمیس له خپل خاوند او زامنو سره یوځای په کښتی کې راکښېناستل ، او ټول مهاجر په دوہ کښتیو کې خپلو
ঁمکو ته راستانه شووه . دا ئحل دوی د عربوله جزیرې خنځه راټېرل او له دولس ګلن هجرت وروسته د مدینې منوري پر
لور روان شول .

رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپل د تره ځوی جعفر بن ابی طالب له اوږد سفر خنځه په راستنې دو ډېر خوشال شو ، هغه
يې پر تندی بشکل کړ او ویې ویل :

نه پوهیېرم چې په خه ډېر خوشال یم ، د جعفر په راټللو او که د خیبر په فتحه کولو ؟ !!

عمر بن الخطاب رضی الله عنہ له اسماء بنت عمیس سره ټوکه وکړه او ورته يې وویل :

ای حبشي ! ! موږ در خنځه هجرت کې مخکې شو !!

اسماء وویل :

قسم په الله ته سم وايې ،

تاسوله رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یوځای وئ ، وګي ته به يې خواړه ورکول ، او ناپوه ته بې شودنه کوله ! !

او موږ لیې شوی شړلی شوی وو .

بیا یې وویل :

زه بے خامخار رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورخم ،

او دا کیسہ به ورتہ کوم

سمدلاسه در رسول الله صلی الله علیه وسلم پر لور روانه شوه او ویې وویل :

ای دالله رسوله ! !

حینې خلک پر موب، خان ویاپ من بولی او گومان کوي چې تاسو له لومړنیو مهاجر و خخنه نه یاست ...

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ وویل :

بلکې تاسو د دوه هجرتونو خاوندان یاست هم منجاشی ته هجرت کړي ، او هم ماته ..

او د حاکم په روایت کې راخي چې ، رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل :

زه له تاسو ډېر حق لرونکي نه یم ... زه او زما ملګرو یوازې یو هجرت کړي .. او ستاسو یانې د کښتی خاوندان دوه هجرتونه کړي دي ...

د خیبر د کلاګانو له فتحی وروسته ، اسماء بنت عمیس رضی الله عنها له خپل خاوند جعفر بن ابی طالب رضی الله عنہ سره یوڅای خپلو خپلوانو ته د بیرته راستنېدو او در رسول الله صلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو سره د لیدو له نعمته ډېر خوند وانه خیست ... نېږدي یو کال وروسته ، رسول الله صلی الله علیه وسلم درې زره صحابه کرام په شام کې روم سره د غزالپاره ورولېږل ... د لښکر مشری یې ،

زید بن حارثة رضی الله عنہ ته ورکړه .

او رسول الله صلی الله علیه وسلم چې کله د لښکر د مشری لپاره نور بدیلونه ټاکل نو ویې وویل :

له زید وروسته به ، جعفر بن ابی طالب د لښکر مشر وی ..

او که جعفر شهید شو ، نو عبدالله بن رواحة به مشر وی ..

مسلمانان د (مؤتة) په سیمه کې له روم سره مخامنځ شول ، او ډېر سخته جګړه پېښ شوه .. په دې غزا کې زید بن حارثة رضی الله عنہ شهید شو ، ورپسې جعفر بن ابی طالب رضی الله عنہ هم شهید شو ، بیا عبدالله بن رواحة رضی الله عنہ هم شهید شو .. دامهال خالد بن الولید رضی الله عنہ د لښکر چارې په لاس کې نیسي او اسلامي لښکر له ماتې راباسي ...

اسماء بنت عمیس رضی الله عنها د خپل څوان درې ډېرش کلن خاوند جعفر بن ابی طالب رضی الله عنہ شهادت زغمي ..

رسول الله صلی الله علیه وسلم په خپل جومات کې پر هغه غائبانه جنازه وکړه .. او ویې ویل :

خپل ورور جعفر ته بخښنه وغواړئ، حکه هغه شهید دی، او جنت ته داخل شو .. او هغه به په جنت کې له ملايکو سره یوځای له یاقوتو خڅه په جوړو شویو وزرو باندې الوندي کوي ...

بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم اسماء ته څواب ولیره چې، د جعفر زامن ورته ورولیري ... هغوي یې ورته راوستل او ویې فرمایل :

ای الله جعفر ستا خواته دغوره څوابونو لپاره درغلی ... دده اولاده هم دنيکوبنده ګانو غوندي نیکان او غوره کړي ..

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم اسماء بنت عمیس او ده ټې زامن ته د جعفر بن ابی طالب رضی الله عنہ د مرینې تسلیت ور کاوه، ده ټې څوی عبدالله بن جعفر رضی الله عنہ فرمایې چې،

کله رسول الله صلی الله علیه وسلم زما مور ته راغی او زما د پلار د مرینې تسلیت یې ور کاوه، هغه حالت ماته رایاد دی، وايې چې ما ورته کتل چې زما پر سر یې لاس رابسکه ... ستر ګو یې او بشکې وکړي او په مبارکه بېرې یې د اوښکو خاځکي راوشخېدې بیا یې وفرمایل :

ای اسماء.. آیا خوشاله دې نه کرم !

مور می وویل :

ای د الله رسوله، زما پلار او مور دې درنه قربان شي !!

رسول الله وفرمایل :

الله تعالي جعفر ته دوه وزري ورکړي او په جنت کې به پري الوندي کوي ...

مور می وویل :

زما پلار او مور دې له تا قربان شي دالله رسوله !!!

خلک هم له دې خبر کړه !!

رسول الله صلی الله علیه وسلم پاڅېډه، زمالاس یې ونیوه او منبر ته وختو ... او زه یې لاندې کښېنولم او ویې فرمایل : د یو کس مت ده ټې پر ورور او د تره پر څوی غبستلي کېږي ... خو جعفر رضی الله عنہ شهید شو ... الله تعالي ورته دوه وزري ورکړي او په جنت کې به پري الوزي ...

اسماء بنت عمیس خڅه روایت دی، فرمایې :

ما چېپی وھلې نو بسحې راباندې راتبولې شوې .. رسول الله صلی الله علیه وسلم بیا داسې وویل :

ای اسماء مه بې خایه خبرې کوه، او مه سینه په څیپرو وھه ..

اسماء رضی الله عنها فرمایی :

رسول الله صلی الله علیه وسلم خپلې لور فاطمې رضی الله عنها ته ورغی، هغې هم داسې ویل :

ای کاکا!!!!

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ وویل :

د جعفر غوندي انسان پسې دې، ژړونکې وژاړي !! بیا یې وفرمایل :

د جعفر کورنۍ ته خواړه ورکړئ، ځکه هغوي نن په غم کې دوب دې ...

کله چې د اسماء بنت عمیس رضی الله عنها د (عدت) ورځې پای ته رسیږي، ابوبکر الصدیق رضی الله عنہ پرې مرکه کوي او د څان لپاره یې غواړي .. دامهال ابوبکر صدیق رضی الله عنہ د شپیتو کلونو په درشل کې وو... د هغه مېرمن (ام رومان رضی الله عنها) هم وفات شوې وه ... له دې ورورسته اسماء بنت عمیس د ابوبکر الصدیق مېرمن شوھ.. هغې له زامنو سره یوځای د ابوبکر رضی الله عنہ تر سیوري لاندې د مینې، پیرزوینې او نرمې ژوند وکړ ..

د هجرت په لسم کال، د اسماء بنت عمیس د حمل وروستی میاشت وه چې، نومورې له ابوبکر الصدیق رضی الله عنہ سره یوځای د رسول الله صلی الله علیه وسلم په ملګر تیا حج ته لاړل .. دوی چې خنگه له مدینې منورې خخه ووتل، په لاره کې پرې دولادت دردونه راغلل، او (محمد بن ابی بکر رضی الله عنهم) دنیا ته سترګې راوغړولي ..

خاوند ابوبکر رضی الله عنہ یې وغوبنتل چې خپله مېرمن بیرته مدینې ته راولیږي، په دې اړه یې له رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه هم اجازه وغوبنته ... هغه ورتہ وفرمایل :

ورته ووایه چې غسل وکړي، بیا دې احرام وکړي ..

اسماء بنت عمیس رضی الله عنها د هجرت د یوولسم کال د رسول الله صلی الله علیه وسلم د وفات او له هغه وروسته د ابوبکر رضی الله عنہ د خلیفه کېدو پرمهال هم ژوندی وه .

د ابوبکر الصدیق رضی الله عنہ د خلافت په لوړیو میاشتو کې، اسماء بنت عمیس د فاطمې رضی الله عنها مړینه هم وینې، دامهال د فاطمة الزهراء رضی الله عنها د پلار د مړینې ايله خو میاشتې شوې وي، چې لور فاطمة یې هم ورپسې له دې دنیا سترګې پټې کړي.

اسماء بنت عمیس رضی الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم لور ته تر ټولونبردی بسحه وه، کله چې د فاطمة الزهراء رضی الله عنها نېټه رانبردی شوه، وصیت یې وکړ چې خپل خاوند علی بن ابی طالب رضی الله عنها او اسماء بنت عمیس رضی الله عنها به ورتہ غسل ورکوي .

فاطمة الزهراء رضی الله عنها پخوا اسماء رضی الله عنها ته شکایت کړی وو چې، نوموږي سره دا اندېښنه ده چې د قبر ته د وړلو او کوزولو پرمھال یې بدن ونه لیدل شي د بخاري او مسلم په روایتونو کې راغلي چې فاطمي رضی الله عنها ورتہ وویل :

ای اسماء .. ! له بسحه سره چې دامھال خه کېږي، نه مې خوبنېږي ... پر بسحه جامي اچول کېږي خوبیاهم نېکاري ..
اسماء ورتہ وفرمایل :

ای د رسول الله صلی الله علیه وسلم لورې ! ! ما چې په حبشه کې خه لیدلی خوبنې دې چې تاته یې هم وښایم ؟
د خرمماوو لامده پتونه یې راوغونېستل .. هغه یې خپاره کړل او بیا یې د جامو پرځای واچول ...
فاطمي رضی الله عنها ورتہ وویل :

دا خومره بشکلی لباس دی .. !! د سېري ځوی له بسحه مالومېږي .. که زه مړه شوم، ته او علي رضی الله عنها راته غسل راکړئ !!! او هيڅوک دې ماباندي نه داخلېږي ...

او کله چې وفات شوه، اسماء رضی الله عنها د زهراء وصیت پرځای کړ ...
ابویکر رضی الله عنها هم اسماء ته وویل چې، د زهراء رضی الله عنها وصیت پرځای کړي ..
په دې طریقه، اسماء بنت عمیس له حبشي خخه دا دود را انتقال کړ چې د مړو په تکفینولو کې د خرمماوو له پتو خخه ګټه واخلي .

د رسول الله صلی الله علیه وسلم مېرمن زینب بنت جحش رضی الله عنها چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم لومړي مېرمن وه چې له هغه وروسته وفات شوه، اسماء ورتہ همداسې پتونه جوړ کړي وو. عمر بن الخطاب رضی الله عنها هم دا دود خوبن کړ . په دې اړه یې خلکو ته امر و کړ .

مخکې ددې چې دا امر نه وو شوی چې د بسحینه مړو په انتقال کې دې یوازې دهفي خپلواں برخه واخلي، هفوی به قبرونو ته د بسحود انتقال په برخه کې د خرمماووله دې پتونو خخه کاراخیست ترشو یې شوک ونه ویني .

اسماء بنت عمیس رضی الله عنها د خپل خاوند ابویکر رضی الله عنها د خلافت په دوره کې هم ده ګډه ستري جګړې شاهده وه، چې خاوند یې د عربو په جزیره کې د مرتدینو (له دينه اوښتو خلکو) خلاف وکړه. همدا راز ددې هم شاهده وه چې خاوند یې قرآن کريم را تبول کړ، او بیا یې لبسكري په شام او فارس ته ولپړلې ... اسماء رضی الله عنها به د خاوند ملاتړ او

په کارونو کې بې يې ورسره مرسته کوله ... نوموري په هونيارتیا، خیركتیا، قوي ارادې او غښتلتيا مشهوره وه ... خو له ابوبکر الصديق رضي الله عنه سره يې ژوند چېره ادامه نه مومي ... خاوند يې دوه کاله خلافت لانه پوره کوي چې، له دې دنيا کوچيرېي ... ابو بکر الصديق رضي الله عنه په دري شپته کلنۍ کې له دې دنيا ستر گې پېړي کړي ... د ابوبکر رضي الله عنه د وصیت سره سم، اسماء بنت عمیس رضي الله عنها نوموري ته غسل ورکړ، لکه دهغه وړاندې يې چې فاطمة الزهراء رضي الله عنها ته غسل ورکړي ۹۹.

عمر بن الخطاب رضي الله عنه د ابوبکر الصديق رضي الله عنه جنازه وکړه، او د رسول الله صلي الله عليه وسلم ترڅنګ يې دهغه په جومات کې او د رسول الله صلي الله عليه وسلم له مبارک منبر سره نېږدي يې خاورو ته وسپاره ... اسماء بنت عمیس رضي الله عنها ته يې یو ماشوم پرپېښود، چې لا دیارلس کلنۍ ته نه وورسیدلی ..

او کله چې د اسماء بنت عمیس رضي الله عنها د عدت ورځې پای ته ورسېډې، علي کرم الله وجهه يې د واده غونښنه وکړه .. هغه خپل د تره د ځوی زامن، او د ابوبکر الصديق رضي الله عنه یو ځوی له خپلو هغو بچيانو سره رايواخای کړل چې له اسماء بنت عمیس رضي الله عنها خخه يې وروسته پيداشول، چې یحيى او عون نومېدل... هغه يې غوره پلار شو او دیتیمانو په توګه يې دهغوي بنه روزنه او پاملرنه وکړه.

د سيرت په كتابونو کې رائي چې، د علي بن ابي طالب کرم الله وجهه په کور کې د اسماء ددوه زامنو ترمنځ بنکلې خبرې اتري په ترسره شوې وي ... دا خبرې اتري د محمد بن جعفر او محمد بن ابي ابکر ترمنځ شوې وي ...

هر یو یې دا خبره کوله :

زه له تا بنه یم، او زما پلار ستاتر پلار غوره دی ..

علي کرم الله وجهه خپلې مېرمنې ته وویل :

اسماء ته ددوی ترمنځ پرپېکړه وکړه !!

اسماء بنت عمیس رضي الله عنها وویل :

ماد عربانو په ځوانانو کې له جعفر بنه ځوان نه دی لیدلی ... او نه مې د عربو په بوداکانو کې له ابوبکر غوره بودا لیدلی ..

علي کرم الله وجهه د اسماء بنت عمیس له دې بلاغت، خیركتیا او پوهې متاثر شو او ورته يې وویل :

موږ ته دې هیڅ پرې نه بندول .. او که بل خه دې ویلې واي، نو درباندې به غوشه شوی واي ...

کله چې علي کرم الله وجهه د هجرت په ۳۵ کال کې د عثمان بن عفان رضي الله عنه له شهادت وروسته د مسلمانانو خلیفه شو، هم يې د خپلې مېرمنې زامنو ته په پاملرنه او روزنه کې کوم کمی نه رانګي ..

هغه له خپل پرکتی (محمد بن ابی ابکر) رضی اللہ عنہ سره تر دی اندازی مینه کوله چې، هغه یې په مصر باندی د امیر په توګه وګوماره.

اسماء بنت عمیس رضی اللہ عنہا دا ټولی ستري پېښې په خپلو ستړکو ولیدي ... کله چې په مصر باندی د امویانو لخوا دواک د نیولو پر سر حملی کېدي، د (ابن الخدیج) په لاس د څوی په وژل کېدو سخته خپه شوه . نومورې د خپل د څوی په شهادت باندی ډېر صبر و کړ، بیا ډېر وخت لا تېرنه وو چې د خپل خاوند علی بن ابی طالب کرم اللہ وجهه د شهادت درد یې ولید... خاوند یې د هجرت په ۴۰ خلوبېنتسم کال دروژې په میاشت کې شهید شو.

اسماء بنت عمیس دخاوند او څوی له شهادت وروسته ډېر صبر و کړ، بیا لا ډېر وخت تېرنه وو چې د ډېر و کړ اوونو، تکلیفونو او غمونو له زغم وروسته ورباندی ناروغیو حمله و کړه اوله دې دنیا یې ستړکې پتی کړي .

اسماء بنت عمیس رضی اللہ عنہا و کړی شول چې په جبشه کې د ډېر مهاجرت بدیل او جبران د هجرت په اووم کال مدینې منورې ته په راتک او د نبوی کورنۍ ته په ورنې دې کیدو سره راوړي . په نبوی کورنۍ کې یې زده کړه پیل کړه، او د رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم حدیثونه به یې په یادو زده کول... نومورې له رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم خخه ګن حدیثونه هم روایت کړي دی ... رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم ورته یوه ورځ وویل :

آیا یو خو خبرې درته زده نه کېم چې د مصیبت په حالت کې یې ووایې ، او اللہ تعالیٰ درنه غم را کم کړي ؟؟

الله ... الله زمارب دی او هیچ شی ورسره نه شریکوم !!!

اوله هغو حدیثونوله ډلي چې اسماء بنت عمیس رضی اللہ عنہا روایت کړي، د رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم دا وینا ده :

په دنیا کې د یوسپې د بدېختی لاملونه درې دی :

د کوربدوالی، د سپرلی بدوالی، او د بشئې بدوالی ...

ورته وویل شو چې، د کوربدوالی خنګه وي ؟

وېې فرمایل : د مساحت کموالی او د ګاونډیانو بدوالی ..

ورته وویل شو چې، د سپرلی بدوالی خنګه وي ؟

وېې فرمایل : هغه سپرلی چې شاه نه درکوي او نآرامه وي ..

ورته وویل شو چې، د بشئې بدوالی یانې خه ؟

وېې فرمایل : شندوالی او ده ګې بداخلاقې ...

رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم د اسماء بنت عمیس او دهغی د خویندو په اړه د غوره ایمان ګواهی ورکړي ، له ابن عباس رضی الله عنہ خخه روایت دی وايې چې ، رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم فرمایې :

خلور مؤمنی خویندې ، میمونة ، اوام الفضل د الحارث لونې .. سلمی او اسماء د عمیس لونې دی ..

خنساء بنت عمرو رضي الله عنها

داد (مضر) دقیلی یوه مخوره مېرمن وه، مضر هغه قبیله وه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم کلا گېلە. دا مېرمن د عربی له سترو شاعرانو خنخه شمپرل کېږي، هم د جاهلیت په وختونو کې وه، او هم یې د اسلام په لومړنیو وختونو کې ژوند کړي. د اسلام سپیخلی دین یې ومانه، او خپل ټول زامن یې ورته وقف کړل.. دا بسخه داوياړ لري چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یې د شاعری په اړه اعتراف وکړ، رسول الله صلی الله علیه وسلم یې په اړه ويلى:
دا په ټولو خلکو کې تکړه شاعره ده.

په اړه یې تاریخ وايې چې، داداسې یوه شاعره وه چې په جاهلیت کې یې تر بل هر چاد غم غښتلی او کره شعرونه ويلى، او هم یې په اسلام کې د الله په لاره کې ډېر تکلیفونه لیدلي او صبر یې پړی کړي. دا بسخه : (خنساء بنت عمرو) نومیرې.

نومورپه شاعر کې نابغه او د صبر او ایستیانو (مرثیاتو) سرداره ګنل کېږي.

نومورپه (تماضر بنت عمرو بن الرشيد بن ثعلبة بن امرئ القيس) نومیرې، له بنو سالم له اولادې او د (مضر) له دقیلې خنخه وه، او په شبه الجزيرة (د عربو په کوچنی جزیره) کې د نجد پوري تراولري.

د یادي بسخې لقب (الخنساء) وه. نومورپه ځکه په دې لقب نومول شوې وه چې، د پزې هدوکې یې ټیټه وو. او رسول الله صلی الله علیه وسلم به ورته (خناس) ويله... خونومورپه په خپل اصلی نوم دومره نه وه مشهوره خومره چې په دې لقب مشهوره وه. خنساء رضي الله عنها د شعر په نړۍ کې د لوی ځای خاونده وه، او په عربی نړۍ کې تر بل هرې مېرمنې غوره شاعره او د نبوغ تر پړ او د رسیدلې وه.

خنساء ډېر عمر په جاهلیت کې تېر کړي دی، اوله خپل تره څوی (رواحۃ بن العزیز السلمی) سره یې واده کړي وو. له هغه یې څلور زامن پیداشو.

په ۶۱۲ زېردیز کال کې د (حرمله) دوه زامنوا هاشم او درید د خنساء ورور معاویه ووازه، خنساء خپل کشر ورور (صخر) غچ اخیستلو ته وهڅاوه. ده وکولی شو چې د خپل ورور په غچ کې (درید) ووژنې، خو خپله هم ټېټی او په ۶۱۵ زېردیز کال کې وفات شو. او ویل کېږي چې خنساء د خپل ورور په مړینه دومره ووژل چې په پایله کې یې ستړ ګې روندي شوې.

(صخر) د خنساء ناسکه ورورو، او تر ټولو ورونو یې ورسره ډېر نرم، سخی او په خپل تېر کې ډېر زپور او تکړه انسان وو. هغه به هم تل د خپلې خور په خنګ کې ولاړ او مرسته او ملاتېر په یې کاوه. او کله یې چې (صخر) ورور ووژل شو، خور یې په مړینه ډېر غمجنه شوه او ډېرې ستاینې (مرثی شعرونه) یې وویل، ددې دا ډول شعرونو په عربانو کې ډېر شهرت پیدا کړ، داددي لامل شوه چې د خنساء مرثی شعرونه دومره مشهور شول چې له نورو شعرونو خنخه یې خوک یادونه نه کوي

خنساء ته يوه ورخ وویل شول چې، د خپلو ورونو صخر او معاویه په اړه راته يو خه ووایه ، هغې وویل:

قسم په الله صخر د ګرد جنې زمانې جنت وو، او د هر زيانمن شي لپاره زهر وو،

او قسم په الله معاویه به چې خه وویل، هغسي به يې کول.

يوه ورخ ترې پونښته وشوه .. کوم يو ورور يې له ويپارونو ډک وو ؟

خنساء وویل چې، صخر د ژمي ګرمي وه ... او معاویه د هواء يخني وه ...

ورته وویل شول چې، په کوم يو يې ډېره دردمنه او خپه يې ؟

ويې وویل : صخر د يني سکروتې وه . او معاویه، د بدن ناروغي او کمزور تیا وه ...

بيا يې دا شعرونه وویل :

قمران فی النادی رفیقا محتد فی المجد فرعا سؤدد متخير

او د صخر د مهیني په اړه چې خنساء کومه مرثیه ويلي وه، ترتولو مشهوره مرثیه يې داوه.

قذى بعينك ام بالعين عوار..... ام ذرفت ، اذ خلت من اهلها الدار

کأن عينى لذكراه اذا خطرت فيض يسيل على الخدين مدرار

تبکى لصخر هى العبراء قد ولدت و دونه من جديد الترب استار

تبکى خناس على صخر وحق لها..... اذا رابها الدهر ... ان الدهر ضرار

رسول الله صلي الله عليه وسلم چې کله د حراء په غار کي عبادت او فکر کاوه، پرهغه د وحی په رانازليدو سره د اسلام
شعلي و څلپدي .. بيا يې په مکه مکرمه کي اسلام ته خلک رابلل .. کله به يې چې د قريشو مشرکين اسلام ته رابلل، دا
مهال هغه له يو ګواښمن په او خخه ټپې بده . چې بيادا ګواښ مدینې منوري ته په هجرت سره پاي ته ورسېد . خنساء
رضي الله عنها مسلمانه شوه، او د مدینې منوري پر لور روانه شوه . تر خوھلتنه له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره بیعت
وکړي . نوموري له خپل قوم بنو سليم سره په ډله کې تللي وه . محمد صلي الله عليه وسلم هم خنساء ته ډېر احترام وکړ
، رسول الله صلي الله عليه وسلم به ورته وویل چې شعرونه راته ووایه ، او دهفي له شعرونه به يې خوند اخيسته . او وویل به
يې : هي خناس .. او په لاس به يې ورته اشاره کوله . نوموري رسول الله صلي الله عليه وسلم تر تولو بنه شاعره ګنډي وه .

کله چې عدي بن حاتم الطائي رسول الله صلي الله عليه وسلم وسلام ته راغي ، رسول الله صلي الله عليه وسلم ته يې وویل:
ای دالله رسوله ! په موږ کې تر تولو بنه شاعر ، تر تولو سخې ، او په آس سپريدونکي سړۍ شته . بيا يې وویل : چې

ترهولو تکره شاعر راکي، امرؤ القيس بن حجر دی. او ترہولو سخني راکي، حاتم بن سعد دی. او په اس سپريدلو کې تکره سپري راکي، عمرو بن معد يكرب دی.

رسول الله صلي الله عليه وسلم ورتہ وویل : داسي نه عدى ... ترہولو تکره شاعره خنساء بنت عمرو ... او ترہولو سخني انسان، محمد دی. او په اس سپريدو کې ترہولو تکره انسان، علي بن ابي طالب دی .

عمر بن الخطاب رضي الله عنه خنساء ته وکتل ، دهغې په مخد غم نسباني وي .. ورتہ يې وویل : ته ولې دومره غمجنې يې خنساء ؟

په خواب کې يې ورتہ وویل :

په ورونو باندي له چېږي ژرا لامله ..

عمر ورتہ وویل :

ورونه دي په اور کې دي ...

هغې وویل :

همدي مې خېگان زيات کړي دی.

زه پرهغوی له اوره چېړه ډاريدم .. اوښن هم د اورله کبله پرهغوی ژاړم ...

د خنساء رضي الله عنها شعرونه د اسلام له لارښوونورنګ اخيسته.

خنساء رضي الله عنها ولیده چې د اسلام دین په خپريدو دی، او د عربوله جزيرې د باندي هم د اسلام رنواړي ورسيدې .. د عمر بن الخطاب رضي الله عنه په خلافت کې، د هجرت په خوارلسنم کال کې يې د اتلولي ډېر غښتلی دریځ ونيوه، د تاریخ او ادب یادېښتونه ورتہ خپ پاتې شول، کم وخت یوه مور داسي غښتلی دریځ نیولی شي.

دقادسيې جګړه چې د فارس او مسلمانانو ترمنځ د عراق په ځمکه یوه غوشه جګړه وه، خنساء رضي الله عنها له خپلو څلور زامنو سره دقادسيې له لښکرو سره ووتله، د جګړې په شپه له خپلو زامنو سره کښېناسته او هغوي يې د یو وصيت په ترڅ کې جنګ ته هڅول. دا وصيت د تاریخ او ادب په کتابونو کې تلپاتې دی. داسي يې ورتہ وویل :

ای زامنو، تاسو منونکي مسلمان شوي یاست، او په خوبنه مو هجرت وکړ، تاسود یو پلار، او یو مور زامن یاست .. نه مې ستاسو پلار ته سپوري کړي، او نه مې ستاسو ماما ګان شرمولي ... تاسو پوهېږي چې الله جل جلاله د کافرانو خلاف جګړه کې مسلمانانو ته خومره اجرونه ورکوي ... په دې پوه شئ چې تلپاتې کور، له تلونکې دنيا خنځه غوره دی. الله جل جلاله فرمائي :

يَأَيُّهَا الْمُذَكَّرُاتُ إِذْ أَنْتُمْ أَصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا وَرَابِطُوْا وَأَتَقُوا اللَّهَ لَعْلَكُمْ تُفْلِحُوْنَ

که دالل په امر سره سباروغ لایئ، په فکر سره د دېمن مبارزې ته ورشئ، او دالل په مرسته دهغه په دېمن بريالي شئ . که مو ليده چې جګړه پیل شوه، او د جګړې لمبې لا په ګرمېدو شوې، او لمبو يې هرڅه سېخل .. تاسو منځ ته ورشئ ، او د سختۍ پر مهال يې، مشر سره مبارزه وکړئ، نو په دنيا او آخرت کې به د غنیمت او کرامت وياړونه له ځانونو سره ولرئ ...

د خنساء رضى الله عنها خلور واپه ځامن د جګړې ډګر ته لړل ... ټولو د خپلې ستري مور ستر وصيت ، د ميراني او زپورتیا مشوري او عقیده په زپونو کې له ځانونو سره ګرڅوله .. ټولو سخته جګړه، او ډېره قرباني ورکړه .. چې په پايله کې تول له مخي شهيدان شول.... خنساء رضى الله عنها ته ددوى د شهادت خبر ورسیده، هغې ډېر په صبر سره داسي خبرې وکړې چې په تاريخ کې د نمونې په توګه پاتې شوې :

دالله ډېر شکروننه چې ددوى د شهادت وياړي په راپه برخه کړ .. او له الله جل جلاله تمه لرم چې په جنت کې مې ورسره یوځای کړي ...

عمر بن الخطاب رضى الله عنه خنساء رضى الله عنها ته ډېر درناوي وکړ، او هغې ته به يې د خلور شهيدانو زامنو روزي او په غنیمت کې دهفوی برخه ورکوله. دا برخه يې ترهغه مهاله ورکوله چې خپله عمر رضى الله عنه د هجرت په ۲۳ کال کې شهید شو. او ډېر وخت لاتېر نه وو چې، خنساء رضى الله عنها د عثمان بن عفان رضى الله عنه د خلافت په لوړېو کې د هجرت په ۲۴ کال کې وفات شوه ...

د اسلام سپیڅلې دین له هغې یو صبرناکه او زپوره مور جوړه کړې وه، مرثيات او ویرونه يې پرېښو دل، او د خپلو خلور زامنو په شهادت يې الله جل جلاله ته ډېر صبر وکړ، او په دې سره يې تاريخ کې خپل نوم پرېښو د.

ام ذر (لیلی الغفاریة) رضی الله عنها

دا بسخه دبني غفار له قبيلي خخه وه، او د عربانوله سترو شاعرانو خخه شمېرل کيري.. او د داسي يو سري مېرمن ده چې رسول الله صلي الله عليه وسلم يې په اړه فرمایلي :

د ځمکي پر سر، له ابوذر رضي الله عنه خخه ربستونی انسان نشي.

دا بسخه (ام ذر) يا (لیلی الغفاریة) نوميرې. د ابوذر الغفاری رضي الله عنه ميرمن وه . مهاجره او مجاهده ، او د يو ستر مجاهد سره د جهاد په لاره کې ملګري وه .

دا صحابه لیلی الغفاریه د جندي بن جنادة رضي الله عنه ميرمن ده چې خاوند يې په ابوذر الغفاری باندي شهرت لري .
له خپل خاوند سره د عربي جزيرې په جنوبې برخه کې د بنو غفار په استوګنځایونو کې اوسيده . او ډېر شعرونه به يې ويل .

کله يې چې خاوند په مكه مكرمه کې د پيغمبر عليه السلام له مبعوث کېدو خبر شو ، له خپل ورور سره یوځای شو ، او رسول الله صلي الله عليه وسلم ته مکې مكرمي ته ورغلل ، هغه يې تودهر کلی وکړ . د شهادت کلمه يې وویله ، او اسلام يې قبول کړ . په دي کار سره ، نوموري دهغو لسو مسلمانانو په کتار کې راخي چې لومړي يې اسلام راوړي دی . بيا وروسته (ام ذر رضي الله عنها) هم ايمان راوړ .

ام ذر په شعر او بنې روایت باندي شهرت لري .. رسول الله صلي الله عليه وسلم ته يې هغه حالات بيان کړل چې له اسلام وړاندې به يې له خپل خاوند سره یوځای د بتانو عبادت کاوه .

رسول الله صلي الله عليه وسلم به چې کله وغونښته چې موسکي شي ، وبه يې ويل :

ای ابوذره ! د اسلام د پیل کيسه دي راته وکړه !

ابوذر رضي الله عنه به ورته شروع وکړه او ويل به يې :

ما يوبت درلود ، او د (نهم) په نامه يادېده . زه ورته راغلم او مخي ته مې ورته شيدي کېښودې ، او نور تري لارم . زه لږ وروسته شوم ، چې ومي ليده يو سپې د شيدو په خښکاک لګيا وو .. کله يې چې شيدي ټولي خلاصې کړي ، پښه يې پورته کړه او په بت يې متیازې وکړي .. بيا مې دا شعر ووايه :

الا يانهم انى قد بدالي مدي شرف يبعد منك قربا

رأيت الكلب سامك حظ سخف

فلم يمنع قفاك اليوم كلبا

کله چې ماد بت د بدی په اړه د ابیتونه ویل ام ذر واور پدل، هغې وویل:

لقد اتیت جرما ، واصبت عظما .. حین هجوت نه ما.

یانی کله چې تاد (نهم) بت و کنځلو، نودا دي یو ستر جرم و کړ ..

بیا مې ورته ټوله کيسه و کړه، نومېر من مې سمدلاسه د بت پرستی بدی یان کړه او نفرت یې ورسه ونسود او سمدلاسه یې دا شعر ووايده :

الا فابغا ربا کريما جواد فى الفضائل يا ابن وهب

فمامن سامه كلب حقير ، فلم يمنع يداه لنا برب

فما عبد الحجارة غير غاو ، ركيم العقل ليس بذى لب .

رسول الله صلي الله عليه وسلم ددي کيسې په پاي کې و فرمایل:

ام ذر ربتيها ويلى . ربتيها له سركشه پرته د تېرو عبادت بل خوک نه کوي ..

ام ذر له خپل خاوند سره مدینې منوري ته د رسول الله صلي الله عليه وسلم له هجرت وروسته هجرت وکړ، ده ګي خاوند ابوذر رضي الله عنه له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره په ټولو غزاګانو کې برخه اخيستي . ام ذر د (ام القرد) د غزا لامل وه چې د غابه په نوم یاديږي . په دې مانا چې دوى د مدینې په شاوخوا کې د رسول الله صلي الله عليه وسلم اوښې څرولي، کله چې دلته خواړه نه پیدا کېدل، ابوذر رضي الله عنه د مدینې له پولو دباندي ووت، او د (عبيد بن حصن) څرخا ځيونو ته یې ځان ورساوه . کله چې رسول الله صلي الله عليه وسلم خبر شو، له دې کاره یې منعه کړ، خوابوذر رضي الله عنه په رسول الله صلي الله عليه وسلم ټينګار کاوه چې، په دې ځای کې ورته د مالونو د خرا جازه ورکړي . بیا ورته رسول الله صلي الله عليه وسلم وویل:

داسي انګيرم چې ځوی دې وژل کيري، مير من به دې اخيستل کيري، او ته به دې په امساتکيه وهې .

خوابوذر رضي الله عنه منعه نه شو، او ختر ته یې ادامه ورکړه، هماګه وو چې (عيينه بن حصن) د رسول الله صلي الله عليه وسلم په اوښانو حمله وکړه، او له ځان سره یې یوړل، او د ابوذر رضي الله عنه ځوی یې وواژه، او مير من یې تري بوتله ... دا خبر مدینې منوري ته را ورسپدہ، غږيې وکړ:

وېره... وېره !

بیا غږ وشو چې : د الله په آس سپاره شي !

رسول الله صلي الله عليه وسلم په سپرلې سپور شو چې بیاد (ام القرد) غزا پېښه شوه .

کله چې اختطاف کوونکو دمه کوله ، ام ذر رضى الله عنها چې له اوښانو سره یوځای تبنتول شوې وه ، وتوانپدہ چې ځان راخلاص او د رسول الله صلی الله علیه وسلم اوښه له ځان سره راولي . او نذر یې وکړه که خوندي راوتله ، نو اوښه به حلالوي . یرغلګرو هڅه وکړه چې اوښه بیرته راونيسي ، خونه توانيبدل . ام ذر رضى الله عنها مدینې منوري ته راغله ، کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم دهغې له نذر څخه خبر شو وي ويل :

سبحان الله... ډېره بدہ سزا یې ولیده .

نذر یې کړي وو که الله ورته نجات ورکړ ، نو اوښه به حلالوي .

په ګناه کې د نذر وفاء نشته ،

اونه په هغه څه کې چې د انسان ملکيت نه وي .

له دي وروسته بيا ام ذر رضى الله عنها له خپل خاوند سره کله په مدینه منوره او کله په شام کې واوسپدہ . بيا د عثمان بن عفان رضى الله عنه د خلافت په دوران کې د (ربده) په سيمه کې پاتې شول ، چې د مدینې منوري یوه ليرې پرته سيمه . ۵۵

ام ذر رضى الله عنها د خپل خاوند د مړينې کيسه داسي کوي :

کله چې د ابوذر د مړينې وخت راښدې شو ، ومي ژړل . ابوذر راته وویل :

ولي ژاړې ؟

ومي ويل :

ولي به نه ژاړم او ته په یوه دښته کې مړ کېږي !!! او زه دومره جامي هم نه لرم چې کفن درته تري جوړ کړم .

ومي ويل :

مه ژاړه .. ماله رسول الله صلی الله علیه وسلم اوږيدلي ، یو خو کسانو ته یې ويل چې زه هم ورکې و م :

له تاسوبه یو سړۍ په یوه دښته کې مړ کېږي ، بیابه د مسلمانانو یوه ډله ورته راخي . او په دي کسانو کې به داسي خوک نه وي ، مګر هغه به یا کلې او ياد ډلې په منځ کې وفات کېږي . او دادی زه په دښته کې مړ کېږم ... لاره وڅاره !

ومي ويل :

حاجيان تللي او په دي لاره خوک نه راخي ...

ومي ويل :

لاره شه او خلک و گوره ...

ومي ويل :

يو تپي ته راغلم او ليرې مې وكتل ... بيا بيرته ورته راستنېدم چې خدمت يې وکرم ... زه په دې حالت و م چې يوه ډله خلک راروان وو ... په خپلو جامو مې ورته اشاره و کړه !! زه يې ولیدم او زما پر لور راغلل او راته يې وویل :

څه شوي ؟

ومي ويل :

يو مسلمان سېرى مېر کېږي، آيا کفن ورته ورکوئ ؟

ويې ويل : خوک دی ؟

ومي ويل : ابوذر دی .

ويې ويل : د رسول الله صلي الله عليه وسلم صحابي دی .

ومي ويل چې ، هو .

هغوي لویه قرباني ورکړه، ژر راغلل او ځان يې ورته ورساوه. توده رکلې يې ورته وکړ او ويې ويل :

تاسو پوهيرئ، که ماسره دومره جامي وی چې کفن مې تري جو پدای، نوله هماماغې به مې کفن جو پکړي وی ..

تاسو په دې پوه شئ چې، داسي کس به راته کفن نه را کوئ چې يو وخت امير، مشر، او يا کاروباري پاتې شوي وی ..

خوپه دې ډله کسانو کې داسي خوک نه وو چې دابوذر له دې شرایطو سره برابر وو. خود انصارو یو ځوان ورته وویل :

ای کاكا ! زه به کفن در کرم ... تا چې خوک نه داسي نه يم ... په دې خادر به درته کفن در کرم، يابه درته له خپلې چې پني کفن برابر کرم. داراته مور ګندلي دي .

له دې ډله کسانو خخه ورته بیانصاری کفن جو پکړ ...

په بل روایت کې راخې چې ام ذر رضي الله عنها، هغه لاري ته راوويست ... عبد الله بن مسعود دنور و مؤمنانو سره یو ځای

په دوى تېر شو کله يې چې و پېژانده ويې ژړل او داسي يې وویل :

رسول الله صلي الله عليه وسلم ربنتيا ويلی وو :

يو ازې به ګرځې ... یوازې په مرې ... او یوازې به را پاخې بیانې خاور و ته وسپاره.

ام ڈر رضی اللہ عنہا خپل خاوند لہ لاسہ ورکر، هغہ سره یې ټول ژوند په فقر او زهد کې تپر کړی وو. هغہ یوه ز اهده،
تقواداره او پاک لمنه بسحه وه ! داسې بسحه وه چې په دین او دنیا یې دخاوند ملاتېر کړی، او د جهاد په لارو کې ورسره
دتل لپاره ملګري وه !!

خولة بنت شعلة رضي الله عنها

داد رسول الله صلی الله علیه وسلم له صحابیاتو خخه وه، او د خزرج له قبیلی یوه مخوره میرمن وه. او همدا راز د انصارو مېرمن یوه وتلي بنجھه گنبل کېدہ. دا بنجھه په فصاحت، بلاغت، زغم او صبر باندې چېرہ مشهوره وه. دې بنجھی د خاوند په سخته رویه او چلنډ باندې صبر کاوه، هماګه وو چې الله تعالی یې آواز له اووه اسمانونو پورته واورېدہ، پر هېټي یې مهرباني وکړه، او کيسه یې په قرآن کريم کې رانازله شو. د آيتونه تر قیامته تلاوت کېږي. دامېرمن (خولة بنت شعلة رضي الله عنها) نومېږي. دسپیخلی، بنکلی او پاک سیرت، او همداراز له عبرته د ډکې کيسې خاوندہ.

دامېرمن (خولة بنت شعلة بن اصرم بن عمرو بن عوف) نومېږي. په مدینه منوره کې د خزرج له وتلي قبیلی خخه وه. په جاهليت کې یې له څېل تره څوی او سب بن الصامت سره واده کړي وو، نوموږي د ستر صحابي (عبدة بن الصامت) رضي الله عنه ورور وو. خولة رضي الله عنها او دهغې خاوند په مدینه منوره کې هغه کسان وو چې پخوا یې اسلام راوړي وو. په يېشرب کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سفير، مصعب بن عمير رضي الله عنه په لاس دوی دواړه مسلمانان شول. او کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم مدینې منورې ته هجرت وکړ، خولة رضي الله عنها دهغو زړکونو انصارو په کتار کې وه چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم دراتک توده رکلې یې کړي وو. اسلام چې تل بنجھو سره د بشه چلنډ لارښونه او په دې تینګکار کوي، دهغې خاوند که خه هم مسلمان شوی وو، خو (خولة بنت شعلة) رضي الله عنها له هفې سره د ډېر وناخوالو ژوند تېراوه.

لكه ځنګه چې د سیرت په کتابونو کې راغلي، او سب بن الصامت بودا شو، اخلاق یې تېز او رویه یې سخته وه. له څېلې مېرمنې سره یې رویه د تشدد تر بریده ورسیده، دا هغه مېرمن وه چې تل یې د څېل خاوند خدمت کاوه، او له دې پرته یې بل خوک د خدمت هم نه درلود. له همدي مېرمنې سره شخې اوچ ته ورسیدې، خو خولة رضي الله عنها دې حالاتو ته په صبر، زغم او تحمل غاړه ورکوله.

یوه ورڅ او سب بن الصامت له څېلې مېرمنې خولة بنت شعلة رضي الله عنها سره لانجه وکړه، د غوسې په حالت کې یې له خولي دا خبره را ووته چې:

ته پر ما، لکه د موردشا په خبرې !!!

دا د جاهليت یو ګلتور وو چې، چا به بنجھي ته داسي خبره وکړه نو، د تل لپاره به ورباندې حرامېدہ. خاوند یې په دې خبره ډېر زیات پښمانه شو، هغه ګومان وکړ چې مېرمن یې پري له دې وروسته حرامه شو. میرمن ته یې وویل:

زه ګومان کوم چې ته پر ما حرامه شوې !!!

د سیرت په کتابونو کې د خولة رضي الله عنها له خولي د (ظهار) په اړه ډېرې خبرې راغلي دي، هغې فرمایلي:

خاوند مې یوه ورڅ کور ته راغي، ما ورسه خبره وژوله، هغه غوشه شو او راته یې وویل:

ته پر ما، لکه د مور دشا په څريي !!!!

بيا ووت، او یوه شپه د قوم د غونډ په ځاي کې کښېناست، بيا ييرته کور ته راغي، او له ما یې غوښته وکړه.

ما ورته وویل:

هيڅکله نه، قسم په الله چې مانه نه شي راټړ دي کېدای، تاخوداسي خبره وکړه! صبر چې الله او رسول یې زموږ په اړه پرېکړه وکړي.

هڅه یې وکړه، خوماتري ځان وساته ... ده ګه د کمزور تیا او بودا توب لامله پرې زه و توانيدم چې ځان ته یې پرې نېددم ... له ځانه مې ليري کړ، بيا را وو تم، او رسول الله صلي الله عليه وسلم ته را ګلم. رسول الله صلي الله عليه وسلم د عايشي رضي الله عنها په کور کې وو. مخي ته ورته کښېناستم، او له خپل خاوند سره مې چې کيسه تېره شوي وه، ورته مې بیان کړه عايشه رضي الله عنها فرمایي:

ما او موږ کره چې خوک وو، ټولو وژړل، پره ګي موږه وسوچده ...

د ابن سعد روایت پر بنست، رسول الله صلي الله عليه وسلم وفرمایل:

ته خو پره ګه حرامه شوي یې.

خولة رضي الله عنها دا خبره له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره په تکراری توګه وژوله، بيا یې وویل:

ای الله، زه درته د ډېر خپگان شکایت کوم، زه په دې بیلتون ډېره دردېږم!

ای الله، د خپل پیغمبر په ژبه دې، هغه خه رانازل کړه چې، له دې ستونزې خخه د خلاصون لاره را کړي!

الله تعالى د خولة بنت ثعلبة رضي الله عنها په اړه، له آسمانه حکم رانازل کړ. مجلس لاپای ته نه وو رسیدلی چې، په رسول الله صلي الله عليه وسلم د وحیې د رانازلیدو حالت راغي. کله چې را پا خېد، موسکۍ شو. او د الله تعالى د آیت یې ولوست:

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي رَوْجَهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَاءِهِمْ مَا هُنَّ بِأَمْهَاتِهِمْ إِنَّ أَمْهَاتِهِمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدَنَهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا ﴿٢﴾ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌ غَفُورٌ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ
نِسَاءِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا

تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢﴾ فَمَنْ لَمْ تَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرِيْنِ مُتَّابِعِيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَآسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتَّيْنَ مِسْكِيْنًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَلَكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكُفَّارِ عَذَابُ أَلِيمٌ

په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې ددې آیتونو د رانازلیدو سره سم ، خولة رضی الله عنها د آرامتیا احساس وکړ .
رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ وویل :
ورتہ ووایه چې غلام آزاد کړي .

هغې وویل :

کوم غلام ؟ هغه سره غلام شته ، او نه له ما پرته بل خادم لري .

ورتہ یې وفرمايل :

امر ورتہ وکړه چې دوه میاشتې پرله پسې روژه ونیسي .

خواب یې ورکړه چې ، اى دالله رسوله ، قسم په الله دا کار هم نه شي کولي . .. هغه خود ورځې دومره دومره څله او به
څښکي ! ... دبدن له کمزورتیا سره یې سترګې هم کمزورې شوي دي .

وېې فرمایل :

ورتہ ووایه چې شپېته مسکینانو ته خواړه ورکړي .

خولة وویل :

دا کار کله کولي شي ؟ هغه ايله څان ته ديو وخت خواړه پیدا کړي !

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ وویل چې :

امر ورتہ وکړه چې (ام المنذر بنت قيس) ته لاړ شي ، له هغه دې یوڅه خرما واخلي ، او په شپېته مسکینانو دې هغه بیا
وویشي .

خولة رضی الله عنہ پاڅېډه ، او خاوند ته ستنه شوھ . خاوند یې د دروازې په خوله کې ناست او ورتہ منظر وو ، ورتہ یې
وویل :

ای خوله ! خه دې و کړه ؟

ویې ویل :

خیریت دی خو ته بدغونی یې . رسول الله صلی الله علیه وسلم درته امر کړي چې (ام المنذر بنت قيس) ته ورشه ، له هغې به خرما اخلي ، او بیا به یې پر شپیته مسکینانو باندې خیرات کوي .

خوله رضي الله عنها وویل : خاوند مې په منډه منډه لاره ، خرما یې راپه شا کړي وې ، ما ته هغه مالوم وو چې پنځه پیمانې خرما یې هم نه شوې په شا کولی ... هر مسکین ته یې دوه ګیلنې خرما ورکړي .

خوله بنت ثعلبة رضي الله عنها په مدینه منوره کې اوسيده ، ټول عمر یې په ډېر وياړ او عزت سره تېر کړ ، په دې یې وياړ کاوه چې الله تعالى یې په اړه آيتونه را نازل کړي وو او تر قیامته به لوستل کېږي .

د عمر بن الخطاب رضي الله عنه په وخت کې نوموږي ډېره بودي شوې ووه ، یوه ورڅه په لاره کې له امير المؤمنين سره مخامنځ شوه ، او ویې دروله ، هغه سره یې کيسه پېښ شوه ، چې ابن حجر په خپل کتاب (الاصابة في تمييز الصحابة) کې روایت کړي ، هغه فرمایې ؟

عمر رضي الله عنه له جوماته را ووتوت ، او (جارود العبدی) هم ورسه وو ، په لاره کې یوې بشنجي ته مخې ته ورغی ، عمر رضي الله عنه پري سلام واچاوه ، هغې د سلام خواب وواييه او زیاته یې کړه :

(هې عمره ، د عکاظ په بازار کې مې لیدلی وې چې خلکو به درته (عمير) وايې . ماشومان به دې په خپله امسا ويرول . وخت لا تېرنه وو چې په عمر نوم باندې ياد شوې ، بیا لا دومره وخت تېرنه شو چې ، په امير المؤمنين باندې ونومول شوې . د ولس په اړه له الله وویرېرې ، او پوه شه چې خوک له الله ډارېرې ، کارونه یې آسانه کېږي . او خوک چې له مرګه ډارېرې ، له تاوان ډارېرې . او خوک چې په حساب باور لري ، له عذابه ډارېرې .)

جارود وویل :

ای بشنجي امير المؤمنين دې په خبرو تکلیف کړ !

عمر وویل :

پريېرده یې ، آياته یې نه پېژنې ؟ !!

دا خوله بنت ثعلبة ده ، د اوسم بن الصامت مېرمن ده . هغه مېرمن ده چې الله تعالى یې غږ په اووم اسمان کې اوږيدلی وو . او د دې په اړه یې دا آيتونه نازل کړي چې فرمایې : (قد سمع الله قول التي تجادلك في زوجها)

دا په عمر هم حق لري چې ، غږ یې واوري .

اميرالمؤمنین عمر بن الخطاب رضی الله عنہ خولة رضی الله عنہا ته د احترام په خاطر ، دهفي ټولې خبرې واورپدې .
دهفي نصیحت ته یې غور و نیوہ ، او اړتیا یې ورته پوره کړه ... له دې خبرو وروسته خولة رضی الله عنہا خپل کار پسې
روانه شوه .

د خولة بنت ثعلبة رضی الله عنہا د مهینې د نېټې په اړه کړه مالومات نشته . خوله دې روایت خنځه مالومیری چې نوموږې
د عمر بن الخطاب رضی الله عنہ تر خلافتہ ژوندی وه . هغه په داسې حال کې وفات شوہ چې ، د قرآن کریم په (المجادله
) سورت کې یې خپل یاد ژوندی پر پنسود .

ام ورقة رضي الله عنها

داهجه صحابي وه چې، رسول الله صلي الله عليه وسلم يې دېره ستاینه کړي وه، دا مېرمن په (قارئه) باندي نومول شوې وه، او د قرآن کريم په لوستلو کې په خوبې غږ، باندي مشهوره وه. رسول الله صلي الله عليه وسلم د (شهیده) په نوم نومولي وه. ياده مېرمن له رسول الله صلي الله عليه وسلم له وفات وروسته خو کلونه ژوندي وه ... رسول الله صلي الله عليه وسلم يې د شهادت وړاندوينه کړي وه، داهجه مېرمن وه چې د بدر په غزا کې يې د شهادت غوبښته کړي وه ... دا مېرمن د (ام ورقة رضي الله عنها) په نوم ياديرې چې، یوه عجبيه او اغيزمنه کيسه لري او د سيرت مختلفو كتابونو راخيسټي ده.

دامېرمن (ام ورقة بنت عبدالله الحارث بن عويمر الانصاري) نومېده. مسلمانه شوه او له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره يې بيعت وکړ. چې خنګه به قران کريم را نازلېده، ام ورقة رضي الله عنها به را تولولو او په يادو به يې زده کاوه. هماګه وو چې د (قارئه) په نوم ياده شوه.

رسول الله صلي الله عليه وسلم به د هري جمعي په ورڅ دام ورقة رضي الله عنها ملاقات ته ور تللو، او صحابه کرامو ته به يې ويل:

((رائئ چې د شهیدي ملاقات ته لاړ شو ...))

دا چې ولې نوموري په شهیده نوم باندي نومول شوه، لامل يې دا وو چې کله رسول الله صلي الله عليه وسلم وغوبښتل چې په لومړي عسکري نښته کې د مشر کانو مخي ته ورووخي، (ام ورقة) رضي الله عنها لومړي مېرمن وه چې له رسول الله صلي الله عليه وسلم او مسلمانانو سره يې د وتلو فکر وکړ ... نوموري رسول الله صلي الله عليه وسلم ته ورغله او ورته يې وویل:

ای دالله رسوله! که اجازه را کړي، زه به درسره غزا ته لاړه شم. ناروغانو ته به پاملنې کوم، او د تپیانو درملنې به کوم،
کیدای شي الله تعالى راته شهادت را په برخه کړي!

خو رسول الله صلي الله عليه وسلم يې داغوبښته ونه منله، او د وتلو اجازه يې ورنکړه. بلکې هغې ته يې هيله ورکړه چې په کور کې به ورته الله جل جلاله شهادت ور په برخه کوي. رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته وویل:

((په کور کې کښېنه، الله جل جلاله به شهادت در په برخه کړي.))

رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته امر کړي وو چې په کور کې دې لمونځ اداء کړي. پخوا يې ترې اجازه غوبښتي وه چې هغې ته دې ځانګړي مؤذن وټاکي. رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته يو مؤذن وټاکه چې د لمونځ له وختونو به يې خبروله. ويل کېږي چې، دا مؤذن يو بودا سېږي وو. همداراز هغې ته يې اجازه ورکړه چې په کور کې بشخو ته امامتي وکړي. او د جماعت په لمانځه کې ور پسې مهاجرې او انصارې مېرمنې ودرېږي.

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د هجرت په ۱۱ یوولسم کال وفات شو، خو ام ورقه رضی الله عنها لا په هغه شهادت برخمنه نه شوه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یې ورته زیری ورکړی وو. هغه به کور کې اوسيده، قرآن کريم به یې تلاوت کاوه او بنټو ته به یې امامتي کوله. نومورې د عمر بن الخطاب رضی الله عنها تر خلافته ژوندي وه. ام ورقه د عمر رضی الله عنها ګاونډي وه، او عمر رضی الله عنها به خوبنې ګنه له چې د شپې لخوا ترې قرآن کريم واوري.

یوه شپې د تېر په خېر، امير المؤمنین عمر بن الخطاب رضی الله عنها د خپلې ستري او پاکې ګاونډي د تلاوت غږ، وانه وربده پوبنتنه او اندېښنه ورته پیداشوه او ويې وييل چې، تېره شپې مې د ګرانې ترور ام ورقه رضی الله عنها تلاوت نه دی او ربدي کور ته یې ورغی ترڅو ترې ځان ډاهمن کړي .. خو کور کې یې ونه مونده. ورپسې و ګرځیده، هماګه وو چې چا وژلي وه او د کور په یوه خنډه کې په ټوټو کې تاو شوې پرته وه ... عمر بن الخطاب رضی الله عنها په دې حالت ډېر څې شواو ويې وييل :

((رسول الله صلی الله علیه وسلم ربستیا ویلی، هغه به فرمایل : د شهیدې زیارت وکړئ!))

کله چې عمر بن الخطاب رضی الله عنها دا پېښه وڅېرله، دې پایلې ته ورسیده چې، له ام ورقه رضی الله عنها سره غلام او وینځه اوسيدل، دوى دواړو په شريکه نومورې وژلي وه ... ام ورقه رضی الله عنها ورته ويلى وو چې، زماله مرګه به دواړه آزاد ياست ... دواړو ته شیطان زړه کې وسوسې واچولي چې نومورې ووژني او دواړه آزاد شي . هماګه وو چې ستړ ګې یې ورباندي پټې کړې وي اوام ورقه رضی الله عنها یې زندۍ کړې وه . بیا یې ټوټو کې تاوه کړې د کور په یوه خنډه کې غورځولي وه

امير المؤمنین عمر بن الخطاب رضی الله عنها هم په دې حالت غلى پاتې نه شو، بلکې منبر ته وختو، او خلکو ته یې خپل خپگان بشکاره کړ .. اوله خلکو یې غوبنتنه وکړه چې دام ورقه رضی الله عنها قاتلان راپیدا کړي ، داسې یې وویل :

((څوک چې ددې دواړو په اړه مالومات لري، او یا یې ولیدل، نوماته دې راولي ...))

خلک یې په لته پسې ووتل، او تر هفې پسې و ګرځیدل چې پیدا یې کړل . دواړه یې عمر بن الخطاب رضی الله عنها ته راوستل. هغه ترې د جرم پوبنتنه وکړه او دواړو اعتراف وکړ . په دې یې اقرار وکړ چې دوى دواړه قاتلان دې ... عمر رضی الله عنها هم پر دوى باندي عادل قصاص پلی کړ اوام ورقه رضی الله عنها چې په خیانت وژلي شوې وه، داهم د شهادت یو ډول وو ... نومورې د شهادت هغه درجه ترلاسه کړه چې، رسول الله صلی الله علیه وسلم یې ورته زیری ورکړی وو. ټک اعمال او ګټور یادونه یې پرېښو دل .. نومورې د شهادت هغه خوب جام و خښکه چې، ټول عمر یې په زړه وربده او دا یې لویه هیله او ارمان وو.

فاطمه الزهراء رضي الله عنها

دا ميرمن خپل پلار رسول الله صلي الله عليه وسلم ته په اخلاقو او خلقت کي ڏپره ورته وه ، رسول الله صلي الله عليه وسلم يې په اړه داسي ويل :

((فاطمه زما یوه توطه ده .))

نوموري له خپل پلار ترڅنګ ولاړه وه ، یوه صبرناکه ، زپوره اوله ايمانه ډکه مېرمن وه . د فاطمي رضي الله عنها سيرت د رسول الله صلي الله عليه وسلم په ژوند او دهغه له وفات وروسته د اسلام د سيرت یوه مهمه برخه گنډل کېږي . دا مېرمن فاطمه الزهراء نوميري ، درسول الله صلي الله عليه وسلم ګل او ترټولو ورته ګرانه لور وه .

فاطمه رضي الله عنها دهغه مهال د پاكو بشو سرداره گنډل کېږي ، نوموري د خپل وخت تر ټولو مهمه بشخه او سمیول یادېږي . درسول الله صلي الله عليه وسلم د نیانوم فاطمه وو ، او همدا لامل وو چې په خپله لور یې هم د فاطمي نوم ګېښود . او دا چې ولې یې نوموري په زهراء یادوله ، لامل یې دا وو چې هغه سپينه ، خلانده او له فعالیته ډکه مېرمن وه فاطمه رضي الله عنها درسول الله صلي الله عليه وسلم په خلور لوپو کي یوازیني لور وه چې د زوکړې نېټه یې کره مالومه وه ، او دا یې ترټولو کشره لور وه

په هغه ورځ چې قريشو غوبنتل چې د کعبې شريفې د جوروونې چاري له سره پيل کړي ، او په دي پېښه کي درسول الله صلي الله عليه وسلم د فکر کره والي ټولو خلکو ته ثابت شو ، همدا مهال چې له بعشت پنځه کاله وړاندي وو ، فاطمه رضي الله عنها وزیر پدہ . . . کله چې قريشو د حجر الاسود ځای ته ورسیده ، اختلاف یې پيدا شو چې دا تيره به کومه قبيله پورته کوي ، ترڅو دا ويړار له ځان سره وساتي .. د اختلاف کچه یې تر دي بریده ورسیده چې تورې یې راوويستلي او جګړې ته یې ځانونه تيار کړل ... دا مهال رسول الله صلي الله عليه وسلم راننوت ، او شخړه یې د حل لپاره هغه ته وړاندي کړه ، ځکه هغه په ربستونولی او امانت مشهور وو . . . هغه یې له کيسې خبر کړ ، رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته وویل :

((یو خادر راته راوړئ . . .))

خادر یې ورته راوړ . تيره یې راواخیسته او په خپل لاس یې ورکې ګېښوده . بیا یې وویل :

((هره قبيله دي د خادر یوه خنډه ونيسي ، او بیا یې په ګډه پورته کړئ . . .) همداسي یې وکړه . . . کله یې چې تيره خپل ځای ته ورسوله ، په خپل لاس یې ځای پرڅای کړه . په همدي توګه یې دا ستره شخړه هواره کړه ، او د وینود توییدو مخه یې ونیوله . . .

کله چې پر رسول الله صلي الله عليه وسلم باندي وحیه رانازله شوه ، او په حراء غار کې به یې د خلوت شپې ورځې تيرولې ، دا مهال فاطمه رضي الله عنها پنځه کلنه وه . . . ټول هغه کړاوونه چې اسلامي دعوت پرې تير شو ، فاطمه رضي الله عنها په ماشومتوب کي ددي ټولو پېښو او کړاوونو شاهده وه . همدا راز ټولې هغه ستري پېښي یې هم ولیدې چې دنبوي کور

آرامتیا او کراري يې متزلزله او نا کراره کره . په دې وخت کې يوه ترېولو ستره غمیزه دا وه چې دبعثت په لسم کال خدیجه بنت خویلد رضي الله عنها وفات شوه ، دا هغه مېرمنه وه چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم او نورو صحابه کرامو سره يې د بنوهاشم به سیمه کې د محاصري او اقتصادی بندیزونو سخت تکلیفونه گاللي وو نبوي کورنى له مور خخه خالي شوه ، د فاطمي رضي الله عنها مشره خور زینب رضي الله عنها هم له خپل خاوند سره دهغه په کور کې وه . او رقیه رضي الله عنها چې د فاطمي رضي الله عنها بله خور وه ، له خپل خاوند سره يې د مهاجرت او غربت شېپي ورئې په حبشه کې تېرولي . له فاطمي رضي الله عنها سره يوازې دهغې خور (ام کلشوم) رضي الله عنها وه چې په کورنيو چارو کې به يې ورسره مرسته کوله . همدا الامل وو چې فاطمه رضي الله عنها په کم عمرى کې چېره خیر که وه دې سترو پېښو له فاطمي رضي الله عنها يوه کوچنی موره جوړه کړې وه چې سترا ستر مسؤوليتونه به يې پر اوږدو بارول په ځانګړې توګه نوموري د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره په خنګ کې ولاړه وه ، له هغه به يې غمونه ليرې کول ، دفاع به يې تري کوله ، او قريشو به يې چې له پلار او دهدايت او توحيد سره کومه دېښمني او جنجال کاوه ، نوموري به ورتہ تسلیت ور کاوه او ددي رسالت په سرته رسولو کې به يې خپل پلار ته اوږده ور کوله چېرى وختونه به فاطمي رضي الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم په تکلیفونو ژړل ، کله به يې چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم په بدن باندي د مشرکينو لخوا د چېلیونېنې وليدي ، دې حالت ته به يې سخت ژړل او هغه به يې تري ليرې کول

رسول الله صلی الله علیه وسلم له کعبې سره په سجده پروت وو ، چې مشرکانو پري ناولتوب واچاوه .. داناولتوب پري پروت وو چې ، رسول الله صلی الله علیه وسلم کور ته ننوت ، او د کينې او نفرت بويونه تري پورته کېدل فاطمه رضي الله عنها ژر راغله ، او په خپلو پاکو لاسونو يې له رسول الله صلی الله علیه وسلم داناولتوب ليرې کړ او دې حالت ته يې سخت ژړل ... رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ وویل :

((اى لوري مه ژاړه ... الله جل جلاله به دې پلار ساتي ...))

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په مکه مکرمه کې سخت تکلیفونه وليدل ، الله جل جلاله ورتہ مدینې منوري ته دهجرت امر وکړ ...

فاطمه رضي الله عنها له خپلې خور ام کلشوم رضي الله عنها سره په مکه مکرمه کې په خپل کور کې کښېناسته ، دوى د رسول الله صلی الله علیه وسلم هغه هجرت خاره چې ، قريشو يې په ترڅ کې پلار ، رسول الله صلی الله علیه وسلم او دهغه ملګري ابوبکر الصديق رضي الله عنه تر تعقیب لاندې نیولی وو دواړه غارتنه ننوتی وو ، رسول الله صلی الله علیه وسلم خپل ملګري ته وویل چې ، مه خپه کېږه ! الله تعالى موږ سره مل دی ! ربنتيا هم الله جل جلاله له خپل پېغمبر سره مل وو ، که خه هم قريشو ډېره هڅه وکړه ، د رسول الله صلی الله علیه وسلم د پیدا کولو په موخه يې ګن جاسوسان خپاره کړي وو او ګن کسان يې دهغه دنیولو په موخه لېږلي وو ، او په ټوله لاره يې تر خار لاندې نیولی وو ، خوبیا هم ونه توانيده چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ونیسي .

رسول الله صلی الله علیه وسلم ، له خپل ملګري ابوبکر الصديق رضي الله عنه سره یوځای روغ رمتې مدینې منوري ته ورسیده ، او هلتنه يې د مدینې خلکو انصارو ډېر توده رکلی وکړ .

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په مدینه منوره کې ځای پر خای شو، زید بن حارثه رضی الله عنہ یې مکې مکرمې ته ولیبره، ترڅو فاطمه اوام کلثوم رضی الله عنهماله ځان سره دار الهجرت یانې، مدینې منوري ته راولي... خود هجرت لاره د رسول الله صلی الله علیه وسلم د لوښو لپاره هم شه له خطر و نو خالي نه وه. ځکه د قریشو مشرکانو هود کړي وو چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم لوښې به هم شپږ او چاروي به یې.. په دې وخت کې فاطمه رضی الله عنہ ډېره کمزورې او خواره وه، ځکه نومورې په مکه مکرمه کې د دعوت په لاره کې د پلار د سختو غمنو او کړاوونو شاهده وه.

کله چې دوی مدینې منور ته راروان وو، (حoirat القرشي) ددوی د کاروان مخه ونیوله، ده ګوی سپرلي یې وو هله، او فاطمه رضی الله عنها او ده ګې خور یې دواړه په دښته کې راوغور ځوں... فاطمه رضی الله عنها ډېره خپه او سخته ستړې شوه، خپلې تکلاري ته یې ادامه ورکړه او مدینې منوري ته یې په ډېر تکلیف ځان ورساوه. کله چې د (حoirat) له دې کاره خلک خبر شو، ټولو پرې لعنت ووايه.. خود ګلونو په تیریدو سره، رسول الله صلی الله علیه وسلم ده ګه داظمانه کارنه شي هیرولي.. ځکه هغه یې تر ټولو ګرانه لور تکلیف کړي وه...

دا چې رسول الله صلی الله علیه وسلم او نورو مسلمانانو په مدینه منوره کې د ورورولي او د مینې له ژوندې برخمن شول، او اسلامي دولت یې رامنځته کړ، فاطمي رضی الله عنهاهم له خپل پلار رسول الله صلی الله علیه وسلم سره د آرامتیا ژوند وکړ.

فاطمه رضی الله عنها له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره دو مره خوشاله وه چې، هیڅ یې واده ته پام نه وو. ابوبکر الصديق رضی الله عنہ یې له رسول الله صلی الله علیه وسلم غوبښته وکړه، خوهغه ورته عذر وړاندې کړ. بیا یې عمر بن الخطاب رضی الله عنہ غوبښته وکړه، خو رسول الله صلی الله علیه وسلم هغه هم په ډېرې نرمۍ او ادب ځواب کړ... او همدا الامل وو چې، کله علي بن ابی طالب رضی الله عنها د فاطمي رضی الله عنها مرکې ته راغي، په ډېر زړه نازړه توب سره یې پرې مرکه وکړه.. کله چې علي رضی الله عنہ خپلو ملګرو په فاطمي رضی الله عنها مرکې کولو ته وه خولو، علي رضی الله عنہ ورته په ځواب کې وویل:

((آیاله ابوبکر او عمر وروسته به یې ماته را کړي ؟ !!!))

خودا چې رسول الله صلی الله علیه وسلم علي بن ابی طالب رضی الله عنہ له ما شومتوبه پېژندلو او ده ګه په کور کې یې روزنه ترلاسه کړي وه، او لومړي کس وو چې اسلام یې را پرې وو، سمدلاسه یې د علي رضی الله عنہ سره غوبښته ومنته او فاطمه رضی الله عنہ یې ورته ورکړه. علي رضی الله عنہ هم په ډېرې حیاء سره غوبښته وکړه، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل:

((هر کله راشې ...))

علي رضی الله عنہ په راتلونکې ورڅي راغي، او له رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه لبر واتېن کې ودرېدې، او رسول الله صلی الله علیه سلم ته یې په ډېر آرام غږ وویل:

((غواړم در رسول الله صلی الله علیه وسلم لور باندې مرکه وکړم ...))

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ ورمح کړ او په ډېږي نرمي يې تري پونښنه وکړه :

((نو آیا تاسره خه شته ؟))

علي کرم الله وججه ورتہ څواب ورکړچې

((نه ، دالله رسوله ...))

علي بن ابي طالب کرم الله وججه هیڅ مال نه درلود ، یوازې یو زغره يې درلوده چې د بدر په غزا کې يې په غنیمت ترلاسه کړې وه ... رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ امر وکړ چې وي پلوري ... زغره تري عثمان بن عفان په خلور سوه او اویا درهمه وپیرله .. رسول الله صلی الله علیه وسلم له دې خخه ځینې مبلغ بلال ته ورکړ ترڅو پرې عطر وپیری ... پاتې نور مبلغ يې (ام سلمه) رضی الله عنها ته ورکړ ، ترڅو پرې د ناوې لپاره سامان وپیری د امهال فاطمه رضی الله عنها اتلس کلنې وه ... رسول الله صلی الله علیه وسلم ځینې صحابه کرام راوغښتل ، او هغوي يې ګواه کړل چې خپله لور فاطمه يې علي بن ابي طالب کرم الله وججه ته د خلور سوه متفاڼه سپین زرو په مقابل مهر کې ورکړه ... د واده مراسم يې په داسي حال کې پای ته ورسول چې دواړو ته يې د برکت او نېکې اولادې دعاء وکړه .. بیا يې خپلو مېلمنو ته له خراموو چک لوښۍ وړاندې کړ فاطمه رضی الله عنها د خپل خاوند علي بن ابي طالب کرم الله وججه په کور کې د زهد په ژوند باندې ډېرې خوشاله وه ... کله چې هغه د خاوند کور ته رانتو ته ، په کور کې يې یوازې بخ ملي جامي ، بالخت ، د اوږدوه لوښۍ او دوه لوټې او یو خه اندازه خوشبوی او عطريې لرل . په ډېر قناعت او صبر يې ژوند وکړ ، د کور خدمت به يې کاوه ، انګړ به يې جارو کاوه ، ډوډی به يې پخوله او اوړه به يې اغږل ، او د خپل خاوند د آس ساتنه به يې کوله . علي کرم الله وججه دومره فقير وو چې ، دومره وس يې هم نه درلود چې د خپلې ميرمنې لپاره یو خادم ونيسي ، ترڅو ورسره په کارونو کې مرسته وکړي او کارونه ورباندې یو خه آسان کړي .

یوه ورڅه فاطمه رضی الله عنها د خپل پلار کور ته تللې ، کله يې چې لاسونه خلاص کړل ، د ډېر کار او مشقت له امله چاودلي وو ... هېټي هيله لرله چې پلار به يې ورتہ یوه وينځه ډالي کړي چې په غزاګانو کې يې بندې کړې وي ، ترڅو ورسره په ورځني کارونو کې مرسته وکړي . خو رسول الله صلی الله علیه وسلم که خه هم له خپلې لور فاطمي رضی الله عنها سره ډېرې زیاته مینه لرله ، هغه او علي رضی الله عنه يې څواب کړل ، او ورتہ يې وویل :

((قسم په الله هیڅکله نه ، تاسو ګورئ چې د (صفې) د خاوندانو کولمې له ولګې تشې دي ... زه دومره خه نه لرم چې پر هغوي يې ولګوم ، بلکې دابه وپلورم او پيسې به يې پر دوی مصرف کړم ...))

کله چې علي او فاطمه رضی الله عنهمما ستانه شول ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورباندې خپه شو ، او په کراره کراره ورپې ووت ، هغوي يې په داسي حال کې ولیدل چې یو خادر يې درلود کله به يې چې پرې سرونه پټ کړل ، پښې

بې يې نىكارەشىۋى .. او كله بې يې چې پىنىپ پتىپ كېرى، سرۇنە بې يې نىكارەشول ... هغۇي چې كله محمد صلى الله عليه وسلم ولىدە، نوپە احترام يې ودرېدل .. هغە ورتە وفرمايىل :

((ودرىرىئى ... تاسو چې لە ماخە غۇشتىل، تر هغى مولە غورە خە خېر نە كەرم ؟؟؟.. يو خۇ خبىرى راتە جبرىيل عليه السلام راوبىندىلىي ...))

دھەر لمانچە وروستە لس خلە، سبحان الله، وواياست. او لس خلە، الحمد لله، وواياست. او لس خلە، الله اكابر، وواياست . كله چې تاسو خىلىپى بىسترىپ تە خىئى، درى دېرىش خلە، سبحان الله، وواياست .. او درى دېرىش خلە، الحمد لله، وواياست. او خلۇر دېرىش خلە، الله اكابر، وواياست .. بىا يې پىرىپسىدەل او بىرەتە تە تە راستون شو ..

يوه ورخ رسول الله صلى الله عليه وسلم فاطمىي رضى الله عنها تە ووپىل، هغە غۇشتىل چې پە دې خبرو يې تكلىف او مصىبىتونە يې راكم كېرى، ورتە يې وفرمايىل :

((اي فاطمىي ! خىنىپى داسىپى گناھونە شتە چې لمۇنچ او روژە يې نە بخىنىي ... بلکىپە كورنى باندىپاڭ كول او كار كول يې بخىنىلىشىي))

كله چې علي بن ابى طالب كرم الله وجىھە خۇ كلونە وروستە غۇشتىل چې، پە فاطمىي رضى الله عنها باندى دابوجەل لە لور سره وادە و كېرى، رسول الله صلى الله عليه وسلم د خىلىپى لور تەرىخىنگ ودرىيد او غوش درىيچ يې غورە كەر، فاطمە رضى الله عنها خىپل پلاڭ تە راغلە، ورتە يې وژپل او شەكایت يې و كەر .. رسول الله صلى الله عليه وسلم دېر پە غوسە شو، او سەدلەسە جومات تە ووت، او منبىر تە وختوت، خلکو تە يې خطبە و كېرە او داسىپى ووپىل :

((بنو هشام بن مغىيرە راخخە اجازە غواپى چې خىپلە لور عىلىي بن ابى طالب تە پە نكاح كېرى ... زە ورتە اجازە نە وركوم، بىا ورتە اجازە نە وركوم، او بىا هم ورتە اجازە نە وركوم !!! .. او ياخودى عىلىي بن ابى طالب دېتە غاپە كېرىدى، زمالۇر دې طلاقە كېرى، او دەھغۇي لور دې نكاح كېرى ... فاطمە زما يوه تۆتە دە ... پە خە چې خىپە كېرىي، زە هم پې خې كېرىم، او خە يې چې دردۇي، ماھم دردۇي. او زە ويرىپم چې دىدىن پە بىرخە كې فتنە كې واقع نەشىي ...))

بىا يې خېل زوم (ابوالعاصر) ياد كېر، او دەھغە پە اپە يې خبرو تە ادامە وركە او وېيپى ووپىل :

((زە حلال نە حراموم، او نە حرام حلالوم ... خۇ قىسم پە الله ! د الله درسۇل لور، او د الله ددبىمن لور ھىشكەلە نەشى يۈخائى كېدايى ..))

علي بن ابى طالب رضى الله عنھە خېل كور تە لار، او لە فاطمىي رضى الله عنھە خىخە يې بخىنىھە وغۇشتىھە، بىا يې ورتە د جومات تېلە كىيسە بىيان كېر .. د فاطمىي رضى الله عنھە لە سترگو اوپىكىپ راوبەپدىي ... پە دې پوھ شوھ چې پلاڭ يې ورسە خۇمرە مىنە لرىي او پە خېڭان يې خۇمرە خې كېرىي ... لە دې وروستە لمانچە تە پاچىدە ...

فاطمە رضى الله عنھە چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ورسە دېرىپە مىنە كولە، الله تعالى ورباندىپى انعام و كېر او زامن او لوپى يې ورتە وركېرى ... د هجرت پە درېپىم كاڭ ورتە الله تعالى، حسن خۇي وركې ... رسول الله صلى الله عليه وسلم د

حسن په زېړې دو ډېر خوشال شو .. او مدینې په فقیرانو یې ده ګه د وېښتano په وزن سپین زر صدقه کړل ... بیا یې د شعبان په میاشت کې د هجرت په درېیم کال حسین څوی پیدا شو .. رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې دوه ګرانو لمسیانو ډېر زیات خوشال شو ... ددوی په لیدو به ډېر آرامېدہ، نرمی به یې ورسره کوله او لوې به یې ورسره کولې ... یوه ورڅ له خپلو صحابه کرامو سره ووت، په یوه اوږدې یې یو لمسي وو، او بل لمسي یې په بله اوږدې کښېنولی وو .. کله به یې یونېکلولو، او کله به یې بلېکلولو بیا یې داسې وویل :

((چا چې دوی سره مینه وکړه، ماسره یې مینه وکړه، او چا چې دوی سره کینه وکړه، نو داسې دی لکه ماسره چې کینه وکړي .))

رسول الله صلی الله علیه وسلم به پر دوی باندې له نظره ډېر ډارېدہ .. تل به یې ورته دادعاء کوله :

((اعيذ كما بكلمات الله التامة، من كل شيطان وهامة، ومن كل عين لامة .))

الله تعالى په فاطمي رضى الله عنها نور احسان هم وکړ، هماغه وو چې د هجرت په پنځم کال ورته الله جل جلاله یوه لور ورکړه. نیکه یې پري (زینب) نوم کېښود .. په دې نوم یې دخپلي مشري ترور یاد راتازه کړ، دا هغه بشخه وو چې د فاطمي د مور پرڅای وه. بیا یې د هجرت په اووم کال د (ام ګلثوم) په نوم لور پیدا شو .. فاطمي رضى الله عنها له خپلو زامنو سره داسي ژوند وکړ چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم دنيا یې له خوشاليو ډکه کړي وه. په دې سره یې د خپلو بچيانو تنده ورماته کړه. رسول الله صلی الله علیه وسلم ته یوازي ده ګه لور فاطمه رضى الله عنها ورپاتې وه چې ورته به یې د وفات شويو زامنو تسلیت ورکاوه، د رسول الله صلی الله علیه وسلم چې کوم بچيان له دنيا تللي وو، په لمسیانو به یې زړه ته ډاډ ورکاوه.

فاطمه رضى الله عنها ژوندي وه، او د اسلام د سترو بریاوو شاهده وه. د هجرت په اتم کال یې د مکې فتحه ولیده، او له خپل پلار رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یوځای مکې مکرمې ته لاره، او هلته یې دخپلي مور خديجي رضى الله عنها د قبر زيارت وکړ. رسول الله صلی الله علیه وسلم د خديجي رضى الله عنها په قبر باندې ګومبزه وهلي وه. فاطمي رضى الله عنها د هجرت په نهم کال خپله خور ام ګلثوم رضى الله عنها له لاسه ورکړه. بیا د هجرت په لسم کال خپل ورور د محمد صلی الله علیه وسلم څوی ابراهيم له لاسه ورکړ چې له (مارية القبطية) خخه یې زېږيدلی وو ... له ده وروسته یې پلار ته یوازي فاطمه رضى الله عنها ورپاتې شوه ...

د صفر میاشتې ته خو ورځي پاتې وي، او رسول الله صلی الله علیه وسلم ناروغ شو، خپله لور یې راوځښته ... هغه ورته ژر راغله ... کله یې چې ولیده ... ملاقات ته یې راپاخیده، سکل یې کړه او خپل نېي لور ته یې کښېنوله، هغې ته یې پېت وویل چې ګویا په دنيا کې یې نوري شپې نشته او نېټه یې رانېږدې ده ... کله چې فاطمه رضى الله عنها په ژړا شو، رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې خبره بيرته خوشاله کړه، ورته یې وویل :

((زماله کورنې به ته، تر ټولو وړاندې ما پسې راځي !!!))

رسول الله صلی الله علیه ورته زیاته کړه :

((ای فاطمی ! آیا خوشاله نه یې چې د مؤمنانو د بنخو سرداره شي ؟ او یاددې امت د بنخو سرداره شي ؟ !!))

فاطمه رضي الله عنها ترهجي ژوندي وه چې، د بنوساعده په څېري کې یې د ابوبکر الصديق رضي الله عنه د بیعت مراسم ولیدل ... بیاد خپل پلار د رسول الله صلی الله علیه وسلم له وفات شپږ میاشتی وروسته، له دې دنیا په داسې حال کې ستړګې پټوي چې، لا د عمر دېرشم کال یې نه وو پوره کړي ... خپل خاوند علي بن ابی طالب کرم الله وجهه ، دهفي تره عباس ، او دوه زامنو حسن او حسین رضي الله عنهم او نورو صحابه کرامو پرې د جنازې لمونځ اداء کړ ، او د شپې لخوا یې د مدینې منوري په بقیع هدیره کې خاورو ته وسپارله ... دهفي پاک سیرت ، دهفي په سپیڅلی نسب ، نیک کار ، په خلقت او اخلاقو کې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته په ورته والي کې رانګښتل شوی .

سمیة بنت خیاط رضی اللہ عنہا

د سختو عذابونو او شکنجوله امله له دنیا ستر کې پتھوی، دا شهادت تل د تاریخ په پانو کې پاتې کېری .. دا هغه شهادت وو چې د غنبلی ایمان، قوي عقیدې او ڈېر زغم او صبر په پایله کې ترلاسه کېری ... دا هغه شهادت وو چې په راتلونکې کې د ټولو شھیدانو د کاروان بنستې يې ایبنی وو .. دا د دعوت په لوړه یو کې، په اسلام کې لوړه یو شھیده وه دا مېرمن، سمیة بنت خیاط نومیری چې په اسلام کې لوړه یو شھیده ګنبل کېری.

نومورپی سمیة بنت خیاط نومیری، او خاوندې ياسر بن عامر نومېدہ، او ځوی یې عمار بن یاسر یادېدہ. دا په یوه پاکه او مبارکه کورنی کې پاکه مور او سپېڅلې مېرمنه وه ... د عذاب پرمهال به ورته رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم د جنت زیری ورکاوه ... ځکه رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم ته يې د صبر کچه او ټینګ ایمان مالوم وو .. خوله دې ورلاندې، له یاسر بن عامر رضی اللہ عنہ سره د سمیة رضی اللہ عنہا د واده کیسہ داسې بیانیرپی ...

ددوی واده او یو ځای کيدل له تقدیری معجزو ډک ګنبل کېری ، یاسر بن عامر الکناني چې په اصلیت کې يې د یمن قبیلو ته رسپری، نومورپی له څپلو دوه ورونو، حارث او مالک سره له یمن څخه راوط او غوبنتل یې څپل ورک شوی ورور ولټوی ... دوی له قبیلې راوطل او بیا یې په اړه مالومات هم ورک شول ... د څپل ورور په لته پسې یې دښتی او سمې ټولې وکتلې ... بیاد مکې مکرمې پر لور راغلل، ځکه مکه مکرمه هغه مهال د سوداګریزو سفرونو لپاره د عربانو د راټولیدو ځای او مرکز ګنبل کیده ، او دلتنه به خلک د حج د مرامود اداء کولو لپاره راتلل ... خوله اوږدې پلټنې وروسته، بیاهم درې واړه ورونه ونه توانيدل چې څپل ورک شوی ورور پیدا کړي ... هفوی هود وکړ چې بیرته ستانه شي، خو په دې ترڅ کې ترې یو بل ورور هم ورک شو ... دا په دې مانا چې یاسر غوبنتل چې له څپلو دوه ورونو سره خدای په امانی وکړي او په مکه مکرمه کې پاتې شي ... خودا چې یاسر بن عامر په مکه کې قبیله نه لرله او نه یې خوک داسې درلود چې دفاع یې ترې کولی او د قریشود قبیلو د ځینو مخورو له ظلم یې وساتې ... هغه اړ شو چې د بنو مخزوم قبیلې له یوې ډلي سره یو ځای شي، هماګه وو چې له ابو حذيفه بن المغیره سره یې ایتلاف وکړ او دهغه خدمت به یې کاوه ... هغه مهال دا یو ګلتور وو چې، کله به یو چاله یوې غښتلې کورنی، او قبیلې سره ایتلاف وکړ، او یا به یې ورته ځان منسوب کړ، نو هغې قبیلې به ترې دفاع کوله او خوک به یې نه پرېښوده چې ظلم پرې وکړي .

په دې ترتیب، یاسر بن عامر په یمن کې د آزادی ژوند پرېښود، او د ځان ساتنې په مقابل کې یې څپل ژوند په مکه مکرمه کې له یوې قبیلې سره د ایتلاف کولو له لارې قید، او دهغوي خدمت ته یې ژوند وقف کړ.

خودې عجیبه کیسې، هغه ته د ژوند نورې کې کې خلاصې کړې، په ځانګړې توګه، هغه مهال چې ابو حذيفه ورته څپله ويئنځه سمیة بنت خیاط، یا (سمیة بنت خیاط) واده کړه ... له سمیة رضی اللہ عنہا یې عمار او عبیدالله دوه زامن وزیرپدہ. دوی د بنو مخزوم قبیلې تر سیوري لاندې ژوند کاوه خودا تپون او ایتلاف چې په پیل کې د یاسر او دهغه کورنی ته یوه بریا او ملاتېر ګنبل کېدہ، خود اسلامی دعوت له پیل سره دا ملاتېر په تکلیفونو او کړ او ونو بدليږي ... عمار رضی اللہ عنہ ايله د ځوانۍ په عمر کې وو، چې د رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم له دعوت او رسالت خبر شو چې په پته توګه به یې ورته خلک رابلل... نومورپی دار الارقم ته لار، دا هغه ځای وو چې رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم به ورکې له

چپلو صحابه کرامو سره رایوئحای کېدە... خنگە چې رسول الله صلی الله علیه وسلم دعوت و کړ، او اسلام ته يې راوباله، سمدلاسه يې اسلام زړه ته لاره پیدا کړه او ايمان يې پرې راوه. په پته توګه له رسول الله صلی الله علیه وسلم خنخه خپل کور ته لاړ، او هلتہ يې خپل پلار او مور له نوي دین خنخه خبر کړل، د اسلام هغه لارښوونې يې ورته بیان کړي چې د شتمن او نشتمن، د بادار او غلام ترمنځ توپیرنه کوي... هغوي ته يې د اسلام دعوت ورکړ، سمدلاسه دواړه مسلمانان شول.

د بنو مخزوم قبیله ددوی له اسلامه خبره شو، عمار او دهغه کورنۍ منکره نه شو، بلکې په ډېر قوت او میرانې سره يې ورته خپل اسلام اعلان کړ... د بنو مخزوم قبیله راپاخیده او د عمار کورنۍ يې ټوله ونیوه، او له سختو شکنجو سره يې مخ کړه ترڅو يې بيرته له دينه وګرځوي... دوی ډېرې شپې ورځې د مکې مکرمې په ګرمو دښتو او د سوځوونکو وړانګو لاندې تیرې کړي... سمیه رضی الله عنها چې د مکې سوځوونکې وړانګو سېڅله، او له سختو شکنجو سره مخامخ وه، بیا هم هغه په خپله عقیده او اسلام تینګه ولاړه وه... رسول الله صلی الله علیه وسلم په لاره تېږدې، چې په سمیه بنت خیاط يې سترګې ولګېدې... دهفي په حالت ډېر خپه شو، نومورې په همدي حالت د شرک او کفر ګوابښونه ردول او ورسره يې مقابله کوله... د سمیه رضی الله عنها دخاوند یاسر بن عامر رضی الله عنده خبرې يې واورېدې، د اوسيپنو او لمبو له حالته ډېر درېبدل، او داسي به يې ويل: (زمانه همداسې ده) ...

رسول الله صلی الله علیه وسلم اسمان ته وکتل او ويې ويل:

((د یاسر کورنۍ صبر و کړئ، ستاسوئحای به جنت وي....))

که خه هم د یاسر کورنۍ ډېره کمزورې وه، او عمر هم پرې تير وو، خو بیا هم د قريشو مشرکینو دهغوي له شکنجې لاس وانه خیست. هغوي په دې خاطر سخت عذاب ورکاوه ترڅو يې بيرته له اسلامه وګرځوي. خو په مقابل کې دې سختو عذابونو او شکنجو هم د یاسر کورنۍ له اسلام او تینګې عقیدې ونه ګرڅول... ددوی صبر تینګ، او د داسي غوخ او کړه ايمان خاوندان وو چې هیڅ ماټه يې نه منله... په همدي ترتیب یاسر بن عامر رضی الله عنده سخته ولړه، کړ اوونه او تکلیفونه تیر کړل، په لرګې باندې راوځروں شواو دالله په لاره کې شهید شو... دهغه میر من سمیه بنت خیاط هم له خپل خاوند خنخه په صبر، ايمان او اراده کې کمزورې نه وه. نومورې داسي یوه میر من وه چې ټول عمر يې په قيد کې تیر کړي وو، هیڅ څواک او وس يې نه درلود، خو بیا هم د تینګ عزم او قوي ارادې خاونده وه... ابو جهل به نومورې ته ډول ډول عذابونه ورکول او له سختو شکنجو سره يې مخامخ کړي وه ترڅود محمد په دین کافره شي. خو سمیه رضی الله عنده دهغه غوبښته ونه منله، او هر ډول بسکنځلې به يې چې ورته کولې، په سپکه سترګه به يې ورته کتل او دالله په لاره کې يې له صبر کار واخیست... یوه ورڅې دا حوصله له لاسه ورکړه چې د ابو جهل بسکنځلې وزغمي، د خپل کرامت د ساتلولپاره يې د ابو جهل په مخ لارې ور توف کړي... ابو جهل په دې کار ډېر غوسه شو، نیزه يې رواخیسته او په زړه يې ووهله، نومورې ساه ورکړه، او له دې دنيا يې سترګې پتې کړي... په دې سره، نومورې د اسلام په تاريخ کې لومړي شهیده ګډل کېږي... د دعوت او رسالت لري ادامه مومي، او الله خپل دین بریالي کوي... مسلمانان له خپل پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم سره مدینې منورې ته هجرت کوي، او هلتہ یو اسلامي دولت جوړوي... کله چې

هله مسلمانان ځای پر ځای کېږي ، د هجرت په دویم کال د بدر ستره غزا پېښېږي ، په همدې غزا کې ، الله تعالى د سمیة بنت خیاط رضی الله عنها غچ اخلي ابو جهل په ډېره ناوره توګه وژل کېږي ... بیا یې عبدالله مسعود رضی الله عنه سر خوځوي ، او رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د زیری غړونه کوي ... د عمار بن سمیة لپاره !! الله جل جلاله یې د مور د قاتل څخه غچ واخیست . ! نوموږي هغه میرمن وه چې په نبوي وخت کې یې ، د اسلام په تاریخ کې د شهادت لوړې وياړ له ځان سره وړي دي .

ام الفضل رضي الله عنها

دا بىئه دغوره اصليلت او نسب خاونده وه . داد رسول الله صلى الله عليه وسلم د تره مېرمن وه ، دا هغه ميرمن وه چې په داسلام دراتگ په پېيل کې يې ايمان راوړي وو . په ګنه روایتونو کې راغلي چې دا مېرمن له خديجي رضي الله عنها خخه وروسته دويمه مېرمن وه چې په رسول الله صلى الله عليه وسلم يې ايمان راوړ . دا مېرمن :

(بابۃ بنت الحارث بنت الحزن بن بجیر الہالیة) نومیری . نومورې دررسول الله صلى الله عليه وسلم د تره عباس بن عبدالمطلب مېرمن وه . ام الفضل رضي الله عنها د رسول الله صلى الله عليه وسلم د وروستي مېرمني (ميمونة بنت الحارث) رضي الله عنها خور وه .

بابۃ بنت الحارث چې په (ام الفضل) باندې مشهوره ده ، خپلې مور (خولة بنت عوف القرشية) ته منسوبېري ، نومورې کورنۍ په ډېر سخاوت ، كرامت او نيكو کارونو باندې مشهوره وه . دا چې يادي کورنۍ خپله يوه لور عباس بن عبدالمطلب رضي الله عنه ته ورکړې وه ، له بل پلوه يې بله لور ميمونة رضي الله عنها رسول الله صلى الله عليه وسلم ته ورکړې وه . همدا راز حمزة بن عبدالمطلب رضي الله عنه يې هم له سلمی لور سره واده کړي وو . او له بل پلوه يې جعفر بن ابی طالب رضي الله عنه يې له لور ، اسماء سره واده کړي وو . کله چې نومورې د مؤته په غزاکې شهید شو ، بیا ورسه ابوبکر الصديق رضي الله عنه واده وکړ . له ابوبکر الصديق رضي الله عنه وروسته ورسه ، علي بن ابی طالب کرم الله وجهه واده وکړ ... دا هغه مور وه چې په خپل وخت کې دغوره زومانو خاونده وه

ام الفضل رضي الله عنها له عباس بن عبدالمطلب رضي الله عنه سره واده کړي وو ، او له هغه خخه يې شپږ غوره ، تکړه او ځيرک زامن زېږيدلې وو ، چې په لاندې نومونو يادېدل :

((الفضل ، او په همدي کنيه مشهوره وه .. عبد الله ، عبيده الله ، قشم ، معبد او عبد الرحمن .))

ام الفضل رضي الله عنها له لوړنيو مسلمانانو خخه وه ، او وييل کيږي چې له خديجه بنت خوييلد رضي الله عنها وروسته دويمه ميرمن وه چې اسلام يې راوړي وو ... نومورې د قوم مخوره مېرمن ګڼل کېده .. له بل پلوه يې خاوند ، عباس بن عبدالمطلب رضي الله عنه هم په خپل قوم کې ډېر مخور شخصيت وو ... خودا چې ام الفضل او دهه ځوی عبد الله دواړه مسلمانان شوي وو ، دا ددي لامل شوي وو چې په مکه مکرمه کې ډېر کمزوري وو ، ځکه قريشو دهه ګسانو پر ضد ددبسمني اعلان کړي وو چې اسلام يې قبول کړي وو . خوددي هرڅه سره سره ، ام الفضل رضي الله عنها په خپل ذات کې ځان سترا او غښتلي باله .

بخاري په خپل صحيح کې له عبيده الله خخه روایت کوي ، فرمائي : له ابن عباس رضي الله عنهمما خخه مې اوريديلې چې فرمائي :

((زه او مور مې په ټولو بشو او نارينه وو کې کمزوري وو))

همداراز بخاري رحمه الله له ابن ابی ملكیه خخه روایت کوي چې ، ابن عباس دا ایتونه تلاوت کړل :

وَمَا لَكُمْ لَا تُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرِيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَأَجْعَلَ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَأَجْعَلَ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ

نَصِيرًا

ابن عباس رضى الله عنهم ددي آيت په تفسیر کې فرمایي : زه او مور مې الله د معدوزريون په ډله کې راوستي يو ...

رسول الله صلي الله عليه وسلم به ام الفضل ته ډېره مينه او احترام ورکاوه . تل به دهفي کور ته دهفي ملاقات ته ور تللو،
که شه هم در رسول الله صلي الله عليه وسلم تره لا مسلمان شوي نه وو ، خود اسلامي دعوت به يې ډېر ملاتر کاوه .

او ويلى كېري چې ، نوموري مسلمان شوي وو ، خواسلام يې پېت ساتلى وو . ځکه هغه د عقيبي په دويم بیعت کې هم
موجود وو ، او هدف يې دا وو چې له انصار و خخه خان ډاډمن کړي ترڅو په ربنتونې مانا دهغه د وراره سره مرسته وکړي
او نيمه لاره کې يې پېږدي .

ام الفضل رضى الله عنها د حق په لاره کې يوه تکړه ، زړوره او غښتلي مېرمن وه ، د اسلامي دعوت په لوړېيو کې يې
اسلام اعلان کړ ، او په دې لاره کې له هیچانه ډارېده ... ټول عمر يې دالله ددين او رسول الله صلي الله عليه وسلم ددين
په خدمت کې تېر کړ .. مشهوره کيسه يې له ابولهبه سره وه چې د رسول الله صلي الله عليه وسلم له سترو او سختو
دبسمنانو خخه شمېرل کېده . دا کيسه در رسول الله صلي الله عليه وسلم خادم (ابورافع) داسي بيانوي :

((زه له عباس بن عبد الله سره غلام وم ، کله چې اسلام راغي ، زه مسلمان شوم . ام الفضل هم مسلمانه شوه . عباس هم
مسلمان شوي وو ، خوله خپل قوم خخه ډارېده .. او همدا الامل وو چې اسلام يې پېت ساتلى وو .. ابولهبه هغه کس وو چې
په بدر غزا کې يې برخه نه وه اخيستې ، او د خان پرئهای يې (عاش بن هشام بن المغیره) ولېره .. هر کس به چې له غزا
پاتې کېده ، د خان پرئهای به يې بل کس ضرور لېره .. زه ډېر کمزوری سړۍ وم ، ما به لوښي جوړول ، او د زمزم له تېرو
به مې راتورېل . قسم په الله زه ناست وم ، او ام الفضل هم راسره ناسته وه .. کله چې د بدر د غزاله پېښې خبر شو ، ډېر
زيات خوشاله شو ... ابولهبه راغي ، پېښې يې رابنکلې او راسره کېښناست ... دا مهال خلکو وویل :

هاغه دی ابوسفیان بن الحارث راغي ...

ابولهبه وویل :

دلته راشه ، کيسه راته وکړه ..

ابوسفیان ورسره کېښناست ، او چاپېره خلک ولاړ وو . ويلى ويلى :

ای وراره ... کيسه راته وکړه چې خلکو خوڅه وکړل ؟

ابوسفیان ورتە دبدر کیسە ټولە شروع کړه ..

قسم په الله ! مور له هغوي سره مخامنځ شو ، خپلې اوږي مو هغوي ته وسپارلي ، او چې خنګه يې خوبنې وه ، هغسيې يې ووژلو .. او چې خنګه يې خوبنې وه ، هغسيې يې بندیان کړو ! خوبیاهم ، ما هيڅوک ملامت نه کړ ...

مور له هغو سپینو کسانو سره مخامنځ شول چې په رنګارنګ آسانو سپاره وو ، قسم په الله هیڅ شي يې مخه نه شوه نیولی

..

ابورافع وايې :

تیره مې په لاس پورته کړه ، او بیا مې وویل :

قسم په الله چې د املايکي وي !!

ابولهېب لاس راپورته کړ ، او زه يې په مخ په یوه تېزه خپېره ووھلم ... ما دفاع وکړه هغه راپورته شو او زه يې پر Ҳمکه راوغور څولم .. زه کمزوری سپری وم ، هغه راباندې کښېناست او زما په وھلو يې پیل وکړ ... ام الفضل د خونې يو ستنې ته ورپاڅدې ، لرګۍ يې رواخيست ، او ابولهېب يې پرې په تیز ګوزار وواھه او سر يې ورتە تېپی کړ بیا يې وویل :

چې بادار يې نشته ، نو ته به ورباندې داسي ظلم کوي !!!

ابولهېب په ډېر ڏلت سره پاڅدې او روان شو ... نوموږي له دې پېښې وروسته اووه ورځي ژوندي وو ، چې بیا الله تعالی په ناوړه توګه وواژه ...

کله چې د ام الفضل رضى الله عنها خاوند عباس بن عبدالمطلب اسلام بسکاره کړ ، او مسلمانان دبدر په غزا کې بریالي شول ، له دې وروسته ام الفضل رضى الله عنها مدینې منورې ته هجرت وکړ .

او وویل کېږي چې هغې يو عجیبه خوب ولیده ، هغه فرمایې :

په خوب کې مې ولیده چې زما په کور کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د بدن یو غړي وي ... په دې ډېره زیاته خپه شوم ، سمدلاسه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغلم ، دا خوب مې ورتە بیان کړ ، هغه راته داسي وویل :

((خیریت دی ، د فاطمې به ماشوم پیدا کېږي ، هغه ته به له خپل ځوی (قشم) سره یوځای شیدې ورکوي))

هماغه وو چې د فاطمة الزهراء رضى الله عنها حسن ځوی پیدا شو ... هغه يې ام الفضل رضى الله عنها ته ورکړ ، او د شيدو څخه د جلا کيدو تر عمره يې ورتە شیدې ورکړې .

په دې کار سره ، نوموږي د رسول الله صلی الله علیه وسلم د لمسي رضاعي مور ګنډل کېږي ...

ام الفضل رضي الله عنها د رسول الله صلي الله عليه وسلم حديثونه هم روایت کري، نوموري له رسول الله صلي الله عليه وسلم خخه نبردي دېرش حديثونه روایت کري دي ... او چينې يې تري دهفي خوي عبدالله بن عباس رضي الله عنهمما روایت کري دي ... همدا راز انس بن مالک رضي الله عنه تري هم حديثونه روایت کري دي، دهفي خادم (تمام) او چينو نورو صحابه کراموله ام الفضل رضي الله عنها خخه گن حديثونه روایت کري دي.

ام الفضل رضي الله عنها د رسول الله صلي الله عليه وسلم له وفات وروسته، د عثمان بن عفان رضي الله عنه تر خلافته ژوندي وه ... نوموري د عثمان بن عفان په خلافت کې وفات شوه، او خپل خاوند عباس بن عبدالمطلب رضي الله عنه او یو شمېر نورو مسلمانانو پرې د جنازې لمونځ اداء کړ ... نوموري په داسې حال کې له دي دنيا ستر ګې پېوی، چې د نبوت د وخت د بنځو په لې کې خپل نوم د تل لپاره ثبتوی، او د نورو بنځو لپاره د عقیدې، ايمان او غښتلي ارادې د نمونې په توګه يادېږي .

عائشہ رضی اللہ عنہا

داد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم تر ټولو کشره مېرمن وہ، دا هغه بنجھه وہ چې ترنورو بنجھو یې زیات حدیثونه روایت کړي دي. ټول احادیث یې په بشپړ امانت او کره توګه روایت کړي دي. روایتونه یې کومه ستونزه نه لري او د غښتلي سند خخه برخمن دي. رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ورسره ډېرہ زیاته مینه کوله، او په ډېرہ درنه سترګه به یې ورته کتل... لکه څنګه چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ته ددې بنجھې پلار په ټولو صحابه کرامو کې ګران او نېړدې وو، همداسې یې ورته لور په ټولو مېرمنو کې ګرانه وہ. دارښتونې بنجھه وہ او د رښتونې انسان لور وو..

دامېرمن (ام المؤمنین عائشہ بنت ابی بکر الصدیق رضی اللہ عنہا) نومیرې.

(عائشہ بنت ابی بکر بن ابی قحافة) په مکه مکرمہ کې د اسلام له راتک خخه پنجھه کاله وروسته وزیر پدہ. نومورې له خپلې خور اسماء رضی اللہ عنہا سره یوھای په کم عمری کې مسلمانان شول.. ددوی د مسلمانیدو پر مهال د مسلمانانو شمېر ډېر کم وو، دا مهال یې پلار ابوبکر الصدیق رضی اللہ عنہ هم مسلمان شوی وو چې په نارینه وو کې لوړۍ مسلمان ګنډ کېږي. دا په داسې حال کې چې د عائشې رضی اللہ عنہا مور (ام رومان بنت عامر الکنانية) هم له سترو صحابیاتو خخه وہ. په دې ترتیب ویلی شو چې، عائشہ رضی اللہ عنہ د داسې کورنی خخه وہ چې د اسلام په لوړيو کې یې اسلام راوړي وو، او در رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم رسالت یې ٿر منلی وو... د عائشې رضی اللہ عنہا همدا ويا په هم بس دی چې، نومورې د ابوبکر الصدیق رضی اللہ عنہ لور وه، او لا اووه کلنی نه وہ چې، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم د خان لپاره پرې مرکه وکړه... خولة بنت حکیم رضی اللہ عنہا د ابوبکر الصدیق رضی اللہ عنہ کور ته راغله، او ورتہ یې وویل:

((ای ابوبکره! اللہ تعالیٰ تاته خیر او برکت در کړی دی! .. رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم را لیږ لې یم او عائشہ ورتہ غواړم...))

ابوبکر ورتہ وویل:

((آیا دابه ورتہ مناسبه وي؟ دا خو یې ور پرہ ده...))

خولة رضی اللہ عنہا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ته راستنه شو، او دا کيسه یې ورتہ وکړه. رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ورتہ وفرمایل:

((لاړه شه او ورتہ ووایه چې، ته مې په اسلام کې ورور یې، او زه دې هم ورور یم... او ستالور ماته مناسبه ده...))

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم په دې کار سره خپل امت ته دا هم ثابتہ کړه چې، د حقیقی نسب ورورولی ته د معنوی او رمزی ورورولی درجه ورکول په اسلام کې جوازنې لري.. ئکه دا د خویولی یوه بنه ده چې اسلام ترې منعه فرمایلې ده

ابوبکر الصدیق رضی الله عنہ هم ددی کار په حکمت چېر ژر پوه شو ، او د رسول الله صلی الله علیہ وسلم غوبنستنی ته یې غاړه کېښوده ... په عائشی رضی الله عنہا یوه بله مرکه هم شوې وه ، هغې مرکې درسول الله صلی الله علیہ وسلم د مرکې مخه نیوی وه . ابوبکر رضی الله عنہ غوبنستل چې دا پیچلتیا له منځه یوسی کله چې رسول الله صلی الله علیہ وسلم په عائشی رضی الله عنہا مرکه وکړه ، له ده وړاندې نومورې د (جیبر بن مطعم بن عدی) لپاره غوبنستل شوې وه . دده پلار او مور دواړه مشرکان وو . او دا چې ابوبکر نه غوبنستل چې وعده خلاف کړي ، د تیرې مرکې پونستنه یې وکړه ترڅو ځان ډاډمن کړي ... د جیبر مور ورته وویل :

((ای ابن ابی قحافة ، هسې نه چې موبد خپل ځوی ته ستالور وکړو ، زموږ ځوی له دینه ونه ګرځوی او خپل دین ته یې او نه روې ...؟ په دې خبره کې ورسره ده ځی خاوند هم موافق وو ..

ابوبکر رضی الله عنہ په دې خبره د پېړی آرامتیا احساس وکړ ، او د وعده خلافی له عهدې ووو

رسول الله صلی الله علیہ وسلم د عائشی رضی الله عنہا ته بیاهم دومره لپوال نه وو ... خو خوب یې ولیده ..

په (صحیحین) کې د عائشی رضی الله عنہا خخه روایت کېږي ، چې رسول الله صلی الله علیہ وسلم ورته وویل :

((دوه څله راته په خوب کې راغلې ... په سپین ورپیښمین استوګنځای کې یې ، او وايې : دا ستا مېر من ده .. ويې ګوره .. چې ومي کاته ، هغه ته وي .. ما به ويل : که دا دالله له لوري وي ، نو خامخا همداسې کېږي))

رسول الله صلی الله علیہ وسلم چې کله په عائشه رضی الله عنہا مرکه وکړه ، نېړدي ۵۳ کالو وو .. خوارلس پېړی وړاندې دا کار په مکه مکرمه کې خه حرام یا ناوړه کار نه بلل کېدہ ... دلیل یې دادی چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم وړاندې هم په عائشه رضی الله عنہا باندې بل چا مرکه کېږي وه ... هغه مستشرقينو چې درسول الله صلی الله علیه وسلم سیرت یې څېړلی ، دې کار ورته د پېړی پونستنی پیدا کړي دي ، او له همدي ځایه یې په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې نیوکې او اعتراضونه کړي ... خود (بوذلي) په نامه یو عادل مستشرق عربی جزیرې ته راغلی وو ، هغه غوبنستل چې د (رسول) په نامه کتاب کې د دې چا پېړیاں په اړه شیرنې وکړي .. هغه وايې :

((دا واده چې ، د محمد حینې تاریخ پوهان یې په اړه لیکنې کوي ، دوی هغه ته ده ګه ټولنې له زاوې ګوري چې نن ورکې ژوند کوي .. هغوي دي ته نه دي کتلي چې ، دا چول واده یو آسیا یی عادت دي .. په دې کې یې هم فکرنه دی کړي چې ، دا عادت لا تراوسه هم په ختیحه اورپا کې دود دي . آن په اسپانيا او پرتگال کې هم دې وروستیو کلونو پورې دخلکو دود وو .))

رسول الله صلی الله علیہ وسلم پر عائشه رضی الله عنہا له مرکې وروسته ، هغه بیاهم د ماشومتوب له مستیو او ساتیریو نه وه ویستلې ... بلکې هغه یې د پلار په کور کې پرپیښوده او له څيلو همزولو سره به یې لوې کولې ... خوله کوژدې وروسته ، د عایشی رضی الله عنہا پلار ابوبکر له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یو ځای مدینې منورې ته هجرت

کوي ... دهغوي دا سفر په پته توګه ترسره او له کړاوونو او تکلیفونو ډک وو او د قریشود مشرکانو له خار لاندې ۹۹.

ددې کيسې بيان په قرآن کريم کې هم راغلی دي :

ثَانِيْ أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا

رسول الله صلي الله عليه وسلم او ابوبكر الصديق رضي الله عنه مدیني منوري ته ورسيدل، او کله چې هلتہ خای پرخای شول، زيد بن حارثه یې مکړي مکرمي ته ولپرې ترڅو یې لوپي له خان سره مدیني منوري ته راولي. ابوبكر رضي الله عنه هم خپل خوی عبدالله ته ليک ولپرې، او غونښته یې تري وکړه چې له خپلو خويندو سره مدیني منوري ته راشي ... اسماء، عايشه او دهغوي مور، ام رومان یې بیا مدیني منوري ته راوستل.

په نبوی جومات کې چې مهاجرينو او انصارو یې په جوړولو کې سیالي کوله، رسول الله صلي الله عليه وسلم هلتہ ګنې خونې جوړې کړې ... یوه یې (سودة بنت زمعة) ته جوړه کړه، دا یې هغه مهال یوازیني مېرمن وه .. او بله یې عائشې رضي الله عنها ته جوړه کړه چې، په مدینه منوره کې رسول الله صلي الله عليه وسلم ته واده شوه. نومورې یوازیني پېغله وه چې رسول الله صلي الله عليه وسلم ورسره واده کړي وو. عائشه رضي الله عنها د خپل واده ورځ داسې بيانوی :

((رسول الله صلي الله عليه وسلم زموږ کور ته راغي، د انصارو نارينه او بشې ورته ورتولي شوې، ما په ټال کې زنګل چې مور مې راته راغله ... زه یې رابستکته کرم، ویستان یې راته برابر کړل او مخ یې راته په اوبو باندې ووینځه ... بیا یې راروانه کرم، کله چې دروازې ته راورسېدم، ويې درولم او لړه دمه مې جوړه کړه ... بیا یې کور ته دنه کرم او رسول الله صلي الله عليه وسلم زموږ په کور کې په کټ کې ناست وو ... زه یې کښېنولم او راته یې وویل :

دا ستا اهل دي .. الله دي دوي پر تابرکتی کړي، او تادي الله پر دوي برکتی کړي

په یو عاجز او له ايمانه ډک کور کې، عائشې رضي الله عنها نوی ژوند پیل کړ... نومورې د رسول الله صلي الله عليه وسلم په ژوند کې لوړ خای ته ورسیده ډېر وخت لاتېرنه وو چې نبوی جومات پورې نښتو خونو کې او د اسلام په تاریخ کې دعايشې رضي الله عنها یاد خپور او تلپاتې شو ..

دا دالله تعالى تقدیر وو چې دعائشې رضي الله عنها ماشومان نه پیدا کېږي . ټول ژوند یې له شنډتوب سر ټکاوه ، او پرخای یې د خپل خورین د اسماء د خوی عبدالله بن الزبیر روزنه کوله . ویل کېږي چې نومورې د (ام عبدالله) په کنيه باندې نومول شوې وه.

که خه هم رسول الله صلي الله عليه وسلم له عائشې رضي الله عنها سره چېړه مینه درلوده ، او رسول الله صلي الله عليه وسلم له نورو مېرمنو سره هم ودونه وکړل ، او په نبوی جومات پورې تړلي خونو کې یې مېشتې کړې ، ددې بشو له دې وروسته په حصه رضي الله عنها پیلېږي ، له دومره مینې سره سره ، بیا هم عائشې رضي الله عنها کې هغه احساسات راپارېږي چې دبني (دویمي) بشې په راتک سره په فطري ډول بشو کې پیدا کېږي . عائشه رضي الله عنها نسبت نورو

مېرمنو تە دېپەرە هەخاندە وە چې د رسول اللە صلى اللە علیه مىنە لاستە راۋىرىي، او پە دې لارە كې بە يې دېپەر غىرت كاوه. كە شە هم نومۇرى پە دې پوهىدە چې رسول اللە صلى اللە علیه وسلم لە مىستى نور دۇونە نە كوي ، بلکى د يو ضرورت او حكىت لە مخې دا كار كوي رسول اللە صلى اللە علیه وسلم بە د خپلۇ مېرمنو تەرمنىچ لە عدالت كار اخىست، او دا يې د ژوندانە چىلندە گۈرخولى وو. د عدالت كچە يې تەرىدى رسىدىلى چې، دوى بە يې پە نوبت سره آن غزاڭانو تە بولى ...

د عائشى رضى اللە عنها بىرخە داسى چې، د هجرت پە شىپىم كال يې د (بنو المصطلق) پە غزا كې خان سره بوتلە. مخكى لە تللو، رسول اللە صلى اللە علیه وسلم د بىشۇ تەرمنىچ پەچە (قرە كشى) و كەھ، او د عائشى رضى اللە عنها نوبت ور كى راوطت ...

عائشە رضى اللە عنها پە خپلە ڈولي كې كېنىپىناستە او د صحابە كرامو سره يوئىخاي روانە شوھ .. داھغە غزا وە چې رسول اللە صلى اللە علیه وسلم ور كى لوئىه بىريا لاستە راۋىرە .. كله چې لە بىريا وروستە صحابە كرام بىرته مدینىي منورى تە راستىنېدل، لېنىكىرى يوئىخاي كې دمى تە كېنىپىناستى او د شېپى يوھ بىرخە يې ور كى تېرە كەھ، بىا ورتە د تللو اجازە وشوه ... خو عائشە رضى اللە عنها د يوئى اپتىالپارە يوچە تم شوھ، پە هەمدىي خاي كې يې يوھ غاپەرە كى ور كە كەھ، او دەھفي پە لەتە كې يو خە پاتى شوھ پە دې لامىل نومۇرى لە كاروانە پاتى شوھ، كله چې د عائشى رضى اللە عنها ڈولي مدینىي منورى تە رسىرىي، نۇ رسول اللە صلى اللە علیه وسلم يې خالىي گورى پە دې حالت دېپەر خې او حىرانتىرىي.. رسول اللە صلى اللە علیه وسلم لە خپلۇ صحابە كرامو سره د ورخى خەشېبە پە حىرانتىرا او خېگان تىريو .. خىنى خويي آن پە لەتە پسى ووتل چې خاي يې مالوم كېرى ... عائشە رضى اللە عنها وروستە د (صفوان بن معطل السلمى) پە اوپە باندې راسپەرە وە... پە مدینە منورە كې يەھدو او منافقانو دې پېپىنى پورى دېپەر ئاروا خېرى و تېرىلى، تەخود رسول اللە صلى اللە علیه وسلم او صحابە كرامو پە ناموس كې داغ ولگوئى او بىدنام يې كېرى .. عائشە رضى اللە عنها خو ورخى د دې درواعجنو آوازو پە خېپىدا سوچىدە، دا پېپىنى پە (حدىث الافك) يانى (ددرواغۇ خېرى) پە نوم مشەھورە شوھ ... دا خېرە د رسول اللە صلى اللە علیه وسلم غۇربۇنۇ تە راۋىرسىد او دېپەر زىيات يې خې كە ... رسول اللە صلى اللە علیه وسلم دېپەر غەجن راوطت .. او د عائشى رضى اللە عنها پە وپاندې يې پە مخ د خېگان بىكارە نېنى راخىرگىندى شوپى .. هەپى تېرى اجازە وغۇبىتە چې د خپلې مور كورتە لايەشى او هلتە د ناروغىتىلاھ املە يوچە آرام و كېرى ... كله چې عائشە رضى اللە عنھالە دې پېپىنى خەخە خېرە شوھ، هەفە د مور پە كور كې ناروغە پەرتە وە، ددى خېرى پە اورىيدۇ سره يې دېپەر زىيات پە درد سرە وژپىل پە دېپەر چۈپتىيا يې د ئۆلەم او تور دا خېپىرە وزىملە ھماگە وو چې اللە تعالى د جېرىل علیه السلام پە واسطە آيتونە رانازىل كە، او د عائشى رضى اللە عنها بىراعت او پاكوالى يې ور كى روشنانە كە. ددى آيتونۇ پە رانازىلپەدۇلە عائشى، رسول اللە صلى اللە علیه وسلم او مسلمانانو لوى تکلىف لېرى شو.... پە دې آيتونۇ كې د مۇمنانو د زېرونۇ شفاء رانازىلە شوھ ... رسول اللە صلى اللە علیه وسلم جومات تە راوطت، او خلکو تە يې دا آيتونە تلاوت كېل :

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْأَلْفَاظِ عُصَبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرَّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ أُمَّرِيٍّ مِنْهُمْ مَا

أَكْتَسَبَ مِنَ الْأَثَمِ وَالَّذِي تَوَلَّ كِبَرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

د عائشی رضی الله عنها د پاکوالی او براءت په اره چې کوم آیتونه رانازل شول، دې حالت په نبوي کورنۍ کې عائشی ته ځانګړې خای ورکړ او مقام یې ورته لا اوچت کړ... او په دې سره یې دا حکم کېښود چې له دلایلو او ګواهانو د نشتوالي په صورت کې، د پاکو بشو ويشتل او تورنول ناروا او یو حرام کار دی ..

مسلمانان په دې پوهيدل چې عائشه رضی الله عنها له رسول الله صلی الله عليه وسلم سره خومره ارزښت لري، د عائشی رضی الله عنها د براءت د رانازلیدو په ورڅه یې ډالی راوړې، ترڅو په دې کار سره د رسول الله صلی الله عليه وسلم رضایت ترلاسه کړي.

که څه هم رسول الله صلی الله عليه وسلم به د عائشی له خونې، خپلو ټولو مېرمنو ته خپله برخه لېرله، خوبیا هم د فطري غیرت له مخي به، ځینو بشو له فاطمه الزهراء رضی الله عنها غوبښته کوله چې په دې اړه له خپل پلار سره وغږېږي .. فاطمي رضی الله عنها د دوی غوبښته غاړه کېښوده، پلار ته راغله او عائشه رضی الله عنها هم ورسره وه ... وېږي ويل:

((ای پلاره ! ستا مېرمنو تاته رالېږدي یم، او غوبښته کوي چې د ابوقحافه د لور په باب له عدالته کار واخلي ..))

رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته وویل :

((ای لوري ! زه چې خه خوبښوم، آیاته یې نه خوبښو ؟ !!))

وېږي ويل : ولې نه .

بیا یې وفرمايل :

((نو دې سره مينه وکړه !!!))

فاطمه رضی الله عنها بيرته راستنه شوه، او نورو میرمنو ته یې د رسول الله صلی الله عليه کيسه بیان کړه او وېږي ويل :

((قسم په الله چې هیڅکله به ورسره ده ګې په اړه ونه غږېږم ..))

د کلونو په تیریدو سره، عائشی رضی الله عنها د نبوت په کور کې، فقه او دینې زده کړې پراخه کړې، او د رسول الله صلی الله عليه وسلم کارونه او ویناوې یې زده کړې، او په دېږي رښتونوی او پیاوړې، ژور او حساس ادارک له مخي یې د غښتلې حافظې د درلودلو په برکت سره خلکو ته انتقال کړې ..

رسول الله صلی الله عليه وسلم د ژوند په وروستیو شېبو کې سخت ناروغ شو، له نورو مېرمنو یې وغوبښتل چې د عائشی رضی الله عنها په خونه کې پاتې شي، هېڅې ورسره شېې ویښې تبرې کړې او درسول الله صلی الله عليه وسلم د خدمت ویاپې یې له ځان سره یوړ ... بلال رضی الله عنه راغي او د لمانځه لپاره یې آذان وکړ ... رسول الله صلی الله عليه وسلم نه شو کولی چې لمانځه ته ووځي، نو وېږي ويل :

((ابوبکر ته امر و کړئ چې خلکو ته لمونځ ورکړي !!!))

عائشه رضي الله عنها په خپل پلار وویريده چې گويادومره ستر کار بهونه شي کړاي... خوڅله يې له رسول الله صلي الله عليه وسلم غونښنه وکړه او ورته يې وویل :

((اي دالله رسوله ! ابوبكر کمزوري دی ، او هر کله چې ستا پرخای ودرېږي ، خلکو ته غږنه شي رسولی ... عمر ته دا کار وسپاره !!))

خو رسول الله صلي الله عليه وسلم په ابوبكر باندي ټینګار کوي ، دا هغه شخصيت وو چې خپله بلیغه او ژوره وینا يې له رسول الله صلي الله عليه وسلم له وفات وروسته په تاریخي خطبه کې ثابته کړه ، چې بیا يې د خلافت چارې هم په لاس کې ونیولې .

عائشه رضي الله عنها له رسول الله صلي الله عليه وسلم خخه وروسته په سنتو او احاديثو کې مصدر ګنل کېدہ ، او خلکو به تري د اسلام په اړه پونښني کولې ...

په دې اړه ډاکټر محمد عبدو یمانی په خپل کتاب (السیده عائشه و امانة الروایه) کې ليکي :

((عائشې رضي الله عنها په یوازې توګه ۱۳۸ حديثونه روایت کړي ، دا هغه حدیثونه دی چې له دې پرته بل هیچانه دی روایت کړي ، او ۵۷۵ حديثونه يې داسې روایت کړي چې ، چې په روایت کولو کې ورسه نور صحابه کرام هم شریک دی .. عائشې رضي الله عنها دا یوه ستره ځانګړه لرله چې په خبره به بشه پوهیده او ژور فکر به يې ورکې کاوه . هم يې حدیثونه روایت کړي او هم يې خپله پوهه زیاته وه . عائشه رضي الله عنها فرمایي : له رسول الله صلي الله عليه وسلم خخه مې ددې آیت په اړه پونښنه وکړه :

((والذين يؤمنون ما آتوا وقلوبهم وجلة)) آیا په دې ایت کې هغه کسان یاد شوي چې شراب څښکي او غلاوې کوي ؟

رسول الله صلي الله عليه وسلم راته وویل چې ، نه د صديق لوري ... دا هغه کسان دی چې روژې نيسی ، لموڅونه اداء کوي او خيراتونه ورکوي .. خو ویرېږي چې دا به تري قبول نه شي .. دوى په نیکو کارونو کې سیالی کوي او ژورته ځانونه رسوي ...))

عائشه رضي الله عنها د خپل پلار ابوبكر الصديق ، عمر او عثمان رضي الله عنهم د خلافت په دوران کې د فتووا اصلی مرجع ګنل کېدہ ... قاسم بن محمد بن ابی بکر چې په مدینه منوره کې د اووه سترو فقهاءوو په کتار کې راخي ، هغه فرمایي : (عائشه رضي الله عنها د ابوبکر ، عمر او عثمان په خلافتونو کې یوازینې مفتۍ وه ، او په هغه خه به يې فتووا ورکوله چې له رسول الله صلي الله عليه وسلم خخه يې زده کړي وو ، او که هغې کې به يې خه پیدا نکړل ، بیا به يې نویو پېښو په اړه د احکامو په استنباط کې اجتهاد وکړ .. دا به هغه پېښې وې چې په قرآن او سنتو کې به يې نسکاره حکم نه وو موجود .))

راویانو او فقهیانو يې د پوهې په اړه ګن اعترافات کړي ، ابوسلمہ بن عبدالرحمن رضي الله عنه فرمایي :

((عائشه رضي الله عنها د رسول الله صلي الله عليه وسلم په سنتو باندي چيره پوهه وه، نوموري د به نظر خاونده وه، په دې پوهيده چې يوايت د خه په اړه نازل شوي، همداراز نوموري په فرایضو باندي تر هر چابهه پوهيده !!!))

عائشه رضي الله عنها د رسول الله صلي الله عليه وسلم له وفات وروسته تر شپږ خلوبښتو کلو نو ژوندي وه ... نوموري د معاویة بن ابی سفیان د خلافت په وروستیو کې د هجرت په ۵۷ کال په شپږ شپېته کلنۍ کې وفات شوه ... د رسول الله صلي الله عليه وسلم په جومات کې پري ابوهیرة رضي الله عنه جنازه وکړه، دهغې دوصیت سره سم، نوموري د شپې لخوا په مدینه منوره کې دقیع په هدیره کې خاورو ته وسپارل شوه .

د عائشې رضي الله عنها ژوند له ويابونو ډک وو، د ويابونو لړي یې د عمر تر شپږ کلنۍ راپیلیري، او له وفات کېدو وروسته، خپل نوم د علم، فقهې او دنیک کار په ډګر کې ژوندي او تلپاتې پریپردي .

حفصة بنت عمر رضي الله عنها

دا دداسې سېري لور وه چې الله تعالى پري اسلام ته غښتلنيا وربخښلي وه، ديوې پاکي زمانې لور وه چې په شهادت او شهيدانو باندي مشهور وو، داهげه مېرمن وه چې لا اتلس کلننه وه چې له شهيد خخه کونډه پاتې شوه.. دا بشحه دقرآن کريم حافظه وه، او کله چې د رسول الله صلي الله عليه وسلم په وخت کې دقرآن کريم آيتونه ولیکل شول، دې بشجې د قرآن کريم صحيفې وساتلي. بيا يې دقرآن کريم لومړۍ نسخه له ابوبکر او عمر رضي الله عنهمما وروسته، د عثمان رضي الله عنہ ترخلافته وساتله. دا بشحه، حفصة بنت عمر بن الخطاب رضي الله عنها وه، نوموري د رسول الله صلي الله عليه وسلم مېرمن وه، او يوله هغو بشحه خخه وه چې د (ام المؤمنين) د لقب وياړيې ترلاسه کړي وو.

بشپړ نسب يې، حفصة بنت عمر بن الخطاب، بن نفیل بن عبدالعزی، دی. نوموري د کعب بن لؤی کورنۍ ته رسیبرې او د قريشوله قبيلې خخه وه .. حفصة په مکه مکرمه کې له بعشت خخه دوه یا درې کاله وړاندي زيريدلې ده ... کله يې چې پلار عمر بن الخطاب رضي الله عنہ مسلمان شو، او د اسلامي دعوت تکلاره یې بدله او غښتلې کړه، دا مهال یې د لور عمر اته کلونو ته رسیده. په دې سره د حفصی اسلامی ذهنیت پراخ او د هدایت پر لوري یې د عقل کړکی خلاصې شوې ... حفصة بن عمر بن الخطاب له ستر صحابي (خنيس بن حذافة) رضي الله عنہ سره واده وکړ، یاد صحابي دده هجرتونو خاوند وو. له لومړنيو مهاجرينو سره یې جبشي ته لومړۍ هجرت وکړ، او بيا يې مدینې منوري ته هم هجرت کړي وو... حفصة رضي الله عنہا له خپل خاوند سره د خوشالي او په اسلامي فضا کې ژوند کاوه، خاوندي په غزا کې هم ګډون وکړ چې له بريا وروسته بيرته مدینې منوري ته راستون شو. بيا يې د هجرت په درېبیم کال کې د احد په غزا کې ګډون وکړ، نوموري په دې غزا کې سخت تېي شو، شو ورځي له ژوندی وو چې بيا ده مدي ټپونو له امله شهيد شو...

د عمر رضي الله عنہ په کورنۍ کې د خپگان فضا خپره شوه، ځوانه لور چې لا د اتلس کلنۍ عمر يې نه وو بشپړ کړي، کونډه شوه او خپل د ژوند ملګري یې له لاسه ورکړ او د کونډه توب په لمبو کې سوځېده... د عربانو پخوانی دود داسې وو چې خپله لور او یاخور به یې بل چاته د واده لپاره وړاندي کوله، په دې کار کې یې ستونزه نه ليده. هغه چا کې به یې چې خير ليده او د لور یا خورلپاره به ورته وړښکاره شوه، ورته به یې ورکوله ... همدا لامل وو چې عمر بن الخطاب رضي الله عنہ خپل نېږدي ملګري، ابوبکر الصديق رضي الله عنہ ته وړانديز وکړ، که غواړي چې لور سره یې واده وکړي. ابوبکر الصديق رضي الله عنہ غلى شو او هیڅ یې ونه ويل. په ډېر خپگان تري ووت، او عثمان بن عفان رضي الله عنہ ته ورغی، داهげه مهال وو چې د هغه ميرمن د رسول الله صلي الله عليه وسلم لور رقيه رضي الله عنها هم وفات شوي وه. هغه ته یې وړانديز وکړ، عثمان رضي الله عنہ هم د عمر وړانديز داسې ځواب کړ:

((زنه غواړم چې نن واده وکړم.))

په دې ځواب عمر رضي الله عنہ ډېر خپه شو.. کله چې رسول الله صلي الله عليه وسلم عمر په دې حالت ولیده، او هغه ته یې له ابوبکر او عثمان سره خپله د درد کيسه بیان کړه، او رسول الله صلي الله عليه وسلم یې هم په مخ کې د خپگان او غوسې نښاني ولیدې، هڅه یې وکړه چې هغه آرام کړي او د خوشالۍ زيرۍ ورته ورکړي، نو ورته یې وفرمايل:

((حفصی سره به، له عثمان غوره انسان واده کوي، او عثمان سره به له حفصی غوره مير من واده کوي))

عمر بن الخطاب رضي الله عنه د رسول الله صلي الله عليه وسلم په دې خبره باندي پوه نه شو، او نه يې وغونښتل چې ددي خبرې تفصيلات تري وپونستي ... بلکې يوشه يې غوسه آرامه شوه او له رسول الله صلي الله عليه وسلم جلا شو، په لاره کې ورسه ابوبكر الصديق رضي الله عنه مخامنځ شو، او هغه ته يې در رسول الله صلي الله عليه وسلم کيسه بيان کړه . او د رسول الله صلي الله عليه وسلم د وينا په اړه يې ورته خپله حیرانتیاښکاره کړه . ابوبكر رضي الله عنه ورته موسکي شواو عمر رضي الله عنه ته يې وویل :

((له رسول الله صلي الله عليه وسلم مې اوريديلي چې حفصه يې يادوله ، ما هم نه غونښتل چې دهه رازښکاره کرم ، که هغه پرېښې واي ، نومابه ورسه واده کړي واي ، نو په دې کار له ما مه خپه کېږد !))

په دې خبرو کې په حفصه رضي الله عنها باندي د رسول الله صلي الله عليه وسلم د مرکې نښې نښانيښکاره شوي ... ابن سعد په خپلو طبقاتو کې، د تابعینوله سردار ، سعيد بن مسیب خخه داسې روایت کوي :

((ټولو ته الله غوره اختيار ورکړ، رسول الله صلي الله عليه وسلم له عثمان غوره وو، او حفصی ته يې وتاکه، او د رسول الله صلي الله عليه وسلم لور چې عثمان ته يې ورکړه، له حفصی غوره وو))

رسول الله صلي الله عليه وسلم د هجرت په درېبیم کال د شعبان په میاشت کې له حفصی رضي الله عنها سره واده وکړ ... کله يې چې له حفصی رضي الله عنها سره واده وکړ، دامهال د رسول الله صلي الله عليه وسلم یوازې دوه مېرمنو (سودة بنت زمعة او عائشه رضي الله عنهم) د ژوند ګډې شېږي ورځي تېرولي . د رسول الله صلي الله عليه وسلم عمر خورلي مېرمنې سودة بنت زمعة رضي الله عنها حفصی رضي الله عنها ته توده رکلی ووايده خو عائشه رضي الله عنها چې له واده يې لا ډېره موده تېرنه وه، د حفصی رضي الله عنها په راتګ یوڅه ودرېده .. له ډېر خپگان سره غلي پاتې شوه ... د حفصی رضي الله عنها ځوانې، نسب او له تقوا ډېره متاثره وه .. خود عائشې رضي الله عنها دا خپگان هغه مهال مخ یوشه راکم شو، چې کله نبوی کورنۍ ته پرله پسې نښې راغلي او له ګنوښو سره رسول الله صلي الله عليه وسلم ودونه وکړل ... عائشې رضي الله عنها له حفصی رضي الله عنها سره ملګر تیا غښتلي کړه . عائشې رضي الله عنها چې له حفصی رضي الله عنها سره په زړه کې خه لرل، هغه يې ټول هېر کړل . هڅه يې وکړه چې په ټولو بنو کې له حفصی رضي الله عنها سره نېړۍ ولري، خنګ په خنګ ورسه ودرېږي او خوشاله ژوند ورسه ولري ... ډېر وخت لاتېرنه وو چې ددوى ترمنځ یوڅه کشمکش په مینه او ملګر تیا بدل شو ... حفصه رضي الله عنها هم د عائشې رضي الله عنها حالت ته یوڅه د حیرانتیا په ګوته ناسته وه، ځکه رسول الله صلي الله عليه وسلم ورسه له حفصی وړاندې واده کړي وو او نوموږي يې یوازني پېغله مير من وه چې رسول الله صلي الله عليه وسلم ورسه نکاح تېرلي وه حفصی رضي الله عنها له رسول الله صلي الله عليه وسلم د خوشالي ژوند کاوه، له هغه يې غوره اخلاق اوښکلې اسلامي تکلاره زده کوله . رسول الله صلي الله عليه وسلم يو مهربانه او نرم خاوند وو . حفصه رضي الله عنها د غښتلي شخصيت خاوند وه، او په دې باندي يې ډېر شهرت پیدا کړي وو . عمر بن الخطاب رضي الله عنه په دې باندي ډېر حرص کاوه چې لور يې یوه نېکه ، تابعداره او یوه نمونه يې مېرمن وي . ټینګار يې کاوه چې د رسول الله صلي الله عليه وسلم خبره ومني، او اطاعت يې وکړي . ځکه له يو

پلوه محمد دا الله رسول او له بل پلوه عمر بن الخطاب رضي الله عنه دهجه د خپلوي وييار له خان سره درلود . داد حفصه رضي الله عنها لپاره ستريوياري وو چي د رسول الله صلي الله عليه وسلم ميرمن واه او د مؤمنانو له ميندو شخه وشمېرل شوه .

..

كله چي عمر بن الخطاب رضي الله عنه ته خپلوي ميرمني كيسه وکره چي د رسول الله صلي الله عليه وسلم ميرمني له رسول الله صلي الله عليه وسلم غوبنتنه کوي چي نفقه پري زياته کري ، عمر رضي الله عنه خپلوي لور حفصه ته دېر زيات غوسه شو ، سمدلاسه د رسول الله صلي الله عليه وسلم کورته روان شو ، او خپلوي لور ته په غوسه ورنوت او ورته يې وویل :

((آيا دا سمه ده چي رسول الله صلي الله عليه وسلم سره خبره ژوې ؟))

كله يې چي ورته ځواب ورکړه ، په غوسه يې ورته وویل :

((هرڅوک چي تاسو کې دا کار و کري ، له سخت تاوان سره به مخامنځ شي ، نه پوهېږي چي د رسول الله صلي الله عليه وسلم د غوسې لامله به د الله له غوسې خلاصې نه شي ؟ په دې سره به هلاکې شي ... پاام کوه لوري ! رسول الله صلي الله عليه وسلم سره خبره مه ژوه او مه تري غوبنتني کوه ... او خومره مال چي غواړي ، له ما يې وغواړه !!

عمر بن الخطاب رضي الله عنه چي خپلوي لور ته دا وصيت وکړه ، په دې سره يې دا خرګنده کره چي رسول الله صلي الله عليه وسلم يو ځانګړۍ او استثنائي رتبه لري ... نومورۍ د مسلمانانو په وجدان او د عمر رضي الله عنه په وجدان کې د ځانله ځای خاوند دي ...

حفصه رضي الله عنها په نبوي کور کې شپې ورځې سبا کولي ، د رسول الله صلي الله عليه وسلم خدمت به يې کاوه ، او تل به يې د الله تعالى په اخلاقن سره عبادت کاوه ... خوده ځشي او بسجینه طبیعت پر هفې غالب وو ، او کله نا کله به يې دههدي فطري طبیعت له مخې سخت چلنډ صادرولو

هغه هم يوه تاريخي ورڅه چي ، کله عمر بن الخطاب رضي الله عنه له دې خبر شو چي ، رسول الله صلي الله عليه وسلم د عمر رضي الله عنه لور حفصه ، په ځل ويبلو طلاقه کړي ده .. ددې خبر په اوريديو عمر رضي الله عنه دېر ولې ځېده دا يوه درنده پېښه وه .. نه يوازې د حفصه رضي الله عنها په ژوند کې ، بلکې د رسول الله صلي الله عليه وسلم په ژوندانه کې هم ، ځکه هغه له دې وړاندې او نه وروسته کومه بسجنه طلاقه کړي وه ... نبوي ټولنه ولې ځېده ، او دخلکو په منځ کې خپره شوه چي رسول الله صلي الله عليه وسلم بسجې طلاقې کړي دي .. په خپلوي خبرو کې به يې د حفصه طلاق ته اشاره کوله ... دا په داسي حال کې ده چې هيڅوک ددې طلاق له لامن نه وو خبر ، داهغه پېښه وه چې الله تعالى ورکې د تحریم په سورت کې آیتونه هم رانازل کړل ...

خو کله چې عمر بن الخطاب رضي الله عنه له دې پېښې خبر شو ، په سريې خاورې راتوی کړي او وېل :

((له دې وروسته الله تعالى د عمر او دهجه د لور پروانه ساتي ..))

په يوه حدیث کې راخيچې عمر بن الخطاب رضى الله عنہ حفصی رضى الله عنہا ته ورغی، او هېټي ٿرول، ويپه ويل:

ولي ڙاپري؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم خوبه نه یې طلاقه کري؟ .. هغه طلاقه کري یې او زماله امله یې بيرته بشحه کري!! قسم په الله که طلاقه کري یې، هيٺکله به درسره خبرې ونه کرم....

كله چې الله تعالى د جبريل په واسطه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وحیه رانازله کړه او ورته یې وویل:

((الله تعالى درته امرکوي چې د عمر په خاطر بيرته حصه بشحه کړه !!))

ددې وحیي په رانازلیدو سره، سمدلاسه رسول الله صلی الله علیه وسلم حصه رضى الله عنہ بيرته بشحه کړه.

او په بل روایت کې راخيچي، چې الله تعالى رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وویل:

((حصه بيرته بشحه کړه، ځکه هغه روژه نيونکي او لمونج ګوزاره ده، او همدا به دې جنت کې هم ميرمن وي ...))

كله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم حصه رضى الله عنہا بيرته بشحه کړه، عمر رضى الله عنہ کې ساه راپيدا او ډېر خوشاله شو اوناکاري یې ختمه شوه ..

رسول الله صلی الله علیه وسلم جومات ته ووت، او خلکو ته یې د تحریم رانازل شوي آيتونه تلاوت کړل، او ددې پېښې حکمتونه یې خلکو ته روښانه کړل ...

وَإِذْ أَسَرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضٍ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَنْظَهَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ

عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٢﴾

له دې پېښې وروسته د عمر رضى الله عنہ د لور حفصی رضى الله عنہا ژوند د محمد صلی الله علیه وسلم په کور کې کرار او آرام شو... او درسول الله صلی الله علیه وسلم خخه د نرمی، مهرباني او خپلوی غوره درسونه زده کړل... له دې پېښې وروسته هيٺکله حفصی رضى الله علیه د رسول الله صلی الله علیه وسلم په کور کې داسي کارونه کړل چې خپل خاوند یې پرې خپه شي او يا دھغه خوبن نه وي... بلکې د ژوند لپاره یې نوي او ځانګړې تکلاره غوره کړه، د قرآن کريم ساتلو او په يادو زده کولو ته یې مخه کړه، او د رسول الله صلی الله علیه وسلم او له خپل پلار عمر بن الخطاب رضى الله عنہ خخه یې گن حديثونو روایت کړل... د حفصی رضى الله عنہا ورور عبدالله بن عمر او دھغه ځوی حمزه هم له نوموري گن حديثونه بیا روایت کړل... رسول الله صلی الله علیه وسلم به هم د حفصی رضى الله عنہا د زده کړې ستاینه کوله او هغه به یې هڅوله... دا داسي یو وخت وو چې ډېر و کمو نارينه او کمو بشحه ورکې لوست ته پام کاوه... الله تعالى حفصی رضى الله عنہا ته دا تقدير کې ليکلي وو چې درسول الله صلی الله علیه وسلم په کور کې دا ويپه ترلاسه کړي... نوموري د قرآن کريم آيتونه ليکل او په يادوبه یې زده کول.

دا چې رسول الله صلی الله علیه وسلم خپله مېرمن د عمر بن الخطاب رضي الله عنه لیک او لوست ته هشوله، دا مورته د اثابتوی چې، روښانه اسلام بسخه له زده کړي نه منعه کوي او نه یې په دنیوی او دینی زده کړو کې له ګټې اخيستني مخه نيسې ... درسول الله صلی الله علیه وسلم کور زمور لپاره غوره نمونه ګنډل کېږي ټول مسلمانان په دې مکلف دي چې په فکري، معنوی او سلوکي لارود رسول الله صلی الله علیه وسلم د کور پیروي وکړي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم له دنیا وکوچېده، او له حفصه بنت عمر رضي الله عنهم سره یې خدای په امانی وکړه، حفصه رضي الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم هغه میرمن وه چې اته کلونه یې ورسره یوځای تېر کړل، او ګنډ درسونه او غوره اخلاق یې ترې په میراث واخیستل ... حفصې رضي الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم له وفات وروسته د مسلمانانو سره یوځای په ګنډو غوره فعالیتونو کې برخه واخیسته ... نومورې دالله تعالى کتاب یې وساته ..

کله چې د یمامه په ورڅ دردت په جګړو کې ګنډ صحابه کرام، په ځانګړې توګه د قرآن کريم ستر حافظان په شهادت ورسیدل... عمر بن الخطاب رضي الله عنه د قرآن کريم راټولولو ته متوجې شو، هماغه وو چې ابوبکر الصديق رضي الله عنه ته یې مشوره وکړه چې له خپرو شویو صحيفو خخه دې قرآن کريم راټول کړي ترڅو یې د ضیاعت مخه ونیول شي.. ابوبکر رضي الله عنه دې غوبښني ته غاړه کېښوده او زید بن ثابت ته یې دنده وسپارله چې قرآن کريم راټول کړي ... نومورې پیل وکړ او د خلکو له خولو خخه یې راټول کړ . او بیا یې له هغه صحيفو سره سر ورکړ چې درسول الله صلی الله علیه وسلم په وخت کې لیکل شوې وي او حفصه رضي الله عنها له ځان سره ساتلي وي . په هغه ترتیب یې قرآن کريم راټول کړ چې په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې راټول شوی وو، او له دې پرته یې نور صحيفې لیرې کړي . په دې توګه د ابوبکر رضي الله عنه د خلافت په دوران کې قرآن کريم راټول شو... د مؤمنانو په ټولو میندو کې حفصه رضي الله عنها ددې کار لپاره غوره شوې وه چې د قرآن کريم لومړۍ نسخې له ځان سره وساتي .. د قرآن کريم صحيفې بیا له ابوبکر رضي الله عنه سره ده ګه تر وفات ورځې پوري وي ، بیا همدا صحيفې عمر بن الخطاب رضي الله عنه له ځان سره وساتلي ، چې بیا هغه هم د هجرت په درویشتمن کال د ابولوئه المجنوسې په ګوزارونو دلمانځه پرمهال شهید شو . بیا عمر رضي الله عنه وصیت وکړ چې قرآن کريم دې له حفصې رضي الله عنها سره وي ، هماغه وو چې له ده وروسته حفصې رضي الله عنها له ځان سره وساته ... بیا عثمان رضي الله عنه راغي او قرآن کريم یې ولیکه او په ګنډو بشارونو یې وویشه . په دې کار کې یې له راټولو شویو صحيفو او له هغه قران کريم خخه ګټه واخیسته چې له حفصه رضي الله عنها سره عمر رضي الله عنه ایښې وي .

حفصې رضي الله عنها د ژوند پاتې ورځې په مدینه منوره کې تېرې کړي ، روژې به یې نیولې او د شپې به یې لموټونه اداء کول . نومورې له ګنډو پېښو شاهده وه او د معاویة بن ابی سفیان رضي الله عنه د خلافت په دوران کې وفات شوه . نومورې په مدینه منوره کې د بقیع په هدیره کې خاورو ته وسپارل شوه . . نومورې د جبریل عليه السلام دا زیری له ځان سره یوړ چې :

((حفصه رضي الله عنها به په جنت کې درسول الله صلی الله علیه وسلم مېرمن وي))

خدیجه بنت خویلد رضی الله عنها

دنبوت په وخت کې د بسحود تاریخ په اړه مستند اسناد، د مجاهدو، صابر او نېکو بسحود ژوند هغه پېښې را خلی چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یوځای ثابتې و درې بدلي وي، او د صحابه کرامو رضوان الله علیهم خخه يې دفاع کړي او دهغوی خدمت يې کړي. هغوي پر حق باندي د تینګ ودریدو او د توحید په دعوت باندي د ايمان وياړ له ځانونو سره لري. دا هغه بشخي وي چې د غوره نسل او د ژوند ارزښتونو په جوړولو کې يې فعاله ونده درلوده... دا بشخي فعالې، خویندي، مجاهدي او صابري وي... ده مددوي له ډلي د مؤمنانو ميندي وي، او د همددوي له ډلي د رسول الله صلی الله علیه وسلم لونې دنيا ته راغلي وي... او له همددوي مجاهدو صحابياتونه ټه سترګي پرانيسټي وي، او له همددوي انصاري بشخي زېږبدلي وي... خو په لنډه، دا ټولي هغه بشخي وي چې په تاریخ کې تلپاتې دي !!!

خدیجه رضی الله عنها د قریشود بسحود سرداره وه، دا یوه مخوره میرمن وه... هغه میرمن وه چې غوره نسب، ژور او پوخ فکر او غوره اخلاق په خپلو ځانګړو کې رانغاري. په جاهليت کې ورباندي خلکو د (طاهره) يانې د پاکې بشخي لقب ایښې وو... الله تعالى ورته ډېر مال ورکړي وو، په خپل قوم کې يې د همزولو په منځ کې له دې شتمنه میرمن نه وه... دا مېرمن ثابته او د غښتلې ارادې خاونده وه... نوموري د ژوندغوره ملګري، همکاره او ملاتړې مېرمن وه. دا مېرمن په جهاد، صبر او سخاوت کې تربلي هري بشخي لومړي او مخکښه ګنډل کېږي....

خدیجه بنت خویلد رضی الله عنها په مکه مکرمه کې له عام الفیل شخه پنځلس کلونه وړاندې زېږبدلي ده... پلارې (خویلد بن اسد) نومېده او د قریشود مخورو او بانفوذه کسانو له ډلي وو. نوموري د رسول الله صلی الله علیه وسلم د نیکه عبدالمطلب له همزولو خخه وو... کله چې د یمن وروستنيو پاچاهانو وغونښتل چې له مکې مکرمې خخه حجرالاسود یمن ته یوسې، ویل کېږي چې خویلد بن اسد ددوي د حملو په مخنيوي کې مهم رول لو باوه. د خدیجه بنت خویلد رضی الله عنها مور (فاطمه بنت زائده) نومېږي، او نسب يې (عامر بن لؤی) ته رسېږي.

د خدیجي رضی الله عنها د تره ځوی (ورقة بن نوفل بن اسد) هغه سپري وو چې په جاهليت کې یو څل نصراني شو، او دهغوی کتابونه يې مطالعه کړل.... له اهل کتابو خخه يې ډېر خه زده کړل، دې پايلې ته ورسپده چې د بتانو عبادت یو ناروا کار دی، هماګه وو چې د پاک دین په لته پسې ووت.

کله چې خدیجه رضی الله عنها د واده عمر ته ورسیده، د قریشود ځوانانو هيلې دا وي چې واده ورسره وکړي... بیا يې له (ابوهاالة بن زراة بن النباش التميمي) سره واده وکړ... د ژوند لنډه موده يې له هغه سره تېره کړه او دوه بچيان يې ترې پیدا شول، چې (هند او هالة) نومېدل. کله يې چې خاوند وفات شو، خپلي میرمني ته يې ډېر شتمني پرېښوده. له هغه وروسته يې له (عتيق بن عائذ المخزومي) سره واده وکړ... له ده يې هم یوه لور وزېږيده چې پر دې يې هم د (هند) نوم کېښود او خاوند يې وفات شو...

سوداګري د مکې د مخورو کسانو ستړه ځانګړه وه... قریش په سوداګري باندي ډېر مشهور وو، همدا لامل وو چې په عربي قبیلو کې تر نورو هغو د قریشو قبیله مخکښه او د ډېر نفوذ خاونده وه... خدیجه رضی الله عنها هم را پاڅېده او

خپل مال يې گنو کسانو ته وسپاره تر خو يې په مال باندي سوداگري وکړي او ګټهه ورته راوړي ... کله به چې خديجې رضي الله عنها خپل سوداگريز کاروانونه شام ته لېږل، هڅه به يې کوله چې غوره انسان د سوداگري لپاره وټاکي تر خو يې مالونه خوندي او ډېره ګټهه ورته راوړي ...

خلکو به د رسول الله صلي الله عليه وسلم د غوره اخلاقو، بنې روبي او امانت په اړه خبرې اترې کولي، خديجه رضي الله عنها د رسول الله صلي الله عليه وسلم له دې غوره ځانګړو خنځه خبره شوه ... ددې خبرو په اوريدو نوموږي ډېره خوشاله شوه .. نوموږي دې پایالي ته ورسیده چې خپل هدف ته ورسیده او د خپلې خوبني وړ سپي يې د سوداگري لپاره پيدا کړ .. خديجې رضي الله عنها د رسول الله صلي الله عليه وسلم له تره ابوطالب خنځه غوبښته وکړه چې محمد صلي الله عليه وسلم دې د خديجې سوداگريزې چارې پر منځ بوئي. او غوبښته يې تري وکړه چې په لومړۍ معامله کې دې د خديجې مال شام ته یوسېي ، له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره يې ژمنه وکړه چې د نورو سوداګرو په پرتله به ورته ډېره مزدوري ورکوي ... که خه هم د رسول الله صلي الله عليه وسلم تره ابوطالب په خپل وراره محمد صلي الله عليه وسلم باندي په شام کې د یهودو له زيانه ويريده ، خو بیا هم د خديجې رضي الله عنها غوبښتني ته يې غاره ټکښوده ، او د سوداگري په هود ووتل ...

رسول الله صلي الله عليه وسلم د خديجې رضي الله عنها مال شام ته روان کړ، خديجې رضي الله عنها ورسره خپل غلام (ميسره) هم ملګري کړي وو... هغه ته يې وصيت کړي وو چې د محمد خدمت به کوي او ټول حالات به يې خاري ... د شام په (بصرى) کې دوی مالونه واخیستل او ځینې يې وپلورل او بېرته له ډېر و ګټو سره راستانه شول .. کله چې دوی بېرته مکې ته دراتګ اراده وکړه ، کاروان ډېر په چټکتیاد مکې پر لور روان وو ، او په مکه مکرمه کې ، خديجې رضي الله عنها په خپل کور کې دانتظار شېږي تیرولي چې سوداگري يې بېرته راسته شي ، او وګوري چې نوي سوداگري يې خه لاسته راوېنې کړي دي. کله چې د خديجې رضي الله عنها غلام ميسره راغي ، ورته يې وویل :

((محمد صلي الله عليه وسلم باندي په ټوله لاره کې وريئې سیوری غړولی وو ، چې هر چيرته به دا تللو ، ورېچ به ورسره تللې ، او کله به چې کښېناسته ، ورېچ به يې پر سر و درې بده ... په لاره کې د یوې ونې تر سیورې لاندې کښېناست ، د ونې ځانګې پرې راکړې شوې تر خو پرې سیوری کړي موږ د یو راهب عبادت حکای سره نېړدې کښېناستو ، زه يې راوغوبنتم او پوبښته يې رانه وکړه : هاغه د ونې لاندې شوک ناست دی ؟ ! ماورته وویل : هغه محمد بن عبد الله دی ، د حرم یو خوان دی ... راهب راته وویل :

(قسم په الله دا ددې امت پیغمبر دی ! او ددې ونې لاندې ، له پیغمبر پرته بل خوک نه دی ناست شوی !)

خديجه رضي الله عنها او دهه پیغمبر دی په دې خبرو ډېرې حیراني شوې ، محمد صلي الله عليه وسلم له کعبې خنځه له طواف وروسته د خديجې رضي الله عنها کور ته راوسیده ، هغې ته يې خپل مالونه وسپارل .. او په ډېر عفت او غوره اخلاقو سره بېرته د خديجې رضي الله عنها له کوره لاړ ... خديجه رضي الله عنها هغه تر خار لاندې ونیوه او تره هغې يې ورته کتل چې په لارو کوڅو کې پناه شو .. بیا يې خپل غلام ته دوہ برابره مزدوري ورکړه او محمد صلي الله عليه وسلم ته يې ولېرله ... له خديجې رضي الله عنها سره هغه خواړه احساسات را پیدا شول چې ګویا او س يې هغه امين او

ربستونی انسان پیدا کړ چې دا یې په لته کې وه !!! ... شام ته د رسول الله صلی الله علیه وسلم سوداګریز سفر او په نه توګه دا چاره پرمخ بیول ، د محمد صلی الله علیه وسلم په ژوند کې د بدلون پیل ګنبل کېږي خدیجې رضی الله عنها سره د محمد صلی الله علیه وسلم په اړه فکرونه پیدا شول ، او د هغه په اړه یې چې شه اوږدلي وو ، دې خبرو یې هم فکر ډپر مصروف کړ ، نومورې د محمد صلی الله علیه وسلم له اخلاقو او امانت خخه ډپره متاثره شوه ... له خدیجې رضی الله عنها سره چې کوم احساسات پیدا شول ، په ډېرې حیاء سره یې هغه له خپلې ملګري (تفیسه بنت منیه) سره شریک کړل ... ددې احساساتو په خرگندولو کې خدیجې یوڅه شرمیده هم ، لامل یې دا وو چې خدیجې رضی الله عنها بودی بشخه او د خلوېښت کلنۍ په درشل کې وه ، خورسول الله صلی الله علیه وسلم یو غښتلی څوان وو . دافکر یې کاوه چې ، چېرته خدیجې او چیرته محمد څوان ؟ !!! خو دهغې ملګري ترې اجازه واخیسته چې دا چارې به ورته سمې کړي .. هماګه وو چې نومورې محمد صلی الله علیه وسلم ته ورغله ... د رسول الله صلی الله علیه وسلم او د خدیجې رضی الله عنها نکاح هغه شه وو چې ډپر معیارونه یې واپول او ډپر دودونه یې بدل کړل ...

تفیسه بنت منیه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغله او پوبنسته یې ترې وکړه چې ولې له دنيا او واده کولو ځان لیرې ساتي ... رسول الله صلی الله علیه وسلم لې موسکی شو ، او تفیسي ته یې داسې څواب ورکړ :

((زه خه لرم چې واده پرې وکړم))

سمدلاسه یې وویل :

((که بسکلا ، مال او شرافت ته راوبلل شي ، غاړه به کېږدي ؟ !!!

رسول الله صلی الله علیه وسلم چې خنګه دا خبره واورېدې په هدف یې پوه شو تفیسي غونښتل چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د مال ، بسکلا او ويایر خاوندې خدیجې بنت خویلد رضی الله عنها سره واده وکړي ... دې کار ته غاړه کېښو دواړو ته د ويایر خبره وه ... کله چې له محمد صلی الله علیه وسلم سره خپل تروونه راټول شول ، دا کار یې ژر تر ژره ترسره کړ . ددې کار په ترسره کولو کې ورسره ، ابوطالب ، حمزه او عباس ګډون وکړ . دوی د خدیجې رضی الله عنها تره ته ورغلل او هغه یې محمد صلی الله علیه وسلم ته وغونښته او د نکاح په مقابل کې یې ورته مهر اداء کړ . ددوی دا واده له برکتونو ډک وو ، دا هغه واده وو چې د مکې ټول خلک ورته خوشاله شول ... دا واده د سترو بدلونونو پیل ګنبل کېډه ... هغه بدلونونه رامنځته شول چې خدیجې رضی الله عنها ورکې مهمه ملاتړې او ستره همکاره او ملګري وه .

ښځی او خاوند پنځلس کلونو له خوشالیو ډک عمر تېر کړ ، ددوی کورنی ژوند د یوې بنې کورنی او غوره اخلاقونمونه ګنبل کېډه . د خدیجې رضی الله عنها ستروالی یوازې په دې کې نه وو چې د خپلې کورنی روزنه یې کوله ، او نه په دې پورې یوازې تېرلی وو چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته خاصه مینه ورکوله او په دې چې نومورې یې د بچيانو یوازینې مور وه . بلکې ددې ترڅنګ د خدیجې ستروالی دهفي په حکمت ، غښتلې ارادې ، قوي ايمان او یقین پورې تېرلی وو . کله چې پرې له واده پنځلس کاله وروسته وحیه راڼاله شوه ، سمدلاسه یې پرې ايمان راواړ . دا چې محمد صلی الله علیه وسلم آرامه کورنی فضا درلوده ، دې کار رسول الله صلی الله علیه وسلم ته زمينه برابره کړه چې تل فکر

وکری او په آرام زره خلوت ته ځان او زگار کري له دې وروسته به رسول الله صلی الله علیه وسلم د حراء غار ته تللو، هلتله به يې دالله په مخلوقاتو کې فکر کاوه او عبادت به يې کاوه ... دا چې خدیجه رضی الله عنها یوه هوبنیاره او خیر که بنځه وه، در رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې خلوت باندې نه خپه کېده. دا خبره يې زړه ته نه غورخوله چې محمد به تري کله نا کله ليرې کېده ... دا چې بنځي په ډپرو بي ځایه خبرو باندې مشهوري دي ، خود خدیجي رضی الله عنها حالت در رسول الله صلی الله علیه وسلم تفکر او عبادت له خند سره مخامنځ نه کړ... بلکې محمد صلی الله علیه وسلم به چې کله په کور کې وو، خدیجي رضی الله عنها به تل هڅه کوله چې آرامتیا ورورېخبني او خوشال يې وساتي ... کله به يې چې خاوند د حراء غار ته تللو، تر ليرې ځایه به يې خارلو، او کله خوبه يې لا شاته ورپسې یوڅوک وليره ترڅوې خارنه او ساتنه وکړي رسول الله صلی الله علیه وسلم د حراء په لوړ غار کې شپې ورڅې په عبادت او تفکر تپرولې، دا په داسې حال کې وه چې ټوله مکه په شرک او بت پرستي کې ډوبه وه ... دالله تقدیر داسې وو چې په دې وخت جبريل عليه السلام د وحی پیل کوي جبريل عليه السلام رسول الله صلی الله علیه وسلم ته لومړی دا خبره کوي چې :

اقرأْ ... ياني ولوله !!

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ په ځواب کې وايې :

زه لوستونکی نه یم ...

له دې وروسته پري د آیتونه رانازلوي :

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي حَلَقَ ﴿١﴾ حَلَقَ الْإِنْسَنَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ أَقْرَا وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَمَ

بِالْقَلْمِ ﴿٤﴾ عَلَمَ الْإِنْسَنَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

رسول الله صلی الله علیه وسلم خپل کور ته راستون شو، زړه يې ډپر درزېده ... په ډپره ویره او ورخطايو په خدیجه رضی الله عنها ورننوت، دا خبرې يې په تکرار سره کولي چې : (ومې پونۍ، ومې پونۍ !!) ... کله يې چې پونښه یو شه آرام شو، بیا يې خدیجي رضی الله عنها ته کيسه وکړه او ورتہ يې وویل: زه پر ځای وویرېدم ..

خدیجي رضی الله عنها ورتہ یو تاریخي ځواب ورکړ، دا ځواب د سیرت مختلفو کتابونو روایت کړي دی:

(نه، قسم په الله، هيڅکله دې الله تعالى یوازې نه پرېږدي ... ته تل خپلوي ساتې، سختي ګالي، ناچاره سره مرسته کوي، او د مېلمه پالنه کوي، او کمزورو خلکو ته لاس ورکوي !!)

د خدیجي رضی الله عنها دې خبرو د رسول الله صلی الله علیه وسلم زړه ته لاره پیدا کړه، هغه يې ارام کړ او ستريما او ورخطايو يې تري ختمه کړه کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یوڅه آرام شو، خدیجي رضی الله عنها هغه

خپل د تره ځوی ورقة بن نوقل ته بوتللو، نوموری یوبوچا سپری وو، سترګې بې ھم له لاسه ورکړې وي .. داهげه سپری وو
چې په جاهليت کې نصراني شوی وو، او د اهل کتابو پیرووي بې کړې وو .. خديجې رضى الله عنها ورتہ وویل:

ای د تره ځویه ! د واره کيسې ته دې غورې شه !

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ ټوله کيسه بیان کړه .. بیا ورتہ ورقة وویل :

داهげه ناموس دی چې الله تعالی موسی علیه السلام ته رالیبرلی وو .. کاش چې زه پاتې شم، کاش چې زه په هغه وخت
کې ژوندی واي چې کله دې قوم له کلې اوباسی ...

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ وویل :

آیا ما به اوباسی ؟ !!

ورته یې وویل چې، هو ..

ستا په خپر دین چې هر چار اوږد، قوم یې هغه له کلې شپلی دی ... او که زه ژوندی پاتې شوم، ستابه ډېر ملاتېر وکړم.

خديجې رضى الله عنها تل وحیه خارله او ورباندې یې ايمان راوړ .. نوموری لومړۍ ميرمن وه چې په رسول الله صلی الله
علیه وسلم یې ايمان راوړ ...

او کله چې جبريل عليه السلام رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د پنځه لمونځونو د فرض کېدو له مخه او دس او لمونځ
ورزده کړ، خديجې رضى الله عنها ورسره په هماګه ورڅي یوځای لمونځ اداء کړ . په دې سره خديجې رضى الله عنه په دې
امت کې لومړۍ سنه حسابېرې چې لمونځ یې اداء کړي بیا به ھم رسول الله صلی الله علیه وسلم د حراء غار ته تللو
او هلتہ به یې عبادت کاوه .. یوه ورڅ خديجې رضى الله عنها رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د حراء غار ته چوډي
وروړله، په دې حالت کې جبريل عليه السلام نوموری ولیده، بیا یې وفرمایل :

ای دالله رسوله ! دادی خديجې راغله ! په لوښي کې یې خواړه او خښاک راخیستی دی ... چې کله درته راغله نو :

دالله له لوري او زما لخوا ورتہ سلام ووايده ! او په جنت کې ورتہ د لرگیو ددادې کور زیری ورکړه چې، هلتہ به هیڅ
ستهريا او نا آرامتیانه وي!

کله چې ورتہ رسول الله صلی الله علیه وسلم د جبريل دا پیغام ورساوه، ويې ویل :

الله تعالی خپله سلامتیا ده ! او په جبريل دې سلامتیا وي ! او دالله رسوله ! پر تا دې ھم دالله سلامتیا او رحمتونه وي
!!

په دې سره خديجې رضى الله عنها لومړۍ سنه د چې د جنت زیری ورتہ ورکول کېږي !

رسول الله صلی الله علیه وسلم لو مری په پته او بیا په نسکاره توگه دعوت ته ادامه ورکره، ددی ترخنگ به خدیجی رضی الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم ملاتر کاوه او د مال مرسته به یې ورسره کوله ... د بعثت په اووم کال چې کله حمزه بن عبدالمطلب او عمر بن الخطاب رضی الله عنهم مسلمانان شول، قريش وویربدل چې ددوی په اسلام راپولو دعوت غښتلی نه شي !! هماغه وو چې قريشو پريکره وکړه ترڅو بنوهاشم د علي په دره کې محاصره کړي ... په دې اړه یې یو تړون ولیکه، په دې تړون کې یادونه کړي وه چې نه به ورسره واده کوي، نه به پري خه پلوري، او نه به ترې څه پيری دا تړون یې د کعبې په منځ کې راخوپند کړ او پر هغوي یې اقتصادي بندیزونه ټولو ته اعلان کړل ... که څه هم خدیجه رضی الله عنها له بنوهاشم خخه نه وه، خوبيا هم هغې دې ته غاړه نه اینښوده چې هغه دې په خپل کور کې پاتې شي، او خاوند او کورنۍ دې د ولېږي شې ورځې په اقتصادي بندیزونو کې تیروي. خدیجه رضی الله عنها له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یوځای د علي درو ته راوطه، او هلته یې له هغه سره یوځای دا تکلیفونه په ګډه تېر کړل .. که څه هم بودی وه او د ډېر تکلیف د زغم حوصله یې نه درلوډ، خوبيا هم هغې دې قرباني ته غاړه کېښوده ... دې ظالمانه تړون درې کاله ادامه وکړه، د بنوقصی قوم غږو کړ او وې ويں چې دا تړون بایدنور مات شي، له همدي سره الله جل جلاله په دې تړون باندې د ځمکې حشرات مکلف کړل، ددې تړون ډېرې مادې یې خوړلې وي، او یوازې داعبارت دې روغ پاتې وو چې : (باسمك اللهم) ... ددې هرڅه په پایله کې، قريشو پريکره وکړه چې دا تړون پای ته ورسوي .. کله چې مسلمانان له درې خخه راوتل، خو میاشتې وروسته درسول الله صلی الله علیه وسلم تره ابوطالب وفات شو .. نوموری تل له خپل وراره سره اوږده ولاړ وو او ملاتر به یې کاوه ... خدیجی رضی الله عنها هم د ابوطالب په ماتم کې ګډون ونه کړ، ځکه دامهال خدیجه رضی الله عنها خپله هم د ناروغری په بستړ پرته وه ... ورځې لا تېرې نه وي چې، خدیجی رضی الله عنها هم له دې دنيا ستر ګې پتې کړي ... خدیجه رضی الله عنها له هجرت درې کاله وړاندې او د بعثت په لسم کال وفات شوه، د نوموری د وفات کال د (عام الحزن) یا د خپکان کال په نوم ونومول شو ... دا شهه د مبالغې خبره نه ده ... ځکه رسول الله صلی الله علیه وسلم د خدیجی رضی الله عنها په مهینې سره، بسحه، تکيه، ملاتر او دژوند ملکتری له لاسه ورکړ ابن اسحاق وايې :

د خدیجی رضی الله عنها په وفات سره، په رسول الله صلی الله علیه وسلم د مصیبتونو لړی پیل شوه نوموری په اسلام کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم ربستونې ملاتر کوونکې وه..... د سیرت په کتابونو کې داسي هم راغلي چې، د خدیجی رضی الله عنها له وفات وروسته رسول الله صلی الله علیه وسلم تل په کور کې پاتې کیده او ډېر کم وخت به له کوره وتلو ... قريشو هم له دې وروسته رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ډېر تکلیفونه او زیانونه رسول ... د رسول الله صلی الله علیه وسلم له ابراهيم پرته ټول بچیان له خدیجی رضی الله عنها خخه زېرېدلی وو ... له بعثت وړاندې یې د قاسم په نوم ځوی وزېریده، او رسول الله صلی الله علیه وسلم به په همدي کنیه هم یادېده. بل ځوی یې عبدالله نومیده، چې په (طاهر او طیب) لقبونو باندې مشهور وو .. زینب، رقیة، ام کلثوم او فاطمة ټولې د خدیجی رضی الله عنها لونې وي ... رسول الله صلی الله علیه وسلم هم د خدیجی رضی الله عنها سره ډېر وفادار پاتې شو. تل به یې د خدیجی رضی الله عنها یادونه کوله، دې کار د عايشې رضی الله عنها احساسات راپارول، نورسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل :

((قسم په الله، له هغې غوره بشحه راته الله تعالى نه ده راکړي په داسې وخت چې خلکونه منلم، هغې رباندي ايمان راوړ ... کله چې خلکو دروغجن کرم، هغې ربستونی وګنډم ... کله چې زه خلکو محروم کرم، په خپل مال يې زما ملاتړ وکړ ... په داسې حال کې چې دنوره بشحه بچيان نه لرم، خوا الله تعالى راته له هغې بچيان راکړل ...))

خدیجه رضی الله عنها په مکه مکرمه کې د (معلاة) په هدیره کې د (حجون) په سیمه کې خاورو ته وسپارل شوه. کله چې د هجرت په اتم کال مکه فتحه شوه، رسول الله صلی الله علیه وسلم يې پر قبر گومبزه جوړه کړه، او زیارت ته يې ورغني .. دا چې له فتحي وروسته رسول الله صلی الله علیه وسلم سمدلاسه د خدیجي رضی الله عنها د قبر زیارت وکړ، دا مانا لري چې نوموري د لوړې رتبې خاونده وه. دا رتبه يې یوازي د رسول الله صلی الله علیه وسلم په زړه کې نه لرله، بلکې د اسلام په تاریخ کې د مهم ځای خاونده ده ... له میليونو بشحه وروسته، او د کلونو په تیریدو سره خدیجه رضی الله عنها د لومړي مسلماني بشحه د لقب ويړله ځان سره لري، دا هغه بشحه ده چې الله جل جلاله رسول الله صلی الله علیه وسلم د ژوند مهم پې او لپاره غوره کړي وه... د تاریخ په اوږدو کې به مسلمانان او کافران د خدیجي رضی الله عنها د اړول د تل لپاره یادوي ... مستشرق (بودلي) وايې :

((دا چې نوموري په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندي باور وکړ او دهمدي باور له مخي يې ورسره واده وکړ .. دا دهغې غښتلې عقیدې خر ګندونه کوي چې نن پرې دنېږي په هرو اووه کسانو کې يو کس ايمان لري ...))

دنن ورڅي د میليونونارينه وو په اړوند، خدیجه رضی الله عنها د میليونونو بشحه لپاره یوه ځانګړې نمونه ګنډل کېږي ... تول اسلامي تاریخ د ستري بشحه خدیجي د ژوند بشکلې شبې یادوي ... کله چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د ملاتړ او د توحید او دعوت خبره رائحي، سمدلاسه د خدیجي رضی الله عنها یاد راتازه کېږي ...

سودة بنت زمعة رضي الله عنها

داهげه بسخه وه چي د اسلام په لومړيو کې اسلام راوړي وو او د الله په لاره کې يې هجرت کړي وو. له غښتلي ايمان سره يې ډپري سختي او تکليفونه ګاللي د صبر خوبه مېوه يې هغه وخت ترلاسه کړه چي کله رسول الله صلی الله علیه وسلم هغې ته د مرستي لاس ورکړ او هغه يې د بسخې په توګه وټاکله .. کله چي خديجه رضي الله عنها وفات کېږي، دا لومړي ميرمن ده چي رسول الله صلی الله علیه وسلم ورسره واده کوي سودة بنت زمعة دنبوت د کورني خارونکې وه .. نوموري ددي وياړ په برکت پوه شوې وه ، او همدا الامل وو چي په بشپړ یقین او ايمان سره يې دا مسؤوليت ترسره کړ.

نوموري (سودة بنت زمعة بن قيس بن عبد شمس العامريه) نوميري . مور يې (شموس بنت قيس بن زيد بن عامر) نومېده. سودة رضي الله عنها د بنو عامر د قبيلې له يوې ډلي سره چي شمېره يې ايله اتلس تنو ته رسیده. دوی په اسلام کې داخل شول او جبشي ته يې هجرت وکړ. داهげه ډله وه چي خپل کورونه يې پربېسولد، مالونه يې پربېسولد، د بستې په سختو ګرمو تېرا او د سمندر خطرناکو خپو ته يې ځان ورساوه... دوی غونبتل چي خپل دين وژغوري او د مشرکانو له زيانه ځانونو ته خوندي ځای پيدا کړي . ځکه په مکه کې هري قبيلې دادنه په غاړه واخيسته چي د خپلې قبيلې مسلمانان به نه پريږدي مشرکان را پاڅېدل او مسلمانانو ته يې سخت عذابونه ورکړل ... رسول الله صلی الله علیه وسلم د مسلمانانو دا حالت ولیده او ډپر زيات پري ودردېده.. خپله يې نه شو کولي چي ددوی دفاع وکړي ، هماغه وو چي دوی ته يې جبشي ته د هجرت مشوره ورکړه .. ورته يې وویل :

((جبشي ته لارښئ، د جبشي د پاچا ترڅنګ پر چا ظلم نه کېږي .. د جبشي ځمکه درېستونولی ځمکه ده !!))

سودة بنت زمعة رضي الله عنها له خپل خاوند او د تره ځوی (سکران بن عمرو بن عبد شمس) سره یوځای هجرت وکړ، او ډېر کلونه يې له خپلې ځمکې او کورونو لیرې په مهاجرت کې تېر کړل . کله چي د بعثت په لسم کال د بنو هاشم کلابندي او اقتصادي بندیزونه پای ته ورسیدل، او له یو خومهاجرينو سره بېرته راستانه شول، خاوند يې تري وفات شو او نوموري کونډه پاتې شو .. له دې وروسته سودة رضي الله عنها د ګونډ توب له څېپړې دردېده ... ژوند يې له غربت سره مخامنځ شو، خوله بل پلوه يې د اسلام رپا زړه ته خوشالي وربخښله ... کله چي سودة رضي الله عنها له جبشي خخه راستنه شو او خاوند يې له لاسه ورکړ، له هغو مېرمنو خخه نه وه چي د ناريښه وو پام خانته راوړوي او بل واده وکړي ... ځکه سودة رضي الله عنها یوه بوچي بسخه وه او بسکلا يې هم نه درلوده، رنګ يې هم ډېر تور وو ... رسول الله صلی الله علیه وسلم هم د خديجي دمهينې له غمه لانه وو خلاص، همدا مهال ورته (خولة بنت حكيم) راغله او سودة بنت زمعه رضي الله عنها يې ورته یاده کړه . رسول الله صلی الله علیه وسلم هم غاړه کېښسونه او خپل مهربان لاس يې وراورید کړ . دې کار د مکې خلک ډپر حیران کړل، آن ځینو خوچې یېخې نه منله چي ګویا محمد صلی الله علیه وسلم دې د ځان لپاره سودة رضي الله عنها وغواړي او واده دې ورسره وکړي او نوموري دې د خديجي رضي الله عنها ځای ونیسي .. خورسول الله صلی الله علیه وسلم په دې کار سره غونبتل چي د زړه سواندي، نرمي ، د خلکو د دردونو د احساس او مهرباني بنسته کېږدي او ددي کار نمونه وګرڅي رسول الله صلی الله علیه وسلم د سودة بنت زمعة رضي الله عنها حالت ته

متوجی وو او دهغی دردونه بی درک کری وو . سوده رضی الله عنها چې کله مکې ته له اورده هجرته وروسته راستنیری، هم د سفر ستپیاوی له خان سره لري، او هم بی د خاوند د مړینې د غم لمبې په زړه تیریږي . نوموري هغه خوبه خاوند له لاسه ورکړ چې دژوند په اورده سفر کې ورسره ملګرۍ وو ، او هم بی په ګډه د نوي دین له نعمته خان برخمن کری وو . دا دوه هغه ستر غمونه وو چې د سوده رضی الله عنها ژوند بی ناخواله کری وو ... همدا راز رسول الله صلی الله علیه وسلم دې ته متوجی شوی وو ، که سوده رضی الله عنها خپل قوم ته پربنبدول شي ، نو قوم به بی له اسلامه وګرځوي او له سختو عذابونو سره به بی مخامنځ کری ... دا چې د سوده رضی الله عنها خاوند وفات شو ، رسول الله صلی الله علیه وسلم دا حالت درک کری وو چې دا حالت به دهغی قوم ته دا زمينه په لاس ورکړي چې شکنجه بی کری اوله عبادت کولو بی منعه کری ... دا یو غوره کار وو چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د یو مؤمن او داسي سپړي د بنځۍ ژوند او ايمان وڅغوره چې د الله په لاره کې بی هجرت کری وو او چې پر تکلیفونه بی ګالای وو . رسول الله صلی الله علیه وسلم خپلې ميرمنې سوده رضی الله عنها ته دهغی د ربستونی ايمان ، ربستونی هجرت او ربستونی عقیدې په بدل کې غوره مكافات ورکړل ... خولة بنت حکیم د مکې په کوڅو کې وګرځیده او د (بنو عامر) کلي ته بی خان ورساوه ، هلتنه بی د سوده رضی الله عنها د پلار (زمعة بن قيس بن عبد شمس) دروازه ټک ټک کړه .. کله چې د سوده رضی الله عنها د هجرت ملګرې رسول الله صلی الله علیه وسلم سوده ته ياد کړ ، هیڅ باور بی نه کیده چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به بی په واده کولو موافقه وکړي . سوده رضی الله عنها د دې خبر په اوريدو ډپره زیاته خوشاله شوه ... په همدي وخت کې ، سوده رضی الله عنها له خپلې ملګرې او د رسول الله صلی الله علیه وسلم مرکه کوونکې خولة بنت حکیم خخه وغوبنتل چې د سوده پلار ته لاره شي او هغه هم خبر کړي ... د سوده رضی الله عنها پلار ډپر بودا سپړي وو ، خولة بنت حکیم ورته ورغله ، پرهغه بی سلام واچاوه ، او بیا بی ورته درسول الله صلی الله علیه وسلم غوبښته وړاندې کړه ... هغه په ډپر احسان او مننې سره چیغه کړه او داسي بی وویل :

((وړ انسان دی !!!))

بيا بی خپله لور سوده رضی الله عنها راوغوبښته او ويې وييل :

(محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب ستا په مرکه راغلی ، هغه مناسبه جوړه ده ... آیا ستا خوبشه ده چې ورته دې نکاح کرم !!؟

سوده رضی الله عنها په خواب ورکولو کې زړه نازړه نه شوه او سمدلاسه بی موافقه وکړه .

سوده رضی الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم کور ته نتوه ، د کور ساتنه به بی کوله ، او دهغه د لوښو روزنه به بی کوله چې د خدیجة بنت خویلد رضی الله عنها خخه پاتې وي ... ام کلثوم او فاطمة الزهراء له د خپل پلار محمد صلی الله علیه وسلم په کور کې وي ... سوده رضی الله عنها هم چې کله دې کور ته راغله ، د مینې ، محبت او غښتلي ايمان ژوند ته بی ادامه ورکړه خو سوده رضی الله عنها فکر نه کاوه چې هغه دې درسول الله صلی الله علیه وسلم په زړه کې د خدیجې رضی الله عنها په کچه ځای ونیسي هغې له خپل حکمت او خير کتیا له مخې دا هڅنه نه کوله چې دهغی ځای دې ونیسي او د دې لپاره دې مبارزه وکړي ، او خان دې پر محمد صلی الله علیه وسلم تحمل کړي .

پاکتره عائشة عبدالرحمن په خپل کتاب (سیدات بیت النبؤة) کې داسې وايې :

((سودة بنت زمعه هیڅکله خان نه دی تېر ایستلى، بلکې هغه د خپلې پیاوړې تجربې له مخې دې پایلې ته رسیدلې وه چې دهې او د محمد صلی الله علیه وسلم د زړه ترمنځ داسې پرده ده چې هیڅ لاره ورته نه لري ... له کومې شېبې چې هغه له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یوځای شوه، په دې پوه شوه چې نومورې سره (پیغمبر) واده کړي. نه داسې (سرې) چې پیغمبری له بشريت نه وي جلا کړي. هغه بې له شکه په دې یقین شوه چې، له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یې واده دالله د احسان او مهربانی له مخې وو، نه د مینې او محبت له مخې خو داسې هم نه وه .. بلکې همدا یې بس وه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم دې رتبې ته پورته کړه ... او نومورې یې د (سکران بن عمرو) د کوندي پېځای په (ام المؤمنین) یا د مؤمنانو په مور بدله کړه ... سودة بنت زمعه رضى الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم په کور کې دېرہ موده په داسې حال کې تیره کړه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورکې بله مېرمن نه لرله. .. رسول الله صلی الله علیه وسلم لکه خنګه یې چې اخلاق او نېکه رویه ستره خانګړنه وه، له سودة رضى الله عنها سره یې د نرمۍ، محبت او مهربانی ژوند او چلنډ کاوه. تل به یې په بېځو باندې په نېکه رویه او پرهفوی د نرمۍ ټینګار کاوه. او ویل کېږي چې سودة رضى الله عنها ډېرہ خوږه بنسحه وه او رسول الله صلی الله علیه وسلم ته به یې تل د آرامتیا احساس ورکاوه. کله به چې سودة رضى الله عنها ګرځیده، او رسول الله صلی الله علیه وسلم به یې مزل پورې خندل، دې حالت به ډېرہ خوشالوله !! نومورې د وزن له پلوه هم زیاته وه .. په روایتونو کې راخي چې یوه ورڅ سودة بنت زمعه رضى الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم په منځ کې خپکان ولیده، نو ورته یې وویل:

((دالله رسوله پرون مې تاپسي لمونج اداء کړ، ډېرہ او برده سجده دې وکړه سجده دې دومره او برده کړه چې ما خپله پوزه په لاس ونيوه، ويريدم چې وينه ترې ونه بهيرېي ...))

رسول الله صلی الله علیه وسلم وختنل، چې له خوشالی یې ټوله ستړیا او خپکان ختم شو.

لکه خنګه چې د سیرت په کتابونو کې راخي، سوده رضى الله عنها ډېرہ خوشاله او آرامه بنسحه وه .. په ټوکو کولو کې یې مهارت درلود، او په دې سره به یې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته کله کله آرامتیا وربخښله کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې غمونه تېر شول، د محاصري او اقتصادی بندیزونو تکلیفونه یې وګالل او دخپکان کال پري تېر شو.. که په اوسمى اصطلاح ووايو، سوده رضى الله عنها دې ټولو ستونزو او تکلیفونو لپاره د رسول الله صلی الله علیه وسلم لپاره ددرملو حیثیت درلود...

کله چې الله جل جلاله رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د بعثت په دولسم کال د هجرت اجازه وکړه، سودة بنت زمعه رضى الله عنها هم مدینې منوري ته هجرت وکړه په دې ورڅو کې سودة بنت زمعه رضى الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم یوازینې بنسحه وه، په دې مانا چې په کور کې یې بله میرمن نه درلوده. ... کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم مدینې منوري ته هجرت وکړ، نبوي جومات پورې نښتې یې ورته د عائشې رضى الله عنها له خونې سره خنګ کې یوه خونه جوړه کړه ... عائشه رضى الله عنها هم په دې وخت کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم په کوژده کې وه. نومورې د رسول الله صلی الله علیه وسلم لومړۍ مېرمن وه چې په دې سېپڅلوا خونو کې یې ژوند کړي ... سوده رضى

الله عنها د بدر په غزا کې در رسول الله صلی الله علیه وسلم او مسلمانانو د ستری بريا هم شاهده وه .. نومورې د مشر کانو د ماتې هغه حالت ولیده چې گن شمېر يې ووژل شول ، ځینې يې بنديان شول ، او ځینې يې له شرمه ڈک مکې ته ستانه شول ...

د تاریخ په كتابونو کې راخي چې ، سوده رضي الله عنها د بدر د بنديانو په منځ کې خپل د تره ځوی او د پخوانۍ خاوند ورور (سهيل بن عمرو) هم ولیده ... مسلمانانو نومورې تېلى او مدینې منورې ته يې راروان کړي وو .. ناخاپې يې چېغه کړه !! لاتر دې وخته ورکې د جاهليت پاتې شونې تعصب او د قبيلي لپاره د ننګ کولونبې پاتې وو .. داسې يې وویل : اى ابوزیده !! دا هرڅه مو خپله پر ځان وکړه !! ولې د شرافت مرګ نه غواړئ !!! ... کاش چې تر وروستی سلکې مو جنګ کړي واي او په عزت مړه شوي واي ، نه په دې حالت !!!

رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې خبره ډېر غوسه شو .. او ورته يې وویل :

((ای سوده !! دالله او رسول پر ضد خلک هڅوی !! !!))

سوده بنت زمعه رضي الله عنها ژر خپلې ګناه او بې ځایه تعصب ته متوجې کېږي ، د بخښنې په غږ وايې :

((ای دالله رسوله !! قسم په هغه ذات چې ته يې راليرلې يې !! کله مې چې ابوزید تېل شوی ولیده ، هیڅ مې ځان کنټرول نه شو کړا ، ځکه مې له خولي داسې خبرې ووتلي !))

دنومورې داوينا په دې دلالت کوي چې سوده رضي الله عنها په خبر او کارونو کې در رسول الله صلی الله علیه وسلم دامر تابع وه ، او ژريې کولې شول چې خپل احساسات کنټرول کړي !! سوده رضي الله عنها چې کله خپلې ګناه ته متوجې کېږي ، سمدلاسه د غښتلي ايمان ، قوي عقيدي او اسلامي احساس له مخې بخښنه غواړي

سوده بنت زمعه رضي الله عنها در رسول الله صلی الله علیه وسلم په کور کې درې کلونه یوازې د محمد صلی الله علیه وسلم په کور کې تېر کړل ... درې کلونه وروسته د ابوبکر الصديق رضي الله عنه لور عائشه رضي الله عنها راغله .. هغې ته يې خپل ځای ورپرېښود ، نومورې ته يې هغه ځای پرېښود چې پوهیده چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به يې ورته ورکوي .

در رسول الله صلی الله علیه وسلم کور ته وروسته د مؤمنانو نورې ميندي هم راغلي ، خو سوده رضي الله عنها د هفوی په راتګ هیڅ د خپکان احساس ونه کړ ... که خه هم ټولې تر سوده رضي الله عنها ځواناني وي او هڅه يې کوله چې در رسول الله صلی الله علیه وسلم عواطف ځان ته راواړوي . کله چې سوده رضي الله عنه را رسول الله صلی الله علیه وسلم سره واده وکړ ، د ژوند وروستي عمر يې تر ټولو خوشاله او ښکخته عمر باله . خود حق او عدالت پېغمبر په هغه خه راضي نه وو چې بودجې بسحه يې پرې راضي وه ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورباندي د عاطفي محروميت او د سخت شعور له مخې مهرباني وکړه او فکر يې وکړ چې نومورې د نورو ميرمنو په څېر نه ده .. هماګه وو چې رسول الله صلی الله علیه وسلم

پريکره وکره چې دا مېرمن پريبردي ... کله چې سوده رضي الله عنها له دې پريکره خبره شوه چېره حيرانه او خېشوه
.... ددي پريکره په اوريدو سره يې له ايمان او شرافت ډکه خبره وکره

((اي دالله رسوله ! مادر سره وساته ! قسم په الله زه د خاوند دومره لپواله نه يم ... خودا خوبه ګنهم چې دقيامت په ورخ
مي الله تعالى ستاد ميرمني په توګه راپاخوي . !!!))

د سوده رضي الله عنها د خېگان دا شبېي او بردې شوي ، رسول الله صلي الله عليه وسلم هم ورته په چوپه خوله په نرمي او
مهربانۍ ورکتل ، په ناخاپي توګه سوده رضي الله عنها ته يو نظر ذهن ته ورغى .. په چېري آرامتنيا او زغم سره يې د زړه
خبره وکره ، نوموري د خپلې عمر د تجربې له مخي په دې پوهيده چې خاوندي په شه ډېر خوشاليږي ... ويې ويل :

((اي دالله رسوله ما مه خوشې کوه !! زماشې عائشي ته ورکره !! او هغه شه چې بنځي غواړي ، زه يې نه غواړم !!!))

د سوده بنت زمعه رضي الله عنها دې بنکلي نرم او خوب دریغ په رسول الله صلي الله عليه وسلم ډېره اغيزه وکره ، په دې
کار کې دالله رسول سوده رضي الله عنها ته د طلاق حکم او ده ټې بدوالی روښانه کړ ... د رسول الله صلي الله عليه وسلم د
مېرمنې څواب هم له خوبنيواو مينې ډک وو ، او هغه شه يې ورکې بیان کړل چې خاوندې په چېري خوشالېده . رسول الله
صلي الله عليه وسلم يې غوبښته ومنله او بيرته يې دنبوت په کورني کې په پښوده او ډېر عزت او احترام يې ورکړ .. خو
کلونه يې له خوبنيواو خوشاليو ډک ژوند وکړ له بل پلوه عائشي رضي الله عنها هم تل د سوده رضي الله عنها دا حسان
يادولو ، او په دې کار به يې ورته ډېره زياته مينه ورکوله . هغې به ويل :

زه چې له سوده بنت زمعه سره يم ، تل خوشاله يم ... کله چې بودې شوه ويې ويل :

((اي دالله رسوله ! ما خپله ورخ عائشي ته ورکړي !!!))

د هجرت په لسم کال سوده بنت زمعه له رسول الله صلي الله عليه وسلم او نورو ميرمنو او مسلمانانو سره یوځای (حجه
الوداع) ته لاړه . نوموري دا مهال ډيره چاغه ، کمزوري او د ډېر عمر خاونده وه . رسول الله صلي الله عليه وسلم ددي
کمزورتيا باندي رحم وکړ ، هماګه وو چې اجازه يې ورته ورکره چې دشپې لخواړه شي او د ورځي د خلکوله مزاحت
او بيروبار خوندي پاتې شي او له خلکو وړاندي رسېږي سوده بنت زمعه رضي الله عنها د پېغمبر عليه السلام په
کور کې ديارلس کلونه تېر کړل ، نوموري د رسول الله صلي الله عليه وسلم هغه بنځه وه چې له خديجي رضي الله عنها
څخه وروسته يې ورسره تر نورو هغو ډېر ژونديو ځای تېر کړي وو .. سوده رضي الله عنها له زهد او تواضع ډک ژوند
درلود .. کله چې رسول الله صلي الله عليه وسلم د هجرت په یو ولسم کال ناروغ او بیا وفات شو ، سوده بنت زمعه رضي الله
عنها ددي ټولو حالاتو شاهده وه . د رسول الله صلي الله عليه له وفات وروسته نوموري دشپې لمونځونه او ورځي روژې
نيولي ... سوده رضي الله عنها هغه بنځه وه چې د اسلامي دعوت په لوړمېو کې مسلمانه شوې وه ، خو ترهغه وخته ژوندي
پاتې شوه چې د اسلامي دولت نفوذ پراخ او دعوت يې تر ليري پرتو سيمو پوري وغزېد او د پيل له کمزورتيا څخه دا
دعوت ورخ تر بلې غښتلې کېږي ، ټوله عربي جزيره نيسې او نفوذ يې د شام تر هیواونو رسېږي . . .

سوده بنت زمعه رضى الله عنها د عمر بن الخطاب رضى الله عنه د خلافت تر وروستيو پوري ژوندي وه چېر بودا توب د ام المؤمنين سوده رضى الله عنها بدن کمزوری کړي وو، خو قوي عقیدې او ايمان يې زړه غښتلی ساتلي وو .. نوموري په داسې حال له دي دنيا سترګې پټوي چې، غښتلی ايمان، ټینګه اراده او قوي عقیده له ځان سره وړي ... نوموري ددي نمونه ګهل کېږي چې، خپل ځان يې د الله جل جلاله رضایت او د خپل خاوند محمد صلی الله عليه وسلم رضایت ته وقف کړي وو... هغه خاوند ته يې وقف کړي وو چې د (ام المؤمنين) د لقب ويړا يې ورپه برخه کړي وو .

ام سلمه رضی الله عنها

دامر من د قريشو د بنی مخزوم له کورنی خخه وه، دا بسحه الله تعالى په پخوانی او میراثی عزت ويابلی وه، او هم يې په نوي ويابر نازولي وه ... پخوانی میراثی ويابر په دې مانا چې، پلار يې د قريشو له شمارل شویو مخورو خخه وو، او نوي ويابر په دې مانا چې، نومورپی له رسول الله صلی الله عليه وسلم سره واده کړي وو، او د نبوت د کورنی یوه سرداره ګنډل کېډه او د مؤمنانو د میندو په کتار کې حساب شوه. دا مېر من (ام سلمه) نوميرپی. او د تاریخ په کتابونو کې د خپل پلار په لقب شهرت لري. نومورپی د (بنت زاد الركب) په نوم يادېده.

دامر من (هند بنت ابی امية بن المغیره بن عبد الله بن عمر بن مخزوم) نوميرپی. او د قريشو له قبيلي خخه او د ويابلی نسب خاونده وه. پلار يې په ډېر سخاوت باندي مشهور وو، کله به يې چې پلار په کوم سوداګریز یا بل سفر باندي وتلو، او بل کس به هم ورسه ملګرۍ شو، هغه سره به يې خپله د سفر توبه نه پريښوده. بلکې خپله توبه به يې ورکوله او په خپل لګښت به يې ورته خوراک او خبناک ورکاوه. نومورپی د (زاد الركب) یاني د کاروان توبه په لقب باندي مشهور شو ... په مکه مکرمه کې د (ام سلمه رضی الله عنها) د زوکړې نېټه نه ده مالومه. بلکې له هغو مېرمنو خخه وه چې د اسلام په پیل کې يې ايمان راپوري وو. دهغې خاوند (عبد الله بن اسد بن هلال) د محمد صلی الله عليه وسلم د ترور څوی او رضاعي ورور وو. دوى دواړو ته د ابولهہ خادمي (ثوابیه) شیدې ورکړې وي. د ام سلمه رضی الله عنها خاوند هم د اسلامي دعوت په لوړيو کې ايمان راپوري وو او دواړو جبشي ته هجرت هم کړي وو. کله چې په مکه مکرمه کې پر مسلمانانو د مشرکانو ظلمونه زیات شول، د بعثت په پنځم کال يې جبشي ته هجرت وکړ ... رسول الله صلی الله عليه وسلم د جبشي په اړه وویل چې ځمکه يې د ربستونولی ځمکه ده، او د جبشي د پاچا ترڅنګ پر چا ظلم نه کېږي، په همداسي چاپيریال کې ام سلمه رضی الله عنها د (سلمه) په نوم څوی وزېړ او. نومورپی له خپل خاوند سره د جبشي په ځمکه خو کلونه تېر کړل. بیا چې کله په مکه مکرمه کې پر بنوهاشم اقتصادي بندیزونه او محاصره پای ته ورسیده، له هجرت درې کاله وړاندې مکې مکرمې ته راستانه شول. دا هغه اقتصادي بندیزونه وو چې قريشو د یو ظالم تړون له مخې پر محمد صلی الله عليه وسلم او بنوهاشم قبيله باندي د ابو طالب په دره کې لګولی وو. چې بیا د نورو قومونو او د چینجیو په خوپلوياد تړون مات شو. که خه هم مسلمانانو په دې اقتصادي بندیزونو کې ډېر تکلیفونه تېر کړي وو، خو بیا هم هفوی خپل قوت له لاسه نه وو ورکړي .. او هغه دعوت چې مشرکانو يې دله منځه وړلوهڅه وکړه، لاغښتلي او پراخ شو ... دا ډول حالات چې له غمونو او تکلیفونو ډک وو، خو بیا هم دې حالاتو خلک وهشول ترڅو خپل کورونو ته راستانه شي .. هماګه وو چې ام سلمه رضی الله عنها او ابو سلمه رضی الله عنه مکې مکرمې ته راستانه شول، مکې مکرمې ته راستانه شول. کله چې ام سلمه رضی الله عنها او ابو سلمه رضی الله عنه مکې مکرمې ته راستانه شول، بیا هم د قريشو د مشرکينو له ظلمه خوندي نه وو پاتې ... د الله په لاره کې هجرت او سفر دوى سره په صبر کولو او ټینګ عزم کې ډېره مرسته وکړه .. د جبشي له هجرت وروسته ام سلمه رضی الله عنها یو بل هجرت ته ملا وټله ... کله چې رسول الله صلی الله عليه وسلم له انصارو سره په منی کې بیعت وکړ، او بیا يې مسلمانانو ته د هجرت کولو امر وکړ، ام سلمه رضی الله عنه او خاوندې له هغو کسانو خخه وو چې مدینې منورپی ته يې له نورو ډېر وړاندې د هجرت هود کړي وو. د دوى د هجرت کيسه له ډېر و عبرتونو او رازونو ډکه ده ... د سيرت په ځينو کتابونو کې راغلي چې د (سلمه)

کورنی چې د هجرت په لاره کې له کومو تکلیفونو او ننگونو سره مخامنځ شوې ، بله کورنی ورسره نه ده مخامنځ شوې ...
کله چې ام سلمه رضي الله عنها له خپل خاوند سره پريکړه وکړه چې له مکې به مدینې ته هجرت کوي ، له همدي وخته
يې د عذاب لري لا سخته شوه دا چې ام سلمه رضي الله عنها د بنو مغیره له کورنی شخه وه ، کله چې هغوي خبر شول
چې خاوند يې خپله بسحه او د (سلمه) په نوم خپل څوی له مکې او باسي ، د هغوي مخه يې ونيوله او ويبي ويل :

((دادي خواهشات دي پر موبه غالبه کړل ... دا ز موبه بسحه ده ، نو خنکه اجازه در کړو چې له دې ځایه يې او باسي ؟))

قوم يې تري د اوښې رسی ونيوه او د تللو اجازه يې نه ورکوله .. په دې کارد ابو سلمه کورنی (بنو عبدالاسد) غوسه
شول او ويبي ويل :

((قسم په الله که زموږ له کس خخه مو بسحه پاتې کړه ، موبه يې هم ورسره دلته بیانه پریږدو !!))

مشرکينو د هغوي څوی سلمه د هغوي له غيرې و اخيسته ، او بسحه او خاوند يې سره جلا کړل .. خاوند يې له دې پېښې
وروسته په يوازې ځان مدینې منوري ته هجرت وکړ او له بسحې او خاوند جلا شول ... خوام سلمه رضي الله عنها په
مکه مکرمه کې پاتې شوه ، هره ورڅ به د مکې خندو ته راوتله او خپل خاوند او څوی باندې به يې ډېر زيات ژړل ... یوه
ورڅ پرې ده ګې یو تربور تېرپده ، ورتنه و درپدہ او ډېر زيات پرې خپه شو .. په ډېره مېړانه يې د (بنو مغیره) په منځ کې
چيغه کړه او ويبي ويل :

هلاک شئ ! ولې دا پېچاره ګې نه پریږد ؟ !! له دې مو خاوند ، او څوی جلا کړي دي !!

د بنو مغیره قوم سره يې دلایل وویل ، او د هغوي د سخت دریغ نیولو په اړه يې ورسره ډېرې ناندرې وکړې .. هماګه وو
چې له ډېر و خبر و اترو وروسته رانزم شول او ام سلمه رضي الله عنها ته يې اجازه ورکړه چې خپل خاوند سره یوځای شي
.. خوپه مقابل کې ، دام سلمه رضي الله عنها د خاوند کورنی (بنو اسد) هم را پا خېدل ، او هغې ته يې خپل څوی وسپاره
... له خه مودې عذاب ، بیلتون او تکلیف وروسته ام سلمه رضي الله عنها خپل څوی خپلې غېر کې واچاوه ، په خپله
سپرلي سپره او د مدینې منوري پر لور روانه شوه مکې مکرمې ته نېړدې د (تنیيم) په سیمه کې ورسره (عثمان بن
طلحه) مخامنځ شو ... نوموري دا مهال لا مسلمان شوی نه وو ... ام سلمه رضي الله عنها ته يې د مرستې وړاندیز وکړ ،
کله چې هغه له دې خبر شو چې نوموري غواړي له خپل خاوند سره د کوچني څوی په ملګر تیا یوځای شي ، او د دې هدف
لپاره دا اوږدہ لاره په يوازې ځان ووهي ، په هغه کې هم د غیرت پر دې را پارېدې ... سمدلاسه يې د هغې د اوښې رسی
ونیوله او ويبي ويل :

قسم په الله که دې يوازې پریږدم !!!

عثمان بن طلحه ورسره تر هغې ملګری شو چې خپل ځای ته يې ورسوله . بیا يې په اړه ام سلمه رضي الله عنها وویل :

قىسىم پە الله پە عربانو كې مې لە عثمان بن طلحه كريم ملگرى نه دى لىدىلى ... كله يې چې راورسپىدو، زه يې ودرولم..
ھەنھە خپلە يوې ونى تە لار، او تكىيە يې ووهله .. كله چې بىرته د تللو وخت راغى، زما او بىنى تە راغى، لە ما مخكى شواو
او او بىنه يې روانە كېرە، بىالە ما وروستە شواو وېي ويل : سپرە شە !!

كله چې زە سپرە شوم او پە او بىنه باندى كېپىناستم، راغى او زما د او بىنى رسى يې ونىوه او زە يې تە خپل خايە ورسولم
... مزل مو و كېر او مدینى منورى تە راورسىدو .. دابوسلمه كور د قباع پە سىيمە كې د (بنو عوف) پە كلى كې وو، كله
يې چې دې كلى تە وكتىل وېي ويل :

خاوند دې، دې كلى كې دى. دالله پە بركت سره ورتە نتوخە ! ..

ام سلمه رضى الله عنها مدینى منورى تە رسيدو سره سەم لە خپل مهاجري كورنى سره يوخاي كېرى .. مسلمانان ددى
بىئى پە راتگ او لە كورنى سره پە يوخاي كېدو چېر زيات خوشال شول. ئىكە داھەنە كورنى وھ چې د هجرت پە لارە
كى لە ڈپرو تكليفونو سره مخامنخ شوي وھ .. پە مدینە منورە كى دام سلمه رضى الله عنها نور بچيان ھم وزيرپىدل،
ھغۇي تە يې روزنە ور كېرە، دا پە داسې حال كى دە چې خاوند يې دالله پە لارە كى جەداد تە ئاخان اوزگار كې .. رسول الله
صلى الله عليه وسلم يې پە خاوند چېر باور كاوه . رسول الله صلى الله عليه وسلم د يوې غزا پە تكل ووت، دام سلمه رضى
الله عنها پە خاوند يې د چېر باور لە مخى ھەنھە د مدینى منورى د چارو د پرمخ يىولو پە موخە پە مدینە منورە كې پەپىنود.
د بىدر پە غزا كې ھم ابوبسلمه رضى الله عنها چېر مېر انە ثابتە كېرە. نومورى ھەنھە صحابى وو چې داحد پە غزا كې لە رسول
الله صلى الله عليه وسلم سره پە خىنگ كى پاتى شوى وو او دفاع يې ترى كولە ... پە هەمىي غزا كې پە متى پە غشى
ولكىپىدە او چېر مودە يې پە درملەنە تېرە او بىيا روغ شو ... بنو اسد وغۇنىتلى چې پە دار الھجرت باندى حملە و كېرى او لە
مسلمانانو سره جڭەرە و كېرى ، كله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم لە دې خبر شو ، ابوبسلمه رضى الله عنھە يې د يۈنیم
سلو كسانو پە مشرى ولېرە ، ترخۇ دېسمىن پە خپلە سىيمە كى وھىپى او حىلى تە يې پې نېردى .. ابوبسلمه دا جڭەرە پە
چېر بىريا ترسەرە كېرە ، داسې بىريا يې ترلاسە كېرە چې داحد د غزا ماتە يې ترى ھېرە كېرە ... خوھە تېپونە چې پە احد
غزا كې يې خورلى وو، لا پورەنە وورغېدىلى، ھماگە تېپونە پە دې جڭەرە كې بىيا راپىارپىدل، خوورخى د سختى ناروغى او
تكليفونو سره مخامنخ شو .. پە هەمىي وخت كى ، ابوبسلمه احساس و كې چې نېتىھە يې رانىرىدى ده ... كله چې ابوبسلمه
رضى الله عنھاد ناروغى پە بىستەر پرورت وو ، د غۇنىتلى ايمان او پىياورپى عقىدى لە مخى يې خپلە مېرمنى ام سلمه رضى
الله عنھاد دادعاء و كېرە :

((اي الله ! ام سلمه تە لە ما وروستە تر ما غورە خاوند ورپە بىرخە كېرە !! داسې خاوند ورته ور كېرە چې نە يې خپە كېرى
اونە ورته زيان ورسو يى !!! ...))

لە دې وروستە يې سترگې پتى ، او لە دې دنيا و كوچىدە ... لە وفات وروستە يې مۆمنە مېرمن ، او روزنى او ساتنى تە ار
بچيان پەپىنودل ..

دام سلمه رضي الله عنها دخاوند له وفات وروسته ستر صحابه کرام دام سلمه رضي الله عنها مرکي ته راغلل. ابوبكر الصديق رضي الله عنه پري مرکه وکره، خوپه چپري نرمي يې ٿواب کره .. بيا پري عمر بن الخطاب رضي الله عنه مرکه وکره، هفه ته يې هم د تپر په خبر ٿواب ورکره .. بيا پري رسول الله صلي الله عليه وسلم مرکه ورولپيرله .. په ٿواب کي يې ورته عذر وپاندي کره او داسي يې ورته وويل :

((دالله رسول دي هر کله راشي ! خو ورته وواياست چي ، زه یوه بودي نسخه یم ! د یتيمانو مور یم ! او ددي ٿولو سره سره زه چپر غيرت کوم))

رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته په ٿواب کي وويل :

((که د بودا توب خبره کوي ، خوزه تر تا مشریم ... او د غیرت خبره ، زه به الله جل جلاله ته دعاء وکره چي دا غيرت درنه واخلي ... او د بچيانو په اړوند .. الله او رسول به ده گوي مل وي !!))

در رسول الله صلي الله عليه وسلم دي خبر دام سلمه رضي الله عنها په زره کي ٿائي ونيوه، هماگه ووچي موافقه يې ورسره وکره .. او له ڇان سره يې د رسول الله صلي الله عليه وسلم د تواضع او نرمي ياد د تل لپاره وساته ... رسول الله صلي الله عليه وسلم هجرت په خلورم کال د شوال په مياشت کي له ام سلمه رضي الله عنها سره واده وکره ... ام سلمه رضي الله عنها د رسول الله صلي الله عليه وسلم د بلي مېرمني (زينب بنت خزيمه رضي الله عنها) له وفات وروسته ده گي خوني ته ننوته دا چي ام سلمه رضي الله عنها رسول الله صلي الله عليه وسلم ته د واده په ورخ په خونه کي له پاتي شونو خوراکي توکو ڇانگه خواړه تيار کړل ، داسي کيسه کوي :

ننوتم، چي ومي ليده ، هلتله یو لوښي پروت وو ... ورته مي وکتل .. په لوښي کي یو خه وربشي پرتي وي ... چي ومي کتل هلتله پل ، ميچن او دېگ پروت وو ... ومي کتل چي هلتله یو خه واژده هم پرته وه ... وربشي مي واخيسطي او وړه مي کړي ... بيا مي لګن کي واګړل .. او له دېگ مي واژده راواخيسته او وړه مي پري پاخه کړل ... دا د واده په شپه د رسول الله صلي الله عليه وسلم او ده گي د کورني خواړه وو دام سلمه رضي الله عنها په راتک باندي ، عائشه رضي الله عنها خپه شوه .. ڇكه ام سلمه رضي الله عنها چپري بنکلي وه .. عائشه رضي الله عنها يې په اړه داسي وايي :

کله چي رسول الله صلي الله عليه وسلم ام سلمه رضي الله عنها سره واده وکره ... زه چپري زياته خپه شوم ... ما يې د بنکلا په اړه او ريدلي وو ... خو صبر مي وکره چي ويې گورم ... بيا مي چي کله ولیده، قسم په الله ، خلکو يې چي په اړه خه ويل ، له هېڅي خوبرابره بنکلي وه .. !! ..

وآقدي رحمه الله هند بنت الحارث ته روایت منسوبوي ، چي فرمائي ، رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمایالي :

((عائشه رضي الله عنها داسي ڇانگرنه لري چي بل هيچا کي مي نه ده ليدلي .. کله يې چي له ام سلمه رضي الله عنها سره واده وکره ، پونتنه تري وشوه ...

((اى دالله رسوله ! د عائشې د ڇانگرنې په اړه او سخه وايي ؟))

رسول الله صلی الله علیه وسلم غلی شو... بیا مالومه شوه چې، ام سلمه رضی الله عنها دا ویاړ له ځان سره درلود.

ام سلمه رضی الله عنها پوه وه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته ډېر پام کوي، هماګه وو چې پريکره یې وکړه چې خپله کوچنۍ لور بلې روزونکې ته ولېږي ترڅو خپل خاوند ته په بشپړه توګه اوزگاره شي....

خو رسول الله صلی الله علیه وسلم ددې ترڅنګ چې یو غوره خاوند وو، د ام سلمه رضی الله عنها د بچیانو لپاره یو غوره پلار هم وو. د ام سلمه رضی الله عنها لور زینب درسول الله صلی الله علیه وسلم تر خارنې او روزنې لاندې راسته شوه. په خپل وخت کې یې له رسول الله صلی الله علیه وسلم ډېر علم زده کړ... او د ام سلمه رضی الله عنها ځوی چې (سلمه) نومیده، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته خاصه مينه ورکوله، دهمدي مينې له مخې یې ورته د خپل د تره د ځوی حمزه بن عبدالطلب لور (اماۃ) رضی الله عنها په نکاح کړه... همدا راز د ام سلمه رضی الله عنها بل ځوی چې عمر نومېده، او د (دره) په نوم لور یې هم درسول الله صلی الله علیه وسلم د کفالت، خارنې او روزنې لاندې راسته شول. د سلمه او زینب په ګډون دوی دواړه درسول الله صلی الله علیه وسلم له کورنۍ او پرکتیانو څخه وو... ام سلمه رضی الله عنها په غښتلي کر کتر او پیاوړي فکر باندې مشهوره وه...

ویل کېږي چې کله د عمر بن الخطاب رضی الله عنه مېرمنې هغه ته د محمد صلی الله علیه وسلم د مېرمنو کيسه وکړه چې په ځینو کارونو کې له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره خبرې ژوي، سخت غوسمه شو... هغه پاڅېډه او خپله لور حصه رضی الله عنها یې وټریله... ام سلمه رضی الله عنها هم د عمر رضی الله عنه له خپلوانو څخه وه، له دې وروسته ام سلمه رضی الله عنها ته ورغی ترڅو ورسه په دې اړه خبرې وکړي... ام سلمه رضی الله عنها ورته وویل:

((ابن الخطابه تاته حیرانه یم... په هرڅه کې مداخله کوي... او سغواړې چې درسول الله صلی الله علیه وسلم د بشخو په کارونو کې هم مداخله وکړي!!..))

عمر رضی الله عنه ورته وویل:

((زه یې په دې خبرو سخت مات کرم، او له ډېر و خبرو یې وویستلم... ژر ترې را وو تلم...))

د هجرت په شپږم کال رسول الله صلی الله علیه وسلم خپله مېرمن ام سلمه رضی الله عنها ددې لپاره غوره کړه چې مکې مکرمې ته ورسه د عمرې د اداء کولو لپاره لاره شي... دا هغه سفر وو چې قريشو ورکې مسلمانان حرم شريف ته له داخلیدو منعه کړي وو... صلح الحدبیه هغه سوله وه چې ددې پېښې په پایله کې رامنځته شوه... ام سلمه رضی الله عنها درسول الله صلی الله علیه وسلم هغه مېرمن وه چې د حدبیې په سوله کې یې په اسلامي تاریخ کې تلپاتې رول لوړولی دی..... په دې سوله کې صحابه کرامو داسې احساس وکړ چې مسلمانانو ورکې ځینې حقوقه له لاسه ورکړل او د سولې ګنښدونه د مشرکانو په ګټه دی... په دې کار مسلمانان غوسمه شول.... عمر بن الخطاب رضی الله عنه ده ګه کسانو په سر کې وو چې ددې سولې په تړون باندې ډېر زیات را پارېډه او سخت غوسمه شو... کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم خپلو صحابه کرامو ته د نحر یا (حلاي)، د سر خرييلو او له احرام څخه د ځان د حلالو امر وکړ... مسلمانا ن لا مکې ته نه وو داخل شوي... هیچا دا کار ونه کړ... رسول الله صلی الله علیه وسلم په ډېر خپکان دام

سلمه رضي الله عنها خيمې ته نوت، او توله کيسه يې ورتنه بيان کره. ام سلمه رضي الله عنها ورتنه مشوره وکړه چې سر خرييونکي راوغواړي او دخلکو مخامنځ دي سر وخربي .. رسول الله صلي الله عليه وسلم همداسي وکړه .. کله چې صحابه کرامو دا کاروليده، ټولو سرونه وخريل او له احرام يې ځانونه حلال کړل ... رسول الله صلي الله عليه وسلم په دي کار ډېر زيات خوشال شو ... دا هغه مشوره وه چې ټول مسلمانان دي ته اړ شول چې له عوافظو تېر او له عقلونو کار واخلي ... مسلمانان په دي پوه شول چې رسول الله صلي الله عليه وسلم داسي سوله وکړه چې، دبمنان يې خپله دېته اړ کړل چې ددوی په حق اعتراف وکړي ... حافظ ابن حجر په خپل کتاب (الاصابة في معرفة الصحابة) کي دام سلمه رضي الله عنها په اړه داسي ليکي :

((ام سلمه رضي الله عنها په ډېره بنکلا، غښتلي عقل، او پياوري نظر باندي مشهوره وه .. کله يې چې د حدبيې د سولي په ورڅ رسول الله صلي الله عليه وسلم ته مشوره ورکړه، دا يې په غښتلي فکر او پياوري نظر باندي دلات کوي .))

ام سلمه رضي الله عنها له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره په ډېرو غزاكانو او مهمو پېښو کي ملګري وه .. نوموري ورسره د خير په غزا، د مکي په فتحه او د طائف په کلابندی کي ملګري وه ..

ام سلمه رضي الله عنها د رسول الله صلي الله عليه وسلم له نورو مېرمنو سره یوځای د هجرت په لسم کال په (حجة الوداع) کي هم ملګري وه ..

ام سلمه رضي الله عنها د رسول الله صلي الله عليه وسلم له وفات وروسته تر ډېري مودي ژوندي وه .. نوموري همداراز د ځينو هغو فتنو شاهده هم وه چې له رسول الله صلي الله عليه وسلم وروسته رامنځته شوې خو په دې فتنو کي يې د هيڅ پلوی نه وه کړي ام سلمه رضي الله عنها به په هيڅ داسي پېښو کي برخه نه اخيسته او داسي به يې وييل :

((الله ددي امت ملګري دی !! قسم په الله که زه روانه شم او راته وویل شي چې (فردوس) ته ننوخه، زه به وشرمېرم چې په داسي حال کي له محمد صلي الله عليه وسلم سره مخامنځ شم چې پرده راخخه پورته شوي وي ...))

ام سلمه رضي الله عنها د بنوامية د خلافت تر دوران پوري ژوندي وه ... او وييل کيږي چې نوموري د هجرت په ۶۱ کال د حسين رضي الله عنه له شهادت وروسته وفات شوه ... نوموري د رسول الله صلي الله عليه وسلم وروستي مېرمن وه چې وفات شوه .. په مدینه منوره کي وفات شوه، او ابوهيره رضي الله عنه پري جنازه وکړه، او بیا په مدینه منوره کي د بقیع په هدیره کي خاورو ته وسپارل شوه ..

زینب بنت خزیمه رضی الله عنها

پاکه او تقواداره مېرمن، د پیغمبر عليه السلام په کور کې راوخلېدہ، بیا ډېرہ ژرپه داسې حال کې له صحني ووته چې په اړه یې هیڅ پېښې پرې نه بشودې ... ددوه میندو ماناوې ورکې پرتې وي ... هغه هم (ام المؤمنین) وه، او هم (ام المساکین). دا مېرمن (زینب بنت خزیمه رضی الله عنها) نومیرې.

نومورې (زینب بنت خزیمه بن الحارث بن عبدمناف بن هلال بن عامر بن صعصعة الھاللیة) نومیرې. زینب بنت خزیمه رضی الله عنها د یو شهید مېرمن وه ... دا د هغو کوندو په ډله کې وه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یې پر کونډ توب باندې د زړه سواندی او رحم لاس رابسکلی وو ...

د زینب بنت خزیمه رضی الله عنها د سیرت په اړه مختلف تاریخي روایتونه راغلي دي ... د رسول الله صلی الله علیه وسلم د نورو مېرمنو په خلاف، دا روایتونه یو بل سره ډېر توپیر لري .. ددي په اړه دا اختلافات هم موجود دي چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم وړاندې یې د خاوند نوم خه وو ؟؟ ... ځینې سرچینې وايې چې، نومورې د عبدالله بن جحش مېرمن وه . دا هغه صحابي وو چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د لومړۍ سريې (غزا) لپاره د امير په توګه ټاکلی وو . خو ځینې نورې سرچينې بیا ټینګکار کوي چې نومورې د طفیل بن حارث بن عبدالمطلب مېرمن وه . د هغه له مړینې وروسته ورسه بیا د هغه ورور عبیدة بن حارث بن عبدالمطلب واده وکړ .. دا هغه صحابي وو چې د بدر په غزا کې شهید شو .. او ځینې نور بیا وايې چې، د نومورې خاوند د احدا په غزا کې شهید شوی وو . رسول الله صلی الله علیه وسلم د خان لپاره وغونښه، هغې ورسه موافقه وکړه او بیا یې واده وکړ ..

د ابن هشام په (السيرة النبوية) کتاب کې راغلي چې، له نومورې سره خپل د تره ځوی (قبیصة بن عمرو الھاللی) واده وکړ . او رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته خلور سوه درهمه مهر ورکړ .. رسول الله صلی الله علیه وسلم د هجرت د دریم کال په وروستیو کې، د عمر رضی الله عننه له لور حفصې رضی الله عنها سره له واده وروسته واده وکړ . او دا چې د زینب بنت خزیمه رضی الله عنها د سیرت په اړه روایتونه ډېر مختلف دي، لامل یې همدا دی چې نومورې د رسول الله صلی الله علیه وسلم په کور کې ډېرہ کمه موده تېرہ کړې ده . د سیرت پوهاں په دې نه دي توائبلي چې دهفي ژوند بشپړ وخاري .. او نه یې په اړه ډېر روایتونه راغلي دي .. خودا ددې مانا نه لري چې نومورې مېرمن د ډېر ارزښت خاوند نه ده، دهفي همدا سیرت او تاریخ هم بس دی چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم مېرمن او ام المؤمنین ده ...

زینب بنت خزیمه رضی الله عنها په (ام المساکین) لقب باندې شهرت لري ... نومورې ځکه په دې نوم یادېږي چې، هغې به مسکینانو ته ډېر خواړه ورکول، پر هغوي به یې پام کاوه او ډېرہ نرمي به یې ورسه کوله ... زهري فرمایي :

رسول الله صلی الله علیه وسلم له زینب بنت خزیمه سره واده وکړ .. دا په ام المساکین باندې یادېده .. هغې له فقیرانو سره ډېرہ مرسته کوله .. ځکه په دې نوم یاده شوه .. نومورې د بنو عامر بن صعصعه له کورنې خخه ده ..

زینب بنت خزیمه د رسول الله صلی الله علیه وسلم په کور کې خو میاشتې تېرې کړې ... دا موده د درې او اته میاشتو په منځ کې ده .. خودا یقیني ده چې، د رسول الله صلی الله علیه وسلم په کور کې یې بشپړ کال نه دی تېر کړى ... له واده

خو میاشتې وروسته چېرە سخته ناروغه شوه ، رسول الله صلی الله علیه وسلم به یې تل پونستنه کوله ، تسلیت به یې ورکاوه او پام به یې پري کاوه . رسول الله صلی الله علیه وسلم په خپله کورنۍ باندې په پام او نرمۍ باندې مشهور وو .. تل به یې په نسخو باندې دنرمي کولو امر کاوه .

رسول الله صلی الله علیه وسلم د مرګ تر شبې د زینب بنت خزیمه رضی الله عنها ساتنه او پالنه کوله . نومورې د ځوانی په عمر په دېرش کلنی کې وفات شوه .. زینب بنت خزیمه رضی الله عنہ له خدیجې رضی الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم دویمه مېرمن وه چې د هغه پر ژوند وفات کېږي . نومورې په مدینه منوره کې د بقیع په هدیره کې خاورو ته وسپارل شوه .

جویریة بنت الحارث رضی الله عنها

له تلفاتو او اغیزو چکه غزاوه ... مسلمانانو ورکی لویه بريا تراسه کره ... په دې غزا کې د هغوى د مشرلور ونیول شوه او خاوند یې ورکې وفات شو .. ددي ترڅنګ ډېر ناريئه هم بنديان شول ... خو د بدلون هغه کيسه چې اسلام ددي نیولې شوې مېرمن په ژوند کې رامنځته کره، له هر ډول شوتیاوو ستره وه دا مېرمن د بندیتوب له پیغوره خلاصه او خپل قوم یې له بنده خوشې کړ ... او تر ټولو ستره خبره خوداوه چې، الله تعالى ورته دا ويایو ورپه برخه کړ چې د ستر انسان محمد صلی الله علیه وسلم د ژوند ملکري ی شوه .. (جویریة بنت الحارث) د (بنو المصطلق) سرداره او د مؤمنانو له میندو ګرځیده ...

بنو المصطلق د بنو الخزاعه یو ټبر وو، دا یوله هغو قومونو خخه وو چې د اسلام پر ضد یې پاخون کړي وو، او د شرك او بت پرستي لپاره یې مبارزي کولي په مدینه منوره کې د مسلمانانو پرله پسې برياوو دوي راپارول او ډېر زيات یې احساساتي کړل ... د رسول الله صلی الله علیه وسلم دا وړتیا یې په زړه نه ځاییده چې د بمنان به یې خپل او د مسلمانانو پر ضد به یې د هغوى دسيسي شنډولي او له ماتې سره به یې مخامخ کولي . هماګه وو چې د هجرت په پنځم کال یې پريکړه وکړه چې د خپل مشر (الحارث بن ابي ضرار بن حبيب الخزاعي) تر مشری لاندې په مدینه منوره باندې حمله وکړي ... دوي په دې فکر وو چې د اسلام دعوت به له ماتې سره مخ کړي، او دولت به یې له منځه یوسې ... خورسول الله صلی الله علیه وسلم ته مالومات راورسېدل چې بنو المصطلق پلان لري چې پر مسلمانانو حمله وکړي . سملاسي یې پريکړه وکړه چې وړاندې تر دې چې هغوى د مسلمانانو پر کورونو حمله وکړي، دوي بايد پرهغو حمله وکړي او مخه یې ونيسي د بنو المصطلق په سيمه کې د هغوى او بوله ځای سره نېږدې د (المريسيع) په سيمه کې د مسلمانانو او بنو المصطلق تر منځ جګړه وښته ... په دې غزا کې الله جل جلاله مسلمانانو ته ستره بريا ورکړه، او بنو المصطلق یې له شرمونکې ماتې سره مخامخ کړل، چې په ترڅ کې یې ګنډ ناريئه او بنځۍ بنديان شول ... د بندی شویو مېرمنو په کتار کې د دې قوم د مشرلور (برة بنت الحارث) هم وه . نوموري مېرمن د ثابت بن قيس الانصاری رضی الله عنه په لاس ورغله ... که خه هم د اسلام سېپختلي دين د غلامانو او وینځو سره دروې او چلنډ لپاره هغه غوره اخلاق او بنستونه تاکلي، چې په بل دين کې یې ساري نه ليدل کېږي . خوپاهم دا مېرمن چې د یوقومي مشر او سردار لور وه، نه یې شول زغملى چې د وینځتوب ژوند وکړي هماګه وو چې له خپل مالک سره یې تړون ولیکه چې د مال په بدلت کې به یې خوشې کوي خو کله چې ثابت بن قيس رضي الله عنه پوه شو چې نوموري د دشمن د قومي مشر لور ده، د دومره مال غوبښنه یې وکړه چې د هغوى له وسې پورته وو . خو (برة بنت الحارث) پريکړه وکړه چې د وینځتوب له ژونده خان خلاص کړي او مال ورته پیدا کړي له ډېر فکر او خان سره له مشورو وروسته دې پایلي ته ورسېده چې، په دې برخه کې ورسره له رسول الله صلی الله علیه وسلم پرته بل هيڅوک مرسته نه شي کولي ، ځکه هغه پوهیده چې محمد صلی الله علیه وسلم هغه انسان دی چې، د مدینې خلک یې له کمزورتیا را وویستل او تر هرچا یې غښتلي کړل کله چې نوموري مدینې منوري ته را ورسیده ، او د جګړې له ستړیاوو وروسته دمه شوه، سمدلاسه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورغله ... کله چې (برة بنت الحارث) رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورغله، نوموري د عائشې رضي الله عنها په خونه کې وو ... کله چې عائشې رضي الله عنها د (برة بنت الحارث) بشکلا ولیده، ورخطاشو، او اراده یې وکړه

چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته یې له ورننوتلو مخه ونیسی ... خوغمچیلې مېرمنې تینګکار وکړ چې رسول الله صلی الله علیه وسلم سره وګوري له لیدو وروسته یې ورته ټوله کیسه داسې بیان کړه :

((ای دالله رسوله ! زه د بنوالمصطلق د قوم د مشر لور (برة بنت العارث) يم .. او تاسو ته مالومه ده چې په تپه جګړه کې موبوله سخت مصیبت سره مخامخ شو.... خاوند مې وفات شو ، او زه د ثابت بن قیس په لاس بندی شوم ... هغه یو بنې انسان دی .. ماته یې هیڅ زیان نه دی رسولی ما ورسره تپون هم کړي چې د مال په مقابل کې به مې خوشې کوي ... کله چې هغه زماله حالته خبر شو ، د فديي مبلغ یې راته پورته کړ او د زيات مال غوبښته یې راخخه وکړه خوزه دومره مال نه لرم ... زه تاته راغلم ، او د ځان په خوشې کولو کې له تامرسته غواړم ...))

درسول الله صلی الله علیه وسلم زړه د قومي مشر پر لور وسوځیده ... کله چې ورته نوموروې بشحې د خپل حالت خخه شکایت وکړ ، او دا یې ورته روښانه کړه چې د وینځتوب ژوند نه شي زغملى ، او په دې برخه کې یې له رسول الله صلی الله علیه وسلم د مرستې غوبښته وکړه ، او د پخوانۍ آزادۍ آرمان یې وښود .. ددې لپاره چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یې درد راکم کړي ، ورته یې وویل :

آیاله دې درته غوره شته ؟

په ډېرې حیراتنيا او بېړه یې پوښته وکړه :

دالله رسوله خه واياست ؟

وېږي فرمایل :

((ستاټون به پوره کړم ، او واده به درسره وکړم ..))

ددې خبرې په اوريدو سره یې پرمخ د خوشالۍ نبې بشکاره شوې ... او په ډېرې خوشالۍ یې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وویل :

((هدالله رسوله !))

رسول الله صلی الله علیه وسلم له (برة بنت العارث) سره واده وکړ ، دا چې د (برة) کلمي مانا مناسبه نه وه ، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم پړې بیا (جویرية) نوم کېښود . . .

کله چې په مدینه منوره کې خلک د جویرية رضي الله عنها او د رسول الله صلی الله علیه وسلم له واده خبر شول ، سمدلاسه یې ټول هغه بندیان او وینځې خوشې کړل چې د بنوالمصطلق په غزاکې یې نیولي وو ، او وېږي ویل :

((درسول الله صلی الله علیه وسلم زومان ، هیڅکله غلامان نه شي پاتې کیداى !!))

درسول الله صلی الله علیه وسلم ددې واده له برکته د بنوالمصطلق د قوم دنې دې سلو کورونو بندیان خوشې شول . . .

خو له بل پلوه د (برة) پلار د لور بند نه شو زغملى سمدلاسه رسول الله صلي الله عليه وسلم ته راغي ، ترخو تري خپله لور راخوشي کري او فديه يې اداء کري ... خان سره يې گن او بسان او پسونه مدينې ته روان کري وو ترخو د خپلي لور فديه ورکري ... په دې فديه کې دوه هغه سپين او بسان وو چې د (برة) د پلار ډېر زيات خوبين وو زړه يې ونه منله چې داده او بسان هم فديه کې اداء کري .. له خان سره يې پريکره وکړه چې داده او بسان به د (عقيق) په نوم یوه سيمه کې پت ساتي ... کله چې نوموري مدينې منوري ته ورسيده ، او رسول الله صلي الله عليه وسلم سره يې ولیده ، هغه يې ډېر احترام وکړ دومره احترام يې وکړ چې ټوله ټېره د بمنې يې تري هېره کړه ... حارت ورته وویل :

ای محمده !! زمالور مونيولى ... او دا يې فديه ده .. زمالور باید وینځه نه شي ، هغه راخوشي کړئ !!

کله چې حارت د خپلي لور د خوشي کېدو په مقابل کې د فديې وړانديز وکړ ، رسول الله صلي الله عليه وسلم تري پونښته وکړه :

((هغه دوه او بسان دې خنګه کړل چې په (عقيق) کې دې پت کري دي ؟

دې پونښتي حارت ډېر زيات ور خطا او حيران کړه ... !! له حيرانتيا يې لاره ورکه کړه !!! سمدلاسه يې غږ وکړ چې :

ګواهي ور کوم چې ته په ربستيا دالله رسول يې !!! .. له الله پرته له دې هيڅوک نه وو خبر !!!

بیا ورته رسول الله صلي الله عليه وسلم د لور کيسه وکړه او له دې يې خبر کړه چې هغې سره يې واده کړي ... هغې ته يې اختيار ورکړ ، جويريې رضي الله عنها رسول الله صلي الله عليه وسلم سره پاتې کيدل انتخاب کړل او ويې ويل :

((زه الله او رسول غواړم))

هغه پلار چې د لور د خلاصون لپاره يې فديه را پړي وه ، ايمان يې زړه ته لاره پيدا کړه ... حارت د رسول الله صلي الله عليه وسلم د خپلوی ويا په له خان سره وړي ... په دې سره د بنو المصطلق ټول قوم په اسلام کې داخل شول او د رسول الله صلي الله عليه وسلم په خپلوی ډېر خوشال شول

جويرية بنت الحارث رضي الله عنها د رسول الله صلي الله عليه وسلم په کور کې او سيده ، او تل به يې هغه شبې له برکته ډکه ګنله چې د لوړې څل لپاره ورکې له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره مخامنځ شوې وه دا هغه شبې وه چې خان يې ورکې له پیغوره ، او خپل ټول قوم يې له بنده خلاص کړي وو .. په همدي شبې کې يې دا ويا په ترلاسه کړ چې د بشريت لارښود محمد صلي الله عليه وسلم سره يې واده وکړ ...

عائشه رضي الله عنها راته د جويرية بنت الحارث رضي الله عنها کره وصف داسي بيانوي :

((هغه ډېره بشکلي او خوږه مېرمن وه .. هرچا چې ليدلي ، خوبنه شوې يې ده .. نوموري رسول الله صلي الله عليه وسلم ته راغله او مرسته يې تري وغښته قسم په الله ، خنګه مې چې د خونې له دروازې سره ولیده ، غوسيه راغله .. او پوه شوم چې زما په خېر به رسول الله صلي الله عليه وسلم عليه وسلم ته هم بشکلي بشکاره شي ...))

خود رسول الله صلی الله علیه وسلم یوازی په نسکلانه وه خوبنې شوې، بلکې دهفي هغه ټینګ عزم يې خوبن شوه چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم يې مرسته وغوبته او د وینځتوب له ژونده يې کرکه وښوده..

له جویرې رضى الله عنها سره رسول الله صلی الله علیه وسلم واده، له نرمي، مرستې او لاس ورکولو له ماناوو ډک وو، خپل امت ته يې د دېمنۍ د لاملونو د له منځه وړلو لارښونه او د یوې نېکلي او پاکې ټولني د رامنځته کولو لارښونه وکړه. له نومورې سره رسول الله صلی الله علیه وسلم واده، د مدینې منورې خلک دې ته وهڅول چې د بنو المصطلق د قوم ټول بندیان نارینه او بسحې خوشې کړي ... دې کار د مسلمانانو هغه دېمنان چې د اسلام د له منځه وړلو لپاره يې مبارزه پيل کړي وه، د اسلام د دفاع لپاره يې متي راونقارې، او د اسلام په سپیڅلای دین کې يې ورته د نرمي، عدالت او انصاف درس ورکړ ... د همدي خپلوي لامله ټول دالله په دین کې ډلي ډلي داخل شول ..

جویرية بنت الحارث رضى الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم په کور کې واوسیده، او له رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه يې د تقوا او پرهیز ګاري پیغامونه زده کړل ... له رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه يې ګنډ احاديث روایت کړل چې د حدیثونو په شپږو سترو کتابونو کې هم راغلي ... نومورې د معاویة بن ابی سفیان تر خلافته ژوندی وه .. او د هجرت په ۵۶ کال په مدینه منوره کې د اویا کلنې په عمر کې وفات شوه . د مدینې منورې امير (مروان بن الحكم) پري د جنازې لموخ اداء کړ ... د جویرية رضى الله عنها همدا ويابس دی چې د سیرت او تاریخ کتابونو کې يې په اړه داسې ليکل شوي دي :

((تر جویرية بنت الحارث رضى الله عنها په خپل قوم باندې برکتی بشخه نشته .))

اسماء بنت ابی بکر رضی اللہ عنہا

دا بنجھے په مکھ مکرمہ کی زیریدلی، هملته او سیدلی، په مکھ کی وفات شوی او په همدی خای کی خاورو ته سپارل شوی ... عمر یې هم تر سلو کلونو اوبنستی وو .. دا بنجھے د خپل وخت په بنجھو کی تر ټولو مشهور لقب باندی یادبدہ ... دداسی لقب خاوندہ وہ چې درسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم په هجرت پوری تہ او لري ... دا هغه بنجھے وہ چې کله رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم او د هغه ملکری اوبکر الصدیق رضی اللہ عنہ د هجرت پر مهال له قریش پت شوی وو او دی یې خدمت کاوہ ... دا هغه مېرمن وہ چې پروني یې دوه توئی کړی وو او هفوی ته به یې خوراک او خبناک وروپلو او په دې توټو به یې تړلو .. رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ورتہ زیری ورکړی وو چې، اللہ جل جلاله به ورتہ ددی پروني پرخای په جنت کې دوه پروني ورکوي ... دا مېرمن په (ذات النطاقین) مشهوره وه .. او (اسماء بنت ابی بکر رضی اللہ عنہا) نومېده .

د اسماء بشپړ نوم (اسماء بنت ابی بکر عبداللہ بن ابی قحافة بن عامر بن عمرو بن تیم) وو نوموری له رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم سره د نسب له مخي په پنځم نیکه (مرة بن کعب) کی یوځای کیری ... د اسماء مور ، (قتیلہ بنت عبدالعزی بن اسعد .. له قریشو خخه او د بنو عامر بن لؤی له کورنی خخه وہ .. دا مېرمن له اسلام وړاندی اوبکر الصدیق رضی اللہ عنہ طلاقه کړی وہ او په باندہ کی او سیده ... اسماء رضی اللہ عنہا له بعثت خو کلونه وړاندی زیری بدلي وہ . نوموری په ماشومتوب کی مسلمانه شوی وہ ، ابن اسحاق وايې چې، اسماء رضی اللہ عنہا له او ولس کسانو وروسته مسلمانه شوی ده .. دا په داسې حال کې ده چې د اسماء مور (قتیلہ بنت عبدالعزی) دامهال مشرکه وہ ... د اسماء رضی اللہ عنہا له خپلی مور سره د بنې رویې، احترام او ادب داسې کیسه لري چې ټولو مسلمانانو ته د احترام او پلار او مور سره دنیکی درسونه ورکوي .

یوه ورڅ د اسماء مور خپلی لور ته راغله ، اسماء نه غوبنستل چې مور یې کور ته ورننوئی ، بیا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ته لاړه ترڅو په دې اړه له هغه پونستنه وکړی ، ورتہ یې وویل :

ای دالله رسوله ! مور مې غوبنستل ماته راشی .. ایا اړیکې ورسره وساتم ؟

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ورتہ وویل :

هو، مور سره دې اړیکې مه پرې کوه !!

کله یې چې درسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دا وینا واورېدہ ، د نتوتلوا اجازه یې ورکړه ، او ده ګډی دالی یې قبوله کړه ...

له بعثت پنځه کاله وړاندی ، درسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم د ترور ځوی زبیر بن العوام رضی اللہ عنہ په اسماء بنت ابی بکر رضی اللہ عنہا باندی مرکه وکړه ... زبیر بن العوام خپل پلار ته د اسماء رضی اللہ عنہا یادونه کړی وہ ... بیا یې له کمزورو مسلمانانو سره حبشي ته هجرت وکړ .. دامهال له زبیر بن العوام رضی اللہ عنہ له اسماء رضی اللہ عنہا نه وو یوځای شوی ، ځکه رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم هغو کسانو ته چې د هجرت هوچ یې درلود ، امر کړی وو چې خپلی

مېرمنې ھم لە ھانۇنۇ سره ملگىرىپى كېرىي... اسماء رضى الله عنها له رسول الله صلى الله عليه وسلم روایت كوي، وايپى :
كىلە چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم دلور رقىيە خاوند عثمان بن عفان رضى الله عنهماد هجرت اراده و كەرە، ورتە يې
و فرمائىل :

((عثمانە آياد هجرت ھودىپى كېرىي؟.. كە ھېنىپە حبشه كې يو سېرىي تە لاپىشە... (لە سېرىي يې مطلب نجاشى وو)..
ئىكەنە ھەۋە دېر وفاداردى .. رقىيە ھم درسەر بوجە او دلتە يې مە پىرىپىدە!! او نور مسلمانان چې ستاپە خېرا دەرىي،
ھغۇي دې ھم ھلتە لاپىشى ... بىشى دې ھم لە ھانۇنۇ سره ملگىرىپى كېرىي او يوازىپى دې نە پىرىپىدىي ... !!))

زېير بن العوام رضى الله عنھە خەپلە مېرمن حبشي تە لە ھان سره ملگىرىپى نە كەرە، خەپلە دامھال يې لا وادەنە وو كېرىي
... نومۇرىپى پە يوازىپى ھان هجرت كېرىي وو او ھلتە لە نورو مهاجرينۇ سره پاتىپى شوی وو .. كىلە چې زېير بن العوام پە مكە
مكرمه كې د ئىخينو كسانولە اسلامە خېر شو، لە د عمر بن الخطاب رضى الله عنھە او د حمزە بن عبدالمطلب رضى الله عنھە
، د زېير پە گىدون ئىخينو نورو مسلمانانو د سەمندر پە لور حرکت و كەر او ھودىپى و كەر چې مكې تە راستانە شى ... كىلە چې
زېير بن العوام پە مكە كې خە مودە تېرە كەرە، بىيا يې اسماء رضى الله عنھە دەھفي پلاز ابوبكر الصديق رضى الله عنھە تە يادە
كەرە ... هماگە وو چې مدینىي منورىپى تە يې لە هجرت وپاندىپا وادە و كەر

د مهاجرينۇ دلىپى لە مكې خە مدینىي منورىپى تە روانىپى شوپى ، دوىپە مدینىي منورە كې د اسلامىي دعوت لپارە غېنىتلىپى
كلا جورە كەرە او لە ھەمدى ئايىھە يې د اسلامىي دعوت لرى لاپراخە كەرە ... زېير بن العوام رضى الله عنھە ھم مدینىي منورىپى
تە هجرت و كەر ، او خەپلە مېرمن اسماء بنت ابى بکر رضى الله عنھا يې حاملە پە مكە مكرمه كې پېرىپىسۇدە .. خۇ اسماء
رضى الله عنھا يوازىپى ددىپە منتظرە نە وھ چې خېل خاوند سره بە يۈخاي شى ، بلکې د هجرت پە تارىخ كې يې مەھم رول
ثبت كەر اسماء رضى الله عنھا خېل مەھم رول ھەۋە وخت ثابت كەر چې ، كىلە رسول الله صلى الله عليه وسلم او دەھغە
ملگىرى ابوبكر الصديق رضى الله عنھە لە مكې مدینىي تە هجرت كاو او لە قىريشۇ پە غار ثور كې پېت شوپى وو .. دې
ھجرت تە الله جل جلالە پە خېل كتاب قرآن كريم كې ھم اشارە كېرىي :

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذَا أَخْرَجَهُ الظَّالِمِينَ كَفَرُوا ثُانِيَ أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ
لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الظَّالِمِينَ كَفَرُوا أَسْفَلَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

كىلە چې محمد صلى الله عليه وسلم او ابوبكر رضى الله عنھە لە غار خە مدینىي منورىپى تە هجرت كاوە ، اسماء رضى الله
عنھاد سفر توبىھە ، خوراڭ او خىباڭ تىيار كېرىي وو ... كىلە يې چې خوراڭ او خىباڭ تىيار كېل ددىپە دتپلولپارە يې توبىھە
ھېرە كېرىي وھ ... ھەۋە اپ وھ چې خواراھ پە يوشە باندىپە غۇۋە كېرىي ... ددىپە ستۇنزاپى د حل لپارە يې خېل پېرونى وشكاؤھە او

دوه ټوچې يې کړ .. په یوه ټوچه يې خواړه او په بله برخه يې د اوږو لوښی وتابه .. رسول الله صلی الله علیه وسلم دې
حالت ته موسکی شواو ويې ويل :

((الله جل جلاله به درته ددې پېروني پرځای، په جنت کې دوه پېروني درکړي !!)) ..

له همدي مهاله راهيسي اسماء بنت ابی بکر رضي الله عنها په (ذات النطاقين) باندي مشهوره شوه .

اسماء رضي الله عنها ده جرت په کيسه کې نور رولونه هم لوپولی چې خپله يې روایت کړي هغه فرمائي :

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ووت، دا بوجهل بن هشام په ګډون د قريشو خه کسان راغل ، ټول د ابوبکر رضي
الله عنه دروازې ته ودرېدل، نوزه ورته را وو تلم ويې ويل :

د ابوبکر لوري پلار دي خه شو ؟

اسماء وويل :

قسم په الله خبرنه يم چې پلار مې چېرته دی ؟

ابوجهل چېر خبيث او فاحش انسان وو، لاس يې راباندي پورته کړ او زه يې په مخ باندي په تېزه څپېره وو هلم .. بیا لاړل

...

درې شپې تېري شو ، خو موږ خبر نه وو چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به چيرته وي ... بیا خبر شو چې مدینې
منورې ته روان شوي، زما پلار او عامر بن ابی فهيره هم ورسه دی ، او عبدالله بن اريقط ورته ده جرت لاره بشودله ...

اسماء بنت ابی بکر رضي الله عنها د پلار په نشتولاني کې د قريشود مشرکينو ډېر ظلمونه وزغل ... هغه فرمائي : کله
چې رسول الله صلی الله علیه وسلم او زما پلار ابوبکر الصديق رضي الله عنه ووتل، ابوبکر ټول مال له خان سره وړي وو ..
د اسماء رضي الله عنها نیکه ابو حفافه چې ړوند هم وو، د اسماء کورته ورغني . او ويې ويل :

((ابوبکر تاسو په خپل تک او د مال په وړلوا سره په مصیبت کې اچولي یاست))

اسماء ورته وويل :

((نه پلاره، هغه راته ډېر خير پر پښي دی)) هغه زياتوي :

((ما تېري رواخيستې او په هغه خالي ځای کې مې کېښودې، چې زما پلار به ور کې مال کېښود .. بیا مې پر هغې باندي
څادر خپور کړ، بیا مې د خپل نیکه لاس ونیوه او ورته مې وویل :

ای پلاره ! په دې مال باندي لاس کېږده !!

لاس يې پري كېښود او بيا يې وویل چې : سمه ده !! که دا مال يې درته پرېښي وي، نو بيا يې بشه کړي دي !! دادرته بشنه کوي !!

ابوکر رضي الله عنه چې کله هجرت کاوه، خپلي کورني ته يې هیخ مال نه وو پرېښي ... خواسماء رضي الله عنها غوبنتل چې خپل نیکه خوشاله کړي، ترڅو خپل څوی ته غوشه نه شي ... همدا راز په دې کار سره يې خپل قناعت هم ثابت کړ او دا يې وښوده چې دوی دالله په لاره کې د جهاد لپاره هر ډول ځانۍ او ملي قربانيو ته تيار دي.

رسول الله صلي الله عليه وسلم له خپل ملګري ابوکر الصديق رضي الله عنه سره یوځای مدینې منوري ته رسيرېي ... بيا يې زيد بن حارثه او خپل خادم ابورافع مکې مکرمې ته لېږي .. له بل پلوه ابوکر رضي الله عنه عبدالله بن اريقط ولېړه او خپل څوی عبدالله بن ابی بکر رضي الله عنه ته يې لیک ولېړه او ورته يې وویل چې ټوله کورني له ځان سره راولي ... کله چې دوی مکې مکرمې ته ورسيدل، اسماء رضي الله عنها له خپلي خور عائشې رضي الله عنها او د خپلي مور ام رومان رضي الله عنها سره یوځای ټول مدینې منوري ته راروان شول ... لکه خنگه چې یادونه وشوه، دا مهال اسماء رضي الله عنها حامله وه... له رسيدو سره يې عبدالله څوی وزېړ اووه ... نومړۍ لومړۍ ماشوم وو چې په اسلام کې له هجرت وروسته وزېړ پدھه ... اسماء رضي الله عنها د خپل څوی عبدالله دزوکړې کيسه داسې بيانوي :

زه چې کله له مکې راووتلم دحمل میاشتې مې بشپړې کړې وي ... مدینې منوري ته راوريسيدم او له قباء سره نېړدې مې ماشوم وزېړ اووه ... بيا مې رسول الله صلي الله عليه وسلم ته راوري، هغه واخیسته او په خپله غېړه کې يې کښېناوه، بيا يې خرما راوغوبنته او وې ژوله، او د ماشوم په خوله کې يې کېښوده ... لومړۍ شی چې د عبدالله خولي ته ننوت، هغه د رسول الله صلي الله عليه وسلم لاړې وي ... بيا يې خرما ورته په اوريو وموږله او د برکت دعاء يې ورته وکړه .. عبدالله نوم يې پري کېښوده ... او دا په مدینه منوره کې د مهاجرينو لومړۍ زېړېدلی ماشوم وو ... ټول خلک پري ډېر زيات خوشال شول .. ځکه دوی ته ویل شوي وو ... چې یهوديانو پري جادو کړي، او ماشومان به يې نه پیدا کېږي ...

اسماء رضي الله عنها په مدینه منوره کې له خپل خاوند زېړ سره اوسيده ... د (عروه، منذر، عاصم او مهاجر) په نومونو يې زامن يې پیدا شول .. او د (عايشه، ام الحسن او خديجه) په نومونو يې لوښې يې وزېړ ولې ..

د ژوند په لومړيو کې دوی له ډېر فقر او بې وزلى سره مخامنځ وو، بيا ورباندي الله تعالى انعام وکړ او ډېر مال يې ورته ورکړ . همدا راز اسماء رضي الله عنها د خپل خاوند غيرت هم زغملو، نومړۍ د خپل خاوند د غيرت یوه کيسه داسې بيانوي :

په داسې حال کې راسره زېږ واده وکړ چې، هیخ مال او غلام يې نه درلود.. له آس پرته يې هیخ نه لرل .. مابه يې آس ته خواړه ورکول او اړتیابه مې ورته پوره کوله، آس ته به مې دانه میده کوله او وابسه به مې ورته تیارول، او به مې ورکولې او د اوږو ورکولولپاره به مې ورته بوکې جوړولې . وړه به مې ورته اغېل .. خو ماښه پخلى نه شو کولى ... د انصارو مېړمنې چې له صداقت او رښتونولې ډکې وي، هغوي به راته پخلې کاوه ... هغه ځمکه چې رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته تاکلې وه ، ما به ورته له هغه ځایه داني راوړلې، دا ځمکه زموږله کوره شپږ ميله لېږي وه ... یوه ورڅ مې داني په سر

کړې وې ، چې راورسيدم له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره ځینې صحابه کرام هم ناست وو او ورسره مخامنځ شوم
... ماته يې دعاء وکړه او ويې ويل :

ودريېره ودريره ! غوبستل يې راسره واخلي ...

زه وشرمېدم چې له نارينه وو سره یوځای روانه شم ، د زبیر غيرت راته مخي ته ودرپده ... ځکه هغه ډېر غيرتی انسان وو
... رسول الله صلی الله علیه وسلم پوه شو چې زه وشرمېدم ، بير ته ستون شو ... بیا ابوبکر ما پسې خپله خادمه راولیږله
، هغې څخه آس واخیست ، دمه يې راکړه ، داسي احساس مې وکړ لکه له بنده چې خلاصه شوې یم ...

خو الله جل جلاله د اسماء د سختيو ، فقر او بې وزلى ژوند په شتمني او مالداري باندي بدل کړ ... الله جل جلاله فاتحو
مسلمانانو ته ډېر غنيمتونه په لاس ورکړل ... د اسماء رضي الله عنها خاوند به چې هر هيوا د کې بریا لاسته راولرله ، هلته
به يې ځمکه او د اوسيدو لپاره کور درلود .. خو په زبیر رضي الله عنها باندي د عمر له تېريدو سره يې ، د غيرت اغیزه پر
اسماء راپه کمپدو شوه .. خو بیا هم ورکې د غيرت ځینې تيزوالی پاتې وو ... کله کله خوبه آسماء رضي الله عنها له دې
تېز غيرتله خپل پلار ته شکایت هم کاوه ... ابوبکر الصدیق رضي الله عنھه ورته وویل :

ای لوري ! صبر وکړه !

کومه مې من چې نېک خاوند ولري ، هغه وفات شي او وروسته تري بل خاوند سره واده ونکري ، الله جل جلاله به يې
ورسره په جنت کې یوځای کړي !!

اسماء رضي الله عنها د عمر بن الخطاب رضي الله عنھه د خلافت تر پايده د صبر شېږي تېري کړې ... ددوی ترمنځ
اختلافات خپل اوچ ته ورسېدل ، او د اسماء او زبیر رضي الله عنھما تر منځ د یوځای ژوند تېروں ناشونې شول .. هماغه
وو چې دا اختلافات په طلاق پاي ته ورسېدل . هوکړه يې وکړه چې زبیر به خپل کشور ځوي (عروه) اخلي ، او اسماء
رضي الله عنھا به له خپلونورو زامنو سره اوسيږي ...

د اسماء رضي الله عنھا خاوند علي رضي الله عنھه په خلافت کې د لمانځه پرمھا د یو غلام له لاسه په شهادت ورسېدہ ..
خو اسماء رضي الله عنھا هم دهغه له شهادت وروسته بل خاوند سره واده ونکر قاتل امام علي رضي الله عنھه ته تېز
ځان راوسولو ترڅو ورته د زبیر د وټلو زېږي ورکړي او توره يې ورته مخامنځ کېښوده هغه يې له خپلې مخي
وشاهره او غږي وکړه :

((د ابن صفیه قاتل ته داور زیری ورکړه !!!))

اسماء رضي الله عنھا پاتې عمر په مکه مکرمه کې له خپل ځوي عبدالله بن الزبیر سره تېر کړ .. نومورې د فتنو له هفو
پېښو ليري وه چې د عثمان بن عفان رضي الله عنھه له شهادت وروسته راپیل شوې .. اسماء رضي الله عنھا د بنوامیة تر
خلافته له دې توباني پېښو خخه ليري وه او هیڅ مداخله يې ورکې نه کوله .. کله چې د هجرت په ۶۴ کال کې ، د یزید
بن معاویة له مړینې وروسته ، د عراق خلکو دهغې ځوي عبدالله بن الزبیر سره د خلیفه په توګه بیعت وکړ ، د اسماء

رضی الله عنها رول بیا راسکاره شو ... په دې بیعت کې یې د مصر ، حجاز ، یمن او د خراسان خلکو پلوی کړې ۵۰ . عبدالله بن الزبیر د خلافت پلازمېنې مکې مکرمې ته انتقال کړه .. او د امویانو امیر مروان بن الحكم یې له مکې مکرمې وشاپه .. د شام پر لور لاجر ، او هلته د مسلمانانو خلیفه شو .. بیا یې پرخای ده ګه ځوی ، عبدالملک بن مروان د خلیفه په توګه وټاکل شو ، هغه د عبدالله بن الزبیر د خلافت د له منځه وړلو پربکړه وکړه ... هماغه وو چې (حجاج بن یوسف الشفی) یې ولیړه او مصعب بن الزبیر یې ووازه .. نوموری د عبدالله بن الزبیر ورور وو او په عراق کې یې د والي په توګه ګومارلی وو . داهیوادونه یې د اموی واک تر ولکې لاندې راوستل ... کله یې چې په عراق کې برياوې لاسته راوړې ، د هجرت د ۷۲ کال په وروستیو کې ورته عبدالملک بن مروان امر وکړ چې له ستر لښکر سره مکې مکرمې ته لاجر شي ... حجاج بن یوسف له خپلولښکرو سره د مکې حرم ته ننوتل ، او اته میاشتې یې عبدالله بن الزبیر او ده ګه پلویان محاصره کړل ... د (ابوقیس) په غره باندې یې منجنيق نصب کړ او په حرم باندې یې ګوزارونه پیل کړل ... خلک ډېر زیات خپه او له دې محاصرې ډېر تنګ شول او له عبدالله بن الزبیر رضی الله عنہ یې اجازه وغوبښه چې له حجاج بن یوسف خڅه د امان غوبښه وکړي هغه ورته له اجازې ورکولو بله لاره نه لرله .. ددې کسانو په جمله کې د عبدالله بن الزبیر د (حمزة او خبیب) په نومونو هغه دوه زامن هم موجود وو چې له خپل پلار خڅه جلا شوي وو او حجاج ورته امان ورکړي وو ..

اسماء رضی الله عنها له خپل ځوی عبدالله بن الزبیر رضی الله عنہ سره د محاصرې ټولې ستونزې او تکلیفونه وګالل ..
اسماء رضی الله عنها دامهال له سلوکلونو اوښتې وو ، عبدالله بن الزبیر رضی الله عنہ سره ډېر کم ملګری پاتې وو ، نوموری خپلې مور ته ورغی ، او هغې سره یې تاریخي محاوره وکړه ، داهغه محاوره وه چې د غښتلې مور ایمان او قوي عقیده خرګندوی ... ورته یې وویل :

((ای موري !! خلکو پربنبدوم ، ان خپل زامن او کورنۍ راخنځه لاجر ... ډېر کم ملګری راسره پاتې دی ، دوى له یو ساعت د زیات صبر وس هم نه لري .. په مقابله کې راته قوم د زیاتې دنیا وړاندیز هم کوي ... ته خه نظر لري ؟

اسماء رضی الله عنها ورته وویل :

((قسم په الله ځویه ! ته په خپل ځان به پوهېږي ... که پوهېږي چې ته په سمه یې ، نو پرې ودرې ! په همدې حق باندې ستا ملګری هم ووژل شول ... او که تا په دې کار دنیا غوبښه ، نویا ته بدترین انسان یې ... هم دې ځان هلاک کړ او هم دې خپل ملګری هلاک کړل !!! .. او که ته وايې چې زه په حق یم ، او کله مې چې ملګری کمزوري شول ، زه هم کمزوري شوم ... نو داد آزادو او د دین د خاوندانو کار نه دی .))

سمدلاسه عبدالله بن الزبیر د خپلې مور سرښکل کړ او ورته یې وویل :

((دازمانظر دی .. خو ما غوبښل چې ستانظر هم وپوبنتم .. زما پوهه دې زیاته کړه ! ته هم پوه شه موري چې ، زه همدا نن وژل کېږم ! دالله په پريکړه باندې به نه خپه کېږي !!!))

عبدالله بن الزبیر دخیل غنستلی ایمان او زیورتیا سره خپل تقدیر سره مخامنخ شو.... نوموری په ۷۳ کلنی کې ووژل شو .. حجاج بن یوسف یې سر راواخیست او عبدالملک بن مروان ته یې ولیبره له دې وروسته حجاج اسماء بنت ابی بکر ته ورغى او ورتە یې وویل :

((دالله دېمن مې چې ووازه تاخه فکر و کړ ؟))

په ډېر بلاغت او زیورتیا یې ورتە وویل :

((داسې فکر کوم چې ده گه دنیادې خرابه کړه ، خوهغه دې آخرت بر باد کړ ... خبره شوم چې تابه ورتە وویل :

(د ذات النطاقین حَوْيِه) ... قسم په الله زه (ذات النطاقین) یم ... یانې ددوه پېونو خاوندہ ... پر یوه توټه به مې د رسول الله صلی الله علیه وسلم او د ابوبکر خواپه تړل ... او بله توټه د بشې هغه پېونی وو چې بشې ورتە تل اړتیالري ... رسول الله صلی الله علیه وسلم راته ویلی وو چې ، په (ثقیف) به یو درواغجن او یو قاتل انسان را پیدا کیږي درواغجن خو مو ولیده .. او وینې توییوتکی او قاتل ... همدا ته یې !!! پروانه کوي چې هغه ته الله جل جلاله ستا په لاس د مرګ ویا په ورپه برخه کړ ... د (یحیی بن زکریا) سر د بنو اسرائیل لو خواهد اسې پرې شوی وو ..

حجاج بن یوسف یوازې په وژنه بسنہ ونه کړه ... بلکې امری یې وکړ چې د عبد الله بن الزبیر جثه له سر پر ته راوځروي .. هغه یې توټې توټې کړ ... اسماء رضی الله عنها یو خل بیا حجاج ته راغله ، او زړه یې د صبر په وینو ټکېدلی وو ... ورتە یې وویل :

((دې قاتل کې به کله سه یتوب پیدا کیږي ؟ !!)) ..

نېدې یوه میاشت وروسته عبد الله بن الزبیر د دار له لرګي راوښکته کړی شو اسماء رضی الله عنها ورتە غسل ورکړه ، کفن یې درواغوست ، لموئح یې پرې اداء کړ او بیا یې خاورو ته وسپاره ډېرې ورځې لا تېرې نه وې چې د عبد الله بن الزبیر صابرہ مور ، اسماء رضی الله عنهم وفات شوھ ... نوموری د هجرت په ۷۳ کال کې وفات شوھ .. او په مکه مکرمہ کې د (معلاه) په هدیره کې خاورو ته وسپارل شوھ ... د اسماء رضی الله عنها د ژوند وروستی شېبې له سترو او غمنجنو پېښو د کې وې ... د صبر هغه پېښې یې ثبت کړ چې د اسلام په تاریخ کې به تلپاتې نمونه وې ..

ام هانئ رضى الله عنها

دا بنجحه د قريشوله قبيلي، او د محمد صلي الله عليه وسلم له پاکي کورني خنه وه. دا د رسول الله صلي الله عليه وسلم د تره ابوطالب لوره ده ... دا بنجحه رسول الله صلي الله عليه وسلم ته ترپولو د نبردي تره خوي، علي بن ابي طالب رضي الله عنه سكه خور ده ... له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره يي نسيي او ديني تراو درلود .. دا ميرمن د نبوت د يوي مشهوري کيسى شاهده وه د اسراء د کيسى حال يي په سترگو ليدلی ... په دي اړه يي فرمایلي:

کله چې رسول الله صلي الله عليه وسلم د اسراء په سفر تللو، هغه زما په کور کي ويده وو

داميرمن چې د (ام هانئ رضى الله عنها) په نوم ياديري او د خپل نوم په پرتله يي په دي کنيه دې شهرت درلود ، کيسه يي په خه ډول ده ؟ او د نبوت په روښانه او څلاندې وخت کې يي کوم ډول حضور درلود ؟

نوموري ميرمن (فاختة بنت ابي طالب بن عبدالمطلب بن هاشم بن عبدمناف) نوميري .. او ويل کيري چې ، نوموري (عاتکه يا هند) نومېده. او په دي نومونو خپل خاوند په ځينو شعرونو کې هم ياده کړي . خو که خه هم په (فاختة) نوم دېره نه يادېده ، خو تر نورو هغو یو خه مشهور وو .. او د دلالت لپاره د سيرت په كتابونو کې هم دېر نه دی راغلي . د نوموري کنيه (ام هانئ) دهفي پر حقتي نوم دېر غالب او مشهور وو . د نوموري مور (فاطمة بنت اسد بن هاشم بن عبدمناف) نومېده ... په دي سره ويلی شوچې (ام هانئ) د علي کرم الله وجهه سكه خور وه .. د جاهليت په دوره کې داميرمن د محمد بن عبد الله صلي الله عليه وسلم ، او د (هبيرة بن عمرو بن عائذ المخزومي) لپاره غوبنټل شوي وه . خو ابوطالب خپله لور (ام هانئ) (هبيرة) ته واده وکړه . محمد صلي الله عليه وسلم هم ليوال وو چې له يادي ميرمنې سره واده وکړي ، کله يي چې ورته تره لور ورنکړه ، داسي يي ملامت کړ :

((اي کاكا ! لور دي هبيرة ته ورکړه او زه دي پرېښودم !!!))

ابوطالب ورته وویل :

موږ ورسه خپلوي کړي وه، او کريم سړي د کريم سړي احسان نه پرېږدي !!

د (ام هانئ) له خپل خاوند (هبيرة) خنه درې زامن وزېږپدل .. يو يي (هانئ) نومېده او په دي نوم يي کنيه هم وه .. نور يي (عمرو او يوسف) نومېدل .. او د (جعدة) په نوم یوه لور يي هم درلوده ..

کله چې رسول الله صلي الله عليه وسلم د حراء په غار کې د عبادت او تفكر لپاره د خلوت شپې ورځي تپرولي ، او د نبوت رنواړي په مکه مكرمه کې رابنکاره شوې او په رسول الله صلي الله عليه وسلم وحیه رانازله شوه ، (ام هانئ) دېغمبر عليه السلام د کورني له نورو غړو سره یوڅای مسلمانه شوه . خود سيرت په كتابونو کې د (ام هانئ) د مسلمانېدو کړ نېټه نه ده ياده شوي د ام هانئ رضي الله عنها خاوند (هبيرة) مسلمان نه شو ، او په شرک باندي يي پر پاتې کېدو تینګار وکړ .. نوموري د عربي جزيرې جنوب (نجران) ته وتنبېډه ، هلتله واوسېډه او هملته کافر وفات شو.

ابن هشام په (السیرة النبویة) کتاب کې وايپ : کله چې هبیره د خپلی مېرمنې (ام هانئ) له مسلمانېدو خبر شو، د هېټې د اوښتو په اړه يې دا سې شعر ووايپ :

اشتاقتک هندام اتاک سؤالها
کذاک النوى اسبابها وافتالها

فقد ارقـت فى رأس حصن ممنع
بنجران يـسرى بعد لـيل خـيالها

کله چې له ام هانئ رضى الله عنـها خـپل خـاوند جـلا شـو، پـه يـوازـي خـان يـې د خـپلـو بـچـيانـو رـوزـنـي او سـاتـنـي تـه مـلا وـتـولـه .
نـومـورـې چـې درـسـولـه صـلـى اللهـ عـلـيـه وـسـلـمـ دـتـرـه لـورـه، وـيـې غـوبـتـلـ چـې دـخـپـلـ جـلاـشـوي خـاونـد درـدـيـې پـه خـوشـالـيـ
جـبرـانـ کـړـي ... بـياـيـې پـرـې مـرـکـه وـکـړـه ... دـخـانـ لـپـارـه يـې وـغـوبـتـه ... پـه ډـپـرـې نـرمـي اوـادـبـيـې دـاـسـې خـوابـ وـرـکـه :

ای دـالـلـه رـسـولـه !!! پـه جـاهـلـيـت کـې چـې درـسـره مـيـنه لـرـلـه، نـو پـه اـسـلامـ کـې بـه يـې درـسـره وـلـيـ نـهـ لـرمـ ؟ !!! قـسـمـ پـه اللهـ تـرـ
هـرـ خـهـ درـسـره زـيـاتـه مـيـنه لـرمـ ... اوـ دـخـاـونـدـ حقـ ډـپـرـ سـتـرـ دـيـ .. وـيـرـيـرمـ کـه خـپـلـ خـاـونـدـ تـهـ لـاـپـهـ شـمـ، نـوـ يـوـخـهـ بـهـ خـپـلـ
حـيـثـيـتـ اوـ بـچـيـانـ لـهـ لـاـسـهـ وـرـکـهـ ... اوـ کـهـ خـپـلـ خـوـيـ تـهـ مـخـهـ کـرمـ، وـيـرـيـرمـ چـې دـخـاـونـدـ حقـ بـهـ ضـايـعـ کـرمـ

رسـولـ اللهـ صـلـى اللهـ عـلـيـه وـسـلـمـ چـې کـلهـ دـنـومـورـېـ اـدـبـ اوـ دـهـفـيـ رـبـنـوـنيـ اـحـسـاسـ وـلـيـدـهـ وـيـلـهـ :

غـورـهـ بـئـحـيـ چـېـ پـرـ اوـبـنـانـوـ سـپـرـېـ شـوـيـ دـيـ، هـغـهـ دـقـرـيـشـوـ بـئـحـيـ دـيـ .. پـهـ بـلـ روـاـيـتـ کـېـ رـاـئـيـ چـېـ ابنـ سـعـدـ پـهـ خـپـلـ
طـبـقـاتـوـ کـېـ رـاـخـيـسـتـيـ، رـسـولـ اللهـ صـلـى اللهـ عـلـيـه وـسـلـمـ فـرـمـاـيـ :

دـقـرـيـشـوـ بـئـحـيـ، غـورـهـ بـئـحـيـ دـيـ چـېـ پـرـ اوـبـنـانـوـ سـپـرـېـ شـوـيـ دـيـ ... اوـ کـهـ مـرـيـمـ بـنـتـ عـمـرـانـ پـرـ اوـبـنـ سـپـرـهـ شـوـيـ وـاـيـ .. نـوـ
ماـبـهـ پـرـېـ هـيـخـوـکـ نـهـ وـيـ غـورـهـ کـړـيـ ...

دـسـيـرـتـ لـيـكـوـالـاـنـوـ پـرـ اـمـ هـانـئـ دـرـسـولـ اللهـ صـلـى اللهـ عـلـيـه وـسـلـمـ دـدـوـيـمـيـ مـرـکـېـ نـېـتـهـ پـهـ کـرـهـ توـګـهـ نـهـ دـهـ يـادـهـ کـړـيـ ... خـوـ
دـوـمـرـهـ يـقـيـنـيـ دـهـ چـېـ، دـخـدـيـجـيـ رـضـىـ اللهـ عـنـهـاـ تـرـ وـفـاتـ وـرـوـسـتـهـ اوـ مـدـيـنـيـ مـنـورـېـ تـهـ دـرـسـولـ اللهـ صـلـى اللهـ عـلـيـه وـسـلـمـ تـرـ
هـجـرـتـ وـرـانـدـيـ یـېـ پـرـېـ مـرـکـهـ کـړـيـ وـهـ ...

کـلهـ چـېـ رـسـولـ اللهـ صـلـى اللهـ عـلـيـه وـسـلـمـ دـ اـسـرـاءـ پـرـ سـفـرـ بـانـدـيـ تـلـلوـ، دـ اـبـوـ طـالـبـ لـورـ اـمـ هـانـئـ رـضـىـ اللهـ عـنـهـاـ وـرـسـرـهـ نـبـرـدـيـ وـهـ
.. نـومـورـېـ دـ (ـاـسـرـاءـ) دـ پـېـبـنـېـ پـهـ اـړـهـ يـوـ روـاـيـتـ هـمـ لـريـ، دـاـ روـاـيـتـ اـبـنـ هـشـامـ پـهـ (ـالـسـيـرـةـ النـبـوـيـةـ) کـتابـ کـېـ رـاـخـيـسـتـيـ
دـيـ .. اـمـ هـانـئـ رـضـىـ اللهـ عـنـهـاـ فـرـمـاـيـ :

((کـلهـ چـېـ رـسـولـ اللهـ صـلـى اللهـ عـلـيـه وـسـلـمـ پـهـ اـسـرـاءـ سـفـرـ بـانـدـيـ تـلـلوـ، زـماـ پـهـ کـورـ کـېـ وـوـ، دـشـپـېـ مـوـږـ کـرـهـ وـوـ، نـاوـختـهـ یـېـ دـ
ماـخـوـسـتـنـ لـمـونـخـ اـدـاءـ کـړـ، بـياـ هـفـهـ اوـ مـوـږـټـوـلـ وـيـدـهـ شـوـ .. سـهـارـ لـانـهـ وـوـ رـاخـتـلـيـ، چـېـ دـالـلـهـ رـسـولـ رـاـوـيـنـ کـړـوـ، کـلهـ یـېـ چـېـ
دـ سـهـارـ لـمـونـخـ وـکـړـ اوـ مـوـږـ هـمـ وـرـسـرـهـ اـدـاءـ کـړـ، وـيـېـ وـيـلـ : اـیـ اـمـ هـانـئـ ! ماـ دـرـسـرـهـ دـ ماـخـوـسـتـنـ لـمـونـخـ اـدـاءـ کـړـ، بـياـ بـيـتـ
المـقـدـسـ تـهـ لـاـپـمـ، هـلتـهـ مـېـ لـمـونـخـ وـکـړـ .. اوـ لـکـهـ خـنـگـهـ چـېـ اوـسـ ګـورـېـ، بـياـ مـېـ دـرـسـرـهـ دـ خـاـبـسـتـ لـمـونـخـ اـدـاءـ کـړـ... بـياـ
وـدـرـېـدـهـ اوـ غـوبـتـلـ یـېـ چـېـ وـوـخـيـ .. ماـورـتـهـ وـوـيـلـ : اـیـ دـالـلـهـ رـسـولـهـ ! دـاـ کـيـسـهـ خـلـکـوـ تـهـ مـهـ کـوهـ، دـروـاغـجنـ بـهـ دـېـ وـګـنـيـ اوـ
زـيـانـ بـهـ دـ وـرـسـوـيـ ... وـيـېـ فـرـمـاـيـ : قـسـمـ پـهـ اللهـ، خـامـخـاـ بـهـ وـرـتـهـ دـاـ کـيـسـهـ بـيـانـوـمـ ... اـمـ هـانـئـ وـوـيـلـ : چـېـ ماـ خـپـلـيـ يـوـ

حبشی وینځی ته وویل : .. هلاکه شې ! ژر رسول الله صلی الله علیه وسلم پسې ووځه، ګوره چې خلکو ته خه وايې او خلک ورته خه وايې ؟ ... کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم خلکو ته ووت، کيسه يې ورته بیان کړه، هفوی ډبر حیران شول او ورته يې وویل :

(ددې نښه خه ده محمده ؟ موږ خو تراوسه داسي کومه کيسه نه ده اورېدلي...!!) ...

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل :

(نښه يې داده چې زه د پلاتکيو په کاروان راټپر شوم، او په پلاتکي پلاتکي دره کې هفوی راروان وو ... اوښان يې خوشې کړي وو .. يواښ يې په لوړه تپه باندي وو .. ما ورته وښود، او زه د شام پر لور روان وم ... بیا چې بيرته راغلم او (ضجنان) ته راوسیدم، دا سيمه له مکې خخه پنځه ويشت ميله ليږي پرته ده .. د پلاتکيو په کاروان باندي تپر شوم، هفوی ټول ويده وو ... په لوښي کې يې او به پرته وي، او سريې ورته پونسلۍ وو ... سرمې تري خلاص کړ او او به مې تري وڅښکلې ... بیا مې ورته بيرته سر وپونه ... اوښنه يې داده چې، اوښان يې او س د تتعیم پر لور راروان دي .. مخکې تري سپین اوښ روان دي .. دوه جوالونه پرې پراته وو ... يو يې تور، او بل يې سپین وو .)

ام هائي د اسراء کيسه بیانوي، اود خلکو حیرانتیاراته انځوروی .. رسول الله صلی الله علیه وسلم چې قوم ته کومې نښې وښودې، هفوی يې په اړه خیړنه وکړه او کاروانونه يې وکتل چې د بیت المقدس په لاره روان وو. په دې اړه يې پونستني وکړې، هفوی ورته وویل :

((قسم په الله ربستیا يې ویلی .. کومه دره يې چې ياده کړې هلته مو اوښان خوشې کړي وو .. او اوښن هم رانه ليږي شوی وو. د یو کس غږ مو اوړېده چې د اوښ څای يې راته رابنوده .. موږ لاړو او اوښن مو راوست ..))

په دې توګه ويلى شوچې د ام هائي رضى الله عنها روایت د اسراء د معجزي په اړه یو ستراو کره روایت دی چې د سیرت او تاریخ په کتابونو کې راغلې دی .. لامل يې همدا وو چې، نومورې دا ويړار لري چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم دا مبارکه شپه د ام هائي رضى الله عنها په کور کې وه .. داهله ستره پېښه ده چې الله تعالى ورته په خپل کتاب کې اشاره کړې :

سُبْحَنَ اللَّهِيْ أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيَلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكَنَا

حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ ءَايَتِنَا إِنَّهُ هُوَ الْسَّمِيعُ الْبَصِيرُ

دام هائي رضى الله عنها بچیان راستر شول، او دا يې ستړه هیله وه چې کاش د مؤمناوله میندو خخه واي ... رسول الله صلی الله علیه وسلم ته يې د واده وړاندیز وکړ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته په خواب کې وویل :

((او س دا کارنه شم کولی ...))

حکه الله جل جلاله دا آیتونه رانازل کړي وو :

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءاتَيْتَ أُجُورَهُنَّ بَّ وَمَا مَلَكْتُ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالِتِكَ الَّتِي هَاجَرَنَّ مَعَكَ وَأَمْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنَّ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنَّ أَرَادَ الَّنَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنِكْحَهَا حَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلًا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ

الله غفوراً رحيمًا ﴿٥﴾

ام هانئ رضي الله عنها وویل : ((زه ورته حلاله نه و م .. ما ورسره هجرت نه وو کړي ، زه له آزادو بشو و م ...))

ام هانئ رضي الله عنها هغه مېر من و چې مدینې منوري ته يې هجرت نه وو کړي ... نوموري په مکه مکرمه کې پاتې شوه، چې بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم د هجرت په اتم کال د مکې دفتحي لپاره هلته لار .. هلته يې د اسلام بېرغ په رپیدا او لوپیدا ولیده .. نوموري مېر من چې په رسول الله صلی الله علیه وسلم يې وار له مخه ايمان را وړي وو، د مکې په فتحه کې يې د ستر فاتح، د خپل د تره د ځوی او د پیغمبر عليه السلام نرمي، مهرباني او رحم ولیده ..

د مکې دفتحي په ورڅ د بنو مخزوم له قبيلي ځخه دوه کسانو د ام هانئ بنت ابی طالب رضي الله عنها سره پناه غوبښتي وه، دوي يې د خاوند خپلواں وو .. ام هانئ رضي الله عنها ورته پناه ور کړه .. هغه د دې پېښې کيسه داسي بيانوی :

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د مکې په لوړه باندې رابنکاره شو ... د بنو مخزوم له قبيلي ځخه زماد خاوند دوه خپلواں ماته راوتنې بدیل ... زما ورور علي بن ابی طالب رضي الله عنه زما کور ته رانوت ... وېږي وویل :

((قسم په الله زه يې وژنم ..))

ما ور پې د کور دروازه وربنده کړه، بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغلم ... هغه د مکې په لوړ ځای کې وو .. هغه د پرو په یوه لوښې کې غسل کاوه .. او ده ګه لور فاطمي رضي الله عنها ورته پرده نیولې وه .. کله چې له غسل را او زګار شو . جامې يې راواخیستې او ځان يې ور کې راټول کړ .. بیا يې د خاښت اته رکعتونه اداء کړل .. او زما پر لور راغي او وېږي وویل :

((ام هانئ دې په خير راشي ! شه ته راغلي يې ؟؟))

ام هانئ وایپ چې د بنو مخزوم ددوه کسانو او د علی رضى الله عنہ کیسے مې ورتہ بیان کړه ... رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل :

((تا چې چاته پناه ورکړي، موږهم پناه ورکوو، چاته دې چې امان ورکړي، موږهم امان ورکوو .. نه دې وتنې))

دا پېښه ددې خرګندونه کوي چې، ام هانئ رضى الله عنہا یوه اصيله مېرمن وه، او د خپل خاوند له خپلواونو سره ډېره وفاداره وه ... او دا چې رسول الله صلی الله علیه وسلم هغو کسانو ته امان ورکړي ام هانئ ورتہ پناه ورکړي وه، درسول الله صلی الله علیه وسلم په غوره اخلاقو او غښتلي اساساتو دلالت کوي .. موږ ته دا خرګندوي چې، د مسلمانانو ذمه یوه ده، هر کمزوري مسلمان چې ذمه وکړي قبوله ده، او د هر مسلمان پناه ورکول داعتبار وړ ده.

ام هانئ رضى الله عنہا له فتحې وروسته هم ژوندی وه ... رانازل شوي آيتونه به یې تعقیبول، او درسول الله صلی الله علیه وسلم حدیثونه به یې یادول .. له رسول الله صلی الله علیه وسلم یې ګن احاديث روایت کړي ... ځینې یې شرعی احکام روښانه کوي .. لکه درسول الله صلی الله علیه وسلم وینا چې د (متطوع) روژه بیانوی ... هغه فرمایي :

((متطوع مختار دی، که خوبنې یې وي، روژه دې ونيسي او که خوبنې یې وي ماته دې کړي ..) او بل روایت کې رائحي :

((متطوع د خپل ځان امير دی .. که خوبنې یې وي، روژه دې ونيسي او که خوبنې یې وي ماته دې کړي))

د شرعی احکامو د بیانولو په ترڅ کې یې د غسل کولو یو حدیث داسي روایت کړي ...

له ام هانئ رضى الله عنہا روایت دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

((کله چې غسل کوي، نوهر غړي درې ځله ووینځئ ...))

خو ځینې نور حدیثونه ام هانئ رضى الله عنہا د علم او زه کړي په فضیلت او اسماني رسالتونو د غوره والي په اړه روایت کړي دی لکه درسول الله صلی الله علیه وسلم داوینا یې روایت کړي :

((علم زما میراث دی .. او داله ما وړاندې د پیغمبرانو میراث دی ..))

له ام هانئ رضى الله عنہا خخه روایت دی، هغې یوه ورڅ رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وویل :

ای دالله رسوله ! یو کارراته وښایه، ځکه زه کمزوري، بودئ او چاغه شوم ...

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ وویل :

((الله اکبر، سل ځله ووایه .. دا کلمه درته کعبې شریفې ته له سلو قربانیو غوره ده .. او، الحمد لله، سل ځله ووایه .. دا کلمه درته له سلو هغو اسانو غوره ده چې دالله په لاره کې دې ویستلي او قیازې دې ورتہ اچولي وي .. او، سبحان الله، سل ځله ووایه .. دا کلمه درته له سلو غلامانو خخه غوره ده چې دالله لپاره یې آزادوې .. او، لا اله الا الله، نه به ګناه کوې

، او نه ترې بل کار مخکي کيдаي شي...)) او په بل روايت کې راخي چې (سل خله ، لا الله الا الله ، ووايه .. دا کلمه داسمان او څمکي ترمنځ واتېن ډکوي.. او هیڅ بنده تر دې غوره عمل اسمان ته نه پورته کېږي....مګر ، که هغه هم ستا په څېر دا کلمې وواېي ...)

ام هانئ رضي الله عنها د هجرت په یوولسم کال کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د وفات کېدو شاهده وه .. او ترهغي ژوندي وه چې د خلفاء راشدینو د خلافت دورې یې ټولې ولیدې ، او اسلامي دولت له عربي جزيرې خخه تر لېرو هیوادونو پورې وغزېده .. خوله دې وروسته ، د هجرت په څلوبېنتم کال د روژې په میاشت کې ، د خپل ورور او څلورم خلیفه ، علی بن ابی طالب رضي الله عنہ ، شهادت ډېره ودردوله او ویل کېږي چې ، له دې پېښې لړه موده وروسته ام هانئ رضي الله عنها هم له دې دنیا ستر گې پتې کړې .. نوموړې دنبوت د وخت هغه سپیڅلې مېرمن وه چې له ځان سره یې د غښتلی ايمان ، قوي عقیده او پاک نسب ويابه یوړ ..

فاطمة بنت الخطاب رضي الله عنها

دا يو له هفو بنحو خخه وه چې لومړی يې اسلام را پړی وو ، د داسې يو سپری خور وه چې الله جل جلاله پري اسلام ته غښتلنيا وربخنبلې وه .. او د داسې سپری مېرمن ده چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ د جنت زیری ورکړي .. خاوند يې يو له هفو لسو کسانو له ډلي خخه وو چې په دنيا ورتہ د جنت زیری ورکړل شوی وو .. تاریخ ددي بنځي د ورور عمر بن الخطاب رضي الله عنه د اسلام را پړل او اسلام ته د قوت د وربخنبلو کيسه کوي ... دا کيسه په حق باندي د ټینګ ودرې دلو یوه بنکلې کيسه ګنبل کېږي ... دا مېرمن (فاطمة بنت الخطاب رضي الله عنها) نومېږي .. د عمر بن الخطاب رضي الله عنه خور او لومړی بنځه چې عمر ته يې خپل اسلام بنکاره کړ ..

دامېرمن د قريشوله قبلي خخه ده او (فاطمة بنت الخطاب بن نفیل بن عبد العزی) نومېږي .. نسب يې (کعب بن لؤی) ته رسپری .. نومړۍ د خپل تره ځوی (سعید بن عمرو بن نفیل) سره واده کړي وو . داد هفو لسو کسانو له ډلي خخه دی چې په دنيا ورتہ د جنت زیری ورکړل شوی او له فاطمي خخه يې د (عبد الرحمن) په نوم یو ځوی زیريدلی وو .. فاطمة بنت الخطاب رضي الله عنها له خپل خاوند سره د اسلام په لومړيو کي مسلمانه شوھ .. په دې سره نومړۍ له لومړنيو خلوبنستو کسانو خخه شمېرل کېږي چې په اسلام کې داخل شوی وو ... نومړۍ هغه مهال مسلمانه شوھ چې لا رسول الله صلی الله علیه وسلم دارالارقم ته نه وو داخل شوی ... خو فاطمي رضي الله عنها له خاوند سره ح بشي ته هجرت نه وو کړي ، بلکې په مکه مکرمه کې پاتې شوی وو او له خلکو يې اسلام پې ساتلى وو . نومړۍ ويرې ده چې ورور (عمر بن الخطاب رضي الله عنه) يې له اسلامه خبر نه شي .. ځکه هغه دامهال لانه وو مسلمان شوی .. خود فاطمي رضي الله عنها اسلام او په حق او هدایت باندي ده ټینګ ودرې دلو د عمر بن الخطاب رضي الله عنه په مسلمانې دو کې مهم رول درلود .. عمر رضي الله عنه یو ورڅ په دې تکل را ووت چې محمد صلی الله علیه وسلم او ده ټګه ملکرو ته زیان ورسوی .. مسلمانان په دارالارقم کې را ټول شوی وو .. په لاره کې ورسه (نعميم بن عبد الله) مخامنځ شو .. ورتہ يې وویل :

چېرته روان يې عمره ؟ !!

وېړې وویل :

محمد ته ور حم چې وېږي وژنم !!

نعميم ورتہ وویل :

لومړۍ دې کور ته ستون شه او ده ټګه چاره وکړه ستا اوښي او د تره ځوی ، او ده ټګه مېرمن او ستا خور فاطمة دواړه مسلمانان شوی او د محمد پلوي يې شروع کړي ...

عمر رضي الله عنه سمدلاسه د خور کور ته لار ، چې کله ورسیده (خباب بن الارت التميمي رضي الله عنه) هم ورسه وو او هغوي دواړو ته يې قرآن کريم ورزده کولو .. عمر رضي الله عنه مخکې تر دې چې دروازه ټک ټک کړي ، ددوی

تلاوت ته يې غور ونيوه .. دا مهال يې د طه سورت آيتونه تلاوت کول .. په ټک ټک سره (خباب رضي الله عنه)
پتيرېي ... فاطمه رضي الله عنها هم صحيفه راخلي او پته خاي کې يې خوندي کوي عمر پونتنه کوي چې :
ما د اخه او رېدل ؟

دواړه ورته وايې : ... تاهیڅنه دي او رېدلی ..

عمر ورته وايې :

قسم په الله زه خبر شوي يم چې تاسو پر محمد ايمان راوړي سمدلاسه عمر په خپل اوښي سعيد بن زيد ګوزار
وکړ .. فاطمه رضي الله عنها ور پاڅدې ترشو د خپل خاوند دفاع وکړي او د عمر د وهلو مخه ونيسي ... هغه يې هم ووهله
او تپي يې کړه ... له وينتانو يې کش کړه ... فاطمه رضي الله عنها ورته په ټینګ عزم وویل :

((هو .. موږ مسلمانان شوي یو او په الله او رسول موایمان راوړي ...))

عمر رضي الله عنه چې کله په خپله خور باندي وينې ولیدې ... ډېر ورته خپه او ودردېدہ .. د غوسې له کموالي سره سم
يې ورته وویل :

((تاسو چې کومه صحيفه لوستله، هغه راته راکړئ !! .. دا محمد شه راوړي دي ؟ !!))

خور يې ورته وویل :

موږ ویرېرو چې وبه يې شکوې ... !!

عمر ورته وویل :

مه ویرېره ! او قسم يې وکړ چې له لوستلو وروسته به يې ورته بېرته سپاري !!!

ددې خبرو سره سم فاطمي رضي الله عنها سره د عمر د مسلمانېدو تمه پیدا شوه !! ... وېي غونښتل چې په پاک بدنه
ورته د قرآن کريم صحيفه ورکړي، بنابي الله جل جلاله يې اسلام ته سینه پراخه کړي ... ورته يې وویل :
ای وروره !! ته په شرک باندي ناولې يې !! دا کتاب یوازې پاک خلک اخيستې شي !!

عمر رضي الله عنه پاڅدې، غسل يې وکړ او بيا يې ورته صحيفه ورکړه .. په دې صحيفه کې د طه سورت ليکل شوی وو
... عمر رضي الله عنه دا سورت ولوست او زړه يې ورته ډېر خوشال شو... بیا يې وویل :

((داخومره خوبې او بشکلې خبرې دي !!!))

په دې وخت کې خباب بن الارت رضي الله عنه پیل وکړ او هغه يې لا وهشاوه ... او ورته يې وویل :

له رسول الله صلی الله علیه وسلم مې اوریدلی، هغه فرمایل :

((اى الله په عمر بن الخطاب، اويا په عمرو بن هشام اسلام غښتلی کړي !!!))

عمر رضي الله عنه ورته وویل : عمر راته ونبایه چې ورشم او اسلام اعلان کړم !!

له صفا غونډي سره يې ورته د محمد صلی الله علیه وسلم څای وروښود عمر رضي الله عنه سمدلاسه ووت او هلته يې اسلام اعلان کړ ... رسول الله صلی الله علیه وسلم د تکبیر ناره وکړه او چېر زیات پرې خوشاله شو ... نو ویلی شو چې فاطمة بنت الخطاب رضي الله عنها د عمر رضي الله عنه په مسلمانې دو کې مهم روں درلود

فاطمة بنت الخطاب رضي الله عنها له رسول الله صلی الله علیه وسلم یوازې یو حدیث روایت کړي دی ... وايې :

له فاطمة بنت الخطاب رضي الله عنها روایت دی، وايې چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه مې اوریدلی، فرمایي :

((ترهغي به زما امت په خير وي چې، د دنيا مينه ورسره نه وي پيدا، فاسق علماء ورکې نه وي پيدا ، جاهلان قاريابان ورکې نه وي پيدا، ظالمان ورکې نه وي پيدا، که دا خلک ورکې پيدا شو، ويرېرم چې الله جل جلاله به ورباندي عمومي عذاب راوليږي ..))

د سيرت په كتابونو کې د فاطمي رضي الله عنها د مړينې په اړه کره نېټه نه ده راغلي ... اونه يې د زوکړې نېټه کره مالومه ده . خو د انوم دنبوت د وخت د بشو په نومونو کې بشکاره او ځلانده نوم دی هغه نوم دی چې د تل لپاره ژوندي پاتي او روں يې د تل لپاره روښانه او بشکاره دی ..

زینب بنت جحش رضی الله عنها

مخوره، د غوره نسب او بنکلا خاونده.. د قریشود سردار عبدالمطلوب بن هاشم لمسی ... او د محمد صلی الله علیه وسلم د ترور لور، له رسول الله صلی الله علیه وسلم وранدی یې واده د یو حکمت له مخی ترسره شوی وو .. او دهغی طلاق هم د یو الهی حکم د تشریع په خاطر وو ... په دې اړه آیتونه هم رانازل شول .. دنبوت په سپیځلی کورنی کې ددې بنځی ژوند، د مؤمنانو د نورو میندو په څېر وو ... په دې کور کې یې غوره اخلاق، بنکلی سیرت او دنیا او آخرت د بنېګنې اعمال زده کړل .. دا مېرمن (زینب بنت جحش رضی الله عنها) نومیری ... همدا ويابې یې بس دی چې، نومورې په ولايت او استازیتوب کې ترنورو ټولو بنځو کريمه مېرمن ګټل کېږي.

دامېرمن (زینب بنت جحش بن رئاب بن یعمر الاسدیه) نومیری. د بنو اسد بن خزيمة المضري له کورنی خخه ده.

دنومورې مور (امیمة بنت عبدالمطلوب) د رسول الله صلی الله علیه وسلم ترور ... زینب بنت جحش رضی الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم د نیکه عبدالمطلوب لمسی ده ... د کیسې لومړی فصلونه یې له هجرت وروسته په مدینه منوره کې پیلېږي ... رسول الله صلی الله علیه وسلم په مدینه منوره کې د مهاجرینو ترمنځ د ورورولی تړونونه وکړل، په دې کار سره یې د جاهلیت ددورې تعصب له منځه یوړو ... رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپل خادم زید بن حارثه او د خپل تره حمزه بن عبدالمطلوب ترمنځ د ورورولی تړون وکړ ... په دې کار سره یې خلکو ته دنوي دین پیغام ورکړ چې اسلام د خلکو ترمنځ د عدالت غوبښته کوي .. کله چې زید رضی الله عنده د واده عمر ته ورسیده، رسول الله صلی الله علیه وسلم وغوبښتل چې داسې مېرمن ورته انتخاب کړي ترڅو دا ثابته کړي چې نومورې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ډېرندې دی او خلکو ته وښای چې دا امتیاز په دې خاطر ورکړل شو چې نومورې له هغو کسانو خخه دی چې د اسلامي دعوت په لومړیو کې مسلمان شوی وو ... رسول الله صلی الله علیه وسلم تل دا خلکو ته بنودلې وه چې زید دهغه د ټخوی پرئای دی . دهغه لپاره یې د ژوند ملکرې خپله د ترور لور زینب بنت جحش انتخاب کړه ... خو په پیل کې زینب رضی الله عنها له دې واده انکار وکړ او ویې ویل :

((زه د انکاح نه غواړم، زما تر هغه د غوره کورنی خاونده یم ..))

د زینب رضی الله عنها ورور عبدالله بن جحش هم دانه غوبښته چې خور یې د زید په څېر یو کس ته واده شي، ځکه زید رضی الله عنه که خه هم په اصلیت کې عربی وو، خو په ماشومتوب کې د غلام په توګه پلورل شوی وو ... دا په داسې حال کې ده چې زینب رضی الله عنها د مضر د قبیلې یوه اصلیله بنځه ده . او له غوره قبیلې او نسب خاونده ده ... رسول الله صلی الله علیه وسلم ددې انکار سره یوڅه تم شو او ویې ویل :

((هو، نکاح یې کړه ..))

خو زینب بنت جحش رضی الله عنها وویل :

((ای دالله رسوله ! زه به او س ده ته کښېن !))

په دې وخت کې الله جل جلاله د آیت رانازل کړ :

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةً إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمْ أَلْحَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ

يَعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ صَلَالًا مُّبِينًا

زینب بنت جحش رضی الله عنها د الله او د رسول الله صلی الله علیه وسلم امر ته غاړه کېښوده، او له زید بن حارثه رضی الله عنه سره یې واده کولو ته غاړه کېښوده . په دې واده سره یې خلکو ته دا ثابتہ کړه چې، هیڅ عربی پر اعجمی هیڅ غوره ووالی نه لري . د غوره والی معیار یې یوازې تقوادی خو ددوی د ژوند چاري له کشمکشونو او شخرو ډکې وي .. د زینب بنت جحش رضی الله عنها هم خپل اصلیت نه هېږدې، تل به یې دا ویل چې ذه خو یوه قریشی او د غوره نسب خاونده یم ... زید بن حارثه رضی الله عنها له دې حالته ډېر تنګ شو او هیڅ ورته د زغم وړ نه وو تل به یې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د کورني ژوند د ترینګلتیا او له شخرو سر تکاوه.. دا شکایت به یې ورته کاوه چې مېرمن یې په خپل نسب تر دومره بریده ويړه کوي چې په خبرو یې ورته زیان رسوي .. خو رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته د صبر او زغم مشوره ورکوله، هغه په دې هم پوهیده چې پر زید رضی الله عنها خه حالت تیریږي .. جبریل عليه السلام رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغی او خبر یې کړ چې له زینب رضی الله عنها سره دې واده وکړي .. محمد صلی الله علیه وسلم په دې کار ډېر زیات حیران شو .. او پونستنه ورسره پیدا شوه چې :

خنګه له خپل ځوی سره واده وکړم، داخو ماته حرامه ده ؟؟؟!!

په دې خبره رسول الله صلی الله علیه وسلم ډېر ور خطا شو ... خو دا خبره یې له ځان سره پته وساتله ... کله به چې ورته زید د شکایت لپاره راتللو د صبر مشوره به یې ورکوله، او ورته به یې ویل :

((ښه دې درسره وساته، او له الله جل جلاله وویریږه !!!))

خود زید او زینب رضی الله عنهمما حالت تریو کال پوري همداسي روان وو .. اخیر د زید بن حارثه رضی الله عنه کرامت هم هغه ته اجازه نه ورکوله چې له داسي مېرمنې سره ژوند ته ادامه ورکړي چې ورسره خوبنې نه ده ... هماغه وو چې د طلاق په ورکولو سره یې دې واده ته چې هیڅ مینه او مهرباني ورکې نه وه موجوده، د پای تکی کېښود ..

کله چې د زینب بنت جحش او زید بن حارثه رضی الله عنهمما تر منځ طلاق پېښ شو، خو میاشتې تېږي شوې ... زینب رضی الله عنها د طلاق د عدت شپې ورڅې پای ته ورسولي ... دا مهال رسول الله صلی الله علیه وسلم د زینب بنت جحش رضی الله عنها د غوبنستول لپاره مرکه ولیږله .. زید ته یې وویل :

ما ورته یاد کړه ..

کله چې ورته زید رضى الله عنہ راغی، هغې خپل وړه اغږل .. کله یې چې ولیده .. درنده ورتہ نسکاره شوه، هیڅ یې ورتہ د کتلو زغم نه درلود ... زید ودرېدہ او شاه یې ورتہ واړوله ... او د رسول الله صلی الله علیه وسلم لیوالتیا یې ورتہ داسی روښانه کړه :

ای زینب ! رسول الله صلی الله علیه وسلم تا یادوی ...

زینب رضى الله عنہا روښانه ځواب ورنکړ، خو وېي ويل :

((ترهه چې الله جل جلاله راته امر نه وي کړي، زه هیڅ نه کوم....)) ...

په عبادتونو، لمونځو یې پیل وکړ، استخارې یې وکړې الله جل جلاله ته یې دعاء کوله چې الله دې ورتہ دا واده دخیر او برکت و ګرځوي .. جبریل عليه السلام رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغی، او وحیه یې ورباندي رانازله کړه... په دې آیت کې یې بشپړه کيسه بیان کړې ... الله تعالى فرمایي :

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكَ عَلَيْكَ رَوْجَكَ وَأَتَقِ اللَّهَ وَتَخْفِي فِي نَفْسِكَ
مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَى هُنَّا فَلَمَّا قَضَى رَبِّهِ مِنْهَا وَطَرَأَ رَوْجَنَكَهَا لِكَ لَا
يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَرْوَاجِ أَدْعِيَاءِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرَأَ وَكَارَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

تفسرین او مستشرقین د آیت دې برخې سره یوڅه تم کېږي، چې الله جل جلاله فرمایي : (وَتَخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا
اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَى هُنَّا) ځینې مفسرین وايې چې : رسول الله صلی الله علیه وسلم به زید ته امر کاوه چې خپله بسحه وساتي ... خو د زړه غوبښته یې دا وه چې طلاقه یې کړي، ځکه زینب یې په زړه کې ځای نیولی وو . خو ځینې نور مفسرین بیا دا غلط تفسیر ردوی، ځکه دا دول تفسیر د رسول الله صلی الله علیه وسلم له سپیخلو اخلاقو سره په بشپړه توګه په تناقض کې رائخي . دوی زیاتوی چې، الله جل جلاله وار له مخه خپل پیغمبر په دې خبر کړي وو چې زینب بنت جحش رضى الله عنہا به یې بسحه جوړېږي .. خو کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته زیدله بسحې شکایت وکړ، ورتہ یې وویل :

((بسحه دې له ځان سره وساته او له الله وویرېړه .. !!)) ځکه هغه ویریده چې خلک به بیا وايې چې، دالله رسول دخپل ځوي لور سره واده وکړ .. په حقیقت کې الله جل جلاله خپل رسول ته امر کړي وو چې دا واده وکړي، ترڅو د ځويولی

دود له منځه یوسی ... یو خوک په څویولی نیول یو پخوانی او ناوره دود وو . ددې دود له مخي به د ځینو خلکو حقوق ترپښو لاندې کېدل .. او ده مدي حکمت له مخي الله جل جلاله په دې پېښه کې دا کار حرام کړ . او په دې مانا ، الله جل جلاله چې خپل رسول له شه خبر کړي وو ، هغه خبره یې په زړه کې پته ساتلي وه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته جبریل علیه السلام امر کړي وو چې د زید له طلاق وروسته دې له زینب بنت جحش رضی الله عنها سره واده وکړي .

دا هم خه د حیرانتیا خبره نه ده چې ، درسول الله صلی الله علیه وسلم په وخت کې دا خبره د خلکو پونستني راوپاروي .. ډاکتره عائشه عبدالرحمن په خپل کتاب (تراجم سيدات النبوة) کې ليکي :

((درسول الله صلی الله علیه وسلم هیڅ واده د مدینې منوري ټولنه له پونستنو سره نه ده مخامنځ کړي ، خومره یې چې له زینب بنت جحش رضی الله عنها سره په واده کولو پونستني راپیدا کړي ، مؤمنان په دې واده باندې ډېر زیات خوشال شول ، خوله بل پلوه منافقانو پیل وکړ او په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې یې تورو نه لکول او ویل به یې :

((محمد د زوی بنجی حرامې کړي .. خو خپله یې د ځوی له بنجی سره واده وکړ ...))

الله جل جلاله سپېخلي آيتونه را نازل کړل ، په دې آيتونو کې یې په څویولی نیولو په حراموالۍ ټینګار وکړ .. الله جل جلاله په خپل کتاب کې فرمایې :

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنَ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

د زید بن حارثه رضی الله عنہ او زینب بنت جحش رضی الله عنہا تر منځ شخري او کشمکشونه د یو حکمت له مخي شوي وو ، ده مدي پېښي له ادرسه اسلام یوه ديني تشریع رامنځته کړه او په څویولی نیول یې حرام کړل . رسول الله صلی الله علیه وسلم له زینب بنت جحش رضی الله عنہا سره له شهوت او مينې له مخي واده نه دې کړي ، هغه منافقان چې زموږ په ګران پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم باندې دا ډول تورو نه او داغونه لکوي ، ده ګه په غوره اخلاقو ستړ ګې پټوي ، او دايې ھېر کړي چې زینب رضی الله عنہا د رسول الله صلی الله علیه وسلم د ترور لور وه . او مخکې تر دې چې خپل خادم زید بن حارثه رضی الله عنہ ته یې واده کړي ، وار له مخه یې پېژنده . بلکې دا واده د یو الهي حکمت له مخي ترسره شو ، هغه دا چې ده مدي پېښي وروسته اسلام د څویولی ناوره دود له منځه یوړ ماشومان په څویولی نیول هغه ناوره دود وو چې په ټولنیزه او ديني برخه کې یې ټول حقوق او اعتبارات ترپښو لاندې کول .

ددې ترڅنګ چې له زینب بنت جحش رضی الله عنہا سره د رسول الله صلی الله علیه وسلم واده د څویولی دود حرام کړ ، دا واده همدا راز د ګنو قرآنی آيتونو پورې هم تراو لري ، او په دې لپ کې یو شمېر نور شرعی احکام هم را نازل شول ... کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له زینب رضی الله عنہا سره واده وکړ ، خلک ورته مبارکې ته راغل ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته هم ولیمه وکړه .. کله چې د ولیمي مراسم پای ته ورسیدل ، ځینې خلک ترې لاړل ، خو ځینې

نور ورسره پاتې شول ... رسول الله صلی الله علیه وسلم له دې حالت سره تکلیف شو، او په دې شرمبده چې د وتلو امر ورته وکړي په بل روایت کې له انس رضی الله عنہ خخه روایت دی .. وايې چې دهغه مور (ام سليم الانصارية) چوچۍ تیاره کړي وه ، او هغه یې د انس رضی الله عنہ په لاس رسول الله صلی الله علیه وسلم ته له زینب سره د واده په مناسبت د ډالۍ په توګه ولیبرلی وه ... انس رضی الله عنہ دا پوچۍ ورسوله ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته امر وکړ چې چوچۍ خای پرڅای کړي او ځینې کسان چې پیغمبر علیه السلام ورته په ګوته کړل، هغوي دې راوبلي .. انس رضی الله عنہ وايې چې محمد صلی الله علیه وسلم راته وویل چې ، زه چاسره مخامنځ شوی وم ، هغوي راوغواړه . انس رضی الله عنہ همداسې وکړل او بیرته راستون شو... انس رضی الله عنہ وايې چې کله راستون شوم ، کورله خلکوچک وو ... رسول الله صلی الله علیه وسلم مې ولیده خورو په لوښي باندې یې لاس اينې وو هلتنه یې خبرې کولي .. لس لس کسان به یې راغونېتل او له هغې به یې خوراک کاوه ... او ورته به یې ویل : دالله نوم یاد کړئ، او هرڅوک دې له خپلې مخي خوراک کوي ... کله چې ټول خلک ماره شول .. ځینې کسان تري وویل ، او ځینې کسان پاتې شول خبرې اترې یې شروع کړي ... ده مدي کسانو په اړه الله جل جلاله د آیت رانازل کړ :

يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِذَا مَنَوْا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَظَرِينَ إِنَّهُ
وَلِكُنْ إِذَا دُعِيْتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعَمْتُمْ فَأَنْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكَمْ كَانَ يُؤْذِنَ
الَّنَّبِيَّ فَيَسْتَحِي - مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحِي - مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقْلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللهِ وَلَا أَنْ
تَنِكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكَمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

درېیم شرعی حکم چې له زینب بنت جحش رضی الله عنها سره رسول الله صلی الله علیه وسلم په واده پوري ته او لري، هغه د مؤمنانو پر میندو باندې د حجاب فرضیت وو ... په یو روایت کې راخي چې کله رسول الله صلی الله علیه وسلم د واده له ولیمي له مراسمو وروسته را ووت او د خپلو مېرمنو په خونو باندې ګرځېد، او خپلو میندو تري پوښتنه کوله ...

((مېرمن دې خنګه وه ؟))

په دې وخت کې له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره زید بن حارثه هم ملګرۍ وو ... کله چې د زینب کورته ننوت او زید هم وغونېتل چې ورسره ننوځي... په زینب رضی الله عنها یې پرده راخپره کړه .. او په دې سره د حجاب آیت رانازل شو :

وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَعًا فَسَكُلُوهُنْ ^ج مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ^ج ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ^ج وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذِنَا رَسُولَكَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنِكُحُوا أَزْوَاجَهُر مِنْ بَعْدِهِ أَبْدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ

عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

زینب بنت جحش رضی الله عنها دھجرت په پنځم کال له ګرمولیمو په مراسمو کې نبوي کورني ته رانتو تله
ثابت له انس رضی الله عنھ خخه روایت کوي، وايې ... رسول الله صلی الله علیه وسلم چې په زینب رضی الله عنھا خومره
ولیمه وکړه، په بله کومه مېرمن یې داسې ولیمه نه وه کړي !!!

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له زینب بنت جحش رضی الله عنھا سره واده کاوه، د زینب عمر پنځه دېرشو
کلونو ته رسیده .. نومورې به درسول الله صلی الله علیه وسلم په نورو مېرمنو باندې ځان وياپمنه ګنه او ویل به یې :
((زه تر تاسو کريم ولی لرم، او تر تاسو کريم استازی لرم ... تاسو کورنیو واده کړي یاست .. او زه الله له اووه اسمانونو
پورته واده کړي یم))

عائشې رضی الله عنھا هم د نورو بنو په پرتله زینب بنت جحش رضی الله عنھا ته ځانګړې نظر درلود ...
مېرمن ورسره په اصلیت، نسب او بنکلا کې ورته وه همدا الامل وو چې له دې بسحې یې یوڅه ستړگې سوچده،
ځکه د زینب رضی الله عنھا رتبه په دې هم پورته وه عائشه رضی الله عنھا داسې وايې :

((درسول الله صلی الله علیه وسلم په میرمنو کې له زینب بنت جحش رضی الله عنھا پرتله بله مېرمن تر ما دښې رتبې
خاوندنه وه .))

خودې هرڅه سره سره، عائشې رضی الله عنھا د زینب بنت جحش رضی الله عنھا د خیر، برکت او تقوا یادونه کوله
... په دې اړه داسې وايې :

((ما په دیانت، تقوا، ربستونولی، خپلوی پالنه، امانت او صدقې ورکولو کې تر زینب رضی الله عنھا غوره مېرمنه نه ده
لیدلې))

ددې ترڅنګ چې زینب بنت جحش رضی الله عنھا یوه تقواداره او با دیانته مېرمن وه، یوه کسبکاره مېرمن هم وه . مری
او موشکنې به یې پېرلې .. او دالله په لاره کې به یې خیراتونه او صدقې کولې ..

یوه ورڅ د محمد صلی الله علیه وسلم یوې میرمنې پوبنښه وکړه :

ای دالله رسوله ! په مور کې به کومه یوه تا پسې ژر له دې دنیا کوچیري ؟

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل:

په تاسو کې ژر ماپسی زما هغه مېر من را خي چې لاس يې پراخ وي ...

او ربنتیا هم، له رسول الله صلی الله علیه وسلم وروسته زینب بنت جحش رضی الله عنها ژر له دنیا ستر گې پتې کړې، ځکه زینب رضی الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم هغه مېر من وه چې لاس يې پراخ او ډېرې صدقې به يې کولې.

په صحیح حدیث کې راغلي، چې عمر بن الخطاب رضی الله عنہ ورته ۱۲۰۰ دولس زره درهمه روولیږل.... زینب رضی الله عنها د اسې وویل :

الله په دې مال زما زړه مه نیسي ... ځکه دافتنه ده !

بیا يې ټول مال په اړو کسانو او خپلوا نو باندې وویشه ... عمر رضی الله عنہ له دې خبر شو دروزا ډې سره يې ودریده او سلام يې وروولیږه او وویې وویل :

ستاله صدقې خبر شوم .. زه به درته زر درهمه روولیږم ..

کله يې چې ورته زر درهمه روولیږل، هغه يې هم ټول دالله په لاره کې خیرات کړل، یو درهم يې هم څان ته پري نه بنود.

زینب بنت جحش رضی الله عنها د عمر بن الخطاب رضی الله عنہ د خلافت په دوران کې دهجرت په شلم کال وفات شوه عمر رضی الله عنہ يې د جنازې لمونج اداء کړ .. او د مدینې ډېر او سیدونکو يې په جنازه کې برخه اخیستې وه . او بیا په مدینه منوره کې دقیع په هدیره کې خاورو ته وسپارل شو. د زینب رضی الله عنها وروستی وصیت دا وو :

((ما خپل کفن تیار کړی !!! او امير المؤمنین عمر رضی الله عنہ به ماته کفن رالیږي ... له دې دواړو بیا یو دالله په لاره کې صدقې کړئ !!! او که ومو کولی شو چې زما جامه خیرات کړئ، دا کار وکړئ !!))

صفية بنت حبي رضي الله عنها

داد یهودو د مشر لور وه ... دا بی ستر ارمان وو چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته منسوبه، او ده ګه مېرمن شي ...
دې بنجحی ته رسول الله صلی الله علیه وسلم په تیاره شپه کې ځلاندہ سپورډی بشکار پده ... فکر بی کاوه چې نوموږي يو
کړیم، سخی او مهربانی قوماندان دی عقیده يې درلوډه چې پیغمبر علیه السلام د ګکرو له بندیانو سره نرمي او
ورباندي رحم کوي ... هماغه وو چې دا بنجحه درسول الله صلی الله علیه وسلم د مېرمنو په ډله کې راغله ... دا مېرمن (صفیة بنت حبیبی رضی الله عنها) نومیری ..

د یهودیانو د مشر دلور (صفیة بنت حیی بن اخطب) کیسہ د خیر د غزا له سهاره پیلیپری .. د هجرت په پنځم کال د خندق په غزا کې یهودیانو د اسلام او مسلمانانو پر ضد خلک را پارول په مدینه منوره کې د بنو قریظه او بنو النضیر یهودیانو قریش د رسول الله صلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو پر ضد هڅوں .. دا تړون یې ورسه کړی وو که قریش چیرته پر مسلمانانو حمله و کړي ، نو دوی به ورسه مرسته و کړي . د خندق په غزا کې مسلمانانو ته روښانه شوه چې، بنو قریظه له قریشو سره لاس یو کړي او د مسلمانانو پر ضد یې د سیسی چوړې کړي د خندق له غزا او بریا وروسته، مسلمانانو د بنو قریظه پر لور مخه کړه ، هغوي یې محاصره کړل او رسول الله صلی الله علیه وسلم پرې خپل حکم پلی کړ ... د هجرت د اووم کال په پیل کې ، رسول الله صلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو پریکړه و کړه چې ، په بنو النضیر یهودی قبیله باندې غوڅه حمله و کړي او په خیر کې یې محاصره کړي ... صحابه کرامو د رسول الله صلی الله علیه وسلم په مشری د یهودو استوګنځای او د خیر کلام محاصره کړه ... مسلمانانو د یهودیانو د ایتلاف کوونکو مخه و نیووه ترڅو ورته مرستې ونه رسوی ... ډیرو قبیلو چې په سر کې یې د (بنو غطفان) قبیله رائۍ، هڅه و کړه ترڅو د یهودو مرسته و کړي . خو هغوي ویرېدل که خپل کورنی او مالونه پریبردي ، مسلمانان به پرې حملې و کړي او له منځه به یې یوسېي ... هماغه وو چې په خپل کليو کې یې د پاتې کېدو پریکړه و کړه ... په دې کار سره ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ته زمينه برابره شوه چې د خیر له خلکو غچ و اخلي یهود په دې سیمه کې هغه لوی خطر وو چې تل به یې د مسلمانانو او اسلام پر ضد توطیئ او د سیسی چوړولې ... د خیر غزا ، د رسول الله صلی الله علیه وسلم له سختو غزا ګانو خنځه وه .. محمد صلی الله علیه وسلم د هجرت د اووم کال د محروم د میاشتې په نیما یې کې د خیر پر لور روان شو .. کله چې له خپل لښکرو سره د خیر کلا ګانو ته ورسیده ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ودرېدہ او د مسلمانانو د بربیا وړاندو نینه یې و کړه ... د اسې یې و فرمایل :

((الله اكابر .. خير له منحه لآخر .. كله چي د قوم سيمې ته ورسيدو، مانبام به يې له ناكامي سره مخامنځ شي)) ..

مسلمانان د شپې لخوا خېر ته ورسیدل ، سمدلاسه يې محاصره کړ .. کله چې یهودیانو وغوبنتل چې سهار خپلو کارونو پسې راوهخي ، د رسول الله صلی الله علیه وسلم او د صحابه کرامو له محاصرې سره مخامنځ شول ... بېرته خپلو کلامانو ته ستانه شول او څانونه يې ورکې پېت کړل . او د کلا د دیوالونو تر شاه يې پر مسلمانانو باندې ګوزارونه پیل کړل ... مسلمانان هم له سخت مقاومت سره مخامنځ شول ... له ډېرې سختې مقابلې وروسته کلاته ننوتل ، ډېر یهودیان ورکې ووژل شول او ډېرې بشئي يې ونیول شوي ... له دی ډلي یوې بنجې ده هوی د مشرلور (صفیة بنت حبی بن اخطب) وه .

دامهال صفيه رضي الله عنها لا داولس كلني عمر نه و بشير كري .. كه خه هم نوموري د عمر له پلوه كوچنى و، خويما هم دوه خله يې واده كري وو . لومرى واده يې د خپل قوم له يواتل او شاعر (سلام بن مشكم القرطي) سره كري وو . او دويم واده يې د (قبوس) په نوم د خيبر د غښتلي کلاله قوماندان (كنانه بن ربیع بن حقيق النصري) سره كري وو ... د صفيي رضي الله عنها له خاوند (كنانه بن ربیع بن حقيق) سره د بنو النضير د قبيلي خزانه موجوده و، نوموري په دي جىگره كې ونيول شو ، رسول الله صلي الله عليه وسلم تري پونشته وکره ، هغه ورته د خزانی له شتون خخه انكار و كره . بيا ورته رسول الله صلي الله عليه وسلم ووبل :

كه تاسره موپيدا كره ، بيا به دي وژنم ؟ !!! ... کنانه ورته ووبل چې ، هو ومي وژئ ؟ ! ! ...

كله چې مسلماناتوله هغه سره خزانه پيدا كره ... رسول الله صلي الله عليه وسلم خزانه (محمد بن مسلمة الانصاري) ته وسپاره ، هغه يې ختې وواهه او وېي واژه .. په دي سره يې محمد بن مسلمه د خپل ورور (محمود بن مسلمة) غچ واخيسن چې يهوديانو د جىگړې په پېيل کې وژلى وو .

د خيبر بسحې وينځې شوي ، چې يوه يې د کنانه مېرمن (صفية بنت حبي بن اخطب) او د هغې د تره لور وه .. دوى د رسول الله صلي الله عليه وسلم مؤذن بلال رضي الله عنه سره وو . دوى د يهوديانو په داسي يوه سيمه تېر شول چې دهغوي له مړو ډکه وه ... صفيي رضي الله عنها اراده وکره چې چېغه كري ، خواواز يې په زړه کې بند پاتې شو او چېغه يې نه کره .. خود تره لور يې د مړو له ليدو سره سم چېغې پېيل کړې ... كله چې دوى رسول الله صلي الله عليه وسلم ته راړل شول .. په ډېرې نرمۍ سره يې ورسره چلنداو کړ او بلال ته يې ووبل :

((بلاله ستاله زړه رحمت وواته چې ، دوى د خپلونارينه وو په مړو باندي ګرځوي ؟))

د صفيي رضي الله عنها د تره لور چې ويستان يې ګډوډ ، او په ګردونو باندي پونسل شوي وو او سختي چېغې يې وهلي .. کله چې رسول الله صلي الله عليه وسلم دهغې دا حالت ولیده ، مخ يې تري واړاوه او وېي ويل :

((داشیطانه راخنه پناه کړئ !))

خو صفيه رضي الله عنها ددي مړو په ليدو سره په ډېرې چوپتیا او زغم سره دا حالت په زړه تيري ... رسول الله صلي الله عليه وسلم دهغې د خپکان کچه باندي پوهيرې او رحم ورباندي کوي ، بيا امر کوي ، او خپل پاک خادر پري اچوي ... دا په دي مانا وه چې محمد صلي الله عليه وسلم د خان لپاره غوره کره ...

له انس رضي الله عنه خخه روایت دي ، واېي چې کله رسول الله صلي الله عليه وسلم صفيه بنت حبي واخيسنه .. ورته يې ووبل :

((آيا ماغواړې ؟))

هغې ووبل :

(ای دالله رسوله .. دشرك په حالت می داهيله وه ... نو اوس چي الله په اسلام کې په لاس راکړي نولې به دې نه غواړم) !

رسول الله صلی الله علیه وسلم آزاده کړه . او بیا یې ورسره واده و کړ همدا آزادی یې ورته مهر و تاکه .. بیا یې (ام سليم) ته وسپارله ترڅو یې تياره کړي کله چي حالات یوځه آرام شول ، وېړه یې راکمه شوه ... خان پسې یې سپره کړه او روان شول .. او له خبر خخه شپږ میله لیرې یې په یوځای کې واپول رسول الله صلی الله علیه وسلم دلته وغونبستل چي ورسره یوځای شي .. خو صفيي رضي الله عنها یې ممانعت او انکار و کړ .. رسول الله صلی الله علیه وسلم هم پرېښوده ، او خپلو لښکرو سره یوځای د مدینې منوري پر لور روان شو ... کله چي له خبر خخه لیرې د (صهباء) سيمې ته راورسېدل هلتنه یې واپول او دمه یې و کړه رسول الله صلی الله علیه وسلم درک کړه چي صفيي واده ته تياره ده کله چي ورسره رسول الله صلی الله علیه وسلم دلته یوځای کېده ، بیا یې هم د لوړي څل د ملاقات ځینې پونتنې زړه ته راغلي ... کله یې چي مرکې پیل کړي ، محمد صلی الله علیه وسلم ترې پونتنې و کړه :

((ولې دې د لوړي څل لپاره انکار و کړ ؟))

صفوي رضي الله عنها ورته ځواب ور کړ :

((دیهودیانو له نېر دې والي درباندي وویریدم))

په دې خبرې سره د رسول الله صلی الله علیه وسلم په زړه کې پونتنې ځواب شوې ...

په کومه ګومبزه کې چي رسول الله صلی الله علیه وسلم له صفيي رضي الله عنها سره یوځای کېده ، د ابو ایوب خالد بن زید په نوم یو انصاري ټوله شپه د ګومبزې دباندي تپه کړه ، توره ورسره په لاس او ګرده شپه یې د ګومبزې چاپره د په داسې حال کې ګزمې وهلي چي رسول الله صلی الله علیه وسلم ترې نه وو خبر ... کله چي سهار شود ابو ایوب حرکت یې واورېده او دهげ حالت ته متوجې شو ... پونتنې یې ترې و کړه :

څه کوي ابو ایوبه ؟

ابو ایوب رضي الله عنه ځواب ور کړ :

(ای دالله رسوله ! زه درباندي له دې بنځۍ دارېدم .. پلار ، خاوند او قوم دې ورته وواژه ... ټول عمر یې کفر کې تپ کړي ... وویریدم چې زیان درته ونه رسوي ...)

ویل کېږي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته دادعاء و کړه :

((اى الله ، لکه خنګه چې زه ابو ایوب و ساتلم ، ته یې همداسي ساتنه و کړي !!))

رسول الله صلی الله علیه وسلم صفیٰ رضی الله عنہا تھے دنور و سخو پھ خونو کی خای ورنکر ... بلکہ لہ اسامہ سرہ نبڑے یہی ورتہ یو کور پھ کرایہ و نیوہ ... ہلتہ یہی ورتہ خپل هغہ ارمان بیان کر چی نوموڑی لہ رسول الله صلی الله علیه وسلم سرہ د وادہ کولو لپارہ درلود ... داسی یہی وویل :

لہ کنانہ بن الربيع سرہ می د وادہ پھ شپھ خوب ولیدہ .. پھ خوب کی یوہ سپورمی زما پھ خونہ کی راپرپوئی ... کله چی لہ خوبہ را پا خبیدہ، خوب می خپل خاوند کنانہ تھے بیان کر ... هغہ ڈبر زیات غوسمہ شوا و ویل :

(ددی خوب مانا خودادہ چی ستاد حجاز پاچا محمد پھ زرہ را ویریزی !!!)

ددی خوب بیانپندو سرہ سم یہی ورتہ مخ پھ یوہ قوی خپپرہ وواہہ ، چی لا تراوسہ یہی نسبہ پر مخ پاتی دھ ..

صفیٰ رضی الله عنہا رسول الله صلی الله علیه وسلم تھے دیہودو ٹولی هغہ خبری بیان کر چی هفوی بھ د رسول الله صلی الله علیه وسلم دنبوت او راتگ پھ اپہ کولی هغہ حقیقتونہ یہی ورتہ روشنانہ کرل چی دوی بھ خپلو کتابونو کی لوستل .. ہمدا راز دیہودو هغہ کینہ او غوسمہ یہی هم ورتہ بیان کر چی ، کله رسول الله صلی الله علیه وسلم مدینی منوری تھ راتللو او د مدینی خلکو یہی تود هر کلی و کر ... نوموڑی ورتہ هغہ ورخ یادوی چی ، کله رسول الله صلی الله علیه وسلم مدینی تھ را ورسیدہ او پھ قباء کی یہی واپول ... د خپل پلار او ترہ کیسہ یہی ورتہ بیان کر چی ، ٹولہ ورخ هفوی مالوم نہ شول ... او د لمتر پرپوتلو وروستہ کورونو تھ راغل ... هغہ واپی :

د شپھ راغل او ڈبر ورخطا وو .. زہ دعافت لہ مخی ، ورپا خبیدم قسم پھ اللہ ، لہ ڈبر مصیبت لاملہ راتھ دی دواہ و هیچ راونہ کتل زما ترہ ابیا سر زما پلار تھ وویل :

((هغہ ہمدادی ؟))

زما پلار ورتہ وویل :

((هو قسم پھ اللہ ..))

زما ترہ ورتہ وویل :

((آیا تھے یہ پیشنا ؟))

ویل : (هو .)

ویل : تھے یہ پھ اپہ شھ وایی ؟

زما پلار حواب ور کر :

((ترجمہ چی ژوندی یم ، دبمنی بھ یہ پری نبدم .))

په مدینه منوره کې مهاجرې او انصاري مېرمنې له دې کيسى خبرې شوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له صفیه بنت حیي رضی الله عنها سره واده کړي ... ټولې دهفي د بسکلاننداري ته راغلي ...

واقدي ، ام سنان الاسلاميه ته یو روایت منسوبوي ، هغه فرمایي :

کله چې مور له خبیر وروسته مدینې ته راوريسيدو ، خپلو کورونو ته لانه وو داخل شوي ، چې صفیه رضی الله عنها موکور ته ورسوله .. د مهاجرينو او انصارو مېرمنې له دې کيسى خبرې شوي .. ټولې راغلي .. د رسول الله صلی الله علیه وسلم خلور مېرمنې مې په حجاب کې ولیدي ... (زینب بنت جحش ، حفصه ، عائشه او جويرية) .. ما واورېدل چې زینب رضی الله عنها جويري ته داسي ويل :

(زه خوايم چې دا بشخه به تر مور په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندي غالبه کيري ...)

جويري ورته وویل :

(هيچکله نه ، داله هفو بشخو خخه ده چې ډېر کم وخت خاوندانو سره پاتې کيري ..)

کله چې صفیه رضی الله عنها د نبوت کورنۍ ته رانتوله ، د رسول الله صلی الله علیه وسلم د نورو بشخو د غيرت سره مخامن کيري ... خودهفي بسکلا او غوره اخلاق ددي لام شول چې د مؤمنانو د ټولو ميندو زړونو ته يې لاره پيدا کړه او ټولو ته نږدي شوه هيچکله يې چاسره دېسمني او کينه نه ده کړي .. نوموري همدا راز د ډېري ميني او صمييميت له مخي د سرو زرو یو کالي د رسول الله صلی الله علیه وسلم لور (فاطمة الزهراء رضی الله عنها) ته هم ډالي کړ .. خو ددي هرڅه سره سره به ، کله نا کله صفیي رضی الله عنها ته پیغور ورکول کېدہ چې ګویا د یهودي نسب خخه ده او قوم يې اسلام سره ډېر دېسمني کړي ده .. خو رسول الله صلی الله علیه وسلم به تل د صفیي رضی الله عنها ملاتړ کاوه ... په ځانګړي توګه هغه مهال چې کله به د مؤمنانو نورو ميندو دا ويړه خرګندولو چې ګویا دوي له غوره عربي قبيلو يا له قريشو خخه دي ... په داسي حال کې به محمد صلی الله علیه وسلم له صفیي سره ودرېده ... یوه ورڅه ورته صفیه رضی الله عنها له دې پیغورونو ډېر تنه که او په ژړا رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغله ، هغه ورته وفرمایل :

((څواب به دې ورکړي واي چې ، تاسو خنګه له ما غوره کيداي شئ ؟ !! .. محمد مې خاوند دي ، پلار مې هارون دي .. تره مې موسى عليه السلام دي !!))

په دې کې اشاره ده چې صفیي رضی الله عنها نسب د موسى عليه السلام ورور هارون عليه السلام ته رسیږي ... صفیه رضی الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې خبرو ډېره آرامه او خوشاله شوه رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپلو ميرمنو په منځ کې د صفیي غربت ته متوجې وو ... هروخت به چې ورته فرصت په لاس ورغی او یابه اړتیا پیدا شوه ، نوله صفیي رضی الله عنها خخه به يې دفاع کوله صفیه بنت حیي رضی الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم د ژوند تر وروستي شبې هم د هغه له ملاتړ او دفاع خخه نه وه بې برخې ويل کيري چې د محمد صلی الله

عليه وسلم ټولې مېرمنې ده گه دوروستى ناروغى پرمھال ده گه په بستر باندې راټولې شوې وي ... صفيي رضى الله عنها وویل :

((قسم په الله ، کاش چې دا ستا درد پر ما واي ...)) .. ددي خبرې سره سم د رسول الله صلي الله عليه وسلم ټولو ميرمنويوې او بلې ته په ستر گو اشارې وکړې ... رسول الله صلي الله عليه وسلم سمدلاسه وویل :

((اشارې وکړئ !!))

ټولو په حیراتنيا پونښته وکړه :

(ولي دالله رسوله ! ؟)

وېي وویل : ((تاسو ولې ورپسي ستر گونه ووهل ... قسم په الله دارښتوني ده))

کله چې رسول الله صلي الله عليه وسلم د هجرت په یو ولسم کال وفات شو ، صفيي رضى الله عنها یو ستر ملاتې له لاسه ورکړ ... د ځینو خلکو بیا هم دا خبره لا زړه نه وه وتلي چې ، نوموري د یهودي نسب خاونده ده ، او قوم یې تل د مسلمانانو او رسول الله صلي الله عليه وسلم سره دبمنې کړې او تل یې ورته دسيسي جوړولې او تړونونه یې ورسه مات کړي ...

د عمر بن الخطاب رضى الله عنده د خلافت په دوره کې هغه ته یوه وينځه راغله او وېي وویل :

(اي امير المؤمنين .. صفيي دشنبې ورڅه خوبنوي ، او د یهودو سره اړيکې ساتي ..)

عمر رضى الله عنده سمدلاسه صفيي ته څواب ولېره او دا پونښته یې ترې وکړه ، هغې وویل :

((له کومې ورڅې چې راته الله جل جلاله د جمعې ورڅ راکړې ، دشنبې ورڅ مې نه ده خوبنې کړې ... او د یهودو سره د اړيکو په اړه ، زه هلته څلوي لرم ، او تل به څلوي پالم او اړيکې به ساتم ..))

بيا عمر رضى الله عنده هغه وينځه راوغونسته چې دا تور یې ورته را پړۍ وو ، او د صفيي کيسه یې ورته بیان کړه ... بنځۍ په ډېري پښېمانтиا او څېګان څواب ورکړ :

((شیطان ! ..))

صفويي رضى الله عنها ورته بیا وویل :

((لاره شه ، ته آزاده یې !))

صفويي بنت حيي رضى الله عنها تر ډېرو ګلونو ژوندي وه ... دا بنځه د یوې داسي یهودي هغه غوره نمونه ګنبل کېږي چې ، اسلام یې قبول کړ او الله جل جلاله او رسول الله صلي الله عليه وسلم سره یې د زړه له خلاصه مينه وکړه ...

ابن سعد په چپلو طبقاتو کې روایت راخیستی هغه فرمایې چې، صفیي رضی الله عنها د خپل کور او د عثمان رضی الله عنها د کور په منځ کې د تېرېدو را تېرولاره پړښې وه ... کله چې عثمان رضی الله عنده محاصره وو، نو صفیي رضی الله عنها به ورته خوراک او خبناک وروپلوا ...

صفیي رضی الله عنها د عثمان رضی الله عنده له شهادت وروسته هم ژوندی وه ، او د ډېر و پېښو شاهده وه ... نوموري د معاویة بن ابی سفیان په وخت کې د هجرت په ۵۰ کال کې وفات شوه ... په بقیع هدیره کې له سترو صحابه کرامو او د مؤمنانو له میندو سره خاورو ته وسپارل شوه ... ده ټې ژوند د غوره ايمان، غښتلې عقیدې، ربستونی ايمان او د اسلام په نرمۍ او عدالت باندې د پیاوړي یقین په برخه کې نمونه او پلګه ګنډ کېږي ...

ام حبیبة رملة بنت ابی سفیان رضی اللہ عنہا

دې بئخى په حبشه کې د مهاجرت شېپى ورخى تېرولې چې رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم د خان لپاره وغۇشتە .. د محمد صلی اللہ علیه وسلم هدف دا وو چې د بئخى د غربت دردونه راکم كېي ... له رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم سره يې د نکاح په تېرلو باندې د حبشي پاچا نجاشي ھم گواه وو ... نجاشي د رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم په استازىتوب دې بئخى تە مهر اداء كې ... دا بئخە له رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم خخە ڈېرە ليرې وە .. د (ام حبیبه ، رملة بنت ابی سفیان رضی اللہ عنہا) کىسە، دھەنپە ۋەنەن كې يوه عجىبە كىسە دە، او پە دې ارزي چې د نومورى پە تاریخ او دسیرت پە كتابونو كې د عبرت او درس لپاره ولوستل شي.

دا مېرمن (رملة بنت ابی سفیان بن صخر بن حرب بن امية) نومېرىي، نومورى د مکې د مشر ابوسفیان لور او د معاویة بن ابی سفیان سکە خور وە .. لومرى يې د محمد صلی اللہ علیه وسلم د ترور له خوى (عییدالله بن جحش) سره واده وکېر. خاوند يې د اسلامي دعوت پە پېيل کې پە مکە مکرمە کې مسلمان شو ... مېرمنى يې ھم پلوي وکېر او اسلام يې راپە .. دا چې پلارىبى د اسلامي دعوت له سترو دېنمانو خخە وو، وویرپە چې زيان بە ورتە ورسوي له خپل خاوند عییدالله سره يې يو خای ھود وکېر چې حبشي تە د دويم ھجرت پە ترڅ کې مهاجر شي كله يې چې ھجرت کاوه نومورى حاملە ھم وە .. كله چې د رملة پلار ابوسفیان د خپلې لور لە اسلامە خبر شو، ڈېر زيات گوسە او پە قەر شو ... پە خانگېرې توگە كله چې له دې خبر شو چې لور يې ورتە مکە ھم پرېبنې او حبشي تە يې ھجرت كېر، له گوسې يې نېردى وو چې رگونە شکېدلەي واى، خكە د رسیدلو وس يې ورتە ھم نە درلود كله چې د مکې مهاجرين حبشي تە ورسيدل، د حبشي پاچانجاشي ورتە خای ورکە او هغۇي تە يې دىدىن پە برخە کې د امان ڈاپ ورکە ... مسلمانانو ھم پە خلاص زړه عبادتونه کول او له هېچا يې د ویرې احساس نە کاوه .. پە همدى وختونو کې، رملة بنت ابی سفیان رضی اللہ عنہا خپلە لور (حبیبة بنت عییدالله) وزیرپولە .. نومورى ھم بیا پە (ام حبیبه) کىنیه باندې مشهورە شوھ... . هغې گومان کاوه چې گویالە کوچنى کورنى سره بە حبشه کې د تل لپاره او سیبرىي ام حبیبې رضی اللہ عنہا پە حبشه کې د مهاجرت سختى شېپى ورخى تېرولې ... يوه شېپى يې خپل وطن ڈېر پە زړه را وورپە ... خوب يې ولیده او پە خوب کې بد پېرە نا آرامە شوھ ... ناخاپى پە خوب کې پە وپرە او ورخطاپى راپا خېدە ... پە خوب کې يې خپل خاوند عییدالله پە ڈېر بد حالت کې ولیده ... كله يې چې خاوند تە خوب بیان كېر، هغە ورتە هېیخ توجو ونکرە لکه خنگە يې چې خپل خاوند پە بد حالت کې لیدلى وو، هماگسى پېښ شول او خاوند يې د اسلام لە سپېشلى دین خخە مرتد شو او د حبشييانو دىدىن نصرانىت پلوي يې وکەر ... خاوند يې ڈېرە هڅه وکەر چې خپلە مېرمن ھم له اسلام خخە واپووي، خو هغې صبر وکېر او پە خپل دىن پاتې شوھ... او پە ڈېر زغم سره يې د خپل خاوند ارتداد غم پە زړه تېراوه... د ام حبیبې رضی اللہ عنہا غم هله زيات شو چې كله يې خاوند د شرابو خبناک تە مخه کېرە د شرابو پە خېنکلۇ دومرە روپىدى شو چې له همدى املە بیاھلاک شو د خاوند له وفات وروستە ام حبیبې رضی اللہ عنہا پە كور کې يوازې پاتې شوھ، ھم له كور كلي او ھم له خاوند جلا شوھ ... د صبر د تلقين او تسلیت لپاره يې له غېستلى ايمان پرته د مهاجرت پە سېيمە کې بل هيٺوک نە درلود ... غېستلى ايمان چې له املە يې خپل كور كلى پرېبنى وو، او هغە كسان چې له كور كلى ورسە پە هجرت وتلى وو د ام حبیبې رضی اللہ عنہا د تسلیت يوازىنى مرجع گېل كېدە .. ورخى تېرپىدى او ام حبیبې رضی اللہ

عنها د بېلتون شېپ ورخې تېرولى ... رسول الله صلی الله علیه وسلم پە حبىشە كې د مهاجرینو حالات خارل او دهغۇي پە اړه بە يې پوبىتنى كولې ... د عبیدالله بن جحش پە ارتداد چېر زیات خې شو ... هودى يې و كېر چې دام حبىبى رضى الله عنها غم پە خوشالى او بىلتون يې پە نىكلى ۋالى جبران كري ... هماگە وو چې د هجرت پە شېرىم كال يوه ورخ دام حبىبى رضى الله عنها د كور دروازه تک تک شوه ... چې كله راوتلە، دنجاشى يوپى خادمى ورته يو پىغام راۋە او ورته يې وویل :

پاچا درته وايى چې، يو خوک دوكىل پە توڭە و تاڭە چې د عربانو پاچا تە دې وادە كېر و خواب يې رالىبرلى او ترخو تاھغە تە وغوارى ... !!

ام حبىبى رضى الله عنها د لىك پە محتوى پە بشېرىھ توڭە پوهنە شوه ... هغە لىك چې د خوشالىيولە پىغامونو او زېرۇدك وو، پە كرە توڭە يې ترى مفهوم وانه خىست ... لە خادمىي يې د نورو مالوماتو پوبىتنە و كرە .. هغى ورته تېنگار و كېر چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د حبىشى پاچانجاشى تە خواب لىبرلى چې ام حبىبى د رسول الله صلی الله علیه وسلم لپارە وغوارى ... كله يې چې دازىرى واورپىدە .. سىدلاسە يې د سپىنۇ زرو دوھ بىنگۈرەي راۋويسىتل او دنجاشى خادمىي تە يې ورکېل ... بىيا يې د خېل قوم بنو امية خخە د مهاجرینو يو مشر (خالد بن سعید بن العاص بن امية بن عبدشمس) تە خواب ولېرە، هغە يې پە خېل وادە كې دوكىل پە توڭە ونيوه ... مابىام مەھا ، نجاشى مسلمانان راوغوبىستل، دوى د محمد صلی الله علیه وسلم د ترە دخوی جعفر بن ابى طالب رضى الله عنھە پە مشرى راغل .. خالد بن سعید د رملة بنت ابى سفيان رضى الله عنھا و كىل ھم راغى ... نجاشى پاچىدە .. او داسې يې وویل :

محمد بن عبد الله راتە لىك رالىبرلى وو چې، ام حبىبى بنت ابى سفيان ورته وادە كېرم .. خوک يې و كالىت كوي .. ؟

خلكو ورته خواب ور كېر چې ،

خالد بن سعید ..

نجاشى خالد بن سعید تە مخ كې او ورته يې وویل :

خېل پىغمېر تە يې وادە كېئ، دهغە پەر خائى بە زە خلور سوھ دينارە مهر ور كېرم ... او ويل كىېرى چې ... خلور زە دينارە يې ور كېل ..

خالد بن سعید پاچىدە او وېي ويل :

زە د رسول الله صلی الله علیه وسلم غوبىتنە منم، اوام حبىبى ورته وادە كوم لە دې وروستە يې ترى مهر واخىست ..

نجاشى د محمد صلی الله علیه وسلم ددى نکاح ولىمە و كېرە او وېي ويل :

كېنىپىئى ... كله چې پىغمېران وادە كوي، دايى سنت دى چې د وادە چۈچى خلكو تە ور كوي

بیاد ام حبیبی رضی الله عنها کور ته راغل او هغې ته یې مبارکی وویله ... له بل پلوه عثمان بن عفان رضی الله عنہ په مدینه منوره کې ددې واده په خوشالی غوبنې او ماته چوچى د ولیمې په توګه ورکړې دا هغه واده وو چې له مخې یې رسول الله صلی الله علیه وسلم زړگونه میله لیرې د یوې غمجنې بسحې ذړه ټکور کړ او لاس یې ورته ورکړ دا هغه بسحې وه چې د اسلام لپاره یې خپل کور، کلی، خپلواں او پلار پربنې وو او د الله په لاره کې یې قربانیو ته ملا تېرلي وه.

دنجاشی خادمی د خپلی کورنی ډالی، عطرونه او خوشبویانې ام حبیبی رضی الله عنها ته ورسولی .. او ویې ویل :

پاچا خپلوبسحو ته امر کړی چې، تاته خپل ټول بشکلی عطرونه راولیږي او یوې بسحې ته یې امر کړی چې د ام حبیبی رضی الله عنها لپاره د واده جامې تیاري کړي ... او بیا یې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ولیږي له دې وروسته ام حبیبة بنت ابی سفیان رضی الله عنها د مؤمنانو د میندو په کتار کې راغله ... الله جل جلاله هم د ام حبیبی رضی الله عنها ټول غمونه له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره په واده کولو باندې جبران کړل ..

ابوسفیان چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم له سترو او سختو د بمنانو خخه وو، کله چې هغه له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره د خپلی لور له واده خبر شو ویې ویل چې، زه دده مخنه نه شم نیولی ..

میاشتې او ورځې تېږې شوې، ام حبیبیه رضی الله عنها په حبشه کې له مهاجرینو سره یوځای شپې ورځې تیروی کله چې په مدینه منوره کې رسول الله صلی الله علیه وسلم څای پرځای شو .. (عمرو بن امية الضمری) یې نجاشی ته ولیږه ترڅو په حبشه کې پاتې مسلمانان مهاجر مدینې منورې ته راستانه شي ... (عمرو بن امية) دوی په سمندر کې په دوه کښتیو کې راسپاره کړل او مدینې منورې ته یې راوسول ... ام حبیبیه رضی الله عنها مدینې منورې د هجرت په اووم کال کې راوسیده ... دا مهال د خیبر غزا په سختو شپې کې روانه وه کله چې مسلمانانو او رسول الله صلی الله علیه وسلم په خیبر غزا کې بريا لاسته راوه، یوه خوشالی پر دوه خوشالیو بدله شوھ دا خل له رسول الله صلی الله علیه وسلم دام حبیبی رضی الله عنها ملاقات تر نورو ملاقاتو بدلو وو ... دا خل محمد صلی الله علیه وسلم ده ځې په اړوند یوازې یو پیغمبر، لارښود او معلم نه وو بلکې له دې وروسته یې محمد صلی الله علیه وسلم یو خاوند او خپله ام حبیبیه د مؤمنانو له میندو خخه و ګرځیده ..

رمله بنت ابی سفیان رضی الله عنها له غښتلي ایمان او قوي عقیدې سره د نبوت کورنی ته داخله شوھ دا چې نومورې د ابوسفیان لور وه، او د یو پیاوړی نسب خاوند وه، همدالامل وو چې د محمد صلی الله علیه وسلم له نورو میندو سره یې اړیکې هم بشې وې ... هغوي هم د ام حبیبی رضی الله عنها دې نسب ته د احترام په سترګه کتل له بل پلوه، دواده پرمهال نومورې د خلوبنست کلنې په عمر کې وه خو ام حبیبی رضی الله عنها د نسب غښتليا د غوره والي معیار نه باله د اسلام ستر پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم پر ام حبیبی رضی الله عنها او ده ځې لور ته ځانګړې پاملنې کوله رسول الله صلی الله علیه وسلم سره په خنګ کې، ام حبیبی رضی الله عنهم سکون او آرامتیا پیدا کړه او ټول غمونه یې هېر کړل خو یو تکی چې نومورې به یې تل په غم کې اچولې وه، هغه دا چې پلار یې بت پرست او د ګمراهی په تیارو کې پت وو ... له خپل خاوند او پلار تر منځ پرله پسې نښتو او جګړو به نومورې ډېره دردوله کله چې مسلمانانو له مشرکینو سره د حدیبیي سوله وکړه، او بیا دا سوله د مشرکینو لخوا ماته شوھ ... او ابوسفیان له مکې مکرمې خخه

مدینی منوری ته د سولی د تیرون د غزو لو لپاره راغی ، دا مهال د ابوسفیان د لور ام حبیبی رضی الله عنها دریچ دېر رونسانه ، له ایمانه ډک او غښتلی وو .. ابوسفیان په خپله ځیر کتیا په دې پوه وو چې د دبشنمن په کور کې بی لور شپې ورڅې سبا کوي ... بشایې هغه ورته سفارش وکړي .. هماګه وو چې ابوسفیان د خپلې لور ام حبیبی رضی الله عنها کور ته لاړ ... ډېره موده دوی سره یو بل نه وو لیدلي ام حبیبی رضی الله عنها د خپل پلار په راتک ډېره حیرانه شوه .. مخامنځ ورته ودرېده ... نه پوهیده خه وکړي او یا ورته خه ووايي !!! دومره ترې لاره ورکه شوه چې خپل پلار بی کور ته د رانه ایستلو لپاره هم دعوت نه کړ !!! .. ابوسفیان په خپل سر کور ته رانوت ، او اراده یې وکړه چې په بستره باندې کښېني ... کله چې ام حبیبی رضی الله عنها دا حالت ولیده ، ژرې بستره ټوله کړه او اجازه یې ورنکړه چې پلار بی پري کښېني ... ابوسفیان په ملامتياله خپلې لور پونښنه وکړه ...

لوري د بستره خه تر ما غوره وه چې ور غږ ګه دې کړه !!!

ام حبیبی رضی الله عنها ورته ځواب ور کړه ...

داد رسول الله صلی الله علیه وسلم بستره ده ، او ته یو مشرک انسان .. نه غواړم چې ته پري کښېني ...

ابوسفیان په ډېر دردېدلي غږ وویل :

له ما وروسته تاته ډېر شر در رسیدلی دی ... ! ... په ډېره غوسمه یې له کوره وووت ...

ام حبیبی رضی الله عنها د اسلام او دنبوت له کورنۍ سره ډېره وفاء خرگنده کړه او دا یې ثابته کړه چې ، د شرک نجاست هر خومره نېدې انسان کې هم وي ، باید مخه یې ونیول شي او په اسلامی ارزښتونو باندې ورته غوره والی ورنکړل شي ...

د هجرت په اتم کال د مکې فتحه ستره بريا وه له دې وروسته د اسلام ستني لا غښتلې او اسلامي دعوت لا پراخ شو .. خو ام حبیبی رمله رضی الله عنها داسي فکر کاوه چې د مسلمانانو لس زره لښکري چې له مدینی منوری خخه د مکې مکرمې پر لور ووتلي ، ګومان یې کاوه چې دا لښکري به یې قوم له منځه یوسې ... دا حالت هغې ته ډېر سخت او در دناک مالومېدہ ... ګومان یې کاوه چې ، د محمد صلی الله علیه وسلم او ده ګه د لښکر و بريا دamanاري چې ده ګه قوم ، پلار او ټبر به یې له منځه ځي او له هلاکت سره به مخامنځ کېږي دام حبیبی رضی الله عنها په ذهن کې له دومره احساساتو د راپیداکيدو سره سره ، بیا هم هغې داسي کار او خبره نه کوله چې الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم پري خپه شي ... هغې به تل دادعاء کوله چې ، الله جل جلاله یې پلار ته د اسلام هدایت وکړي خود مکې د فتحي ورڅ ، د رسول الله صلی الله علیه وسلم د مهرباني ، نرمي ، عدالت او انصاف یوه نمونه وګرځیده ... دام حبیبی رضی الله عنها د پلار ابوسفیان ويپار ، فخر او لوبي ډېره خونښیده ، ام حبیبی رضی الله عنها هم غونښتل چې رسول الله صلی الله علیه وسلم دې پلار ته یو شه ځانګړنه او ويپار وروښښي .. د مکې د فتحي په ورڅ رسول الله صلی الله علیه وسلم بیادا فرمان صادر کړ :

((خوک چې د ابوسفیان کور ته داخل شي، هغه به په امن کې وي او چا چې خان پسې دروازه بنده کړه، هغه به امن کې وي .. او خوک چې مسجدالحرام ته داخل شي، هغه به امن کې وي !!))

کله چې ام حبیبیه رمله رضی الله عنها د خپل پلار د اسلام راوړو خبره شوه، دېره زیاته خوشاله شوه ... په دې سره د رسول الله صلی الله علیه وسلم او دام حبیبی د پلار ترمنځ هغه اوږد کشمکش پای ته ورسیده چې نوموږي یې له خپلې کورنۍ او کلي محرومeh کړي وه

ام حبیبی رضی الله عنها له رسول الله صلی الله علیه سره له خلورو زیات کلونه تېر نکړل ... د هجرت په یوولسم کال یې مهربانه خاوند د اسلام ستر پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم وفات شو .. د محمد صلی الله علیه وسلم په وفات کېدو سره یې خاوند، د ژوند ملګری او ملاتړ له لاسه ورکړ هغه خاوند یې له لاسه ورکړ چې د غربت په دردېدلو شېبو کې یې ورته له زړگونه ميله ليږي ځایه د مرستې، تسلیت او ډاډ لاس ورکړ داسي لاس یې ورته ورکړ چې په ج بشه کې یې د خپل لوړوي خاوند ې دیني، ارتداد او ظلمونه هېر کړل ...

ام حبیبی رضی الله عنها له رسول الله صلی الله علیه وسلم پنځه شپیته حدیثونه روایت کړي ...

د محمد صلی الله علیه وسلم پرکتې (حبیبی رضی الله عنها) او دهغې وراره (عبدالله بن عتبة بن ابی سفیان رضی الله عنہ او خوریین (ابوسفیان بن سعید بن المغیره رضی الله عنہ) له ام حبیبی رضی الله عنها خڅه بیا ځینې حدیثونه روایت کړي دي ...

ام حبیبی رضی الله عنها له اویا کلونو په زیات عمر ، د هجرت په ۴۴ کال کې وفات شوه کله چې ام حبیبیه رمله رضی الله عنها وفات کېده، د رسول الله صلی الله علیه وسلم ټولې مېرمنې او خپلې بنې یې راوغونښتې او له هغوي یې بخښنه وغونښتې ... عائشې رضی الله عنها ته یې وویل :

((زما او ستا ترمنځ به هغه څه پېښ شوي وو چې عموما د بنو ترمنځ پېښېږي ... الله جل جلاله دې ما او تاته بخښنه وکړي))

عائشې رضی الله عنها ورته بخښنه وکړه، چې له ورایه یې پر مخ د خوشالی نښی رابنکاره شوي .. په ډېړي خوشالی یې وویل :

((خوشاله دې کړم، الله دې تا خوشاله کړي !!))

همداسي یې د رسول الله صلی الله علیه وسلم له بلې میرمنې (ام سلمي) رضی الله عنها سره هم وکړل .. هغې هم ورته بخښنه وکړه .. له دې وروسته په ډېړي خوشالی ام حبیبی رملة بنت ابی سفیان رضی الله عنها له دنيا ستر ګې پتې کړې نوموږي په مدینه منوره کې د بقیع په هدایره کې خاورو ته وسپارل شوه ام حبیبی رضی الله عنها له خان سره د غوره نسب، غوره خاوند، غښتلي ايمان، قوي عقيدي او دالله په لاره کې د هجرت ويړونه له خان سره یوړل

میمونة بنت الحارث رضی الله عنها

دا وروستی مېرمن و چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورسره واده وکړ.. ددې بشخي واده د حدبیبی د سولې په پلي کېدو پوري تړ او درلو.. رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې بشخه (میمونه) نوم اینېنی وو.. ځکه دا درسول الله صلی الله علیه وسلم تمنا او ارزو و چې سوله رامنځته شي او خلک هدایت ومومي، نه دا چې جګړه پېښه شي او وينې توی شي .. دا مېرمن (میمونة بنت الحارث رضی الله عنها) نومېده .. نومورې خپل ځان رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ډالی کېږي وو، او درسول الله صلی الله علیه وسلم وروستی مېرمن وو..

د میمونې رضی الله عنها بشپړ نوم (برة بنت الحارث بن جبیر العامرية الھاللية) وو.... نومورې یوه له هغه خویندو څخه و چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یې په اړه ويلى وو (مؤمنې میندي) .. په داسې حال کې چې په مدینه منوره کې د اسلامي دولت بنسټونه کېښو دل شول او مخ په جو پدا شو، دوی په مکه مکرمه کې د اسلام د سپیڅلی دین لپاره کار کاوه... کله چې د هجرت په اووم کال مسلمانان د رسول الله صلی الله علیه وسلم په مشری په یهودو باندې د خیر په غزا کې بریالي شول، میمونة رضی الله عنها په مکه مکرمه کې د (مسعود بن عمرو) مېرمن وو. د میمونې رضی الله عنها خاوند (مسعود) هغه کس وو چې کله په خیر کې د مسلمانانو له بریا خبر شو، ډېر خپه او په پښېمانтиيا خپل کور ته ستون شو.. دا په داسې حال کې و چې مېرمن یې د مسلمانانو په بریا او د یهودو په ماتې خوشالی بنسکاره کړه.. ددوي اختلافات زیات شول، هماګه وو چې بیا بی طلاقه کړه... میمونه رضی الله عنها له طلاق وروسته د خپل خاوند له کوره ووتله، او د خپلې خور، او درسول الله صلی الله علیه وسلم د تره عباس بن عبدالطلب مېرمنې (ام الفضل) کور ته لاره ... دلته تر هغې ورځې پاتې شوه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له خپلو صحابه کرامو سره یوځای د حدبیبی د سولې د تړون د پوره کیدو په خاطر د عمرې د اداء کولو لپاره راغل... دا مالومه و چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د هجرت په شپږم کال د ذى القعدي په میاشت کې له سلګونو مهاجرينو او انصارو سره مکې مکرمي ته د عمرې د اداء کولو په تکل وتلى وو.... ددې لپاره چې خلکو ته روښانه کړي چې دوى د جګړې لپاره نه دي راغلي، له ځاننو سره یې دقربانې مالونه واخیستل او احرامونه یې وټول. خو قريشو په ډېر کبر سره ددوى مخه ونیوه او وې ويل چې، قسم په الله که رانه په زور را داخل شي... اجازه نه ورکو چې سبا را پسي عربان بیا خبرې کوي !!! له اوږدو خبرو اترو او مذاکراتو وروسته، د قريشو او رسول الله صلی الله علیه وسلم داسې تړون وشو چې، سېر کال به رسول الله صلی الله علیه وسلم او صحابه کرام بيرته ستنيېري او مکې ته به نه داخليېري ... په راتلونکي کال کې به مسلمانان مکې ته داخليېري، هلته به درې ورځې تیروي... او یوازې د یوې سپرلې وسله به له ځان سره لري، خو په داسې حال کې به داخليېري چې قريش به ټول له مکې وتلي وي..... د حدبیبی په سوله کې راغلي وو چې د لسو کلونو لپاره به جګړې او جنګونه نه کوي.. او هغه خوک چې د محمد صلی الله علیه وسلم په تړون او ایتلاف کې داخليېري، مخه به یې نه نیول کېږي..... د هجرت په اووم کال رسول الله صلی الله علیه وسلم له خپلو صحابه کرامو سره یوځای مکې مکرمي ته د عمرې داده کولو په موخه راغي.... د رسول الله صلی الله علیه وسلم په همدي راتک سره، د میمونې رضی الله عنها په ژوند کې ستربدون رائحي او د مؤمنانو مور جو پېږي.

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو په مکه مکرمه کې د عمرې مراسم اداء کول ، او له کعبې شریفې
شخه یې طواونه کول ، میمونې رضی الله عنها رسول الله صلی الله علیه وسلم سره دواده خبره له خپلې خور (ام الفضل
رضی الله عنها) سره شریکه کړه ام الفضل رضی الله عنها دا خبره خپل خاوند عباس بن عبدالمطلب ته ورسوله ...
هغه بیا خپل وراره رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغی او د پراندیز یې ورته بیان کړ .. رسول الله صلی الله علیه وسلم
دې پراندیز ته غاړه کېښوده او د مرکې لپاره یې جعفر بن ابی طالب رضی الله عنه ولیړه میمونه رضی الله عنها لومړی
(برة) نومېده ، بیا ورباندې رسول الله صلی الله علیه وسلم د مکې د فتحی په ویاړ میمونه نوم کېښود د حدبیې د
سولې د تړون پر بنست ، کله چې درې ورځې تپري شوې ، قریشو رسول الله صلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو ته
څواب ولیړه ترڅوله مکې ژر تر ژره ووځي ... داسې یې ورته ویل :

((ای محمده ! له موږ لاړ شه !! نن دې وروستی شرط دی !...))

رسول الله صلی الله علیه وسلم وغوبشتل چې مهلت ترې واخلي ، ورته یې وویل :

((څه به وشي چې لږ مې پرېږدئ ... ستاسو مخامنځ به واده وکړم ... ډوډۍ به درته تیاره کړم ، تاسو به هم ورته راشئ !!
())

د رسول الله صلی الله علیه وسلم له دې موخه داوه چې ددوی ترمنځ خبرې اترې تبادله شي ، بنايې ددي خبرو اترو د
اوېدالي لامله ورته الله جل جلاله د حق هدایت وکړي .

خو قریشو په ډېږي سختی څواب ورکړ او ورته یې وویل :

((موږ ستا ډوډۍ ته اړتیانه لرو ، له موږ لاړ شه !!))

رسول الله صلی الله علیه وسلم له خپلو صحابه کرامو سره د تړون پر بنست له مکې مکرمې ووت ، .. له ځان سره یې خپله
نوې مېرمن (میمونه بنت الحارث رضی الله عنها) هم یوړه رسول الله صلی الله علیه وسلم له خپلې مېرمنې سره د
مکې او مدینې د لارې په منځ کې د (وادي سرف) په نوم ځای کې یوځای شو .. دا دمؤمنانو وروستی مور وه چې نبوی
کورنی ته داخلېږي ..

میمونه رضی الله عنها له رسول الله صلی الله علیه وسلم وروسته ډېر کلونه ژوندی وه خو دهفي شېږي یاد چې رسول
الله صلی الله علیه وسلم ورسره د مکې او مدینې د اوېدې لارې په منځ کې یوځای شوی وو ... دا یاد ورسره د تل لپاره
پاتې وو ... هماغه وو چې بیا یې وصیت وکړ چې له وفات وروسته دې په همدي سیمه (وادي سرف) کې خاورو ته
وسپارل شي .. د میمونې رضی الله عنها قبر په دې سیمه کې نن هم ټولو ته مالوم دي ..

د رسول الله صلی الله علیه وسلم وروستی مېرمن او د مؤمنانو مور میمونه بنت الحارث رضی الله عنها د هجرت په ۵۱ کال
وفات شوھ .. او ویل کېږي چې د مړینې پرمهاں یې عمر داتیا کلنې په درشل کې وو .

ماریة القبطیة رضی اللہ عنہا

دا یوہ مصری مپر من وہ، لہ لیری ھیوادہ راغلی وہ... رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم د چپلو مپر منو ھائی ورکری وو، خود (ام المؤمنین) دلقب ویاپر یې ترلاسہ نہ کر... خود رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم د یو ھوی د مور ویاپر یې لہ ھان سره درلود.. دا مپر من د ابراهیم مور وہ... او ڈپرہ نېکه او صالح بنحہ وہ... دا مپر من (ماریة القبطیة) نومیری.

د هجرت د شپریم کال په وروستیو کې، او هغه مھال چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم له قریشو سره د حدبیبی د سولې تپون وکر... د ھیوادونو پاچاھانو ته یې استازی ولیپل، او هفوی یې اسلام ته راویل... د دغو پاچاھانو له ڈلپه مصر کې د قبطیانو مشر (مقوقس) ھم وو... دا هغه کس وو چې په اسکندریه کې یې خپل استو گنھائی جو پر کری وو. نوموری ته رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم یو لیک لیپلی وو او داسپی یې ورکی لیکلی وو:

((بسم اللہ الرحمن الرحيم .. لہ محمد بن عبد اللہ خخہ، د قبطیانو مشر مقوقس ته ! د ھدایت پر پلویانو دی سلام وی !! خبرہ دا دھ چې، زہ دې اسلام ته رابولم .. مسلمان شہ په امان کې بھ شی ! اللہ جل جلالہ به در ته دوہ ھلہ اجر در کړ، که انکار دې وکړ، نو د قبطیانو گناہ ھم ستا پر غاړه ده ! ..))

مقوقس او د هغه قوم د رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دعوت ونه مانه او نه یې اسلام ته غاړه کېښوده .. خود رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم د استازی یې ڈپر تودھر کلی وکړ.. بنه مېلمستیا یې ورکړه او بیا یې خپل لیکوال راوغونبت او د لیک ھواب یې ورتہ ولیکه :

((ما ستالیک ولوست، او پوه شوم چې ته خه ته دعوت کوې.. زه پوهیدم چې یو پیغمبر پاتې دی، خوما گومان کاوه چې په شام کې بھ مبعوث کیږي ... ما ستاد استازی ڈپر عزت وکړ... تاته مې دوہ نجونی درولپرلی.. دوی په قبط کې ڈپر لوی ھای لري ... جامی او د سپر بدالپاره مې در ته سپرلی ھم درولپرلہ.. پر تادې ھم سلامتیاوي...))

مقوقس د رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم استازی (حاطب بن ابی بلتعہ رضی اللہ عنہ) ته گنې ڈالی ورکړې چې، په ترڅ کې یې دوہ قبطی نجونی ھم وې.. یوہ (ماریة) او بله یې خور (سیرین) یادېدہ.

(ماریة بنت شمعون) لہ قبطی پلار او مسیحی رومی مور خخہ د مصر په ھیواد کې زیرپدلي ده .. مخکې ددې چې ماریة لہ خپلې خور سره د مدینی منوری پر لور او برده لاره ووھی، دوی د ھوانی په عمر کې د مقوقس دربار ته تللي وې ... په دې او برده لاره کې چې ماریة او دھفی خور سیرین ورکې لہ خپل ھیواد او کورنی خخہ مخ په لیری کېدو وو، د رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم استازی (حاطب بن ابی بلتعہ) ورتہ د رسول اللہ صلی اللہ علیہ په اړه کیسي کولې، د اسلام د دین او نوي رسالت په اړه یې ورتہ مالومات ورکول .. دھفه په خبرو ددواړو نجونو زړونه ټکور او یو خه یې دغربت وحشت راکم شو .. او همدا لامل وو چې خنګه ورتہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اسلام وړاندې کړ، سمدلاسه مسلمانانې شوې ... محمد صلی اللہ علیہ وسلم (سیرین) خپل شاعر (حسان بن ثابت رضی اللہ عنہ) ته ڈالی کړه، هغه ورسه واده وکړ او لہ هغې یې بچیان وزیرپدلي .. او ماریة یې د خپل ھان لپاره غوره کړه، او په (ملک الیمن)

ورسره یوخای شو .. رسول الله صلی الله علیه وسلم ماریپی ته د نورو مېرمنو په خونو کې ځای ورنکر ... بلکې نبوي جومات ته نبردې یې د (حارثة بن النعمان الانصاري) په کور کې ځای پرڅای کړه ..

در رسول الله صلی الله علیه وسلم نورو کورونو ته دا خبر ورغی چې، یوه بېکلې مصری نجلی او د کروپه ویستانو خاونده، د نیل له ځمکې راغلي او یو چار رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د ډالی په توګه رالیبرلې ... دا چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به ورته ډېر راتللو او دې کار د هغه د نورو مېرمنو غیرت را پاروه، هغه اړ شو او د مدینې منورې ختیئ کې یې په عالیه کې ورته کور جو په کړ .

واقدی د عبدالله بن عبد الرحمن بن ابی صعصعه خخه روایت کوي ، وايې : د رسول الله صلی الله علیه وسلم ماریة القبطیة ډېره خوبنیده، نومورپی ډېره بېکلې، سپینه او کروپه ویستانو یې درلودل .. هغه او خور یې د ام سلیم بنت ملحان سره ځای پرڅای کړي ... رسول الله صلی الله علیه وسلم ورغی او اسلام یې ورته وړاندې کړ... په دعوت سره دواړه مسلماناني شوې . هغه یې په عالیه سیمه کې یو کور ته انتقال کړه ... او ده ګی خور (سیرین) یې حسان بن ثابت رضی الله عنہ ته ډالی کړه ...

ماریه القبطیه له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره خوشاله ژوند درلود ، محمد صلی الله علیه وسلم هم ورته دومره مینه او مهرباني ورکړه چې د ھیواد خخه غربت او لیروالی یې ترې هېر کړ .

رسول الله صلی الله علیه وسلم له او سیدو په دویم کال ، په ماریه القبطیه د حمل نښانې بشکاره شوې .. نومورپی لېره شکمنه وه ځکه یې دوه کاله خپل حمل پت ساتلی وو . بیا مخکې تر دې چې زیری رسول الله صلی الله علیه وسلم ته بیان کړي، خپلې خور سیرین یې له دې حالته خبره کړه کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له دې خبر شو، په دې کار سره یې د لور زینب، او له هغې وړاندې د رقیې، او ام کلشوم رضی الله عنہن مړینه یو خه هېر او تسلیت یې ورته ورکړ .

ابن سعد د واقدي له لارې روایت راخیستی وايې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ماریه پته وساتله، دا کار د هغه په نورو مېرمنو سخت او غیرت یې را پارېده ... رسول الله صلی الله علیه وسلم به په ماریه باندې ډېر پام کاوه، شپې به یې ورسره ویښې تېرولې او خدمت به یې کاوه .. ده جرت داتم کال د ذوالحجې په میاشت کې یې د ابورافع مېرمن قابله (سلمی) راوغونسته، او خپله د کور په یوه خنډه کې ودرېده، دعاګانی او لمونځونه یې کول کله چې ورته د ابورافع مېرمنی زیری را پر، هغه یې ډېره ونازوله ... بیا ماریې ته لار او هغې ته یې مبارکي ورکړه، چې په دې سره نومورپی له وینځتوب هم آزاده شوه .. کله یې چې خپل ځوی په غیر، کې ونیوه، ډېر ورته خوشاله شو او (ابراهیم) نوم یې پرې کېښود، هغه خوبنې ګنله چې د ځوی نوم یې د پیغمبرانو د نیکه نوم وي، ځکه یې پرې ابراهیم نوم کېښود ... رسول الله صلی الله علیه وسلم د مدینې پر فقیرانو صدقې وکړي او د ماشوم د ویستانو د وزن په کچه یې سره زر خیرات کړل . د انصارو مېرمنو خپلو کې سیالی کوله چې کومه به یې د رضاعت ویا پله ځان سره ولري ... هغوي غوبنټل چې ماریه پیغمبر علیه السلام ته او زگاره کړي، ځکه هغوي پوهیدې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورسره ډېره مینه لري .. محمد صلی الله علیه وسلم د ځوی لپاره بشجه پیدا کړه چې شیدې ورته ورکړي .. او یوه او زه یې ورته ورکړه که چېرته

د سخچي شيدي کمپشي داوزي له شيدودي گته واخلي ... رسول الله صلي الله عليه وسلم د خوي روزنه او ساتنه کوله،
دهげ لوبيدو ته چېر خوشال وو، د ابراهيم د مور ماري په غربت وحشت هم له خپل خوي سره له ياده ووت ..

رسول الله صلي الله عليه وسلم به تل د خپل خوي ابراهيم ملاقات ته ورتللو، هلتله به يې د ابراهيم او دهげه مور سره يوه
شېبه تېروله، لوبي به يې ورسره کولي، سات به يې ورسره تېراوه او مينه او محبت به يې ورکاوه . خود رسول الله صلي
الله عليه وسلم خوشالي، او د مور خوشالي چې خپل ماشوم ورته آزادي وربخشلي وه ادامه ونکره ... د ابراهيم په زوکړي
څه د پاسه يو کال تېر شو، چې له سختي ناروغۍ سره مخامنځ شو... ماري پري چېره زياته ودردېد، خپله خور سيرين
يې پري راخبره کړه، دواړو به په ګډه د ابراهيم لپاره شپې په وينه تېرولي، شپه او ورڅي پر ځانونو يوه کړي وه... او
دهげه خدمت ته يې ځان وقف کړي وو ..

د ابراهيم پلار محمد صلي الله عليه وسلم راغي، چېر زيات پري خپه شو، خوي يې رواخيست په خپله غېر، کې يې
کېښود، په دردېدلي زړه يې غېرې ته رانېردي کړ... او په چېرې غمګین غږ به يې وویل :

((ابراهيمه موږ له تا دالله پرېکړي نه شو ليري کولي !!!))

د محمد صلي الله عليه وسلم يوازيني خوي له سختي ناروغۍ رنج وړي، نوموري د مرګ په وروستيو شېبو کې وو، د
رسول الله صلي الله عليه وسلم له سترګو پري مبارکې اوښکې راتوي شوې ... دهげه د زنکدن آوازنو يې زړه چېر
ودردولو، رسول الله صلي الله عليه وسلم له چېره غمه داسي وویل :

((سترګه اوښکه کوي، او زړه خپه کېږي، او هغه خه وايو چې، زموږ رب پري خوشاليري ... ابراهيمه موږ ستا په
بېلتون چېر خپه يو.))

او په بدل روایت کې رائخي، رسول الله صلي الله عليه وسلم وویل :

((ای ابراهيمه، که دا حق کارنه وي، او رښتونې وعدنه وي .. او دا چې زموږ وروستي پخوانيو پسې روان دي ... نو موږ
به درباندي دومره خپه شوی واي چې، تر دي به زيات واي موږ ابراهيمه پر تاباندي چېر خپه يو))

د محمد صلي الله عليه وسلم خوي د هجرت په ۱۰ کال درېبع الاول په لسمه نېټه وفات شو... په کوچني کت کې هدیرې
ته یوړل شو، او خپل پلار رسول الله صلي الله عليه وسلم پري د جنازي لمونځ اداء کړ .. خلور څله يې تکيير ووايه... بیا
يې په مدینه منوره کې دقیع هدیرې ته یوړ، او په خپلو مبارکو لاسونو يې په قبر کې کېښود ..

خلک د ابراهيم په مړينه چېر خپه وو، اسمان کې وربخې خپري شوې، لمړ هم خپله رڼا تته کړه کړه او کسوف پري
راغي ... ځینو خلکو وویل :

((لمړ د ابراهيم د مړينې په خېگان تت شو...))

دا خبره رسول الله صلي الله عليه وسلم ته ورسیده، د کسوف لمونځ يې اداء کړ .. او داسي خطبه يې وکړه :

((لمر او سپوردمی دالله دوه معجزي دي ... هغه د چا د مرگ او ژوند په خاطر نه کمزوري کيري ... که دا حالت موکله ولیده، الله جل جلاله ته دعاء گاني وکړئ، تکبیر و واياست او صدقې ورکړئ !!!))

کله چې د ماریة القبطیة ځوی ابراهیم وفات شو، د محمد صلی الله علیه وسلم مهربانی هم پر ماريې باندي زیاته شوه ...
تل به یې پوبستنه کوله، پام به یې پري کاوه او ډېره مینه به یې ورکوله..... خو د هجرت په یو ولسم کال د رسول الله
صلی الله علیه وسلم له وفات وروسته، او د هغه د ځوی ابراهیم له مهینې یو کال وروسته ... ماریة القبطیه د پنځه کلونو
لپاره له خلکو جلا او ګوبنه واوسیده ... نومورې به یوازې د حسان بن ثابت رضی الله عنہ له مېرمنې او د خپلې خور
سیرین ملاقات ته ورتلله، او کله نا کله به د محمد صلی الله علیه وسلم او د خپل ځوی ابراهیم دقیر زیارت ته راوتله ..
کله چې نومورې د هجرت په ۱۶ کال وفات شو، امير المؤمنین عمر بن الخطاب رضی الله عنہ خلک د جنازې لمانځه ته
راټول کړل ... مسلمانانو پري د جنازې لموخ اداء کړ او په مدینه منوره کې د بقیع په هدیره کې د مؤمنانو د نورو ميندو
سره یوځای خاور و ته وسپارل شوه.

زینب بنت محمد صلی الله علیه وسلم

دغوره او کریم انسان محمد صلی الله علیه وسلم لور ده ... او دنپری دېشود سرداری خدیجہ بنت خویلد رضی الله عنها لور ده .. دنبوت په سپیڅلی کور کې ستره شوې ... د اسلامی رسالت او وحیې د رانازلیدو او د نورو سترو پېښو شاهده ده ... ددې سترو وياپونو او ځانګړنو سره سره، دې بشنجی ډېر سخت او توپانی ژوند کړي ... ژوند یې ستړۍ او شیندلی وو خپل زړه یې له غښتلي ایمان او قوي عقیدې ډک وو، خود د داسې خاوند مېرمن وه چې ډېر عمر یې په ګمراهی او د اسلام په دېسمني کې تېر کړي دی ... دا مېرمن (زینب بنت محمد صلی الله علیه وسلم) نومېږي . نومورې په (زینب الکبری) نوم هم یادېږي . ځکه ترټولو مشره او ددې مبارک او سپیڅلی نسل لوړۍ مېوه وه ...

له خدیجې بنت خویلد رضی الله عنها سره رسول الله صلی الله علیه وسلم د واده لوړۍ مېوه زینب رضی الله عنها وه .. او ځینې تاریخي سرچینې واې چې، نومورې له بعشت دولس یا دیارلس کلونه وړاندې زیرپېدلې ده .. کله چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم دا ماشومه پیدا شوه، په ډېرې خوشالی یې هر کلې وکړ ... په داسې حال کې یې د لور د زیرپېدنې خوشالی وکړه او په دې مناسبت یې مناسبت مالونه حلال کړل چې په ټولنه کې د لور زیرپېدنې ستريغور ګنډل کیده او د ژوندی خښولو دود ورکې ډیر عام وو ... د جاهلیت په دوره کې به چې د عربانو لوښې وزیرپېدلې، هغوي به یې ژوندی خښولي ... د اسلام له راتګه وړاندې د لوښو ژوندی خښول یو وحشیانه او ډېر ناوړه دود وو ... او ویل کېږي چې، د لوښو ژوندی خښول د پخوانې عبادتونو خخه یو وروسته پاتې دود وو، ددې دود له مخې به بشخینه خدايانو ته د قرباني په توګه وړاندې کېډې ... او داسې هم ویل کېږي چې هغوي به کمزوري او ناروغه نجونو پورې بد پال نیوه، هغوي سره به یې واده کول د مایوسی نښه بلله، نو ځکه به یې داسې نجوني ژوندی خښولي . او ځینونورو به خپلې لوښې د شرم او پېغور له امله ژوندی خښولي .. او ځینو به په دې لامل لوښو ژوندی خښولي چې هغوي به پرې د وینځتوب له پېغوره او د مناسب او وړ خاوند دنه پیدا کیدو ډارېده که خه هم رسول الله صلی الله علیه وسلم دا مهال لا پېغمبر شوی نه وو، او نه پرې وحیه رانازله شوې وه، خود ددې ټولو دودونو خلاف کار یې وکړ ... هغه په سلوک او پلار توب کې د مینې، مهربانی او رحمت بې ساري پېلګه ګنډل کېږي ... د بعشت هدف یې همدا وو چې غوره اخلاق او نرمی په ټولنه کې خپره کړي د محمد صلی الله علیه وسلم لور زینب رضی الله عنها په غوره کور کې ستره شوې ده، او د پلار او مور د ساتنې او پاملنې تر چتر لاندې یې ژوند کړي دا چې د زینب رضی الله عنها پلار محمد صلی الله علیه وسلم له بعشت وړاندې په امانت او رښتونولی مشهور وو، او مور خدیجې رضی الله عنها یې هم په غوره نسب او اصلیت باندې مشهوره وه، همدا لامل وو چې کله یې لور زینب ځوانه شوه، د قریشو د ډېر و ځواناتو پام یې ځان ته راواړولو د زینب رضی الله عنها د ترور ځوی ابوالعاص بن الربيع یو له هغو کسانو خخه وو چې د زینب رضی الله عنها غوښته یې وکړه . نومورې په قریشو کې یو تکړه ځوان، زړور او باثباته انسان وو او د خدیجې رضی الله عنها ددې ځانګړنو له مخې خوبن شو... کله چې ابوالعاص د رسول الله صلی الله علیه وسلم دلور مرکې ته راغي، وېږي ویل :

((غوره زوم وړ او جوړ سپږي وي))

خو رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ وخت ورکړه ترڅو په دې اړه له خپلی لور سره مشوره وکړي . هغه غونستل چې لومړی د خپلی لور موافقه واخلي . بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم خپلی لور ته وویل :

((زینب لوري ! ستاد ترور ځوی عاصن بن الريبع ته ياده کړي يې ..))

رسول الله صلی الله علیه وسلم یو شېبې تم شو، ترڅو د لور ځواب واوري . خو هغه غلې پاتې شو .. په چوپتیا کې یې د موافقې نښاني ترستړ ګو شوې ... سمدلاسه له هغې راووت او ابوالعاصر ته راغي روغبرې یې ورسره وکړ او مبارکي یې ورتہ وویله ...

له زینب رضی الله عنها سره ابوالعاصر بن الريبع په مکه مکرمه کې خوشالی خپره کړه ، په دې خوشالی کې یې ډېر مالونه حلال کړل ... خودا واده د زینب رضی الله عنها دیون تګلاره بدلوی د زینب رضی الله عنها خاوند چې یو ستر سوداګر وو ، خوشاله او آرام ژوند یې ورسره درلود یوازې ډژوند هغه شېبې به یې یو څه تراخي وي چې کله به یې خاوند په لیرې سوداګریز سفر وتلو ، او د یوې مودې لپاره به ترې جلا کېدہ له زینب رضی الله عنها د ابوالعاصر څخه د (علي بن العاص) په نوم ځوی ، او د (امامة بنت ابی العاص) په نوم لور پیدا شو . د زینب رضی الله عنها دا دوه ماشومان د رسول الله صلی الله علیه وسلم لومړي لمسيان وو .. کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم مبعوث شو ، او وحیه ورباندي راناژله شوه ... زینب رضی الله عنها د خپل پلار په رسالت ايمان راوړ ... کله چې د زینب رضی الله عنها خاوند له سوداګریز و سفر و نو څخه راستون شو ، مېرمنې ورتہ د خپل پلار او بعشت کيسې بيان کړي ، ورتہ یې وویل :

((پا م چې د قوم خبرې دې حق ته د پلوي مخه ونه نیسي ! زه مسلمانه شوې یم !!))

ابوالعاصر ورتہ وویل :

((تا چې کله د پلار د دین پیروی کوله ، فکر دې کړي که زه د خپل پلرونو په دین باندې پاتې شم .. ?))

زینب رضی الله عنها سر و خوراوه او ځواب یې ورکړ :

((هیڅکله نه د ترور ځویه ! زما داهيله ده چې ته به هم مسلمان شي ، لکه ستاد قوم څخه چې ، ستاد تره ځوی ، عثمان ، او د ترور ځوی زبیر مسلمانان شوی دي))

ابوالعاصر په دې خبرو مېرمنې ته شا کړه ، او (دارالندوه) ته راووت . بیا د شې په تیاره کې کور ته راستون شو ، خپلی مېرمنې زینب رضی الله عنها ته یې وویل :

((نن دې پلار سره په کعبه کې مخامنځ شوم ، اسلام ته یې رادعوت کرم ...) له دې هاخوا یې نور څه ونه وویل .

زینب رضی الله عنها د خپل خاوند له دې دریغ څخه ډیره په تکلیف وه ، ده ګه کفر یې نه شو زغملى ، هماغه وو چې یوه ورځ ورتہ خپل خاوند ابوالعاصر وویل :

((ای زینب ! قسم په الله ستا پلار ماسره تورن نه دی ، زه داخوشه گنهم چې تاسره په یوه دره کې ملګری يم ... خودانه شم زغملی چې خلک ووايې : ستا خاوند قوم پرپښود ... او دښځي د خوشالی لپاره يې د خپلو پلرونو دين پرپښود))

د زینب رضى الله عنها خاوند او درسول الله صلي الله عليه وسلم زوم د جاهليت تعصب پسي روان شو .. او د حق او توحيد په رسالت يې ايمان رانه وړ ... دا په داسي حال کې وه چې زینب رضى الله عنها د داسي خاوند تږي وه چې په ايمان او عقیده کې ورسره شريکه وي او په ګډه په رينا کې ژوند وکړي .

د زینب رضى الله عنها ايمان لا غښتلى شو چې ، رسول الله صلي الله عليه وسلم خلک نوي دين او توحيد ته رابلل ، او د مکې خلک او خاوند يې د ګمراھي په تيارو او د بتانو په عبادت کې شپې ورڅي تېرولي . .. دا چې ابوال العاص د خپلې ترور لور او مېرمنې سره مينه لرله ، دهفي ددين احترام به يې کاوه ... دواړو تر یو چتر لاندې ژوند کاوه ، په داسي حال کې چې دوی دهدایت او ګمراھي په واهن کې سره ليږي پراته وو ...

زینب رضى الله عنها د ټولو هغو سترو پېښو شاهده وه چې اسلامي دعوت پري په پیل کې تېر شو ، پلار ته يې د قريشو لخوا ډېر تکلیفونه ورسيدل ، بنوهاشم قبيله کلونه محاصره شوه او مور خدیجه رضى الله عنها يې وفات شوه چې بیا رسول الله صلي الله عليه وسلم او صحابه کرامو پرله پسي هجرت وکړ او زینب رضى الله عنها د بیلتون شپې ورڅي په مکه کې تېرولي نوموري ټول هغه کشمکشونه ییدل چې د پلار رسول الله صلي الله عليه وسلم او د خاوند ابوال العاص ترمنځ يې روان وو چې بیا د هجرت په دویم کال کې د بدر غزا پېښه شوه ... دا د عربو په جزيره کې هغه ستره جګړه وه چې د مسلمانانو او د قريشو د مشرکینو ترمنځ پېښه شوه... کشمکش هغه مهال خپل اوچ ته رسیږي چې د بدر په لوړۍ ستره جګړه کې د رسول الله صلي الله عليه وسلم زوم د زینب رضى الله عنها خاوند ابوال العاص ورکې د مسلمانانو په لاس بندی کېږي ...

د زینب رضى الله عنها خاوند ابوال العاص د ډېر مال خاوند وو ، دهفعه کورني وغوبنتل چې مال يې فديه کې ورکړي او له بنده يې راخوشې کړي ... خو زینب رضى الله عنها وغوبنتل چې د خپلې هغې غاړه کې په مقابل کې يې راخوشې کړي او په فديه کې يې ورکړي چې موري يې ورته د ابوال العاص سره د واده پرمهاں ډالی کړي وه ... کله چې رسول الله صلي الله عليه وسلم داغړه کې ولیده ، ډېر ورته خپه شو او خپلو صحابه کرامو ته يې وویل :

((که غواړئ چې بندی يې ورخوشې کړئ ، او مال يې بیر ته ورکړئ ... دا کار وکړئ !!)) ..

رسول الله صلي الله عليه وسلم ابوال العاص بن الربيع په دې شرط خوشې کړ چې مکې ته له رسیدو سره سم به يې لور زینب رضى الله عنها خوشې کوي تر خو مدینې منورې ته هجرت وکړي . کله چې ابوال العاص مکې مکرمې ته راورسیده په خپله ژمنه يې وفاء وکړ او زینب رضى الله عنها يې خوشې کړه دا چې د قريشو مشرکینو بدرا په غزا کې سخته ماتې خپلې وه او له مسلمانانو سره يې نفرت خو برابره شوی وو ... کله چې دوی د زینب رضى الله عنها خخه خبر شو چې مدینې منورې ته ځې ، دهفي مخه يې ونیو ه په ځانګړې توګه کله چې هند بنت عتبه له دې حالته خبره شو، ډېر راپارېده .. قريش يې غج اخيستلو ته هڅول او په هغوي کې يې د کينې لمبي لا راتازه کولي... کله چې د زینب رضى

الله عنها د سفر وخت راورسيده ... له خپل خاوند سره يې خدای په امانی وکړه .. د قريشو ځينې مشرکين راوتل ، او زينب رضي الله عنها يې د مکې مکرمې په خندو کې په (ذى طوى) سيمه کې ونيوه د زينب رضي الله عنها د لپور (کنانة بن الربيع) په ملګرتيا (هبار بن الاسود الاسدى) يې مخه ونيوه ، او هغه يې په غشو او نيزو باندي وداروله .. د نوموري درې ورونه چې ټول د بدر په ورڅ له منځه تللي وو ، دهفو غوسې راپارولي وو ... دې کار زينب رضي الله عنها ډېره ستړې او سخته خپه کړه .. خود خاوند ورور (کنانة بن الربيع) زينب د قريشوله زيانه ليرې وساتله او ويې ويل :

((هر کس چې راته رانې، دې شو ، په غشي به يې وولم !!))

په دې خبره ټول وروسته شول ابوسفيان ليرې ودرېده او (کنانة بن الربيع) سره يې د خپلې هوښيارتيا او چالاکي له مخي خبرې کولي ...

((بنه کار دې ونه کړ ابن الربيعه ... بنځه دې د ټول قوم په وړاندې راواویستله ... او ته خو زموږ له مصیبت او غمه بنه خبر يې ... خبر يې چې محمد موږ سره خه شه وکړل ، خلک داسي ګومان کوي چې موږ دېر ذليل يو قسم په الله ، موږ اړنه يو چې دا موږ له خپل پلار خخه منعه کړو ... خو بنځه بيرته مکې ته ستنه کړه ، ترڅو حالات آرام شي ، او خلک خبر شي چې موږ د محمد لور راوګر ځوله ... بیا يې پته راوباسه ، او پلار ته يې ورسوه !!))

خو کنانة بن الربيع دا ونه منله چې ، زينب رضي الله عنها بيرته ستنه کړي ، او بیا يې پته له مکې مدینې ته وباسي ... کله يې چې زينب رضي الله عنها ولیده چې وينې ترې بهېږي ... دې حالت مجبور کړ چې مکې ته يې بيرته ستنه کړي ... خه موده يې له خپل خاوند ابوال العاص سره تيره کړه ، پام يې پرې کاوه او خه موده يې خدمت وکړ .

کله چې زينب رضي الله عنها له تپونو روغه شوه ، په مدینه منوره کې له خپل پلار رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یوځای شوه ... کله چې خبر شو چې دوه کسانو يې دلور زينب رضي الله عنها مخه نیولې ، هغه يې ډارولي او ډېر زيان يې ورته رسولی ... په دې حالت ډېر زيات خپه شو ... همامه وو چې دهفوی دواړو وينه تویول يې روا کړل ...

کلونه ټېر شول ، د مسلمانانو او د قريشود مشرکينو تر منځ جګړه او نښتو ادامه وکړه .. خو ابوال العاص په یوه جګړه کې هم ونډه وانه خيسټه ... د هجرت په شپړم کال چې کله دهغه یو سوداګریز کاروان له شام خخه مکې ته روان وو ، د زيد بن حارثه رضي الله عنه په مشري د مسلمانانو یوه سل کسيزه ډله د کاروان مخې ته وروو تله ... مسلمانانو کاروان ونيوه ، خو ابوال العاص په تېښته بریالي شو ، او په مدینه منوره کې يې پته توګه زينب رضي الله عنها ته پناه یوړه ... کله چې زينب رضي الله عنها د خپل خاوند غږ و اوږيده ډېره حیرانه شوه او ګومان يې وکړ چې بیان کړه چې له شام خخه مکې ته روان وو او د مسلمانانو لخوا پرې حمله وشهو ، او له زينب رضي الله عنها يې د پناه ورکولو غونښته وکړه .

زينب رضي الله عنها ابوال العاص کور ته نه ایست .. بیا دروازې ته راغله او په لوړ او azi یې غږ وکړ :

((ای خلکو ! ما ابوال العاص ابن الربيع ته پناه ورکړي !))

رسول الله صلی الله علیه وسلم په جومات کې د سهار لمونځ کاوه ، د زینب رضی الله عنها دا غږ یې واورپدہ خپلو
صحابه کرامو ته یې بیا و فرمایل :

((قسم په هغه ذات چې زمانفس ده ګه په لاس کې دی، زه له دې هیڅ شي نه و م خبر ، تاسو چې خه واورپدل ما هم او س
واورپدل !!))

له لې، تم کېدو وروسته یې د میړانې او زپورتیا د دود د ټینګ ساتلو په خاطر وویل :

((تر ټولو کمزوری مسلمان هم پناه ورکولی شي ... هغې چې چاته پناه ورکړې ، موږ هم ورکړې !!))

بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم خپلې لور ته ورگي . چې ګوري د زینب د ترور ځوی هم ورسره ناست وو ... کله یې
چې خپل پلار ولیده، په ډېرې زاري سره یې وویل :

((اى دالله رسوله !! که ابوالعاصل نېړدې شي، خود تره ځوی دی ... او که لیرې شي ... نود ځوی پلار دی ... او ما ورته
پناه ورکړې .))

مهربانه پلار د خپلې لور غوبښتنه ومنله او په ډېرې نرمی یې ترې غوبښتنه وکړه چې احترام یې وکړي او ځای ورته
ورکړي خوه ګه یې په یو مشرک خاوند باندې حرامه کړه او ورته یې وویل :

((اى لوري !! بنه احترام یې وکړه ... خو ځان ته یې مه پرپېرده ! ځکه ته ورته حلاله نه یې !!))

رسول الله صلی الله علیه وسلم ابوالعاصل ته د تجارت مالونه بېرته ورکړل ... او هغه یې خوشې کړ ... ابوالعاصل خپل
کاروان مکې مکرمې ته روان کړ .. کله چې ورسیده او قريشو ته یې د کاروان مالونه وسپارل ودرپدہ او په لوړ غږ
یې وویل :

((اى قريشو ! ایا دا چار اسره مال پاتې دی چې له ما یې نه وي اخیستی ؟ !!))

وېي ويل چې (نه)

بیا یې ورته وکتل او وېي ويل :

((اشهد ان لا اله الا الله ، وان محمدًا عبده ورسوله))

سمدلاسه د دارالهجرت مدینې منورې پر لور روان شو ... او د امانتونو په سپارلو کې یې بې ساري بېلګه او نمونه پر پښوده
.. په اسلام کې له داخلیدو سره سم یې د اسلام دا ستره ځانګړه قريشو ته ثابتنه کړه کله چې ابوالعاصل رضی الله
عنہ مسلمان شو ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته خپله لور زینب رضی الله عنها بېرته په نوي نکاح تړلو سره ورکړه
او ددوی د اوږدې مودې بېلتون یې بیا را یو ځای کړ .. که خه هم دوی ډېرې موده یو تر بل لیرې وو ، خود مینې او محبت
مزی یې لانې دې وو ، او د اسلام په را ډپلوا او ددوی په بیا یو ځای کېدو ددوی د مینې او ايماني ژوند ادامه پیدا کړه ... له

يو کال يا خه دپاسه يو کال له تېرېدو وروسته، د هجرت په اتم کال زينب بنت محمد صلی الله علیه وسلم له دنيا په
داسي حال کې ستر گې پېي کړې چې د بستې په اوږدو کې يې جنین سقط وکړ.. دامهال نومورې له مکې مکرمې دباندي
وه... د زينب رضي الله عنها خاوند ابوالعاصر بن الربيع ورباندي دومره وژړل چې چاپيره خلک يې هم له ځان سره وژړول
... بيا پري رسول الله صلی الله علیه وسلم په خپل چومات کې د جنازې لمونج اداء کړ، او د مدینې منوري په سېېخلي
خاوره کې يې خاورو ته وسپارله.... د حق کلمي، خير، دهدایت، او د توحید په لاره کې يې د مبارزي، غښتلي ايمان،
صبر او مجاهدي تلپاتې نوم پرېبنسود ...

رقیة اوام کلثوم رضی الله عنهمما

دواړه د رسول الله صلی الله علیه وسلم لوښې وي، د غوره نسب او بنو اخلاقو خاوندانې وي... دواړه یوځای او سپدلي او یوځای سترې شوې... ددواړو د ژوند چاري او تګلارې ډېږي سره ورته او حیرانونکې اړیکې يې درلودې. دا دواړه (رقیة اوام کلثوم رضی الله عنهمما) نومېدې... دا دواړه هغه ستر جوهرونه وو چې د عثمان بن عفان رضی الله عنه کور ته په پرله پسې توګه ورغلې... ده ګه کور يې له ریا ډک کړۍ وو... همدا لامل وو چې عثمان رضی الله عنه په (ذو النورین) یانې ددوه ریا ګانو خاوند باندې مشهور شو...

رقیة د رسول الله صلی الله علیه وسلم له خدیجې بنت خویلد رضی الله عنها خخه دویمه لور وه... کله چې رقیة رضی الله عنها د مور له شیدو جلا شوه، خدیجې رضی الله عنها خپله دربمې لور (ام کلثوم) وزیروله.. دا دواړه سکه خویندې لکه غبرګونې غوندې وي... دواړو یوځای د ماشومتوب دوره تپه کړه، یوځای به يې لوښې او ساتیری کولې.... رسول الله صلی الله علیه وسلم له دواړو لوښو سره بي کچې مینه کوله، پر دوی به يې پام کاوه او بنه روزنه به يې ورکوله... د رسول الله صلی الله علیه وسلم دا پاملرنه ثابتوي چې له بشحینه طبقي سره غوره چلنډ او نېکه رویه د اسلامي لارښوونو او اساساتو خخه ده... هغه ټولنه چې له زامنو سره يې مینه زیاته وه، خپلوانو او ځینو خلکو ګومان کاوه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به ددرې پیمي لور په زېړې دنې خپه او خواشینې شي.... خود غښتلي ايمان او قناعت خاوندان پلار او مور محمد صلی الله علیه وسلم او ده ګه مېر من خدیجې رضی الله عنها دادرک کړې وه چې، داهرڅه دالله جل جلاله له لوري خخه دي، او دوی هيڅکله دالله د نعمت انکار نه کوي. کله چې ورته الله جل جلاله درې پیمه لور ورکړه، شکر يې اداء کړ او خوشالي يې پرې وکړه. همدا راز ددرې پیمي لور په راتک سره يې دویمه لور رقیې رضی الله عنها ته هم په پام او توجو کې کوم کمی رانګي....

کله چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم لور زینب رضی الله عنها له ابوالعاصر بن الربيع سره واده شوه، لېډ موده وروسته، د عبدالمطلب کورنې د رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه غوبښته وکړه چې، دوہ لوښې، رقیة اوام کلثوم ورته نکاح کړي او خپلوی ورسره وکړي... د رسول الله صلی الله علیه وسلم تره عبد العزی چې په (ابولهې) يې شهرت پیدا کړ، د د رسول الله صلی الله علیه وسلم دواړه لوښې (رقیة اوام کلثوم) يې دوہ زامنو (عتبه او عتیبه) ته وغوبښې.....ددوی تره ابوطالب رسول الله صلی الله علیه وسلم ته داسي وویل:

((واراه، تا خپله لور زینب ابوالعاصر بن الربيع ته ورکړه.. او هغه یو بنه زوم دي.. لکه خنګه چې دي د خدیجې له خورین سره خپلوی کړي، ستاد تره زامن هم له تا همدا سې غوبښته کوي... هغوي هم په شرافت او نسب کې تر چا کم نه دي...))

محمد صلی الله علیه وسلم حق ته په نسب اعتراف وکړ او خواب يې ورکړ:

((رشتیا وايې کاكا))

مخکی ددی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم خپلې لونې د تره زامنو ته ورکړي، لار او خپلو لوپو سره یې مشوره وکړه ترڅو له هغوي موافقه واخلي ... دواړه خویندي چې خبرې شوې زړه یې ونه منله، او ژر روانې شوې .. او خديجه رضي الله عنها هم چې له دې مرکې خبره شوه، خوبنه یې نه شوه... ځکه د عبدالعزی د مېرمن ام جمیل سابقه یې رایاده کړه ... نوموري په سخته رویه، تېړه ژبه، او سخت زړه باندې مشهوره وه. خديجې رضي الله عنها نه غوښتل چې دا سې یوه سخته مېرمن یې خوابني شي ... خو له بل پلوه په دې هم ویریده که چېرته له دې نکاح انکار وکړي او خپلې لونې د ابولهبا زامنو ته ورنکړي، نو په دې به تورنه شي چې ګویا د محمد صلی الله علیه وسلم او ده ګه د خپلوانو ترمنځ دا ګیکو شلولو هڅه کوي ... نو خوبنه یې وګنډله چې انکار ونکړي ... او ټول اختيار یې خپلو لوپو ته ورکړ ترڅو هغوي ځواب ورکړي ... ام کلشوم خپلې مشري خور رقېي ته وویل :

((تہ پوهېږي چې زموږ پلار زموږ له مشورې پرته نه پرپکړه کوي ... ستاشه اراده ده ؟))

رقېي خپله خور وه خوله او ورته یې وویل :

((زه د پلار نافرمانی نه کوم، د خپلوانو او د خپل قوم وړاندې یې سخت دریج کې نه ګېروم))

په دې ځای کې دام کلشوم او رقېي دریج یوشان وو ... واده په دا سې فضاء کې ترسره شو چې خپگان او ورخطاپې هم ورکې یوڅه اغېل شوې وه (رقية) یې (عتبة بن عبدالعزی) ته ورکړه، او (ام کلشوم یې) ده ګه ورور (عتيبة) ته ورکړه رسول الله صلی الله علیه وسلم دا واده برکتی کړ، دواړو لوپو یې د ژوند شپې ورځې دام جمیل کور ته انتقال کړې، او خپله رسول الله صلی الله علیه وسلم د عبادت لپاره د حراء غار ته تللو راتللو ... د ورځو په تېریدو سره د عبادت او فکر لپاره د حراء غار ته درسول الله صلی الله علیه وسلم تګ راتک زیات شو ... په همدي غار کې مبعوث شو او وحیه پري رانازله شوه ... کله چې دا دعوت مخ په پراخېدو شو، قريشو د محمد صلی الله علیه وسلم په خلاف دسيسي چوړي کړې، ترڅو یې هدایت او اسلام ته له رابللې مخه ونیسي او له دې کاره یې منعه کړي ... خبره آن تر دې کچې ورسیده چې هغه یې د خپلو لوپو په کور کې تر تعقیب لاندې نیولی وو دامهال د قريشو ځینو مشرانو وویل :

((تاسو محمد له لوی غمه ساتلی، لونې یې ورته بيرته ورکړئ او په هغوي باندې یې مصروف کړئ))

سمدلasse درسول الله صلی الله علیه وسلم درې واپرو زومانو ته لارول، او هر یو ته یې وویل :

((مېرمن دې خوشې کړه ... او په قريشو کې دې چې هره بسچه خوبنېږي موږ به یې درته واده کړو))

خوابالعاصل د قريشو له دې وړاندیز انکار وکړ چې خپله مېرمن او د ترور لور زینب رضي الله عنها خوشې کړي ... خود ابولهبا زامنو (عتبه او عتيبة) د قريشو او د خپلې مور ام جمیل دوزخې وړاندیز ته غاره کېښوده . مور یې ورته وویل :

((که د محمد لونې مو طلاقې نه کړي، زما سرستاوله سره حرام دی))

ام جمیل یوازی په دې بسنې ونه کړه چې د محمد صلی الله علیه وسلم لوہنې یې ورطلاقي کړي ، بلکې هغې او خاوند ابولهبا یوځای محمد صلی الله علیه وسلم سره دبسمني ته متې راونګاهې لې . دوى دواړو رسول الله صلی الله علیه وسلم سره سخته دبسمني پیل کړه ... له همدي امله الله جل جلاله ددوی په ګواښلو کې د (المسد) سورت را نازل کړ ، الله تعالی فرمایې :

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ سَيَصْلَى نَارًا ذَاتَ لَهْبٍ

وَأَمْرَاتُهُ حَمَالَةُ الْحَاطِبِ فِي حِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ

د قريشو د مشرکينو پلان له ماتې سره مخامنځ شو ، د محمد صلی الله علیه وسلم لوہنې محمد له دعوته مصروف نه کړ وخت لا تېر نه وو چې عثمان بن عفان رضي الله عنه د رقيه رضي الله عنها مرکې ته راغي رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې مرکه باندې ډېر خوشال شو ... ځکه عثمان بن عفان رضي الله عنه د قريشو په ځوانانو کې د غوره نسب خاوند وو ... او د نسب د غوره والي سره ، نوموري بشکلي ، شتمن او د غوره اخلاقو خاوند هم وو ... رسول الله صلی الله علیه وسلم دا واده برکتی کړ ... ويل کيرې چې هغه له عثمان او رقيه رضي الله عنهمما خڅه بشکلي جو په نه ده ليدلې ... او ويل کيرې چې په واده کې یې دا شعرونه ويل شوي :

احسن شخصین رأی انسان رقیة وبعلها عثمان

یاني دوه بشکلي انسانان ... رقيه او ده ګي خاوند عثمان ...

کله چې د اسلامي دعوت د پیل په کلونو کې پر مسلمانانو د قريشو ظلمونه زیات شول ، رسول الله صلی الله علیه وسلم د بعثت په پنځم کال خپلوا صحابه کرامو ته حبشي ته د هجرت کولو امر و کړ ، ورته یې وویل :

((که د حبشي ځمکي ته هجرت و کړئ ، نو هلته یو پاچا دی په چې په ځنګ کې یې پر هیچا ظلم نه کيرې ... هغه د ربستونولي ځمکه ده .. تاسو لاجر شئ او الله جل جلاله به مو هلتله له دې ستونزو خلاص کړي))

عثمان بن عفان رضي الله عنه له خپلې مېرمني رقیة رضي الله عنها سره یوځای له واده لړه موده وروسته د حبشي پر لور روan شو .. رقیة رضي الله عنها د خپلې کورنې ، دوستانو او د کور کلې یادونه له ځان سره حبشي ته یوړل ... د حبشي پاچا د مهاجرينو ډېر احترام و کړ ، او هغوي ته یې دالله جل جلاله د عبادت لپاره غوره او له وېړې خالي فضا برابره کړه . وخت لا تېر نه وو چې د مسلمانانو مهاجرينو نوري ډلې هم حبشي ته ورسېدې ، ددوی شمېره له ماشومانو پرته تر درې اتیا کسانو ورسیده .. کله چې رقیة رضي الله عنها د مهاجرينو په منځ کې خپل د تره څوی جعفر بن ابی طالب رضي الله عنه او ده ګه مېرمن (اسماء بنت عمیس رضي الله عنها) ولیده ، ډېره ورته خوشاله شوه ... په دې کې شک نشته چې د بیلتون او هجرت سختې تجربې د رقيه رضي الله عنها عزم لا تېنګ او له سختیو سره یې بلده کړه . همدا راز دې سختیو نوموري ته د صبر درسونه ورکړل او ايمان یې لا غښتلې کړ ... په داسي حال کې چې رقیې رضي الله عنها له عثمان بن

عفان رضی الله عنہ سرہ په حبشه کې د مهاجرت شپی ورخی تېرولي، دهغی خور (ام کلثوم رضی الله عنہا) په مکه مکرمہ کې د بنوهاشم په دره کې د قريشو په کلابندی او اقتصادي بندیزونو کې گېره وه .. په دې کلابندی کې قريشو پر رسول الله صلی الله علیه وسلم، دهغه پر پلويانو او بنوهاشم په کورنی باندې سخت اقتصادي او ټولنیز بندیزونه لګولی وو . کله چې قريش داسلامي دعوت په مخنيوي کې پاتې راغلل، پربکړه یې وکړه چې له بنوهاشم او بنو عبدالمطلب سرہ پرېکون اعلان کړي ... پربکړه یې وکړه چې نه به ورسره واده کوي او نه به ترې واده کوي .. نه به پري خه پلوري او نه به ترې خه پيري کله چې ټولو پر دې باندې هوکړه وکړه، یوه صحيفه یې ولیکله او د کعبې په منځ کې یې په دې خاطر راوځوله ترڅو ټول خلک ملزم شي او د تړون ملاتړ او عمل پري وکړي .. ابوطالب چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم ملاتړ به یې کاوه او له هغه به یې دفاع کوله، بنوهاشم او بنو عبدالمطلب له هغه سرہ یوځای شول ... ټول یوځای د بنوهاشم په دره کې راټول شول ... ددوی له ډلي د رسول الله صلی الله علیه وسلم تره ابولهب بن عبدالمطلب قريشو سرہ یوځای شو او له هغوي یې ملاتړ اعلان کړ .. (ام کلثوم) له خپل پلار، مور او د بنوهاشم له کورنی سرہ پاتې شوھ او د قريشو له پريکون او اقتصادي بندیزونو تکلیفونه یې له هغوي سرہ یوځای د بنوهاشم په دره کې تېر کړل دواړه خویندي له سختو دردونو او ستونزو سرہ مخامنځ شوې ... رقيه رضی الله عنہا هيواده بهر د مهاجرت څېږې ووهله، او ام کلثوم رضی الله عنہا له خپل پلار، مور او قوم سرہ یوځای په مکه کې دننه د بنوهاشم په دره کې د قريشو د ظلمونوښکار شوھ ... الله جل جلاله د قريشو مشرکین مات کړ او اقتصادي بندیزونه پورته شول ... مسلمانان او رسول الله صلی الله علیه وسلم له غښتلي ايمان او ټينګو ارادو سرہ له کلابندی راخلاص شول ... خود کلابندی او اقتصادي بندیزونو اغیزې بیا هم پر خدیجې رضی الله عنہا باندې پاتې وي له راټلو سرہ سم نوموږې سخته ناروغه شوھ او له دنيا یې سترګې پتې کړي ...

رقيه رضی الله عنہا له خپل خاوند عثمان بن عفان رضی الله عنہ سرہ په داسي حال کې بيرته له حبشي مکه مکرمی ته راستنېږي چې مور یې له دې دنيا کوچېدلې وه او په وروستي ليدو یې سترګې یخې نه شوې ... په مکه مکرمہ کې دوی دواړو دومرة وخت تېرنه کړ ... دوی دا خل مدینې منورې ته د هجرت لپاره تياری ونیوھ ... خو مکې مکرمی ته د رقيې رضی الله عنہا هجرت د دردونو د یون پاڼه وه وخت لا تېرنه وو چې دعبدالله په نوم ځوی یې د چرګ د ټونګې لامله وفات شو ... رقيه رضی الله عنہا د خپل ځوی په مړینه ډېره زیاته خپه شوھ، له همدي امله په سخته تبه اخته شوھ ... خو د بدرا په ستره پېښه کې چې مسلمانانو او مشرکینو ترمنځ ورکې لویه جګړه رامنځته شوھ، په دې پېښه کې عثمان بن عفان رضی الله عنہ د رسول الله صلی الله علیه وسلم په اجازه په کور کې پاتې شو او د خپلې مېرمنې رقيه رضی الله عنہا خدمت یې کاوه، هغه پوه نه وو چې له همدي ناروغۍ لامله یې مېرمن رقيه رضی الله عنہا له دنيا کوچېږي . کله چې د بدرا غزاد مسلمانانو په بريما پاڼه ته رسېږي، رسول الله صلی الله علیه وسلم د لور د مړینې غم ګوري ... نوموږې د هجرت د دویم کال د روژې په میاشت کې د شل کلنې په عمر په داسي حال کې وفات شوھ چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یې ډېر زيات خپه کړ

عثمان بن عفان رضي الله عنه چې لا خوانۍ په عمر کې وو، او خپله ګرانه مېر من رقیة بنت رسول الله صلی الله علیه وسلم يې له لاسه ورکړه ... له سخت تکلیف ، مصیبت او پیلتون له دردونو سره مخامنځ شو... رسول الله صلی الله علیه وسلم د عثمان دردونه درک کړل ... پوبنتنه يې ترې وکړه :

((عثمانه ته راته خپه نه بشکاري ...))

عثمان رضي الله عنه ورته په خواب کې وویل :

((زه چې له کوم مصیبت سره مخامنځ شوم ایابل چابه دومره مصیبت لیدلی وي ؟ !! .. درسول الله صلی الله علیه لور وفات شوه، زما ملا يې ماته کړه، او زما او ستار منځ د خپلوی تار وشلېدہ ...))

رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې حالت ډېر خپه شوه ... پريکړه يې وکړه چې خپله لور (ام کلثوم رضي الله عنها) ورته واده وکړي عثمان بن عفان رضي الله عنه په دې پريکړه ډېر زیات خوشال شو..... د هجرت په درېم درېع په میاشت کې عثمان بن عفان رضي الله عنه له ام کلثوم رضي الله عنها سره واده وکړ ، خومره مهر چې د رقیة رضي الله عنها وو، هماگومره مهر يې ام کلثوم رضي الله عنها ته هم وټاکه ...

ام کلثوم رضي الله عنها هغه کور ته داخله شوه چې له دې وړاندې يې ورته رقیه خور داخله شوي وه دا کور يې له مینې او محبت ډک کړ، او خپل خاوند ته يې د (ذو التورین)لقب ورپه برخه کړ عثمان بن عفان رضي الله عنه چې کله د رسول الله صلی الله علیه وسلم له دوه لوښو سره واده وکړ، په دې لقب باندې يې شهرت پیدا کړ ..

ام کلثوم رضي الله عنها له خپل خاوند عثمان بن عفان رضي الله عنه سره شپږ د خوشالی ډک کلونه تېر کړل ... په دې موده کې ورته الله جل جلاله ماشوم نه وو ليکلی ... خود آرامتیا ، سې روبي او د غوره خاوند له سترو نعمتوونو خخه برخمنه وه

ام کلثوم رضي الله عنها د اسلامي دعوت د سترو برياوو شاهده وه نوموري د مکې هغه ستړه فتحه هم ولیده چې د هجرت په اتم کال مسلمانانو ترلاسه کړه ... همدا راز نوموري دهغه وياړ شاهده هم وه چې، کله يې خاوند عثمان بن عفان رضي الله عنه په خپل شخصي مال باندې د هجرت د نهم کال درجې په میاشت کې د تبوك د غزالښكري تيارې کړې ... چې بیاله همدي یوه میاشت وروسته د شعبان په میاشت کې د هجرت په نهم کال وفات شوه ..

ام کلثوم رضي الله عنها په مدینه منوره کې خاورو ته سپارل کېږي، نوموري د رسول الله صلی الله علیه وسلم وروستي لور وه چې دهغه په ژوندانه کې له دنيا ستر ګې پټوي ...

درة بنت ابی لهب رضی الله عنها

د قریشو یوه ستره شاعره وه ، دا بسخه د داسپی پلار او مور لور وه چې د اسلام او رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یې سخته دبمنی کړي ده ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ته یې دومره زیان رسولی چې په اړه یې الله جل جلاله آیتونه هم راناژل کړي دي ، دوی یې سخت غندلي او په آخرت کې یې ورته د سخت عذاب ژمنه ورکړي .. خودې بد نسب بیا هم ددوی لور ددې منعه نه کړه چې الله جل جلاله یې سینه خپل سپېخلی دین ته پراخه کړي لور یې د اسلام دین ومانه او د الله په لاره کې یې هجرت وکړ دې بسخې د انصاروله یو شمېر مېرمنو سره خه کيسې هم لرلې ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ددې ترڅنګ ودرېده او دفاع او ملاتېر به یې کاوه .. رسول الله صلی الله علیه وسلم به د خپلوی په پالنه ټینګکار کاوه ، او دا کار به یې د مینې او تراحم مهم عامل باله . دا مېرمن (درة بنت ابی لهب) یا په بله وینا (درة بنت عم محمد صلی الله علیه وسلم) نومېږي .

نوموري (درة بنت عبدالعزى بن عبدالطلب بن هاشم بن عبدمناف) یادېده . د رسول الله صلی الله علیه وسلم د تره لور وه . پلار یې د (ابولهېب) په لقب باندي مشهور وو .. او مور یې (اروي بنت حرب بن امية) د ابوسفیان خور وه . او د (ام جمیل) په کنيه باندي مشهوره وه . کله به چې نوموري لرگې او اغزي بارول او درسول الله صلی الله علیه وسلم په لاره کې به یې اینښو دل (حملة الحطب) یا د لرگېيو باروونکې لقب باندي مشهوره شو . دام جمیل خاوند ابولهېب چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به یې خپل رسالت کې دروازېجن باله او سخت زیان به یې ورته رسماوه ، الله جل جلاله د بسخې او خاوند دواړو په اړه د (المسد سورت راناژل کړ .

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝ سَيَصْلَى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝

وَأَمْرَأُهُ رَحْمَةً الْحَاطِبِ ۝ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَسَدٍ ۝

(درة) په جاهليت کې له (حارث بن نوفل بن الحارث بن عبدالطلب) سره واده کړي وو . له هغه یې درې زامن (وليد ، عقبة او ابومسلم) وزیرېدل .. کله چې د اسلام رنځ په مکه مکرمه کې وڅلېده ، او په رسول الله صلی الله علیه وسلم دا آیت راناژل شول (وانذر عشير تک الاقریین) ژباره : نېډې خپلوان دې وویروه !

د دې آیت له راناژلیدو سره سم یې خپل خپلوان اسلام ته راوبلل ، له دې وروسته چې کله رسول الله صلی الله علیه وسلم خپله کورنی اسلام ته راوبلله ، (درة) اسلام ومانه ، او الله جل جلاله د ابولهېب دلور (درة) زړه له ايمانه ډک کړ . خو خاوند یې چې (حارث بن نوفل) نومېده ، په نوي دین کې یې له دا خلېدو انکار وکړ ، او د خپلې کورنی په دین او بت پرستۍ باندي پاتې شو ... د هجرت په دویم کال د بدر په غزا کې د (درة) خاوند (حارث) د قریشو په ليکو کې وو او د مسلمانانو خلاف جنګېده .. تره هي وجنګېده چې په پای کې د اسلامي تورو بشکار او د کفر په حالت وفات شو . (درة) په مکه مکرمه کې بل لامن نه درلود چې له داسپی پلار او مور سره پاتې شي چې تل یې له اسلام او رسول الله صلی الله علیه وسلم سره دبمنی کوله د خاوند له وفات وروسته یې هوډ وکړ چې مدینې منوري ته هجرت وکړي او له رسول

الله صلی الله علیه وسلم او د مسلمانانو له کاروان سره یوئای شی .. (درة بنت ابی لھب) مدینی منوری ته هجرت وکھ .. رسول الله صلی الله علیه وسلم یې په لیدو چېر خوشال شو چې د بنوهاشم یوه نسخه د اسلام او دالله د کلمي د لوړوالي په خاطر هجرت کوي ... (درة) په مدینه منوره کې د (رافع بن المعلی) په نوم د یو انصاري په کور کې واوسپدہ .. بیا پرې (د حیة الکلبی) مرکه وکھ، او له هغه سره یې واده وکھ . خود (بنو زریق) ځینو مېرمنو دا وپیژنده، کله به چې نومورې له کوره د کوم کار لپاره راوته، او نسخو به ولیده نو داسې به یې نه پرېښود ... بلکې هغې ته به یې په پلار (ابولھب) او په مور (ام جمیل) باندې پیغور ور کاوه. کله به چې نومورې په لاره باندې تېرېده چېغې به یې ورته وهلي او ورته به یې ویل :

((آیا ته د ابولھب لورنه یې چې الله جل جلاله یې په اړه فرمایې : ((تبت یدا ابی لھب وتب ..)) ؟ او بلې به ورته راغبر کړ او ورته به یې ویل :

د ((حملة الحطب)) لور یا په دوزخ کې دلړکیو بار ورونکې لور ده .. !!

او درېیمې به بیا ورته راغبر کړ او ورته به یې وویل :

((ستاهجرت تاته هیڅ ګټه نه کوي ...)) ..

(درة بنت ابی لھب) هشھ وکھ چې دې پیغورونو ته هیڅ پام ونکړي ... نومورې یوازې دالله جل جلاله لپاره هجرت کړی وو او په دې ټولو پیغورونو به یې صبر کاوه ... خواخیر یې د صبر کاسه ډکه شوه، او خپل د تره ځوی، رسول الله صلی الله علیه وسلم ته یې شکایت وکھ ... فرصت یې پیدا کړ او محمد صلی الله علیه وسلم ته یې په دې اړه شکایت وکھ چې نسخې ورته د نسب په اړه پیغورونه ور کوي .. رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې ډیر غوشه شو او (درة بنت ابی لھب) ته یې وویل چې، کښېنې! لمونځ یې اداء کړ او دیوی شېبې لپاره په منبر باندې کښېناست .. خطبه یې وکھ او یې ویل :

((ای خلکو! ولې زما کورنې ته پیغور ورکول کېږي؟!! ولې خلک ماته زما په نسب او خپلوي کې زیان رارسوی؟ .. خبر اوسي! هغه خوک چې زمانسپ او خپلوانو ته په پیغور ورکولو زیان رسوی، هغه ماته زیان رارسوی ... او خوک چې ماته زیان رارسوی، هغه الله ته زیان رسوی!))

او په بل روایت کې رائحي چې یې فرمایل :

((قسم په الله زما شفاعت زما په خپلوي ترلاسه کېږي ... صدائ، حکما او سلهمما قبیلې به هم د قیامت په ورخ زما شفات ترلاسه کوي ... (صداء، حکما او سلهمما) هغه درې یمنې قبیلې یې چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د ډېرو پخوانیونیکونو نسب ورته وسره یوئای شوی وو ...))

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له (درة) خخه دفاع وکړ او خپلوی یې وپالله ، ډېرہ زیاته آرامه شوه .. له دې وروسته خلکو هڅه کوله چې هیڅ زیان ورته ونه رسوي ، اونه یې په خپلو خبر او پیغورونو باندې تکلیف کړي .. کله چې الله جل جلاله په خپل کتاب کې وفرمایل :

((ولا تزر وازرة وزر اخرى)) یاني هیڅ ګناه نفس به د بل د ګناه بار پر اوږدونه وړي ... له دې بنسټ له اینښودو وروسته اسلام یو غوره اساس کېښود . په دې مانا چې هرڅوک د خپل کار مسؤول دي .

رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپلې تره لور (درة) سره ډېرہ مینه او پاملنہ کوله . (درة) رضی الله عنها فرمایي :

((زه له عائشې سره وم ، رسول الله صلی الله علیه وسلم رانتوت او ويې ویل : د او دس او به را ته راوړئ ... ! ما او عائشې هڅه وکړه چې او به ورته راوړ .. لوټه ما راواخیسته ... او او دس یې پرې وکړ .. ستر ګې یې ماته را پورته کړي او ويې ویل : ... ته له ما ، او زه له تاخخه یم))

(درة رضی الله عنها) د رسول الله صلی الله علیه وسلم کورنۍ سره ډېرہ نېردي وه .. او په ټولو کارونو او ویناواو کې به یې ده ګه پیروی کوله . نوموري همداراز له رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه حینې حدیثونه هم روایت کړي دي ...

له درة بنت ابی لهب خخه روایت دی ، هغه وايې چې ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

((ژوندي ته دې په مړي زیان نه رسول کېږي))

له (درة رضی الله عنها) خخه روایت دی وايې : یو سېرې ودرېدہ او ويې ویل :

((ای دالله رسوله ! کوم انسان غوره دی ؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل : غوره انسان هغه دی چې ډېر قرآن کریم لولي ، پرهېز ګار وي ، خلک نېکو کارونو ته رابلي ، او له بدو کارونو یې منعه کوي ، او د خپلوی پالنه کوي)) دا حدیث احمد په خپل مسند کې روایت کړي دي .

درة رضی الله عنها په سخاوت او نېکو کارونو مشهوره وه .. تل به یې خلک نېکو کارونو ته رابلل او له بدو به یې منعه کول

....

د سیرت په کتابونو کې د درة رضی الله عنها د وفات په اړه خخه نه دی ویل شوی .. خوله غیرت او ایمانه ده ګه ډک او لنډ ژوند ، ده ګه غښتلی ایمان بې سارې پېلکه خرگندوي چې ، د شرک او کفر د اغزو په منځ کې یې وده وکړه او د غښتلیا تربريده ورسپده .

فاطمة بنت قيس الفهرية رضي الله عنها

دا قريشي مېرمن وه، په مکه مکرمه کې مسلمانه شوه او مدینې منوري ته يې د مهاجرينوله ډلو سره هجرت وکړ، دا هغه بشئه وه چې په اړه يې الله جل جلاله دهغې بشئې د طلاق حکم په شريعت کې صادر کړ چې بیا يې خاوندنه شي بشئه کولی دا هغه مېرمن وه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم هخولي وه چې د زید بن حارثه رضي الله عنها له ځوی (اسامة بن زید رضي الله عنه) سره واده وکړي . دا مېرمن (فاطمة بنت قيس الفهرية رضي الله عنها) وه . هغه مېرمن وه چې له بشکلا وړاندې يې په هوښيار تیا او حکمت باندې شهرت پیدا کړي وو ...

دا مېرمن (فاطمة بنت قيس بن خالد الفهرية) نومېږي .. نومورې د ستر صحابي (ضحاک بن قيس) مشره خور وه .. ضحاک له هغو سترو اتلانو خخه وو چې ددمشق په فتحه کې يې فعاله ونډه اخیستې وه ... او موري يې د کنانه له قبلي خخه او (اميمة بنت ربیعه) نومېږي .

فاطمة رضي الله عنها له بعشت نږدي پنځه کاله وړاندې په مکه مکرمه کې زیرېدلې ده ... او کله چې د واده عمر ته ورسیده ، له (ابوعمره بن حفص بن المغيرة المخزومي) سره يې واده وکړ .. فاطمه رضي الله عنها مسلمانه شوه او له نورو ګنډو مهاجرو سره يې یوځای مدینې منوري ته هجرت وکړ . خو خاوندې وغونښتل چې ترې جلا شي .. هماماغه وو چې یمن ته لاړ .. او له هغه ځایه يې ورته د طلاق پیغام راولپېرہ... د دې د طلاق کيسه ډېرہ مشهوره ده... په دې کيسه کې رسول الله صلی الله علیه وسلم د دائمي طلاقې شوي مېرمنې په اړه شرعی حکم صادر کړ ... یانې د هغه طلاق حکم يې مشروع کړ چې بیا ورکې ستښدله نشته ... فاطمة بنت قيس رضي الله عنها خپله کيسه داسي بيانوی :

((زما خاوند ابو عمره بن حفص بن المغیره راته د عیاش بن ابی ربیعة په خوله طلاق راولپېرہ .. او له هغه سره يې پنځه پیمانې خرما او پنځه پیمانې وربشې هم راولپېرې ... ما وویل : آیا له دې پرته نوره نفقه نه لرم ؟ ! او نه به ستاسو په کور کې د طلاق عدت تپروم ... ؟ ویې ویل چې ، (نه) ما ځان تیار کړ او رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغلم او پونښنه مې ترې وکړه : راته يې وویل :

((خو طلاقه يې درکړل ؟))

ما وویل چې (درې طلاقه)

رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل :

((سمه ده ، ته نفقه نه لري ... خود خپل تره ځوی (ابن ام مكتوم) په کور کې د عدت موده تپره کړه . ځکه هغه پوند دی ... الله دې دې هلتنه مل شي .. کله چې دې د عدت موده پای ته ورسیده ، ما خبر کړه ..))

فاطمة بنت قيس رضي الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم امر ته غاړه کېښوده او د طلاق د عدت موده يې تپره کړه ... هغه بشئې چې په دائمي طلاق طلاقيرې ، په دې کيسه کې د داسي بشئې لپاره د نفقې د نشتوالي حکم مشروع شوي .. کله چې فاطمي رضي الله عنها د عدت میاشتې بشپړې کړي .. خلکو پرې مرکې وکړې ... چې ددوی له ډلي (

معاوية بن ابی سفیان او ابوالجهم) هم وو ... خو فاطمی رضی الله عنہا له رسول الله صلی الله علیہ وسلم سره مشوره وکړه، هغه ورته وفرمایل :

((معاویة دومره شتمن او دمال خاوند نه دی .. او ابوالجهم له نېټو سره یو خه سختی کوي ..)) او په بل روایت کې رائخي چې ورته یې وویل : ((دهغه له سختی رویې درباندې ډارپېرم))

خو رسول الله صلی الله علیہ وسلم ورته د (اسامه بن زید رضی الله عنہ) وړاندیز وکړ او نورو دوه مرکه کوونکو ته یې وویل :

((تاسو اسامه بن زید ته کله رسیدای شي))

اسامه رضی الله عنہ له بعثت دوه کاله وروسته زېږيدلی وو. دا چې اسامه بن زید رضی الله عنہ له فاطمة بنت قیس رضی الله عنہا خنځه کشروو، او دهغه د شکل په اړه یې یو خه نور عوامل هم درلودل ... نوځکه د فاطمی رضی الله عنہا کورنۍ په اسامه بن زید باندې ډېر خوبن نه وو خو فاطمی رضی الله عنہا د خپل حکمت او پوخ فکر له مخې دادرک کړه چې، د رسول الله صلی الله علیہ وسلم له انتخاب پرته بل چا کې دومره خیر نشته خپلې کورنۍ ته یې وویل :

((هغه خوک چې رسول الله صلی الله علیہ وسلم راښودلی، هغه سره به نکاح کوم ..))

اسامه بن زید رضی الله عنہ چې رسول الله صلی الله علیہ وسلم ورته د (حسن او حسین) هومره رتبه یې ورکوله .. فاطمة بنت قیس رضی الله عنہا ورسره واده وکړ .. فاطمه رضی الله عنہا په هوښيارتیا او حکمت باندې مشهوره وه ... کله چې رسول الله صلی الله علیہ وسلم اسلامي لښکري د فاطمی رضی الله عنہا د خاوند اسامه بن زید رضی الله عنہ په مشري شام ته ليږلې ... دامهال رسول الله صلی الله علیہ وسلم ناروغ وو ، فاطمه رضی الله عنہا وویریده او ژر یې خپل خاوند اسامه را خبر کړ ابن سعد وايې :

((فاطمة بنت قیس اسامه ته ليک وليره .. ورته یې وویل چې ، رسول الله صلی الله علیہ وسلم ناروغ شوی ... او زه نه پوهېږم چې خه به پېښېږي ... نوره ستاخوبنې که هلتې پاتې کېږي ، نو پاتې شه ...)) ... اسامه رضی الله عنہ لا هلته وو چې رسول الله صلی الله علیہ وسلم وفات شو ..

کله چې اميرالمؤمنين عمر بن الخطاب رضی الله عنہ د هجرت په درویشتم کال د سهار په لمانځه کې د ابولؤم الم Gorsyi په لاس شهید شو د شورا کسان د فاطمة بنت قیس رضی الله عنہا راتبول شول ترڅو د مسلمانانو خلیفه وټاکي ... مخکې له دې چې په عثمان بن عفان رضی الله عنہ باندې یې سلا راشي ، د فاطمی رضی الله عنہا په کور کې ټولو خپر نظرونه او خطې وړاندې کړې .. فاطمة بنت قیس رضی الله عنہا په اسلامي تاریخ کې د ډیوې ستري پېښې شاهده وه ...

فاطمة بنت قیس له رسول الله صلی الله علیہ وسلم خنځه ځینې حدیثونه هم روایت کړي دي ... چې ځینې یې د زکات په اړه دي او ځینې یې د طلاق او نقې پوري تړ او لري ...

فاطمة بنت قيس رضي الله عنها وايپي چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه مې د زکات په اړه پونستنه وکړه : هغه وفرمایل :

((له زکات پرته په مال کې حق شته ...))

له فاطمې رضي الله عنها روایت دی ، وايپي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته مې یوه غاړکی راوړه چې اویا مثقالو سروزرو پورې وزن یې درلود ومهې ویل :

ای دا الله رسوله ! له دې حق واخله

رسول الله صلی الله علیه وسلم ترې یو مثقال ، او درې ربعة مثقاله واخیستل

له فاطمة بنت قيس رضي الله عنها روایت دی ، وايپي : رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

((هغه بشحه چې درې طلاقه کېږي ، هغه د نفقې او استوګنځای حق نه لري)) ...

او په بل روایت کې رائحي چې ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

((هغه مهال بشحه د نفقې او اوسيدو حق لري ، کله چې ورباندي خاوند د بيرته ستښدو حق ولري ..)) ..

دادحیث مسلم ، نسائي ، دارقطني ، او احمد په خپل مسند کې روایت کړي دی ...

د مدینې منورې په غوره والي کې ، فاطمة بنت قيس رضي الله عنها خخه روایت دی ، وايپي : رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی :

((ای مسلمانانو ! مدینې ته دجال نه شي رانتولی ...))

او په بل روایت کې رائحي ...

((له ما وړاندې ټولو پیغمبرانو ، خپل امت له دجال ډارولي ... اى زما امته ، دجال به تاسو کې هم رابنکاره کېږي .. هغه به له (طیبه) یانې مدینې منورې پرته په ټوله حمکه ګرئي ... دا (طیبه) ده ..))

همداراز فاطمة بنت قيس رضي الله عنها د اسامه بن زيد رضي الله عنه د غوره والي په اړه هم یو حدیث روایت کړي هغه وايپي چې ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی :

((څوک چې ماسره مینه لري ، نو اسامه سره دې مینه وکړي ..))

فاطمة بنت قيس رضي الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم په نصیحت عمل وکړ ، اسامه رضي الله عنه یې خوبن او واده یې ورسره وکړ او هغه سره به کله مدینه او کله شام کې اوسيده ...

معاویه بن ابی سفیان په خپل وخت کې د فاطمة بنت قیس رضی الله عنہا ورور (ضحاک بن قیس) د کوفې والی په توګه تاکلی وو ، فاطمة بنت قیس رضی الله عنہا به کله نا کله د خپل ورور ملاقات ته ورتلله .. چې بیا د هجرت په پنځوسم ۵۰ کال په مدینه منوره کې وفات شوه فاطمة بنت قیس رضی الله عنہا په مدینه منوره کې له صحابه کرامو او تابعینو سره د بقیع په هدیره کې خاورو ته وسپارل شوه ..

هند بنت عتبة رضي الله عنها

داد قريشو يوه غښتلي، سخته او تېزه مېرمن وه ... دې بنځي ګن متناقض بشویونه درلودل .. هم يې سختي او هم يې نرمي درلوده .. کينه او محبت يې درلود، لویوالی او زړورتوب يې درلود او په څنګ کې يې ورسره په تېروتنه او غلطی باندي داعتراف کولو ځانګړنه درلوده. په دې بنځه کې د جاهليت د تعصب ریښې او د غچ اخیستلو غیرت موجود وو .. ګله چې په اسلام کې دا خلیري دا لله جل جلاله شکر کابري چې په داسې دین کې يې داخولي چې په نورو دینونو بريالي کېږي ... او له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره په توبه باندي بیعت کوي. ددې بنځي څوی معاویة بن ابی سفیان يې په اړه داسې وايې :

((دا په جاهليت کې د ستر خطر خاونده وه، او په اسلام کې د خير خاونده ده ...))

دا مېرمن (هند بنت عتبه) یادېږي .. نومورې له اسلامه وړاندې هر ډول ناوړه ظلمونه، زیانونه او تکلیفونه مسلمانانو ته رسولی وو، خوا لله جل جلاله ورته د اسلام راوړلوا ويړلوا په برخه کوي، او د مسلمانانو خدمت ته ملاتېږي.

نومورې (هند بنت عتبة بن ربيعة بن شمس بن عبد مناف) نومېږي ... دا يوه بشکلې مېرمن وه وه، په فصاحت او بلاغت باندې مشهوره وه .. په جاهليت کې يې له (حفص بن المغيرة المخزومي) سره واده کړي وو، او له هغه يې د (ابان) په نوم څوی پیدا شو .. او ګله يې چې خاوند وفات شو، دهقه ورور (فاكه بن المغيرة) سره يې واده وکړ، او خه موده يې ورسره یوځای تېره کړه، بیا یوې عجیبې پېښې دوی دواړه سره جلاکړل ...

فاكه بن المغيرة یو مېلمستون درلود او خلک به ورته له اجازې پرته رانټول .. يوه ورڅه ترې د باندې وتلى وو او خپله مېرمن (هند) يې ورکې پېښې وه .. ګله چې کور خالي شو، پر هند خوب غلبه وکړه او ویې وښتل چې آرام وکړي . ګله چې ویده شوه، مېلمستون ته یو مېلمه راغي مېلمه چې ګله هند په خوب ولیده، بېرته په شاستون شو ... دامهال يې په تصادفي توګه خاوند رانتوت، هند يې په پښه ووهله او راویښه يې کړه ... ګله چې هند متوجې شوه ورته يې وویل :

((داله دې ځایه اوس شوک ووت ?))

هند ورته وویل :

((قسم په الله زه ویده وم، اوس ايله تاراویښه کرم ما هيڅوک نه دی ليدلی))

خاوند يې ورته وویل :

((پلار کړه دې لاره شه !!!))

له دې خبرې خلک هند له پلار کور ته لاره، او تپولو خلکو به دا کيسه یادوله ..

عتبة دهند خاوند (فاكه) ته وویل :

((تا خو زمالور په لوی کار تورنه کړې ... یا به راته دا په ثبوت رسوي .. او یا راسره د یمن کاهنانو ته دا خبره سپیناوی ته یوسه !!))

فاكه ورته وویل :

((زه موافق یم ..))

تول دیمن پرلور روان شول ... کله چې د کاهن څمکې ته ورسیدل ، دهند مخ بدل شو او یو شه وپره پري راغله .. پلار یې ورته وویل :

((ای لوري ! مخکې تري چې زموږ له راتګه ټول خلک خبر شول دasicې به دې کړي واي ...))

هند ورته وویل :

((ای پلاره !! قسم په الله په دې نه یم بدله شوې چې ما خه بد کار کړي .. خو تاسو دasicې یو انسان ته روان یاست چې کله غلط وايې او کله سم وايې ... او بنائي زما په اړوند تېروتنه وکړي او په عربانو کې په بدnom مشهوره شم ..))

کله چې دوي کاهن ته ورسیدل .. ډېر اکرام یې وکړ او چوډۍ یې ورته تیاره کړه .. یيا یې دهند پر سر لاس رابکه اوله تور یې پاکه کړه ... او ورته یې وویل :

((پاڅه، تا هیڅ زنا او بد کار نه دی کړي ... او د (معاویة) په نوم یو پاچابه زیږوې ...))

له دې خبرې وروسته یې خاوند را پاڅېده ، په بخښني او زاري ویلو یې پیل وکړ او غوبښته یې تري وکړه چې بيرته ورسره کور ته لاره شي ... خوهند تري لاس راکش کړ او ورته یې وویل :

((قسم په الله زه به هڅه کوم چې پاچا ځوی مې له تا پرته له بل چار او پرم ...))

کله چې فاكه بن المغيره (هند) طلاقه کړه ، د پلار کور ته راغله او په پلار یې شرط کېښود چې ترهغي به واده نه کوي چې ترڅو یې د خپلې خوبنې وړ انسان پري مرکه نه وي کړي ، او د مرکه کوونکي ځانګړنې یې ورته نه وي بیان کړي ... همداسي وشول .. له (صخر بن حرب) سره یې واده وکړ .. نوموږي د (ابوسفیان) په کنیه باندې مشهور وو د بعثت په لسم کال دوي واده وکړ او د (حنظله او معاویه) په نومونو دوه زامن یې وزیر پدل ...

په مکه مکرمه کې د اسلام رهنا وڅلپده او محمد صلی الله علیه وسلم خلک اسلام او د حق دین ته راوبلل ، خلک یې له شرک او د بتانو له عبادته منعه کول ... خو (هند) او دهفي خاوند ابوسفیان دهفو کسانو په مشرانو کې راتلل چې د اسلامي دعوت او محمد صلی الله علیه وسلم سره یې د سختې دېسمني اعلان وکړ کله چې قريشو بنو هاشم په دره کې کلابند کړل او اقتصادي او تولنيز بنديزونه یې پري ولکول ... ابولهبا چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم او اسلام

دین سره يې سخته دبىمني لرله د مسلمانانو مخالفينو سره ودرېده .. نومورى له بنوهاشم خخه قريشو ته راووت اوله هفوی يې ملاتړ اعلان کړ ...

ابن اسحاق وايې چې، کله چې ابولهې خپل قوم پرېښود او دهفوی خلاف يې له قريشو خپل ملاتړ اعلان کړ، هند بنت عتبة ورسره مخامنځ شوه، ابولهې ورته وویل :

((اي د عتبه لوري ! مادلات او عزی ملاتړ وکړ، او هغه خوک چې ددوی دبىمني کوي، زه تري جلا کيرم او دبىمني ورسره کوم ...))

هند ورته وویل :

((هو، ابوعتبة، الله دي خير درکري ..))

خود بعثت په لسم کال له بنوهاشم خخه اقتصادي بندېزونه پورته شو ... مسلمانان او رسول الله صلی الله علیه وسلم په داسې حال کې له اقتصادي بندېزونو راووتل چې ايمان يې لاغښتلی او اراده يې لاقيو شوې وه ... بیامدينې منورې ته د مسلمانانو هجرت د اسلام په تاريخ کې یو ستر بدلون رامنځته کوي ... دېر ژر الله جل جلاله پريکړه کوي، او د هجرت په دویم کال دبدر په غزا کې مسلمانانو ته ستره بريا ورپه برخه کوي ... قريشو هوډ کړي وو چې د بدر سیمې ته لار شي او هلته له رسول الله صلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو سره وجنګکېري ... په دې لښکر کې د قريشو مشران او مخوو کسانو هم ګډون کړي وو . رسول الله صلی الله علیه وسلم خپلو صحابه کرامو ته وویل :

((دادي مکي تاسو ته خپل ځگرونه رامخ ته کري دي !!))

دواړه لښکري سره مخامنځ شوې او الله جل جلاله مسلمانانو ته بريا ورکړه ... خو په دې ستره جګړه کې د هند بنت عتبه تلفات ، مصیبت او غم تربل هر چازیات وو ...

حمزة بن عبدالطلب رضي الله عنه د هند پلار (عتبة بن ربيعه) او دهفي تره (شيبة بن ربيعه) او سکه ورور (وليد بن عتبه) او د (حنظلة بن ابی سفیان) په نوم څوی يې ورته ووژل قريشو هم تلفات ورکړل، اوهم يې د ماتې پیغور له ځان سره یوړ ... داهげ خه وو چې د هند بنت عتبه درداو کينه يې لازياته کړه ... سمدلاسه يې په خپلو مړو باندې د غم او ویر شعرونه او ستاینې پیل کړي ...

وحاميها من كل باعيريدها

ابكى عميد الابطحين كليهما

وشيبة والحامى الذمار وليدها

ابي عتبة الخيرات وريحك فاعلمى

وفي العز منها حين ينمى عديدها

اولئك آل المجد من آل غالب

د بدر له غزا وروسته د هند په ذهن کې د غچ اخيستلو لمبي ګرځېدي راګرځېدي ... خپل خاوند ابوسفیان ته يې قسم وروچوه چې د هند او د قريشو د مړو غچ به اخلي ... پیل يې وکړ او د غچ اخيستلو لښکري يې راټولولي او د مسلمانانو پر

ضد يې خلک راهخول... حمزه بن عبدالطلب رضى الله عنه دهند تره په بدر غزا کې وژلى وو، هندله جيير بن مطعم سره خبرې وکړې، او د (وحشی) په نوم خپل غلام يې په دې وګوماره چې حمزه رضى الله عنه ووژني.. د حمزه رضى الله عنه د وژلو په مقابل کې يې ورسره ژمنه وکړه چې له غلامي به يې آزاد کړي.. وحشی په غشي ويشتلو کې ډبر مهارت درلود... ډېر کم وخت به يې ګوزار خطا تللو..

دهجرت په دريم کال د شوال په مياشت کې قريش د ستر لبکر په ملکرتيا د مدینې پر لور په دې موخه روان شول چې د بدر د ماتې غج واخلي... د قريشو د لبکرو مشری د هند بنت عتبه خاوند ابوسفیان کوله. په دې غزا کې هند هم له ګټو نورو بسخو سره د قريشو د لبکر په ملکرتيا وتلي وي... دوى به په خپلو جنگياليو کې د جنګ حماس غښتلی کاوه او هڅول به يې چې له مسلمانانو غج واخلي. هند بنت عتبه د قريشو له نورو ميرمنو سره په ګډه له نارينه ووشاته چولونه وهل اوله دې لاري يې هفوی هڅول.. هند به دا ترانې هم ويلى:

نمشی على النمارق	نحن بنات طارق
------------------	---------------

ونفرش النمارق	ان تقبلوا عنائق
---------------	-----------------

فرقان غير وامق	او تدبوا انفارق
----------------	-----------------

د قريشو لبکري د مدینې منوري پولو ته نېردي د احد غره ته رسيرېي... د احد جګړه د مدینې منوري شمال لورته د احد د غره په لمن کې پېښ شوه... د مسلمانانو لبکري نېردي وي چې بریالي شي، خو کله چې د (رماء) یا ويشنونکو غره باندي ځینو صحابه کرامو د مسلمانانو بريا ولیده او دا يې غوره وګنهله چې غر پرسيردي او د جګړي میدان ته بشكته شي، د مسلمانانو بريا په ماتې بدله شوه.. کله چې د (رماء) په غره باندي خالد بن الوليد د مسلمانانو کمي لبکري ولیدې، ورباندي راتاو شو او هفوی يې له منځه یوپل.. کله چې د جنګ تګلاره پر مسلمانانو بدله شوه، هند بنت عتبه وحشی هڅولو ترڅو له حمزه بن عبدالطلب رضى الله عنه غج واخلي.. وحشی هم د جګړې په جريان کې د حمزه خارنه کوله او هغه يې تر تعقیب لاندي نیولی وو.. هند به وحشی ته وييل:

((ونيسه ابو دسمه... زړه مې درمان کړه...))

هماغه وو چې وحشی فرصت پیدا کړ، غشی يې پر حمزه بن عبدالطلب رضى الله عنه وربرابر کړ او شهید يې کړ... هند د حمزه رضى الله عنه جشي ته لاړ، پوزه او غورونه يې ورته پري کړل.. خېته يې ورته خيرې کړه او ځګړي يې ترې راوويست او خوله يې پري ولګوله او بیا يې لیرې کړ... بیا يې له کینې ډک دا شعروونه وویل:

شفیت من حمزه نفسی باحد	حين قرت بطنه من الكبد
------------------------	-----------------------

اذهب عنى كل ما اجد	من لذعة الحزن الشديد المعتمد
--------------------	------------------------------

کله چې د احد په غزا کې د حمزه بن عبدالطلب رضى الله عنه جته باندي تمثيل وشو، هند په (آكلة الكبود) یاني د ځګرونو په خورونکې باندي مشهوره شوه. په دې کلمه به د هند دغه سخت او ناواره عمل تعبيړده.. دا هغه ناواره عمل وو

چې په دې زمانی مقطع کې یوې نسخې ترسره کړي وو او له سختې دسمنۍ او نفرت ترجماني یې کوله د هجرت په اتم کال الله جل جلاله په رسول الله صلی الله علیه وسلم او مسلمانانو باندې مکه فتحه کړه د هند خاوند ابوسفیان د مکې مکرمې خندو ته را خوت او د مسلمانانو ستري لښکري یې ولیدي ... د رسول الله صلی الله علیه وسلم خواک او غښتلیتا ورته ثابته شوه ... سمدلاسه یې اسلام اعلان کړ او ګواهی یې ور کړه چې له الله پرته بل خوک معبدون شته ، او محمد صلی الله علیه وسلم د الله رسول دی ... عباس بن عبدالمطلب رسول الله صلی الله علیه وسلم ته په غوره کې وویل

چې :

((ای د الله رسوله ! ابوسفیان داسې یو سړی دی چې وي په خوبنوي یو خوکه امتیاز ور کړه چې په خپل قوم باندې پرې وویا پرې ...))

رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل :

((خوک چې د ابوسفیان کور ته داخل شي ، هغه به امن کې ، او خوک چې ځان پسې دروازه بنده کړي ، امن کې به وي ، او خوک چې جومات ته داخل شي ، هغه به امن کې وي))

ابوسفیان قریشو ته راستون شو او ورته یې وویل :

((ای قریشو ! محمد دومره لښکري راوستي دی چې مخه یې نه شئ نیولی ... خوک چې د ابوسفیان کور ته داخل شي ، هغه به امن کې وي .. او خوک چې ځان پسې دروازه بنده کړي ، امن کې به وي ، او خوک چې جومات ته داخل شي ، هغه به امن کې وي ..))

کله چې هند د خاوند اسلام ولیده ، ډېرہ حیرانه او لاره ترې ور که شوه ... ورته ودرېدہ او خاوند یې له بړتونو ونیوھ .. د جاهلیت غیرت ور کې را پارېدہ او وې پې ویل :

((چاغ او خرب ووژنې ... د قوم مشر دې ور کشې ...))

خو ابوسفیان خپل قوم وویراوه او په میرمن باندې یې داسې رد و کړ :

((هلاک شئ .. ددې په خبر و باندې مو کبر و انخلي ... که نه داسې حالت سره به مخامنځ شئ چې توان به یې ونه لرئ .))
له دې خبرې وروسته خلک خپلو کورونو او جوماتونو ته خپاره شول ، او د ځانونو لپاره د امن غوبنستونکي شول .. د امن هغو ځایونو ته یې پناه یوره چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته اعلان کړي وو ... خو هند بنت عتبة لږه تم شوه ، او ټولې هغه دسمنۍ چې له اسلام او رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یې کړي وې هغه یې ځان سره رایادي کړي ... نوموري هغه مېرمن وه چې تر بل هر چا یې له مسلمانانو سره سخته دسمنۍ کړي وه او په دې لاره کې یې سختې او ظالمانه لارې و کارولې د دویمي ورڅي سهار مهال د هند بنت عتبه حالت بدل وو ... د خاوند اسلام یې زړه مات کړي وو او د مکې دفتحي نرمي او مهرباني حیرانه کړي وه له هغو کسانو سره یې د رسول الله صلی الله علیه وسلم غیرت او غږون زړه رامات کړ چې دسمنۍ یې ور سره کړي وه او هغه او مسلمانان یې له کوره ویستلي وو ... هند له

هفو کسانو خخه و هچی وینه توبول یې رواشوي وو .. خو ویې غونبتل چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره مخشي او سفارش ورته وکړي .. هماغه وو چې له زبیر رضی الله عنہ سره مخامنځ شوه او ورته یې وویل :

((زه غواړم چې محمد سره بیعت وکړم ..))

هغه وویل :

((تا خوپرون له دې خبرې انکار کاوه ..))

ویې وویل :

((قسم په الله ، له پرون شپې وړاندې مې په دې جومات کې دالله جل جلاله عبادت په حقه نه وو لیدلی .. قسم په الله دوى الله تعالى ته ټوله شپې په لمانځه، قیام، رکوع او په سجده تېره کړه))

زبیر ورته ده ګې سخته دښمنې ورياده کړه او ورته یې وویل :

((تا خوچېر کارونه کړي دي، له قوم خخه دې یو کس له ځان سره بوڅه .))

هند په عمر رضی الله عنہ پسې وګرځېده، او وویل کېږي چې عثمان رضی الله عنہ یې ولتاوه ... او هیله یې ترې وکړه چې په خنګ کې ورسه ودرېږي .. او له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره ورته سفارش وکړي ... کله چې هند دفتحې ورځې په سهار د صفا غونډۍ ته ورسیده ... نقاب یې اغوستی وو او رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغله او ورته یې وویل :

((ای د الله رسوله ! دالله شکر چې هغه دین یې بریالی کړ چې تا د ځان لپاره غوره کړي وو ، او ستاله مهربانی برخمنه شم ، زه په الله او ده ګه په رسول ایمان راوړم ...))

بیا یې څلنقاب پورته کړ او ویې وویل :

((زه هند بنت عتبه یم ..))

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل :

((هر کله راشې))

اوله رسول الله صلی الله علیه وسلم یې وغونبتل چې بخښنه ورته وکړي ، او هغه فرمان چې ده ګې دوینې د تویدو او روا کېدو په اړه یې صادر کړي وو ، ده ګې د بېرته اخیستلو غونښته یې وکړه .. رسول الله صلی الله علیه وسلم هم ورته بخښنه وکړه او فرمان یې واخیست .. بیا یې وغونبتل چې لاس اوږد کړي او رسول الله صلی الله علیه وسلم ته لاس ورکړي ... رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل :

((زه له بسخو سره په لاس رو غېرنه کوم))

هند بنت عتبة کور ته راستنه شوه، او سمدلاسه يې په خپل کور کې بت ته مخه کړه، او سپنه يې راواخیسته او ورباندې يې ټوټي ټوټي کړ ..

د هند بنت عتبه بیعت د یو شمېر احکامو لپاره بنست کېښود ... د رسول الله صلی الله علیه وسلم او د هند تر منځ ګنډي خبرې اترې تبادله شوې چې تولې يې د سیرت او حديثونو په کتابونو کې راغلي دي .. دا خبرې اترې د هند فصاحت موره ته رابنایې، د نومورې هغه غښتلی شخصیت راته ثابتوي چې په پای کې يې سمه لاره ومونده او حق يې پیدا کړ .. رسول الله صلی الله علیه وسلم له هند او نورو سره په دې بیعت وکړ چې، له الله جل جلاله سره به شرک نه کوي

له دې خبرې سره هند وویل :

((پوه شوم که له الله پرته بل خوک واي، نوموربه يې ژغورلي واي.))

بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل : غلاوې به هم نه کوئ ..

هند ورتہ وویل :

((آيا آزاده بسخه غلا کوي ؟ .. خود الله رسوله ... ابوسفیان تل لاس نیولی وي، په کورنۍ باندې مصرف نه کوي .. کله ده ګه په ناخبری کې ده ګه د بچیانو لپاره ده ګه له مال څخه یوڅه اخلم ...))

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ وویل :

((ده ګه له مال دومره واخله چې تا او ده ګه بچې ته بسنې وکړي.))

ابوسفیان دامهال حاضر وو، ويې وویل :

((تا چې څه اخیستې، آزاده يې ..))

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم بسخو ته وویل، چې زنا به نه کوئ ...

هند وویل :

((آيا آزاده بسخه زنا کوي ؟))

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل، چې په نېکیو کې به زمانافرمانی نه کوئ ..

هند وویل :

((زم پلار او موردي درنه قربان شي، تاخومره بسکلې لارې ته دعوت کړي))

هند ژوندی وه ، او د هجرت په یوولسم کال در رسول الله صلی الله علیه وسلم د وفات شاهده وه ... د ابوبکر الصدیق رضی الله عنہ د خلافت په دوره کې ھم ژوندی وه ... هنداو دھفی خاوند ابوسفیان د هجرت په دیارلسم کال د یرموک د غزا شاهدان ھم وو او په هغې کې مهم روں اداء کړي وو . نومورپی د مسلمانانو په لیکو کې ولاړه وه او هغوي یې د روم سره جګړې ته هخول ، لکه څنګه چې لس کاله وړاندې د قریشو په لیکو کې ولاړه وه او هغوي یې د مسلمانانو خلاف ځنګ ته هخول د هجرت په دیارلسم کال چې په کومه ورڅ ابوبکر الصدیق رضی الله عنہ وفات شو ، په هماغه ورڅ هند بنت عتبه ھم له دې دنیا سترګې پتې کړې نومورپی هغه مېرمن وه چې تل به د جاھلیت تعصب را خیستې وه ، او د مسلمانانو سره یې د سختې دې منی نمونه پرېښې وه ... خوله بل پلوه یې سیرت په غوره اسلام ، رښتونی ایمان ، غښتلي یقین او عقیدې پای ته رسیبری ...

ام کلثوم بنت عقبة رضی الله عنها

داله هغو صحایاتو خخه وه چې د اسلام کيسه یې د عذاب یوه پوته او د صبر یوه نمونه وه .. دا بسخه د شرک او گمراهی په کورني یوه مؤمنه ، ربستونې او د پاکې عقیدې خاونده وه . دا هغه مېرمن وه چې د کورني ھينې غېري یې په بت پرسنۍ مړه شوي وو د حديبيې له سولې وروسته مدینې منوري ته ددي بسخې د هجرت کيسه د ايمان ، جهاد او په حق باندې د ثبات کيسه ده .. دا هغه مېرمن وه چې په خپل کتاب کې یې په دار الهجرت کې ددي د پاتې کېدو حکم را نازل کړ دا مېرمن (ام کلثوم بنت عقبة رضی الله عنها) نوميرېي ... هغه مېرمن وه چې الله او رسول ته یې له ملاتړ او ملګري پرته هجرت کړي وو ، او د نبوت په زمانه کې یې له عبرته چکه او د غښتلي ايمان کيسه په تلپاتې تاریخ کې پرېښوده ...

دا مېرمن (ام کلثوم بنت عقبة بن ابی معیط بن امية بن عبد شمس بن عبد مناف بن قصی) نوميرېي ... او مور یې (اروی بنت رکیز بن ریعه) د عثمان بن عفان مور وه ... په دې سره، نومورې د مور لخوا د عثمان بن عفان خور وه . دام کلثوم رضی الله عنها کور په مکه مکرمه کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم کور سره نېږدې وو .. او ددي پلار (عقبة بن ابی معیط) د رسول الله صلی الله علیه وسلم له سترو د بمنانو خخه وو او له هغو کسانو خخه وو چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته یې ډېر زیانونه رسول . لامل یې هم دا وو چې نومورې درسول الله صلی الله علیه وسلم له خپلوا نو او ګاونډيانو خخه وو ... په داسې وخت کې یې ورسره رسول الله صلی الله علیه وسلم د ګاونډي توب شپې ورځې تېرولې چې مشرکانو ورکې نه د ګاونډي حقوق پېژندل او نه یې ورکې ګاونډي توب پېژانده . دا چې دام کلثوم رضی الله عنها پلار عقبة بن ابی معیط د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره سخته د بمنی کوله او هغه به یې دروغجن ګاڼه ، قريشوله دې فرصت خخه ګټه پورته کړه او هغه یې له (نصر بن الحارث) سره یوځای مدینې منوري کې یهودو ته ولېره ترڅوله هغوي درسول الله صلی الله علیه وسلم په اړه پوښتنه وکړي چې آیا د هغوي په کتابونو کې یې په اړه خه راغلي او که نه ؟؟ یهودو ورته وویل :

((موري چې درته دري ټکي بشابو، له هغې ترې پوښتنه وکړئ .. که څواب یې درکړ، نوبيا پیغمبر دی ... او که څواب یې درنکړ، نوبيا دروغ وايې، او خه مو چې خوبنه وي، هغه ورباندې وکړئ ! ... لومړي پوښتنه، دهغوي څوانانو په اړه ده چې په لومړي زمانه کې تللي وو، هغوي باندې خه وشول ؟ خکه هغوي ډېره عجیبه کيسه لري او دویمه پوښتنه، دهغه کس په اړه ده چې د حکمکې ختيئحونو او لويدیحونو ته تللى وو او درېیمه پوښتنه دروح (ارو) په اړه ده ...

عقبة او نصر بن الحارث دا پوښتنې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وړاندې کړي ، الله جل جلاله ورته ددي پوښتنو څواب د کهف په سورت کې را نازل کړ .. په دې سورت کې د کهف د هغه څوانانو په اړه کيسه بیان شوي چې، په لومړي زمانه کې تیرشوي دي دا سورت یې د نبوت په ربستونولی باندې پیل کړ . الله جل جلاله فرمایي :

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ تَجْعَلْ لَهُ عِوَاجًا

خوددی ټولو څوابونو سره سره چې د شک هیش ځای ورکې نه پیدا کېږي ... د ام کلثوم رضى الله عنها پلار عقبة بن ابی معیط په خپل شرك او بت پرسنۍ پاتې کېږي ... نومورۍ په دې ټینګار کوي چې هغه پیغمبر چې د رسالت د ربستونولی په برخه کې په امتحان کې بریالی کېږي، بیا هم هغه ته د زیان په رسولو ټینګار کوي . خوله بل پلوه دهغه لور، ام کلثوم رضى الله عنها ته د نورې کورنې له غړو پرته الله جل جلاله د اسلام هدایت کوي . مخکې له دې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم مدینې منورې ته هجرت وکړي ، اسلام راواړي او له بیعت ورسره کوي ... دا مهال نومورۍ لا واده نه وکړي ، له اسلام راواړلو وروسته په مکه مکرمه کې پاتې کېږي او د خپلې کورنې د سختو ظلمونو بنکار کېږي ... الله جل جلاله د هجرت په دویم کال د بدر په غزا کې مسلمانانو ته ستره بريا ورکوي او قريش له سختې ماتې سره مخامن کوي ، لسگونه جنګیالی یې په دې جګړه کې وژل کېږي او ځینې یې د مسلمانانو په لاس بند کې پربوځي ... د بدر په غزا کې د قريشو او مشرکينوله ډلي د ام کلثوم رضى الله عنها پلار او د اسلام سخت دبمن (عقبة بن ابی معیط) هم وژل کېږي ... په دې ترتیب ، ام کلثوم رضى الله عنها له یوې خوا د خپل پلار د مړینې غم ګوري او له بل پلوه یې دا حالت دردوي چې پلاري یې د شرك په حالت وژل کېږي ... د بدر له بريا او له هغې راوروسته په نورو جګړو کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم پرله پسې بریاوې ددي لامل کېږي چې ، د ام کلثوم رضى الله عنها کورنې پرهنې ظلمونه کوي ... د ام کلثوم په جسد کې چې کومه عقیده انځورېږي ، د کورنې په زړه یې نه ځایېږي او د زغم وس یې نه لري . خودې حالت د ام کلثوم رضى الله عنها ايمان لا غښتلى کړ د کلونو په تېرپدو سره ، د ام کلثوم رضى الله عنها کورنې بیا هم په شرك او بت پرسنۍ پاتې کېږي ... هماغه وو چې کله رسول الله صلی الله علیه وسلم له قريشو سره د هجرت د شپږم کال په وروستيو کې د حدېبې سوله کوي ، ام کلثوم رضى الله عنها پريکړه کوي چې خپله کورنې پريږدي او مدینې منورې ته د خپل دین د ساتلو په موخه هجرت وکړي ... دا پريکړه له ځان سره پته کوي ، او په یوازې ځان له مکې مکرمې څخه د مدینې منورې پر اوږده او له خطرنو په ډکه لاره خپل هجرت ته ادامه ورکوي او هلته د اسلام له ستر کاروان سره یوځای کېږي خو کورنې یې په دې پريکړه راپارېږي کله یې چې کورنې دهغې په نشتولالي پوهېږي ، سمدلاسه یې دوه ورونه (عماره او ولید) پسې راوځي ترڅو یې پيدا او بيرته یې مکې ته راستنه کېږي ... کله د ام کلثوم رضى الله عنها ورونه دهغې په لته پسې ګرځي ، یوه بشحه یې خبروي چې هغه د مدینې منورې پر لور روانه ۵۹....

په دې اړه مختلف روایتونه دی چې د ام کلثوم بنت عقبة رضى الله عنها کورنې په کومه طریقه دهغې پلتنه وکړه ... په ځینو روایتونو کې راغلي چې کله د (عماره او ولید) خور ام کلثوم مدینې منورې ته هجرت کاوه ، په لاره کې یې پیدا کړه ... دواړو هڅه وکړه چې کورته یې وګرځوي ، خوهنې خپلې تګلاري باندې ټینګار کاوه او په بل روایت کې رائخي ، چې ام کلثوم رضى الله عنها مدینې منورې ته ورسیده خو ورونه یې پر دې ونه توائبدل چې ويې نيسې او له لارې یې ستنه کېږي ... ويل کېږي چې دواړه ورونه یې مدینې منورې ته رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورغلل او غوبښته یې ترې وکړه چې خور یې بيرته مکې ته ولېږي که خه هم روایتونه مختلف دي ، خو دا یقیني خبره ده چې د ام کلثوم رضى الله عنها ورونه دواړه مدینې منورې ته روان شوي وو او رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورغلي وو او له هغه یې په تړون باندې د درې د غوبښته کړې وه ... هغه تړون چې د حدېبې په سوله کې شوي وو په دې تړون کې يادونه شوې وه چې خوک مسلمانانو ته د ملي له اجازې پرته مسلمان رائخي ، بيرته به هغوي ته سپارل کېږي خو

کله چې ام کلثوم رضى الله عنها په دې خبره شوه چې ورونه يې له رسول الله صلی الله علیه وسلم د بیرته ستنولو غونښته کوي، مکې مکرمې ته يې له بیرته تللو انکار و کړ او رسول الله صلی الله علیه وسلم ته يې وویل :

((ای دالله رسوله ! زه بشخه يم ، او پوهېږي چې بشخې کمزورې دي ، که کافراتو ته مې وسپاري ، ماته به زما په دين عذاب راکړي ، خو زه د صبر وس نه لرم ..))

رسول الله صلی الله علیه وسلم وویریده که چيرته ام کلثوم رضى الله عنها خپلې کورني ته وسپاري نو شکنجه به يې کړي او له سخت عذاب سره به يې مخامنځ کړي . او په دې هم پوهېدیده، که چيرته يې له ځان سره پريېدې او بیرته يې مکې ته ونه سپاري ، نه د سولي د تړون له شرط خخه به دا سرغرونه وي ... ددې خبرو په تعقیب الهی حکم رائخي او دې ستونزې ته د پای تکی بدې، بشخو باندي درحتمت لارښوونه کوي او هغوي له دې تړون خخه مستشني کوي .. الله جل جلاله د (متحنه) په سورت کې فرمایې :

يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ لِلْمُحِيطِينَ وَلَا هُنَّ وَأَتُوهمُ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصْمِ الْكَوَافِرِ وَسَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَا يَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ تَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

رسول الله صلی الله علیه وسلم د ام کلثوم رضى الله عنها او له هغې وروسته د نورو بشخو ايمان امتحان کړ .. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایې :

((قسم په الله تاسو یوازې دالله ، رسول او د اسلام په مینه راوتشي ياست ... تاسو دخاوند او مال لپاره نه ياست راوتشي ...))

که داسي به يې وویل .. پاتې به شوې او خپلې کورنيو ته به نه بیرته نه ورکول کېډي... ام کلثوم رضى الله عنها دا خبرې په داګه وکړي او په خپل عمل کې يې بشکاره کړي ... هماغه وو چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د ام کلثوم رضى الله عنها ورونو (وليد او عماره) ته وویل :

((تاسو ته مالومه شوه چې الله جل جلاله د بشخو په اړوند هغه تړون مات کړي ، تاسو لاړ شي !!))

او په دې سره د ام کلثوم رضى الله عنها ستونزه هواره شوه ... او رسول الله صلي الله عليه وسلم قريشو ته ونه سپارله نوموري مېرمن د حديبيي له سولي وروسته مدینې منوري ته لومړۍ مهاجره وه دا هغه ستره صحابي وه چې ده جرت کيسه يې به قرآن کريم کې نازله شوي ده ..

ام کلثوم رضى الله عنها په مدینه منوره کې لا ډېر وخت نه وو تير کړي چې، خلورو سترو صحابه کرامو رضوان الله عليهم ورباندي مرکه وکړه او دنکاخ غوبښته يې تري وکړه . (زبیر بن العوام، عبدالرحمن بن عوف، زید بن حارثه او عمرو بن العاص رضى الله عنهم) پري مرکه وکړه ... ام کلثوم رضى الله عنها په دې خلورو صحابه کرامو کې حیرانه شوه چې له چا سره واده وکړي ... هماګه وو چې له خپل ناسکه ورور (عثمان بن عفان رضى الله عنه) سره يې مشوره وکړه .. هغه ورته مشوره ورکړه چې رسول الله صلي الله عليه وسلم ته لاره شي او هغه ورته له دوي خخه یو خاوند وټاکي رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته د زید بن حارثه رضى الله عنه وړاندیز وکړ ... دامهال نوموري خپله مېرمن (زينب بنت جحش رضى الله عنها) طلاقه کړي وه ... ام کلثوم له زيد سره واده وکړ .. او د زيد او رقيه په نوم دوه بچيان يې تري وزير پدل . خوزيدلا ماشوم وو چې وفات شو، او ورپسي يې (رقیة) خورهم په ماشومتوب کې وفات شوه .

په روایتونو کې راخي چې کله زید بن حارثه رضى الله عنه ده جرت په اتم کال د مؤته په غزا کې د مسلمانانو د لښکرو مشري په غاړه لرله او هلته شهید شو، ده ګه ميرمن ام کلثوم رضى الله عنها تري کونډه پاتې شوه ... نو په دې سره، ام کلثوم رضى الله عنها له زید بن حارثه رضى الله عنه سره له دوه کلونو ډېر وخت تېرنه کړ .. زبیر بن العوام رضى الله عنه چې د رسول الله صلي الله عليه وسلم د ترور څوی وو او په دنيا ورته د جنت زيری ورکړل شوی وو، د ام کلثوم رضى الله عنها د عدد له پاي ته رسيدو خبر شو ... مرکه يې پري وکړه، هغې هم ورسره موافقه وکړه او واده يې ورسره وکړ .. دا چې زبیر بن العوام رضى الله عنه له بشئو سره په چلنډ او رویه کې سخت وو، ام کلثوم رضى الله عنها هغه سره دا وړده پاتې کېدو زغم پیدانه کړ، او د طلاق غوبښته يې تري وکړه .. نوموري په طلاق ټینګار وکړ .. هماګه وو چې زبیر بن العوام رضى الله عنه يې هم غوبښته ومنله او په داسي حال کې په طلاقه کړه چې د ماشوم د زير پدنې وخت يې رانې دې وو ... او له هغه يې د زينب بنت الزبیر په نوم لور پیدا شوه ام کلثوم رضى الله عنها له زبیر بن العوام رضى الله عنها خخه جلا شوه بيا پري عبدالرحمن بن عوف رضى الله عنه مرکه وکړه نوموري هم له هغو کسانو خخه وو چې په دنيا ورته د جنت زيری ورکړل شوی وو، او پخوا يې هم پري مرکه کړي وه ام کلثوم رضى الله عنها ورسره واده وکړ . او له هغه يې درې زامن پیدا شول درې زامن يې د (ابراهيم، اسماعيل او حميد) په نومونو یادېدل . ددوي ترڅنګي يې تري دوه لوښې هم وزېړې پدې، چې د (حميده او امة الله) په نومونو یادېدل .

ام کلثوم بنت عقبة رضى الله عنها له عبدالرحمن بن عوف رضى الله عنها سره خوشاله وخت تېر کړ ترهافي وخته ورسره وه چې خاوند يې ده جرت په دوه ډېرشم کال وفات شو ... له ده وروسته خلورم مرکه کوونکي ، ستر صحابي عمرو بن العاص رضى الله عنه چې پخوا يې هم پري مرکه کړي ، بيا يې د ام کلثوم رضى الله عنها دنکاخ غوبښته وکړه ... واده يې ورسره وکړ ... خو د ډېر و روایتونو پر پنستې، له عمرو بن العاص رضى الله عنها سره يې ژوند ډېره ادامه ونکړه . او لېږه موده وروسته وفات شوه

ام کلثوم رضی الله عنها له رسول الله صلی الله علیه وسلم گن حديثونه روایت کری، نوموری له هغو مپر منو خخه چې د دینی احکامو په زده کړي ډېره لپواله وه او هڅه یې کوله چې په نبی کریم صلی الله علیه وسلم په سنتو باندې ځان پوه کړي.

ام کلثوم بنت عقبة رضی الله عنها له نبی کورنی سره ډېري اړیکې درلودې .. همدا لامل دی چې د امهات المؤمنین رضی الله عنهم خخه یې گن حديثونه روایت کری دي. له ډې جملې خخه یو دا چې، کله رسول الله صلی الله علیه وسلم له ام سلمی رضی الله عنها سره واده وکړ ورته یې وویل:

((مانجاشی ته یواندازه عطر او زېورات ډالی کړي دي، او زه ګومان کوم چې هغه به وفات شوی وي، او ګومان کوم چې کومه ډالی چې ماور کړي، بيرته به ماته راولیرل کېږي، که ماته یې راولیرل، تاته یې در کوم))

لكه ځنګه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ویلي وو، نجاشی وفات شوی وو، او ډالی یې ورته بيرته راولیرل شوه ... تولو مپر منو ته یې خوشبویې ورکړه، او د زېوراتو په ګډون یې پاتې نور ام سلمی رضی الله عنها ته ورکړل.

ام کلثوم رضی الله عنها د قرآنی آیتونو د فضیلت او همداراز د زکات د فضیلت په اړه گن حديثونه روایت کری دي ..

له ام کلثوم رضی الله عنها روایت دي، وايې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایې: (قل هو الله احد) د قرآن کريم درېمې برخې سره برابر دي ..

وله ام کلثوم رضی الله عنها خخه بل روایت دي، وايې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایې:

((غوره صدقه هغه ده چې، کينه کښ دېمن خپلواں ته ورکول کېږي ..))

له ام کلثوم رضی الله عنها خخه روایت دي، وايې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یوازې په درې حالاتو کې د درواغو اجازه ورکړي، رسول الله صلی الله علیه وسلم به ویل، دادروغ نه دي چې،

((يو کس د خلکو ترمنځ سوله کوي، او داسې خبره کوي چې په هغې باندې د خلکو ترمنځ اصلاح رامنځته کېږي. او بل هغه کس چې په جنګ کې یې وايې، او بل هغه نارینه چې بشخې ته یې وايې او یا یې بشخې خاوند ته وايې ...))

او په بل روایت کې رائحي چې، هغه کس درواغجن نه دي چې، دخلکو ترمنځ د سولې لپاره، د خیر خبره وکړي، یا د خیر خبره یوبل ته یوسې ...

ام کلثوم بنت عقبة رضی الله عنها د خپل ناسکه ورور عثمان بن عفان رضی الله عنه د خلافت په دوران کې وفات شوه. په اغلب روایت سره، نوموری د هجرت په ۳۳ کال له دې دنیا رحلت وکړ .. خود سیرت کتابونو یې دعم په اړه شه نه دي لیکلې. همدومره مالومه ده چې د حدبیې له سولې وروسته نوموری له مکې خخه مدینې منوري ته په یوازې ځان هجرت وکړ، خپله کورنی، کور، او خاپوړو تابوې یې دالله او رسول لپاره پرېښود. ... ام کلثوم رضی الله عنها په

اسلامي تلپاتې تاریخ کې خپل نوم ژوندی پېپسوند، هغه کسان چې دنومورې مېرمنې سیرت لولي، هغوي ته دنبوت د وخت د یوې ستري، وياړمنې، موئمنې، صابري، او مهاجرې مېرمنې نمونه وړاندې کوي .

اسماء بنت یزید الاوسيه رضي الله عنها

داد انصارو یوه میرمن وه ، دا مېرمن یوله هغو مېرمنو خخه وه چې مدینې منورې ته د رسول الله صلی الله علیه وسلم له راتګ وروسته يې ورسره تر ډپرو وړاندې بیعت کړي وو دا مېرمن په فصاحت او بلاغت او غښتلي بیان باندې مشهوره وه .. هغه مېرمن ده چې رسول الله صلی الله علیه وسلم يې په اړه اعتراف کړي وو ، او د (خطبیۃ النساء) لقب يې خپل کړي وو . یاني د بنحو خطبیه .. بنایې ددې مېرمنی دتاریخ په اړه کم موافق د سیرت په کتابونو کې راغلي وي .. خودې موافقو معنائګانې د اسلام په پیل کې د یوې مؤمنې بنځۍ د شخصیت او کرکتر په جو پولو کې مهم رول لوېوي .. ددې بنځۍ شخصیت په خو کربنو او کلمو کې نه شي رالنډبدای .. دا مېرمن (اسماء بنت یزید الاوسيه رضي الله عنها) یا (ام سلمة الانصارية رضي الله عنها) نومېږي . چې په (خطبیۃ النساء) لقب باندې مشهوره وه .

نوموري (اسماء بنت یزید بن امرئ القيس بن یزید بن عبدالاشهل) نومېږي .. په مدینه منوره کې د اوس له وتلي قبيلي خخه وه . اسماء رضي الله عنها د ستر صحابي (سعد بن معاذ رضي الله عنه) د تره لور وه . موري يې (ام سعد بنت خزيم ابن مسعود بن عبدالاشهل) نومېږي . اسماء رضي الله عنها د (فکيهه) په نوم یوې بل نوم هم لري . او کنيه يې (ام عامر الاشلهليه) ده . همدارا زنوموري د (ام سلمة الانصارية) رضي الله عنها په کنيه باندې هم مشهوره وه . چې د (انصارية) نوم سره د رسول الله صلی الله علیه وسلم له مېرمني او ام المؤمنين (ام سلمة رضي الله عنها) خخه بیلېږي .

(اسماء بنت یزید رضي الله عنها) په مدینه منوره کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سفیر مصعب بن عمیر رضي الله عنه په لاس مسلمانه شوې ده . مصعب بن عمیر رضي الله عنه هغه صحابي وو چې له لومړي عقبې له بیعت وروسته مدینې منورې ته راغي ، تر خود مدینې منورې خلکو ته اسلامي احکام ورزده کړي او په قرآن کريم يې پوه کړي او خلک اسلام ته راوبلي . اسماء بنت یزید رضي الله عنها د خپل تره خوی (سعد بن معاذ رضي الله عنه) له اسلام خخه الهام واخیست او د هغه خبرو پرې اغیز وکړ .. کله چې سعد بن معاذ رضي الله عنه مسلمان شو خپل قوم ته يې وینا وکړه او ويې ويل :

((ای بنو عبدالاشهل !! ترهګي راباندې ستاسو د ناريئنه او بنځینه خبرې حرامې دي ، چې په الله او رسول مو ايمان نه وي راوبرى !!))

نو په دې توګه ويلى شو چې ، اسماء بنت یزید رضي الله عنها د خپل قوم د هغو کسانو په سر کې راخي چې اسلام يې تر ډپرو نورو ژر ومانه ، او د خپل قوم د مشر سعد بن معاذ رضي الله عنه خبرو او د مصعب بن عمیر رضي الله عنه دعوت او خبرو پرې اغیز وکړ . راویان واېي چې :

((د مابسام په راتلو سره ، د بنو عبدالاشهل په کورنۍ کې ټول ناريئنه او بنځینه مسلمانان شول))

د هجرت په لومړي کال کې ، اسماء بنت یزید رضي الله عنها له نور و بنحو سره یوځای رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د بیعت کولو لپاره راغلي وي . او ویل کېږي چې (ام سعد بن معاذ رضي الله عنها) او (ام عامر الاشلهليه عنها) یانې (اسماء بنت یزید بن السکن عنها) او (حواء بنت یزید بن السکن رضي الله عنها) لومړي مېرمنې وي چې له رسول الله

صلی اللہ علیہ وسلم سره یې بیعت وکړ .. اسماء بنت یزید رضی اللہ عنہا له رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم د بیعت د کیفیت په اړه له یو حدیث خنځه زیات حدیثونه روایت کړي دي . هغه وايې :

زه ، (لیلی بنت الخطیم) او (حواه بنت یزید بن السکن) یو خنځای د مابسام او ماخوستن مهال منځ کې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ته راغلو او سروونه مو پېت کړي وو ... سلام مې ورباندې واچاوه .. د نسب پوبنتنه یې وکړه ، ورته مې بیان کړ . بیا یې زماله ملګرو د نسب پوبنتنه وکړه هفوی ورته خپل نسب بیان کړ هر کلی یې راته ووایه ، بیا راته رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم وویل :

((تاسو خه اړتیالرئ ؟))

ورته مو وویل :

((ای دالله رسوله ! موږ راغلي یو او تاسره په اسلام بیعت کوو .. موږ تارښتونی ګنو ، او ګواهي ورکوو چې تاخه راوضي هغه حق او رښتیا دي ...))

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم وویل :

((dalh شکر چې اسلام ته یې درته هدایت وکړ ..)) بیا یې وفرمايل :

((ما درسره بیعت وکړ))

اسماء بنت یزید رضی اللہ عنہا فرمایې چې زه ورته نېردي شوم .. بیا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم وویل :

((زه له بسحوم سره په لاس رو غېرنه کوم ... زرو مېرمنو ته زما خبره ، داسې ده لکه یوې بسحوم ته))

او د اسماء رضی اللہ عنہا په بله وینا کې راغلي چې ، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم په خپل لاس باندې خادر راتاو کړ او د خادر پاسه یې بسحوم سره بیعت وکړ .

اسماء بنت یزید رضی اللہ عنہا به تل د بیعت هغه کلمې بیانولې چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ورته ویلې وي . رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ترې هغه بیعت اخیستی وو چې ، الله جل جلاله ورته په دې آیت کې اشاره کړې :

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَارِعْنَكَ عَلَىٰ أَن لَا يُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَرْتَبِنَ

وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِنَ بِبُهْتَنٍ يَفْتَرِيهُو بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِنَكَ فِي

مَعْرُوفٍ فَبَاعِعُهُنَّ وَآسْتَغْفِرُ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

احمد په خپل مسند کې د اسماء بنت یزید رضي الله عنها د بیعت په اړه نور تفصیلات هم یاد کړي چې په کومه طریقه ورسره رسول الله صلی الله علیه وسلم بیعت کړي وو. د اسماء په یوروایت کې رائخي، هغه وايی:

((زه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د بیعت لپاره راغلم، ماد سروزرو دوه بنګړي اغوستي وو، زه ورته ورنېږدي شوم.
د بنګړو په اواز پوه شو او بیا یې وویل :

((اسماء بنګړي دې لیرې کړه !، نه ویریږې چې الله به درته د اور بنګړي واچوي ...؟))

اسماء رضي الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم د امر سره سم، بنګړي لیرې کړل.....

هغه بیعت چې اسماء بنت یزید رضي الله عنها او نورو مېرمنو ترسره کړ، د بن්جھو په ارزښت باندې د اعتراف کولو یوه بنه ده. او په دې دلالت کوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د بن්جھو د روں ډېر احترام کاوه... هغه تړونو چې بن්جھو به له رسول الله صلی الله علیه وسلم کول، ده ګډو پر واجباتو او مسؤولیتونو باندې دلالت کوي، په دې مانا چې هغوي د اسلامي دعوت په پیل کې پاخون و کړ او د اسلام لپاره یې کار او خدمت وکړ.

اسماء بنت یزید رضي الله عنها په فصاحت او بىکلو او واضح خبرو باندې مشهوره وو. دا چې نومورې په پوبنښنه کولو کې څانګړې زپورتیا او د نظر په بسکاره کولو کې یې غوره فصاحت درلود، همدا امل وو چې په (خطیبۃ النساء) یانې د بن්جھو خطیبې په لقب باندې مشهوره شو.

یوه ورڅ رسول الله صلی الله علیه وسلم له خپلو صحابه کرامو سره ناست وو، اسماء بنت یزید رضي الله عنها ورته راغله،
یوه تاریخي خطبه یې ورته پیل کړه چې په ترڅ کې یې د بن්جھو فضیلت او غوره والی بيان کړ، داسې یې وویل :

((ای دالله رسوله ! زما پلار او مور دې درنه قربان شي، د بن්جھو په استازیتوب درته راغلي یم، الله جل جلاله ته بن්جھو او نارینه وو ته رالیرلې یې .. مور پر تا او ستا په الله باندې ايمان را پړی ... او مور بنځې بندې یو، ستاسو په کورنو کې ناستې یو، ستاسو غوبنښني پوره کوو، او بچیان درته زېږو. او تاسو نارینه را باندې د جماعت د لمانځه په اداء کولو، د ناروغانو په عیادت، په جنازو کې په ګډون، او په حجونو اداء کولو کې غوره والی لرئ.... او تردي ټولو غوره، دالله په لاره کې جهاد کول.... او کله چې له تاسو یو سپری حج ته لا پر شي او یا جهاد ته ووځي، مور درته مالونه ساتو، جامې درته ګډو او بچیان درته روزو... آیا مور به درسره اجر کې شريکاتې نه یو ؟ !!))

رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې د اسماء بنت یزید رضي الله عنها خطبې ډېره اغیزه وکړه، او خپلو صحابه کرامو ته یې مخ واپولو او ویپ وویل :

((آیا تراوسه مود دین په مسایلو کې له کومې بنځې تر دې غوره خبرې اورېدلې دی ؟))

هغوي وویل :

((ای دالله رسوله ! ګومان نه کوو چې د کومې بنځې به دې ټکو ته پام وو...))

رسول الله صلی الله علیه وسلم اسماء بنت یزید ته مخ کړ او ورته یې وویل :

((ای بسحې پوه شه! او نوري بشحې هم خبرې کړه .. چې د خاوند اطاعت کول، او له هغه سره بنه رویه کول، او دهغه خوشالۍ لپاره کار کول.. ددي ټولو ثواب سره برابرېږي ..))

اسماء رضی الله عنها په ډېرې خوشالۍ روانه شوه، ژریې ځان نورو ملګرو ته ورساوه او د رسول الله صلی الله علیه وسلم دا ټولې خبرې یې ورته ورسولي ... چې اسلام د بشحۇ کرامت په ساتلو ټینګار کوي، او دهغوى په حقونو باندې اعتراض کوي.

په مدینه منوره کې د اسماء بنت یزید رضی الله عنها نوم وڅلیده، هغه به د رسول الله صلی الله علیه وسلم د مېرمنو کورونو ته ورتله ... او هغې به دا خپل وياباله چې دهغوى اړتیاوې پوره او خدمت یې وکړي. ددي ترڅنګ به یې په دې سپیخلی کور کې د دین او دنیا زده کړې کولې او ځان به یې په دین باندې پوهولو. له رسول الله صلی الله علیه وسلم شخه به یې ګن دینې احکام زده کول، او هغه به یې نورو بشحۇ ته د خپل غښتلي فصاحت او بیان له مخې ورزدہ کول.

د سیرت کتابونه د اسماء بنت یزید رضی الله عنها ستاینه کوي او لیکي چې نوموړې ددي قاعدي پر بشست چې (په دین کې حیاء نشه) د دین د احکامو د زده کولو لپاره له رسول الله صلی الله علیه وسلم شخه په پوبنستنو کولو کې ډېر جرأت درلود. او دا جرأت ددي لامل شو چې ډېر دینې احکام ددي له خولې دې امت ته روښانه شول.

ابن عبدالبر د اسماء بنت یزید رضی الله عنها په اړه وايې :

((اسماء د عقل او دین خاوندې وو))

اسماء بنت یزید رضی الله عنها یوه له هغو بشحۇ شخه وه چې د عائشې رضی الله عنها د واده د شپې لپاره یې هغه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته تياره کړې وه. له هغې روایت دی، وايې چې، ما عائشه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته بنکلې کړې وه. یانې د واده لپاره مې ورته تياره کړې وه. په بل روایت کې راخي، هغه فرمایې، چې زه له هغو مير منو شخه وم چې عائشه یې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته جوړه کړې وه. بیاراته رسول الله صلی الله علیه وسلم شیدې راوړې .. او په بل روایت کې راخي، چې ډوډي یې راوړه ... موب ورته وویل چې، زموږ اشتھاء نشه ... رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل :

((درواغ او ولکه مه یوځای کوئ))

رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې خبره دا بنسټ کېښود چې، انسان باید دومره کښونه ونکړي چې د درواغو تربېریده ورسیږي ..

اسماء بنت یزید رضی الله عنها به په دې ويابه کاوه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به دهغوى ملاقات ته د بنوا الاشهل کورنې ته ورتللو، هغه فرمایې :

((کله به چې رسول الله صلی الله علیه وسلم زموږ کورونو ته راتللو ویل به یې ، په دې کورونو کې کوم خیر نشته .. داد انصارو تر ټولو غوره کور دی ...))

ربستیاهم الله جل جلاله په دې کورنۍ باندې د خیر انعام کړي وو... اسماء بنت یزید رضی الله عنها ده ګه پېښې روایت کوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یوه ورڅ ده ګوی ډوډی برکتی کړي وه او د خلوبنښتو کسانو لپاره یې بسنه وکړه هغه فرمایې :

((رسول الله صلی الله علیه وسلم مې مابنام مهال په خپل جومات کې ولیده ، ماله غوبنې ډک هدوکی او ډوډی راوړه .. ومي ویل : زما او پلار دې درنه قربان شي ، موب سره ډوډی وخوره ... رسول الله صلی الله علیه وسلم خپل صحابه کرامو ته وویل : .. دالله په نامه یې وخورئ ... صحابه کرامو او رسول الله صلی الله علیه وسلم او د کورنۍ غرو ډوډی خوراک پیل کړل قسم په الله ، ځینې غوبن هدوکی خو لا داسي وو چې هماغسي ډک پاتې شول ... او د خلکو شمېر هم خلوبنښتو کسانو ته رسیده ..))

د خطابت او بيان له ډګره راتیرېږو او د جنګ او جګړې ډګر ته اوڅو... اسماء رضی الله عنها په ډېړې میرانې په جهادي تګلاره کې خپل رغنده رول ثابت کړي دی ..

ابن سعد په خپل طبقاتو کې روایت بیان کړي چې ، اسماء رضی الله عنها له مسلمانانو سره په ډېړو غزاګانو کې ګډون کړي ، وبو کسانو ته به یې او به ورکولي ، ټپونه به یې پتی کول ، او لښکرو ته به یې خواړه تیارول ...

نوموري دررسول الله صلی الله علیه وسلم له وفات وروسته او د هجرت په یوویلس مکال د ابوبکر الصديق رضی الله عنه دخلافت په دوران کې هم په جهاد او جګړو کې ډېړ ګډون کړي وو . اسماء بنت یزید رضی الله عنها به له هغو مجاهدینو سره ملګري وه چې د شام پر لور به تلل .. او د هجرت په دیارلس مکال د ډیروک په غزا کې یې رغنده رول اداء کړي وو ، تاریخپوهان ددې رول له مخې ده ګې په مېړانه او زیورتیا باندې اعتراف کوي اسماء رضی الله عنها د خپلې خېمې لرګکی په لاس کې نیولی ، او هر رومي به چې د بنحو خیمو ته رانېږدې کېدہ هغه به یې پرې واهمه ، او نېږدې به یې نه پرېښو دل . اسماء بنت یزید رضی الله عنها په دې طریقه نهه رومي لښکرې وژلې وي .

اسماء بنت یزید رضی الله عنها ګن احاديث روایت کړي دي ، نوموري په انصارو کې تر نورو هغو ډېړ حدیثونه روایت کړي دي ... اسماء رضی الله عنها یواتیا حدیثونه روایت کړي ، ابن ماجه ، نسائي ، ابوداؤد ، ترمذی ، شهر بن حوشب ، مجاهد بن جبیر ، او ده ګې خوریین محمود بن عمرو الانصاری هم له اسماء رضی الله عنها خنځه بیا حدیثونه روایت کړي دي ...

اسماء رضی الله عنها ځینې حدیثونه د بنحو د سلوکو او هغو دودونو په اړه روایت کړي چې د جاهليت په زمانه کې ده ګوی ټولنې ته را داخل شوي وو... له رسول الله صلی الله علیه وسلم خنځه یې په مړو باندې د ستاینې او ډېړې ژرا خنځه د منعي حدیث روایت کړي دي .. فرمایې :

((مه ژارئ، همداراز جامی مه شلوئ، او مه سورې وهئ، او مه موخونه خیرې کوي، او مه بې خایه خبرې کوي، همدا راز له نارينه وو سره يوازې مه کښېنى، تل له خان سره محروم ولرئ..))

اسماء رضى الله عنها فرمایي،

((اي دالله رسوله ! پلانکي قوم راسره زما د تره په مهينه کې په ژړا کې برخه واخيسه ، یاني غمېي راسره شريک کړه ... زه هم مجبوره یم چې ورسه وژاړم ... رسول الله صلي الله عليه وسلم راسره ونه منله، ما خو څله دا خبره تکرار کړه .. بیا یې راته اجازه راکړه، بیاله هغې وروسته ما هیڅونه ژړل.. خوله ما پرته نورو ټولو بسحوبه مهري باندې بیا دېر وژړل)) .

کله چې د هجرت په لسم کال د رسول الله صلي الله عليه وسلم څوی ابراهيم وفات شو، اسماء رضى الله عنها ورسه په څنګ کې ولاړه وه .. له رسول الله صلي الله عليه وسلم څنګه یې په ژړا، چيغو وهلو او ستاني کولو کې روایتونه هم کړي دي، درسول الله صلي الله عليه وسلم دا حدیث یې روایت کړي، چې فرمایي :

((ستره اوښکه کوي، زړه خپه کېږي، او موږ هغه څه نه وايو چې رب مو پري غوسه کېږي .. که دارښتونې وعده نه واي، او د ټولو مسیر نه واي، او وروستي پخوانيو پسې نه تللى ... نو موږ به ابراهيمه په تاباندي ډېر زيات دردیدلي واي موږ ابراهيمه په تاباندي ډېر خپه یو))

له اسماء بنت یزيد رضى الله عنها څنګه روایت دی، وايې چې کله سعد بن معاذ رضى الله عنه وفات شو، مور یې چيغه کړه، رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته وویل :

((آيا ستا اوښکه نه ودرېږي او خپگان دې نه ختمېږي .. ؟ ستا څوی يوازینې کس دی چې الله جل جلاله ورته وخندل .. او عرش ورته ولې ځېده ..))

اسماء بنت یزيد رضى الله عنها نور حديثونه هم روایت کړي دي، دا حدیثونه د مسلمان د سلوکو او اخلاقو په اړه راڅرخي . په ځانګړې توګه، ګن روایتونه یې په دې اړه دي چې یو ورور په غيابت کې د بل ورور څنګه دفاع کوي . رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمایي :

((څوک چې د خپل ورور څنګه په غيابت کې له هغه دفاع وکړي، په الله یې حق دی چې هغه به له اوړ څنګه خوندي ساتي..))

له نومورې روایت دی، وايې چې رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمایي :

((آيا غوره کس درته ونه بنایم ..؟))

صحابه کرامو وویل چې ولې نه دالله رسوله !

وېي ویل :

((هغه کسان چې تل يې گورئ، دالله ذکر به کوي ... بیا يې وویل چې، آیا بد انسان درته ونه نسایم ...))

ویې ویل چې ولې نه دالله رسوله !

ویې ویل :

((هغه کسان چې دیوبل خبرې د شرلپاره انتقالوي، او د خلکو تر منځ نفرت خپروي، او خلکو کې عیب لټوي))

اسماء بنت یزید رضی الله عنها د عثمان بن عفان رضی الله عنه د خلافت په دوران کې د هجرت په دېرشم کال کې وفات شوه، او په مدینه منوره کې دقیع په هدیره کې خاورو ته وسپارل شوه. نومورې دنبوت د خوت د بسحوبه کتاب کې د ریا په حرفونو د ټینګ عزم، او غښتلي ايمان او قوي عقیدې په برخه کې خپل نوم ژوندي پرپنیود ... نومورې یوه فصیحه مېرمن وه، د غښتلي بیان خاونده وه، په پونستنه، کار او خبرو کولو کې تر بل هرې بشئی میرانه او زپوره وه ..

یوه ورڅه اسماء رضی الله عنها له رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه د حیض او جنابت د غسل په اړه پونستنه کړه، کله چې عائشه رضی الله عنها د دی جرأت ولیده، رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل:

((دانصارو مېرمنې ډېرې غوره مېرمنې دي، حیاء دوى له دې نه منعه کوي چې په دین باندې ځان پوه کړي .))).

امامة بنت حمزه رضي الله عنها

داد قريشوله قبيلي او د رسول الله صلي الله عليه وسلم د كورني يوه نجلى وه ... د رسول الله صلي الله عليه وسلم د تره د خوي او رضاعي ورور لور وه ... داد شهيدانو د سردار لور وه هغه مهال چي پلار يې په مدینه منوره کي شهيد شو، دې نجلى په مکه کي د مشرکينو په منځ کي ژوند کاوه دې نجلى په مکه مكرمه کي ډپر وخت تپر کړ او تل يې دا هيله وه چي مدینې منورې ته لاړه شي او د پلار د شهادت خاڅ او قبر و ګوري ... دا کومه د حيراتنيا خبره نه ده ، ددي نجلى پلار ، حمزه بن عبدالمطلب رضي الله عنه وو .. دا هغه انسان وو چي له شهادت وروسته ورباندي ، رسول الله صلي الله عليه وسلم دوه اويا خله د جنازې لمونځ اداء کړ . دانجلى (امامة بنت حمزه) نوميري او په (ام الفضل) باندي شهرت لري . داهجه مېرمن وه چي علي کرم الله وجهه يې په اړه ويلى وو چې :

((دا په قريشو کي تر ټولو غوره نجلى ده .))

دانجلى (امامة بنت عبدالمطلب بن هاشم بن عبدمناف بن قصي) نومېده... او وييل کيږي چي نوموري (امة الله) نومېده او ځيني وايې چي نوموري (عمارة) نومېده . خو په هر صورت ، دانجلى د حمزه رضي الله عنه لور وه .. ځکه د حمزه رضي الله عنه له دې پرته بله لورنه وه . د (امامة) رضي الله عنها مور (سلمي بنت عميس رضي الله عنها) نومېده ، داهجه مېرمن وه چي پخوا يې له خپل خور او د جعفر بن ابي طالب رضي الله عنه له مېرمن (اسماء بنت عميس رضي الله عنها) سره یوځای ايمان راوري وو ... کله چي رسول الله صلي الله عليه وسلم مسلمانانو ته مدینې منورې ته د هجرت امر و کړ ، حمزه رضي الله عنه له سلمي رضي الله عنها سره واده و کړ .. حمزه رضي الله عنه مدینې منوري ته هجرت و کړ ، او خپله مېرمن سلمي او امامه يې په مکه مكرمه کي پرېښو دل . دا کار ډپر و نورو مهاجرينوه کړي وو ، هغوي خپل زامن يا خپلې مېرمنې په مکه مكرمه کي له کورونو او مالونو سره پرېښي وو . امامه رضي الله عنها له خپلې مور سلمي بنت عميس رضي الله عنها سره په مکه کي پاتې شوه . خوزړه يې په مدینه منوره کي له مسلمانانو سره وو ، په دې به ډپره خوشاليده چي مسلمانان په مدینه منوره کي رسول الله صلي الله عليه وسلم سره یوځاي دی او برياوي لاسته راوري . د ستري بريما زيرى هغه وو چې کله مسلمانانو د هجرت په دويم کال د بدر په غزا کي قريشو ته سخته ماتې ورکړه خود هجرت په درېښم کال د احد په غزا کي د حمزه رضي الله عنه شهادت د امامه او سلمي رضي الله عنهمما لپاره لویه غمیزه او ستري تکان وو . د حمزه رضي الله عنه شهادت دهغوي په زړونو کي داسي تپ پرېښو چې تل به يې درد احساساوه د انتظار هغه شبې چې لور او مور به ددي لپاره ويستلي چې له خپل پلار او خاوند سره به و ګوري ... په یتيمى او کونډتوب باندي بدلي شوې لور يې یتيمه شوه او مور يې کونډه شوه ، او داتمه يې هم قطعه شوه چې په مدینه منوره کي به ټول په ژوند سره یوځاي شي .

امامة رضي الله عنها په مکه مكرمه کي له خپلې مور سلمي بنت عميس رضي الله عنها سره په مکه کي اوسيده ، کله يې چې د مور د عدت موده پاڼي ته ورسيده ، له (شداد بن الهدى الليثي) سره يې واده و کړ . له هغه يې د عبدالله او عبدالله من په نومونو زامن پيدا شول هغه هم په مکه کي پرېښو د او مدینې منورې ته يې هجرت و کړ او له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره یوځاي شو ، هلتنه يې د خندق او نور و غزاکانو کي برخه واخيسه وخت لا تپر نه وو چې)

سلمی بنت عمیس رضی الله عنها هم وفات شوه، په کور کې یې یوازې درې بچیان پرپنسودل چې مشره یې (امامه رضی الله عنها) وه، هغه نجلی چې خوکلونه وړاندې یې پلار له لاسه ورکړي وو خواوس یې خپله مور له لاسه ورکړه ... له دې وروسته یې د غربت احساس زیات او هجرت ته یې لیوالتیا ډېرہ زیاته شوه ..

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم مکې مکرمې ته د عمرة القضاء داداء کولولپاره لار، امامه رضی الله عنها وغوبنټل چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم او د خپلو ترnoonو زامنو او لوښو سره وکوري د مکې په کوڅو کې ګرځیده، هریو ته یې په نوم غږ کاوه اى د کاکا ځویه !! .. علی بن ابی طالب کرم الله وجهه یې غږ واورېده... هغه یې له ځان سره خپلې مېرمنې فاطمې رضی الله عنها ته بوتله. او ورته یې وویل:

((دادی د پلار د تره لور مې درته راوسته))

علی رضی الله عنه په مکه مکرمه کې دهغې په یوازې او سیدو باندې ډېر غوشه وو .. په دې اړه یې له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره هم خبرې کړې وي، هغه ته یې ويلى وو :

((ولې خپلې د تره لور یتیمه د مشرکینو په منځ کې یوازې پرېږدو ?))

بیا چې کله دوی مدینې منورې ته راستنېدل، له ځان سره یې راوستله.

امامه رضی الله عنها مدینې منورې ته د خپل پلار له شهادت خخه خلور کاله وروسته رانتوته ... کله چې نومورې مدینې منورې ته راوسیده، لومړۍ کاري دا وکړ چې د پلار د قبر پونښنه یې وکړه ... سمدلاسه یې زیارت ته ورغله ...

کله چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم شاعر (حسان بن ثابت رضی الله عنها) په دې حالت خبر شو، داشعری ووایه:

تسائل عن قرم هجان سميدع
لدى الأساس مغوار الصباح جسور

فقلت لها: ان الشهادة راحة
ورضوان رب يا امام غفور

دعاه الله الخلق ذو العرش دعوة
الي جنة فيها رضا وسرور

امامه بنت حمزه رضی الله عنها په مدینه منوره کې پاتې شوه .. دا هغه ټاټوبې دی چې د پلار سپیخلی بدنه یې ورکې خاورو ته سپارل شوي دي

دا چې د امامه رضی الله عنها پلار حمزه رضی الله عنه په مدینه منوره کې د خلکو په زړونو او د رسول الله صلی الله علیه وسلم په زړه کې د خاص ځای خاوند وو، درې صحابه کرامو دا سیالی کوله چې د امامه بنت حمزه رضی الله عنها د روزنې او ساتنې ویا پتر لاسه کړي.

ابن سعد له ابن عباس خخه روایت راخلي، زید بن حارثه رضي الله عنه هفه ياده کره، او رسول الله صلي الله عليه وسلم چې کله د مهاجرينو او انصارو ترمنځ دورورولي تهونونه کول، د زيد او حمزه رضي الله عنه ترمنځ یې دورورولي تهون کړي وو.... زید رضي الله عنه وویل:

((لومړۍ زما حق دی، زما ورپړه ده !!))

کله چې جعفر بن ابی طالب رضي الله عنه دا خبره واورپدہ، ويې ویل:

((ترور خوموري، دا چې اسماء بنت عميس ددي ترور او زما مېرمن ده، نولومړۍ زما حق دی چې ويې روزم))

علي کرم الله وجهه وویل:

((تاسو ولې زما د تره لور په اړه لانجې او شخړې کوي؟ همدا ما د مشركينو له مینځه راوويستله.. زما ورسه نسب شريک دی، له تاسو پر ما د پېر حق لري ..))

رسول الله صلي الله عليه وسلم وویل:

((زه به مو پېړکړه وکړم، زیده ته، دالله او رسول مولى او خادم یې ... او علي ته، زما ورور او ملګرۍ یې ... او جعفره ته، ماته په خلقت او اخلاقو کې ورته یې ... جعفره لومړۍ حق ستادي، ترور یې له تاسره ده ... اونجلی په خاله او عمه باندې نه نکاح کېږي))

په دې توګه امامه بنت حمزه رضي الله عنه جعفر بن ابی طالب رضي الله عنه ته ورکړل شوه ..

د حمزه رضي الله عنه لور ام الفضل رضي الله عنها په مدینه منوره کې له خپلې ترور او د جعفر بن ابی طالب رضي الله عنه له مېرمنې اسماء بنت عميس رضي الله عنها سره واوسېده. له دوی سره یې د مینې، محبت او نرمې په فضا کې ژوند تېر کړ ..

يوه ورڅ علي کرم الله وجهه رسول الله صلي الله عليه وسلم ته راغي او ورته یې وویل:

((آياد تره لور حمزه رضي الله عنه سره وادنه کوي ... دا په قريشو کې ترټولو غوره نجلی ده ..))

رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته وویل:

((اي علي ... خبر نه یې چې حمزه زما رضاعي ورور دي ... او الله جل جلاله چې په نسبې تهون خوک حرام کړي، په رضاعت هم حرامېږي ..))

د حمزه بن عبدالمطلب رضي الله عنه مور (هالة بنت اهیب) رسول الله صلي الله عليه وسلم ته شیدې ورکړې وي .. نو په دې توګه رسول الله صلي الله عليه وسلم د حمزه رضي الله عنه رضاعي ورور وو.

خو رسول الله صلی الله علیه وسلم خپله ورپره هپره نه کړه ... بلکې هغې ته یې د غوره خاوند په پیدا کیدو کې فکر و کړ
.. هماغه وو چې د خپلې مېرمنې ام سلمه رضی الله عنها خوی (سلمه) رضی الله عنہ یې ورته و تاکه ...

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم امامه بنت حمزه رضی الله عنها (سلمه بن ام سلمه) رضی الله عنہ ته واده کړه، د
سیرت په کتابونو کې د هغې د پاتې ژوند په اړه ګن او مختلف روایتونه راغلي دي ..

حینې وايې :

((سلمه رضی الله عنہ د عبدالملک بن مروان ترخلافته ژوندی وو ، او امامه رضی الله عنها مخکې ددې چې سلمه رضی
الله عنہ ورسه یوځای شي ، وفات شو .))

او حینې نوربیا وايې :

((سلمه رضی الله عنہ مخکې ددې چې امامه رضی الله عنها سره یوځای شي ، وفات شو .))

خو په هر صورت ، د امامه رضی الله عنها د ژوند تګلاره ، هجرت او غوره اسلام د یو غوره انسان په نسل کې د پاکې
مېرمنې سپېڅلی یاد پاتې شو ... دا هغه سپېڅلی یاد دی چې په اسلامي تلپاتې تاریخ کې یې پرپشود... له حمزه بن
عبدالمطلب رضی الله عنہ سره یې یاد له غښتلی کېږي

همدا راز د امامه رضی الله عنها ژوند په حینو اسلامي احکامو پوري هم تراو پیدا کوي .. لکه رضاعي حرمت .. او دا چې
چې نسخه په عمه او خاله باندې نه نکاح کېږي ...

فاطمة بنت الحارث رضي الله عنها

دامبر من دبنو مخزوم له قبيلي خنه وه، ڏپره موده په شرك پاتي شوه، چي بيا الله جل جلاله په رسول الله صلي الله عليه وسلم او مؤمنانو باندي د مکي دفتحي انعام وکره، او دا مبر من هم مسلمانه شوه. په دي ستره ورخ چي کله دا نسخه مسلمانپنه، يوه مشهوره کيسه لري ... کله به د پلار په غم کي وه، او کله به د خاوند په غم چوبه وه ... ڏپره هشخه يې وکره چي خپل خاوند اسلام ته را داخل کړي ... هماعه وو چي خاوند يې بيا ديرموک په جګړه کي شهيد شو، بيا يې له هغه وروسته بل واده وکړ هغه هم شهيد شو ... وروسته يې درېم خاوند سره واده وکړ، هغه هم شهيد شو. نو په دي سره (فاطمة بنت الحارث رضي الله عنها) ددرې شهيدانو مبر من وه ..

دا مبر من (فاطمة بنت الحارث بن هشام بن المغيره) نومبده او د بنو مخزوم له قبيلي خنه وه. مور يې (فاطمة بنت الوليد) د الله د توري خالد بن الوليد رضي الله عنه خور وه ... ام حكيم رضي الله عنها په جاهليت کي له خپل تره خوي (عكرمة بن عمرو بن هشام بن المغيره) سره واه کړي وو ... يا په بله وينا، داوجهل دخوي مبر من وه. کله چي د اسلام رپا وخلپده، او جبريل عليه السلام په رسول الله صلي الله عليه وسلم وحـيـه رـاـنـاـلـهـ کـرـهـ ... دـاـمـ حـكـيـمـ رـضـيـ اللهـ عـنـهاـ خـوـسـرـ اـبـوـجـهـلـ دـالـلـهـ دـدـيـنـ اوـرـسـوـلـ اللهـ صـلـيـ اللهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ لـهـ سـتـرـوـ دـبـنـمـانـاـنـوـ خـنـهـ وـوـ ، نـوـمـوـرـيـ دـهـغـوـ كـسـاـنـوـ پـهـ سـرـ کـيـ يـادـپـدـهـ چـيـ مـسـلـمـانـاـنـ بـهـ يـېـ لـهـ سـخـتـوـ شـكـنـجـوـ سـرـهـ مـخـامـخـ کـوـلـ کـلـهـ چـيـ دـهـجـرـتـ پـهـ دـوـيـمـ کـاـلـ اـبـوـجـهـلـ دـبـدـرـ پـهـ غـزـاـ کـيـ وـوـژـلـ شـوـ ، اوـ دـهـغـهـ خـوـيـ عـكـرـمـهـ دـخـپـلـ پـلـارـ اـبـوـجـهـلـ نـاوـرـهـ پـاـيـلـهـ وـلـيـدـهـ ... لـهـ رـسـوـلـ اللهـ صـلـيـ اللهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ اوـ مـسـلـمـانـاـنـوـ سـرـهـ يـېـ کـيـنـهـ اوـ نـفـرـتـ لـاـ زـيـاتـ شـوـ نـوـمـوـرـيـ لـهـ خـپـلـيـ مـېـرـمـنـيـ اـمـ حـكـيـمـ اوـ لـهـ خـپـلـ تـرـهـ حـارـثـ بـنـ هـشـامـ سـرـهـ پـهـ شـرـكـ پـاتـيـ شـوـ ، اوـ لـهـ رـسـوـلـ اللهـ صـلـيـ اللهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ اوـ مـسـلـمـانـاـنـوـ سـرـهـ يـېـ دـبـنـمـنـيـ تـهـ اـدـاـمـهـ وـرـکـرـهـ .. هـماـعـهـ وـوـ چـيـ هـجـرـتـ پـهـ اـتـمـ کـاـلـ دـسـتـرـيـ فـتـحـيـ وـرـخـ يـاـنـيـ دـمـکـيـ دـفـتـحـيـ وـرـخـ رـاـوـرـسـيـدـهـ ... کـلـهـ چـيـ مـکـهـ فـتـحـهـ شـوـهـ ، اـمـ حـكـيـمـ دـيـ پـاـيـلـيـ تـهـ وـرـسـپـدـهـ چـيـ دـکـفـرـ دـوـلـتـ لـهـ مـاتـيـ سـرـهـ مـخـ شـوـ .. اوـ دـشـرـکـ اوـ بـتـ پـرـسـتـيـ زـمـانـهـ پـاـيـ تـهـ وـرـسـيـدـهـ .. کـلـهـ چـيـ نـوـمـوـرـيـ دـرـسـوـلـ اللهـ صـلـيـ اللهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ نـرـمـيـ ، رـحـمـتـ اوـ شـفـقـتـ وـلـيـدـهـ ، سـمـدـلاـسـهـ اـمـ حـكـيـمـ پـرـيـکـړـهـ وـکـړـهـ چـيـ دـاـسـلـامـ پـهـ سـپـيـخـلـيـ دـيـنـ کـيـ دـاـخـلـهـ شـيـ دـاـهـغـهـ فـتـحـهـ وـهـ چـيـ رـسـوـلـ اللهـ صـلـيـ اللهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ وـرـکـيـ قـرـيـشـوـ تـهـ اـمـانـ وـرـکـرـهـ ، نـهـ يـېـ خـوـکـ وـوـاـژـهـ ، نـهـ يـېـ غـجـ وـاخـيـسـتـهـ اوـ نـهـ يـېـ وـينـهـ توـيـ کـړـهـ بلـکـيـ دـمـکـيـ خـلـکـوـتـهـ يـېـ اـعـلـانـ وـکـړـ چـيـ :

((خوک چي د ابوسفيان کور ته ننوخي، امن کي دي، او خوک چي خان پسي دروازه بنده کري، امن کي دي .. او خوک چي جومات ته داخل شي، هغه امن کي دي .))

مخکي ددي چي ام حكيم خپل اسلام اعلان کري، لومری يې خپل خاوند عكرمة بن ابي جهل ته ورانديز وکړ ترڅو يې غوبښته ومني او په اسلام کي یوځای داخل شي ... خو هغه انکار وکړ، او د مسلمانانو له لښکرو ویرپدہ او جنوب ته د یمن پر لور وتنټپدہ او د ام حكيم پلار، حارث بن هشام، رسول الله صلي الله عليه وسلم د تره لور له (ام هاني) رضي الله عنها سره پناه وغوبښته ... کله چي علي بن ابي طالب کرم الله وجهه خبر شو، غوبښل يې چي ويې وژني ځکه نوموری له هغه کسانو شخه وو چي رسول الله صلي الله عليه وسلم يې وينه روا کړي وه .. خو (ام هاني رضي الله عنها) له رسول الله صلي الله عليه وسلم شخه اجازه وغوبښته او هغه ته يې پناه ورکړه .. رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته وویل :

((ام هانئ، تاچې چاته پناه ورکړي، موږهم پناه ورکوو ..))

کله چې ام حکیم (ام هانئ رضی الله عنها) ولیده چې خنګه یې ده ګپت پلار ته پناه ورکړي ده ... او خنګه رسول الله صلی الله علیه وسلم د ام هانئ رضی الله عنها دې وړاندیز ته غاړه کېښوده او ده ګپت پلار یې له وژلو وژغوره د خپل خاوند عکرمه په اړه یې فکر وکړ، او دا تمہ ورسره پیدا شوه چې بنايې هغه هم وژغورل شي له رسول الله صلی الله علیه وسلم خنګه یې د خپل خاوند لپاره امان وغوبنت، هغه ورتہ امان ورکړي عکرمه چې د یمن پر لور تبنتدلی وو، ام حکیم ورپسې سمدلاسه د جنوب پر لور روانه شوه ترڅو یې راپیدا کړي ... د تهame په ساحل کې یې پیدا کړه او غوبنتل یې چې له سمندر تپرشی په ډېرو ژورو کلمو یې ورتہ چیغې کړي ...

((ای د تره ځویه !! له ډېر خپلوي پال، نېک او غوره انسان لخوا درته راغلي یم.. ځان مه هلاکوه !! .. ما درته ترې امان غوبنتی، او هغه درته امان درکړي ...))

عکرمه وویل :

((دا کارت او کړ ؟))

هغې وویل چې، هو... زه ورسره وغږپدم نو ځکه یې درته امان درکړي ...

عکرمه له خپلې مېرمنې ام حکیم سره مکې ته رانتوت، او سمدلاسه د مسجدالحرام پر لور روان شو ... هلتہ له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره مخامنځ شو ... کله یې چې ولیده، رسول الله صلی الله علیه وسلم پرې ډېر خوشال شو ...

صعب الزبیری دا ملاقات په دې ټکو بیانوی :

((کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ولیده له خوشالی ورتہ ودرپدھ، غاړه یې ورتہ ورکړه او ويې وویل : (مهاجر دې په خیر راشي) رسول الله صلی الله علیه وسلم خوب لیدلی وو چې هغه جنت ته ننوتی وو، هلتہ یې د ډېر وختانګو خابن لیدلی وو .. ځواب یې ورکړ او ويې وویل : داد چادی ؟ ورتہ وویل شو چې دابوجهل دی. دا ورتہ سخته بنکاره شوھ او ويې وویل : ابوجهل چيرته او جنت چېرته ؟ ... قسم په الله هیڅکله به ورتہ داخل نه شي .. کله چې ورتہ عکرمه مسلمان راغي، ډېر ورتہ خوشال شو او هغه خابن یې د عکرمه لپاره تعییر کړي ...))

عکرمه رضی الله عنہ له دې وروسته مدینې منورې ته راغي، او ام حکیم هم له خپل خاوند سره، کله په مکه او کله په مدینه منوره کې واوسیده، هغوي غوبنتل چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته نبردي وي ... کله چې ابوبکر رضی الله عنہ خلیفه شو، عکرمة بن ابی جهل دردت په جګړو کې له سترو ګډونوالو خنځه وو، په عربی جزیره کې یې د مرتدینو خلاف په ډېر میرانه او زړورتیا جنګ وکړ .. بیاله فاتحینو سره د شام پر لور روان شو .. نوموری هلتہ یو له هفو شپږو قوماندانو خنځه وو چې شام ته د لښکر په مشری وتلي وو. ام حکیم رضی الله عنہا هم له خپل خاوند سره په دې جګړو کې ملګري وو .. عکرمة بن ابی جهل په دې جګړو کې لویه وړتیا ثابته کړه، تول هغه ګناهونه او دېښمنې یې چې له اسلام سره یې کړي وي، په دې میرانې او غښتلي جهاد سره یې ده ګپت جبران راوبر نوموری له سختې جګړې او

میرانپه وروسته ديرموک په جګړه کې شهید شو.. داهغه لښکري وي چې د الله د تورې خالد بن الوليد رضي الله عنه د قوماندي په برکت مسلمانانو د هجرت په دولسم کال ستره بريا لاسته راواړه او روم يې ورکې له سختې ماتې سره مخامنځ کړ.

دام حکیم رضي الله عنها د عدت موده پای ته ورسیده، بیا پري خالد بن سعید رضي الله عنه د دخان لپاره مرکه وکړه، کله چې د (مرج الصفر) پېښه رامنځته شو، ويي غوبنتل چې ورسه یوځای شي.. ويي ويل:

((ترهغي به دي صبر کړي واي چې الله جل جلاله دالښکري ماتې کړي ...))

ويي ويل:

((ماته داسي الهام کېږي چې زه وژل کېږم ..))

ويي ويل:

((نوبيا درته اجازه ده))

له قنطري سره خالد بن سعید رضي الله عنه له خپلي ميرمني ام حکیم سره یوځای شو، بیا وروسته داسيمه د (قنطرة ام حکیم) په نوم ياده شو... کله چې سهارشو، خالد بن سعید له روم سره سخته جګړه وکړه چې په پايله کې شهید شو. له ده وروسته ام حکیم رضي الله عنها ملا وترله، او هوديې وکړه چې د الله په لاره کې به جهاد کوي.. د جګړې ډګر ته نتوهه، او دهغه خيمې په لرګي چې له خپل خاوند خالد بن سعید رضي الله عنه سره ورکې یوځای شوې وه، د روم اووه لښکري يې پري ووژلې..

ام حکیم رضي الله عنها د خپل خاوند له شهادت وروسته مدینې منورې ته راستنه شو، امير المؤمنين عمر بن الخطاب رضي الله عنه پري مرکه وکړه او د دخان لپاره يې غوبنسته.... واده يې ورسه وکړ، او له هغه يې د فاطمي په نوم يوه لور پيدا شوه.. ام حکیم رضي الله عنها له عمر رضي الله عنه سره تر واده وروسته ډېره ژوندي پاتې نه شوه، او نه يې د ابوالؤءة المجوسي له لاسه د خپل خاوند عمر بن الخطاب رضي الله عنها شهادت ولیده.. خود عمر رضي الله عنه په شهادت سره، نوموري دا ويړ تر لاسه کړ چې ددرې داسي خاوندانو مېرمن وه چې ټول شهیدان شول..

دنوموري دارول هيڅکله د پېښدو وړنه دی چې د خپل لومړي خاوند عکرمہ بن ابی جهل تکلاره يې بدله کړه... هغه ته يې مکې مکرمې ته د راتګ او په اسلام کې د داخليدو زمينه برابره کړه.... نوموري هغه غوره مېرمن وه چې په خپل شجاعت، میرانپه او نېک تصرف باندې يې دنیا او آخرت خير پېژانده.

خولة بنت حكيم رضي الله عنها

داد قريشوله قبيلي او له هفو مېر منو خخه ده چې د اسلام په پيل کې يې اسلام راوري وو... دېر عمر يې له خاوند سره په مکه مکرمه کې تېر کړ، او دېر ځل يې هوډ وکړ چې د خديجي رضي الله عنها له وفات وروسته رسول الله صلي الله عليه وسلم د بلې مېرمنې مرکه وکړي ... دا هغه بنځه وه چې رسول الله صلي الله عليه وسلم ته يې (سودة بنت زمعة رضي الله عنها) او (عائشة بنت ابي بكر رضي الله عنها) غوبنټي وه. او کله يې چې خپل خاوند وفات شو، اراده يې وکړه چې خپل ځان رسول الله صلي الله عليه وسلم ته وبخني او واده ورسره وکړي او د قیامت په ورڅ يې د بنځو په کتار کې راپاخې... دې بنځي تل د رسول الله صلي الله عليه وسلم خدمت کړي، دا هغه بنځه وه چې د مکې د فتحي په ورڅ او د حنين په غزا کې له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره یوځای وه او د هغه خدمت يې کاوه. دامېرمن (خولة بنت حكيم رضي الله عنها) نوميرېي .. هغه مومنه مېرمن وه چې خپل ځان يې رسول الله صلي الله عليه وسلم ته وربخنبلی وو.

دامېرمن (خولة بنت حكيم بن امية بن الحارث بن الاقوس بن مرة) نومېده .. نوموري د (خويلة) په نوم هم يادي ده. د خولة رضي الله عنها کنيه (ام شريك) وه... خولة رضي الله عنها له سترا صحابي د بنو جمجم د قريشوله قبيلي خخه له (عثمان بن مظعون رضي الله عنه) سره واده وکړ... له هغه يې دوه زامن پيدا شول چې د عبدالرحمن او سائب په نومونو يادېدل. لکه خنګه چې د هغه پلار په دې کنيه باندې مشهور وو، دا هم پري مشهوره وه.

مخکې د دې چې رسول الله صلي الله عليه وسلم خلک په دارالارقم کې اسلام ته راوبولي، خولة رضي الله عنها له خپل خاوند عثمان بن مظعون سره یوځای مسلمانه شوه.... دوى د هغو کسانو په کتار کې راخي چې د اسلام په لومړيو کې يې اسلام منلي وو. کله چې په مکه کې پر مسلمانانو د قريشو عذابونه او شکنجي زياتې شوي، او رسول الله صلي الله عليه وسلم مسلمانانو ته حبشي ته د هجرت اجازه ورکړه، عثمان رضي الله عنه له خپل ځوی (سائب) سره یوځاي حبشي ته هجرت وکړ. حبشي ته د خولة رضي الله عنها د هجرت په اړه مختلف نظرونه وجود لري... ځينې په دې اند دې چې عثمان بن مظعون رضي الله عنه خپله مېرمن خولة رضي الله عنها په مکه مکرمه کې پرېښوده، او یوازې له خپل ځوی سره يې هجرت وکړ... او ځينې بیا په دې اند دې چې خولة رضي الله عنها هم له خپل خاوندا او ځوی سره هجرت کړي وو... ځکه رسول الله صلي الله عليه وسلم داسي قاعده اينې وه چې واده شوي کسان دې خپلې مېرمنې هم له ځانونو سره ملګري کري د علماء د دا دويم قول واقعيت ته نېږدې دې ...

کله چې عمر بن الخطاب او حمزة بن عبدالمطلب رضي الله عنهم مسلمانان شول، په حبشه کې مهاجر و ګومان وکړ چې په ټوله مکه کې اسلام خپور شوي دی... نوځکه يې دېرې بيرته راستانه شول... چې له دوى له ډلي د خولة بنت حكيم خاوند عثمان بن مظعون او دهفي ځوی سائب هم وو. دوى چې کله راغل، دوليد بن المغيره په ګاونډ کې يې واپول.

او دنبيوي بعثت په لسم کال د رسول الله صلي الله عليه وسلم د تره ابوطالب له وفات لړه موده وروسته، خديجه بنت خويلد رضي الله عنها هم وفات شوه.... د دوى دواړو دوفات کال په (عام الحزن) يانې د خپگان په کال ونومول شو....

رسول الله صلی الله علیه وسلم بە چېر وخت په خپل کور کې کېنپناسته او چېر کم وخت بە دباندې وتلو .. خولة بنت حکیم رضی الله عنها په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې د خپگان او مصیبېت په نبنو نبسانو پوه شوه .. هماگه ووچې د واده اپوند خبرې يې ورسره وکړې او ورته يې وویل :

((اى دالله رسوله ! ګومان کوم چې د خدیجې په مړینه چېر زیات خپه شوی يې ...))

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل : چې، هو ..

((هغه مې د ماشومانو مور او د کور روزونکې وو ..))

خولة بنت حکیم رضی الله عنها ورته وویل :

((بله بشخه درته ونه غواړم ؟))

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل :

((ولي نه ... تاسو بشخې په دې بشې پوهېږي ...))

خولة بنت حکیم رضی الله عنها رسول الله صلی الله علیه وسلم ته (سودة بنت زمعة) رضی الله عنها ياده کړه ... هغه يې جبشي ته د هجرت پرمھال د اوږدي لاري ملګري وو ... کله چې هفوی مکې ته راستېدل، خاوندې يې په لاره کې وفات شوي وو .. رسول الله صلی الله علیه وسلم د سودة رضی الله عنها حالت ته وکتل او دهفي په زربنت باندې د رحمت او مهربانۍ له مخي يې ورسره د واده کولو موافقه وکړه ... خولة رضی الله عنها د بنو عامر په دره کې د سودة بنت زمعه رضی الله عنها خواته ورغله او هغه يې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وغوبښته ... همدا راز نوموري رسول الله صلی الله علیه وسلم ته عائشه رضی الله عنها هم غوبښتي وو . عائشه رضی الله عنها دامھال چېر کوچنۍ وو ... رسول الله صلی الله علیه وسلم هغه د پلار په کور کې پرېښوده، بیا يې چې کله مدینې منورې ته هجرت وکړ، واده يې ورسره وکړ . دا په داسې حال کې ده چې (سودة بنت زمعة رضی الله عنها) دنبوت کور ته رانتوله، د کور چارې به يې سمولې، او د رسول الله صلی الله علیه وسلم د خدیجې رضی الله عنها ددوه لوښو (ام کلثوم او فاطمي رضی الله عنهم) خدمت او روزنه به يې کوله ...

نو په دې ترتیب ویل شو چې ، خولة رضی الله عنها ددې پاک او سپیخلي واده وساحت کړي وو ، نوموري در رسول الله صلی الله علیه وسلم لپاره مرکه کوونکې وو ... او در رسول الله صلی الله علیه وسلم خپگان يې درک کړ ، په خپله څيرکتیا يې هڅه وکړه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپگان له نړۍ راویاسي ..

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم خپل پلويانو ته مدینې منورې ته د هجرت کولو اجازه ورکړه ، خولة بنت حکیم رضی الله عنها ، دهفي خاوند او زامن د لوړنیو مهاجرینو خخه وو .. د عشما بن مظعون ټولې کورنې ، بشخو او نارینه وو ، ټولو مدینې منورې ته هجرت وکړ ، او په مکه کې يې کورونه بند او هیڅوک ورکې پاتې نه شول رسول الله صلی الله علیه وسلم هم پر دوی احسان وکړ ، او دوی سره يې د چېرې مینې له مخي په مدینې منوره کې څانګړې ځای او جلا

کورونه ورکرل ... خولة رضي الله عنها له خپل خاوند عثمان رضي الله عنه سره په هغه کور کي واوسيده چي رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته جلا کري وو ... خو عثمان رضي الله عنه دي ته چېر مايل وو چې له بشحوليري اوسي ، او کله يې چې نوي دين زړه د ايمان له خوبروالي ډک کړ ، دابه يې غوره ګنهله چې دنيا ته هم ډېر میلان ونکري . نوموري يوه ورڅ رسول الله صلي الله عليه وسلم ته راغى او ورته يې وویل :

((اي دالله رسوله ! غواړم ٿان خصي کرم، او په ٿمکه کي و گرڅم ...))

رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته وویل :

((آيا زه تاته يوه غوره قدوه او لارښودنه يم ؟؟ ... زه بشحونه نه نېړدي کېږم ، غوبنه خورم ، کله روژه نيسیم او کله يې نه نيسیم روژه نیول بشحونه دانسان میلان کموي ...))

عثمان رضي الله عنه وویل :

((اي دالله رسوله !! زه خوبنه نه ګنډ چې بشحه مې زما عورت و گوري ..))

رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته وویل :

((ولي ؟))

هغه وویل :

((زه له دې شرمېږم او نه مې خوبښېږي ..))

رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته وویل :

((الله جل جلاله درته بشحه جامه ګرڅولي ، او ته يې دهغې لپاره جامه ګرڅولي يې .. زما اهل هم زما عورت ويني ، او زه يې ګورم ..))

عثمان بن مظعون ورته وویل :

((آيا ته هم دا کار کوي دالله رسوله ؟))

هغه وویل چې ، (هو .)

بيا يې وویل :

((نو ستاله حياء وروسته نوره حياء نشته ...))

خو عثمان رضى الله عنه به تل روژي نیولپ او د شپي به يې لمونځونه کول او له دنيا سره به يې مينه نه لرله .. همامغه وو چې ميرمنې خولة بنت حکيم حالت يې هم خراب شو، هغې هم دنيا سره مينه پرېښوده. نه به يې بشکلا او نه سينګكار ته پام کاوه. يوه ورڅ نوموري د رسول الله صلي الله عليه وسلم په مېرمنو نتوتله، هغوي په چېر بد حالت کې ولیده ... ورته يې وویل :

څه درباندي شوي؟ ستاله خاونده خو قريشو کې بل شتمن نه وو؟

خولة رضى الله عنها ورته وویل :

مورته يې هيچ ګټه نه رارسيږي .. د شپي لمونځونه کوي، او د ورڅي روژي نيسسي ...

دا مهال رسول الله صلي الله عليه وسلم راتنوت او ويې ويل :

دد خویلة بدن ولې داسي بدشوي دي؟ !!!

مېرمنو يې ورته د خولي رضى الله عنها کيسه بيان کړه ... بيا رسول الله صلي الله عليه وسلم د خولة له خاوند سره مخامنځ شو او ورته يې وویل :

((اي عثمان بن مطعون...!... اي ازه ستالارښودنه یم؟))

هغه ورته وویل : زما پلار او مور دې درنه قربان شي ولې نه يې ...

رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته وویل :

د ورڅي روژه يې، او د شپي لمونځونه کوي.....

ويې ويل : زه همدادسي کوم ..

څواب يې ورکړه : داسي مه کوه ! ... سترګې پر تا حق لري، او بدن دې درباندي حق لري .. او اهل دې درباندي حق لري .. لمونځ هم کوه، خوب هم کوه... روژه هم نيسه او کله يې مه نيسه !!

راوي وايې : خولة بنت حکيم له دې وروسته د رسول الله صلي الله عليه وسلم مېرمنو ته راغله ، او داسي بشکارېده لکه ناوي ... ورته يې وویل :

((دا خنګه؟))

هغې وویل :

((مورهم اوس د خلکو په خپر شو...))

خو عثمان بن مظعون رضي الله عنه له دې وروسته چېر ژوندی پاتې نه شو، د هجرت دېرش میاشتې وروسته د شعبان په میاشت کې وفات شو.... نومورې لومړۍ مهاجر وو چې په مدینه منوره کې ومر... رسول الله صلی الله علیه وسلم پري راننوت او هغه د وفات پر حالت یې بشکل کړ.. عائشه رضي الله عنها فرمایې:

((ماد پیغمبر عليه السلام اوښکې ولیدې چې د عثمان پر مخ ورتوي شوې))

رسول الله صلی الله علیه وسلم د مدینې پر خندو و ګرځیده، کله چې دقیع خواته را ورسیده ويې ويل:

((ماد هدیرې پاره د اخای تاکلی وو چې د (خنجبه) یا (دقیع الغرقد) په نوم یادېږي))

عثمان بن مظعون رضي الله عنه لومړۍ کس وو چې له مهاجرينو په دقیع هدیره کې خاورو ته وسپارل شو.. رسول الله صلی الله علیه وسلم پري د جنازې لمونج اداء کړ او د قبر په خنده ورته ودرېډه او بیا یې د سر سره تیږه ورته کېښوده او ويې ويل:

((دابه یې د قبر نبشه وي چې نور مړي به ورته خاورو ته سپارل کېږي.))

خولة بنت حکیم رضي الله عنها د عثمان بن مظعون رضي الله عنه له مړینې وروسته په مدینه منوره کې اوسيده، د رسول الله صلی الله علیه وسلم او د امهات المؤمنین خدمت به یې کاوه.... یوه ورڅ یې دافکر وکړ چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د واده وړاندیز وکړي، په دنیا کې یې مېرمن شي او د قیامت په ورڅ ده ګه د مېرمنو په کتار کې راپاخي.... رسول الله صلی الله علیه وسلم ته یې خان و بختبلو، خو رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته غاړه کېښوده، او دا ستره رتبه یې ترلاسه نکړه. عائشه رضي الله عنها فرمایې:

((هغه مېرمنو به چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته خانونه وربختبل ما ته به غیرت ودرېډه او ويل به مې، آیا بسحنه نه شرمېږي چې سېري ته خان و ربختبني؟... بیا الله جل جلاله د آیت راناژل کړ:)

وَأَمْرَأً مُؤْمِنَةً إِن وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلَّهِ إِنْ أَرَادَ الْنَّبِيُّ أَن يَسْتَنِكْحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَرْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ

وَكَانَ اللَّهُ غُفُورًا رَّحِيمًا

که شه هم رسول الله صلی الله علیه وسلم خولة رضي الله عنها سره د واده موافقه ونکړه، خو بیاهم تل ده ګه په خدمت بوخته وه... هر وخت به ورسره وه. نومورې ورسره د ستري فتحي، یاد مکې د فتحي په ورڅ او د حنین د غزا په ورڅ هم وه. نومورې هغه مېرمن وه چې په مسلمانانو کې د ګډوډي او وپري د رامنځته کېدو پرمهال ثابته ودرېډه او دېریا غږ یې وکړ... خولة رضي الله عنها مسلمانانو سره دالله په بريا ډېره خوشالي وکړه.... کله چې رسول الله صلی الله علیه

وسلم د (طائف) کلابندي ته مخه کره چې بیا یې اوولس ورخې ادامه وکړه ... خولة رضى الله عنها هم د مسلمانانو له لښکرو سره یوځای لاره او د کلابندي په ورخو کې یې پیره وکړه .

ابن هشام په خپل کتاب (السیرة النبوية) کې لیکي : خولة رضى الله عنها وویل :

((ای دالله رسوله ! که الله درباندې طائف فتحه کړ ، د (بادیة بنت غیلان بن سلمه) یا د (فارعة بنت عقیل) ګانه راته راکړه دوى دواړه د ثقیف د پېږډې بشکلې بشخې وي رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل :

(که ثقیف ته راته د ورتک اجازه راتکړل شوه) ...

خولة رضى الله عنها ووتله ، او دا خبره یې عمر بن الخطاب رضى الله عنه ته ياده کړه . هغه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغي او ورته یې وویل :

((ای دالله رسوله ! هغه د خولة خبره خنګه ده ؟ ګومان کوي چې تاویلي دي ...))

وېي وویل : ما ویلي دي ..

بیا یې وویل :

نوبياد تک اعلان ونکرم ؟

رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل : هو

له دې وروسته عمر رضى الله عنده د حرکت اعلان وکړ .

د خولة رضى الله عنها په اړه راغلي چې ، یوه ورڅ ترې رسول الله صلی الله علیه وسلم د پور د اداء کولو غوبښته وکړه ، احمد په خپل مسنند کې له عائشې رضى الله عنها خخه روایت کړي ، وايې :

((رسول الله صلی الله علیه وسلم له یو اعرابي خخه د عجوه خرماوې اخيستې وي ، رسول الله صلی الله علیه وسلم هغه کور ته راوړې .. خرما یې وکړي خو پیدا یې نکړي ... رسول الله صلی الله علیه وسلم اعرابي ته ورغى او وېي وویل : اى دالله بنده ! موږ درنه د عجوه خرما اخيستې وي ، په بدله کې مې درته خرما وکتلې خو پیدا مو نکړي .. اعرابي وویل : ... داکوم خیانت دی ! خلکو اعرابي وټراټه او ورته یې وویل :

الله دې هلاک کړه ! آیا دالله رسول خیانت کوي ؟ !!

رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل :

(پرپېردئ .. د حق خاوند خبره کولی شي دا خبره یې دوه درې څله تکرار کړه .. کله یې چې ولیده چې اعرابي په خبره پوهنه شو ... یو سپري ته یې وویل : خولة بنت حکیم بن امية ته لارې شه او ورته ووايده چې ، رسول الله صلی الله علیه

وسلم درته وايپه که تاسره د عجوة خرما وي، مورته يې راکره، بیا به يې ان شاء الله مورتاته بيرته درکرو سرى خولي رضى الله عنها ته لار، بيرته راغى او وويپه ويل : ((هو، هغه ماسره دي دالله رسوله ! يو کس راولىره چې وريپه کرم))

رسول الله صلی الله عليه وسلم سپي ته ووپيل : دا درسره بوچه، او ده ته خپل حق وراده کره، کله چې هغه خولي رضى الله عنها ته ورغى، خپل حق يې ورته ورپوره کړ او دررسول الله صلی الله عليه وسلم پور يې اداء کړ... اعرابي په رسول الله صلی الله عليه وسلم باندې تير شو، هغه له خپلو صحابه کرامو سره ناست وو، ويپه ويل :

((الله دې درته خير درکړي ... ماته دې پوره حق راکړ او له هغې دې هم بشې خرما راکړي ... رسول الله صلی الله عليه وسلم ووپيل : ((دقیامت په ورڅه هغه کسان الله جل جلاله ته تر ټولو غوره دي چې حق پوره اداء کوي او په بشه توګه يې اداء کوي ...) خولة بنت حکیم رضی الله عنها هم ددې حدیث لاندې راخې چې پوره او بشه حق يې اداء کړي وو ..

دا چې خولة بنت حکیم رضی الله عنها له رسول الله صلی الله عليه وسلم تل ملګري وه، دا هم طبیعي خبره ده چې هغه دې ګنډ حدیثونه روایت کړي ... له خولة بنت حکیم رضی الله عنها خخه روایت دی، وايپه چې له رسول الله صلی الله عليه وسلم خخه روایت دی هغه فرمایي : کله چې تاسو یوځای کې اړوئ، نو داسې ووایاست :

((اعوذ بكلمات الله التامات، من شر ما خلق)) که دادعاء مو ووپيله، تر کومه چې هلتنه اوسي، هیڅ شی به درته زیان ونه رسوي .. په بل روایت کې راخې چې ترهه چې سفر ترې ونکړي، شه به ورته زیان ونه رسوي .

له خولة بنت حکیم رضی الله عنها روایت دی وايپه، رسول الله صلی الله عليه وسلم یوه ورڅه دلور یو ځوی په غیره کړي وو او وويپه فرمایل :

((ځوی بخل، وېره، جهالت او خپکان پیدا کوي)) او په بل روایت کې راخې، هغه وفرمایل : ((تاسو وېره راوهئ، بخل پیدا کوي او جهالت راوهئ .. او تاسو دالله تعالى ریحان (کشمالي) یاست .. دا حدیث ترمذی او طبرانی روایت کړي، او احمد په مسند کې ترمذی او احمد روایت کړي .

دسيرت کتابونو د خولة بنت حکیم رضی الله عنها د وفات تاريخ نه دی ياد کړي، همدا راز له رسول الله صلی الله عليه وسلم وروسته يې هم په اړه پېښې نه دي يادې کړي. خودومره ويل شوي چې د خولة رضی الله عنها ځوی (سائب) د ابوبکر الصديق رضی الله عنہ دخلافت په دوره کې دردت په جګړو کې برخه اخيستې وه . او ديمامه په جګړه کې د دېرش کلنې په عمر شهيد شو.

خو تاريخ د خولة بنت حکیم رضی الله عنها تاريخ د نبوت پرمهاں د سترو صحابیاتو د نوملې په سر کې يادوي .. دا هغه مېرمن وه چې ځان يې رسول الله صلی الله عليه وسلم ته وربخښلی وو ، او په هر حالت يې دهه خدمت کاوه ... دنبي عليه السلام په شتون کې نوموري مېرمن ، د غوره ادب، غوره اخلاقو او سلوکو خاونده وه او په دېر اخلاص به يې هر کار سرته رسماوه .

ام ایمن رضی اللہ عنہا

دا یوہ جبشی بنحه وہ ، د اسلام په راولو سره د اسلام په صدر کي د سترو صحابیاتو په کتار کي راغله .. کلہ چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم خپله مور لہ لاسه ورکړه ، دې بنجې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم له هغه وخته راهیسې پیژندلی او روزلی وو.... ددې په اړه رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمایلی :

((دا زما د کورنی پاتې ده))

دا مېرمن ده ګوښو په کتار کي راخی چې د اسلامي دعوت په پیل کي یې ایمان راواړی وو .. رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دې بنجې ته د جنت زیری ورکړی وو... خپلو صحابه کرامو ته یې وویل : ((که خوک غواړی چې د جنت له یوې مېرمنې سره واده وکړي ، نوله (ام ایمن) سره دې واده وکړي))

دا مېرمن (برکة بنت ثعلبة بن عمرو) نومیده . نوموري هغه مېرمن وہ چې عبداللہ بن عبدالمطلب خپل څوی محمد صلی اللہ علیہ وسلم ته پربنې وہ .. د محمد صلی اللہ علیہ وسلم چې کلہ شام ته هجرت کاوه ، وفات شو او خپله مېرمن (آمنہ بنت وہب) یې حامله پربنوده ، چې بیاله آمنی خخه محمد صلی اللہ علیہ وسلم پیدا شو ... (برکة رضی اللہ عنہا) هغه مېرمن وہ چې لومړی یې محمد په غېږ کې ونیوہ . او بیا یې مور په بنو سعد کې له (حليمة السعديه) سره پربنود او هغې ورتہ شیدې ورکړې

کلہ چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم بیرته راغی ، روزونکي (ام ایمن رضی اللہ عنہا) ورسره وہ او ده ګه روزنه او ساتنه به یې کوله کلہ چې آمنہ بنت وہب په (یشرب) کي د خپل خاوند قبر د زیارت په تکل روانه شوه ، له ځان سره یې خپل ماشوم ، او (برکة رضی اللہ عنہا) هم ملکري کړل ، چې په لاره کې به یې د محمد صلی اللہ علیہ وسلم ساتنه او خدمت کاوه . کلہ چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم شپږ کلنی ته ورسیده ، مور (آمنہ بنت وہب) یې هم وفات شوہ نوموري یشرب ته د تللو پر مهال وفات شوې وہ ، بیا په (ابواء) سیمه کې خاورو ته وسپارل شوھ .. دا هغه سیمه وہ چې خوکلونه وروسته د رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم د اوسيدو ځای ګرځي .

ابن عباس رضی اللہ عنہما فرمایي : رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم له خپلی مور آمنہ بنت وہب سره وو ، کلہ چې شپږ کلنی ته ورسیده ، مور یې خپلو ماماکانو (بنو عدي بن التجار) کره د زیارت لپاره لاره .. په دې سفر کې ورسره (ام ایمن رضی اللہ عنہا) هم ملکري وہ ، او محمد صلی اللہ علیہ وسلم ساتنه او پاملننه به یې کوله او په دوه او بشانو سپاره وو . د (دار النابغه) په سیمه کې یې واپول او هلتہ یې یوہ میاشت تېرہ کړه آمنہ بنت وہب وفات شوھ ، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم چې پلار یې لا وار له مخه وفات شوی وو ، مور یې هم له لاسه ورکړه ... نوموري بیا د (برکة يا ام ایمن رضی اللہ عنہا) په ملکیا مکې مکرمې ته راستون شو ... برکة رضی اللہ عنہا له محمد صلی اللہ علیہ وسلم سره ده ګه د نیکه عبدالطلب په کور کې اوسيده ، پاملننه به یې پرې کوله او ده ګه خدمت به یې کاوه . ام ایمن رضی اللہ عنہا له آمنی خخه وروسته د رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم غوره مور وه رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم یې په اړه فرمایي :

((ام ایمن ، زماله مور وروسته ، زما مور ده))

دا چې ام ايمن رضى الله عنها تل د محمد صلى الله عليه وسلم روزنه او ساتنه کوله، د ډپرو هغو پېښو شاهده هم ده چې په رسول الله صلى الله عليه وسلم باندي په ماشومتوب او ټوانۍ کې تېري شوي دي . ام ايمن رضى الله عنها له بعثت وړاندې درسول الله صلى الله عليه وسلم په اړه ډپري کيسې بيان کري دي ... هغه وايې :

((ما به رسول الله صلى الله عليه وسلم غېږ، کې نیوه، یوه ورڅه تېري بي پروا شوم، زه پوهنه و مچې و مې کاته عبدالطلب مې سره ولادی او راته وايې : ای برکه ! .. ما وویل : امر و کړه !!! وې وييل :

(ته خبره يې چې ټوی مې چيرته پیدا کړه ؟)

ما وویل، نه یم خبره ..

وې وييل :

((له پېږي سره څنګ کې له ماشومانو سره وو مه تېري بي پروا کېږه !! .. اهل الكتاب ګومان کوي چې دا به ددې امت پیغمبر وي ... او زه پېږي له هغوي ډارېږم ...))

له ام ايمن رضى الله عنها خخه روایت دي ، وايې .. تراوسه مې رسول الله صلى الله عليه وسلم نه دی ليدلې چې ، یاې په ماشومتوب کې یا یې په لویوالی کې له تندې یا ولگې شکایت کړي دي ... کله به چې سهار شو، نود زمزم او به به یې څښکلې ... کله به مو چې ورته د غرمې د ډوډی وویل ، هغه به وييل : زه موږ یم .. !! ..

له بعثت وړاندې درسول الله صلى الله عليه وسلم په اړه ام ايمن رضى الله عنها نورې ګنې پېښې بيان کري ، نوموږې یوه کيسه داسي بيانوی :

((په (بوانه) کې یوبت وو چې قريشو به ورته ډپر احترام کاوه .. قرباني به یې ورته وړاندې کولې او سرونه به یې ورسره خرييل .. او په کال کې به یې یوه ورڅه تر شپې ورسره تېروله .. ابوطالب به هم له خپل قوم سره یوځای دلته راتللو .. او رسول الله صلى الله عليه وسلم ته به یې وييل چې دي اختر کې ورسره ګډون وکړي ، خوهغه به انکار کاوه . یوه ورڅه ورته ابوطالب غوشه شو ... ما ولیده چې تروريانې یې هم ورته په دې ورڅه ډپر غوشه شوې ... هغوبه وييل :

((موږ په دې ویرېږو چې ته ولې زموږ له خدايانو ډده کوې ؟ !!)) ...

تروريانو به یې ورته وييل :

((محمده ته ولې د قوم په اختر کې ونډه نه اخلي ، او نه دهغوي په غوندو کې حاضرېږي ؟)) هغوي ورباندې همداسي ټینګار کاوه ، محمد صلى الله عليه وسلم تېري ووت او د یوې مودې لپاره تېري پناه شو .. بیا بیرته په ډپره وپره موږ ته راستون شو ... تروريانو یې ورته وييل : ... خه وېرولې یې محمده ؟

وې وييل :

((ویریرم چې لیونی شوی نه یم ..))

هفوی وویل :

((دا چې ته دومره بشکلې ځانګړنې لري، نوالله دي له شیطان لیرې ساتي... خه درباندي شوي ؟))

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ وویل :

((زه به چې هر بت ته ورنېږدې کېدم ، یو سپین اوبرد سړی به راته تمثیل شو ، او چیغې به یې راته وهلي .. پام کوه محمده ! لاس ورنېږدې نه کړې !!!))

ام ایمن رضی الله عنها وايې، چې د پیغمبری تروړ ځې بیاد قریشو اختر ته حاضر نه شو ...

ام ایمن رضی الله عنها ترهفې وخته درسول الله صلی الله علیه وسلم په خدمت کې بوخته وه چې له خدیجې بنت خویلد رضی الله عنها سره یې واده وکړ . بیا یې دهغې د احترام په خاطر او د بنو کارونو او احسانونو له لامله آزاده کړه . په جاهلیت کې ام ایمن رضی الله عنها له له یو خزرجي (عبيد بن زید) سره واده کړی وو ، نوموري د بنوالحارث له کورنې خڅه وو . له هغه یې (ایمن) په نوم څوی پیدا شو او همدي نوم ته منسوبه کنيه باندي هم مشهوره شوه ... نوموري هغه مهال په له عبيد بن زيد سره واده کړی وو چې کله ام ایمن مدینې ته تللي وه ، او ویل کیږي چې عبيد بن زید په مکه کې ژوند کړي وو ، او په مکه کې د اوسيدو پرمهال یې له ام ایمن رضی الله عنها سره واده وکړ . بیا ورسه یوځای يشرب ته لاره ، او هلتله یې د (ایمن) په نوم څوی پیدا شو . کله چې هغه دواړه سره جلاشول ، بيرته ترې مکې ته راستنه شوه . او دهغې ځوی (ایمن) رضی الله عنه هم له لوړنیو مسلمانانو خڅه وو ... نوموري د اسلام په پیل کې مسلمان شو او په مکه او مدینه کې درسول الله صلی الله علیه وسلم سره ملکرۍ وو ، لکه خنګه یې چې مور (ام ایمن رضی الله عنها) هم له آزادې د وروسته د محمد صلی الله علیه وسلم په خدمت کې بوخته وه . رسول الله صلی الله علیه وسلم به ورتہ د (مور) خطاب کاوه . او کله به یې ویل چې ((دا زماله کورنې راپاتې ده ...))

ام ایمن رضی الله عنها چې کله خپل لوړۍ خاوند له لاسه ورکړ ، ويې غونښتل چې یو خاوند ورتہ پیدا کړي ، یوه ورڅ یې خپلو صحابه کرامو ته وویل چې ، که خوک غواړي چې د جنت له یوې مېرمنې سره واده وکړي ، نوله ام ایمن سره دې واده وکړي درسول الله صلی الله علیه وسلم دې خبرې سره سمدلاسه دهغه خادم زید بن حارثه راپاڅېده ، او له ام ایمن رضی الله عنها سره یې واده وکړه ، نوموري له ام ایمن رضی الله عنها خڅه خوکلونه مشر هم وو . دبعثت په شپږم کال یې ترې د اسامه په نوم څوی وزېږد ، اسامه رضی الله عنه سره رسول الله صلی الله علیه وسلم دومره مينه کوله لکه دخپلول مسیانو حسن او حسین رضی الله عنهماء

جبشي ته د ام ایمن رضی الله عنها د هجرت په اړه ګن روایتونه راغلي دي ، د سیرت ځینې کتابونه وايې چې ، نوموري د لوړنیو مهاجرینو خڅه وه ، خو مدینې منوري ته د ام ایمن رضی الله عنها هجرت مالوم وو ، هغه خپله دهغه کرامت بیان کوي چې الله جل جلاله به پرې د الله په لاره کې دصبر په پایله کې کړي وو . نوموري په یوازې ځان مدینې منوري ته

هجرت کپری وو، دهجرت په دوران کې ورسره یوازې دهغې اووه کلن ځوی اسامه بن زید رضي الله عنه ملګرۍ وو او بس .. په دې اوبرده او سخته لاره کې ام ايمن رضي الله عنها سره شته او به خلاصې شوې او له سختې تندې سره مخامنځ شوه، نومورې روژه هم وه اوښدې وه چې وفات شوې واي . هغه خپله دهجرت کيسه داسي بيانوي :

کله چې لم پرپوت، چې ومي کاته سر سره مې یولوښي راڅورند وو، په سپينه رسی باندي له اسمان خخه راځړې بدلي وو، لوښي مې راونيوه او او به مې ترې وڅښکې ترڅو مې چې تنده ماته شوه نومورې زياتوی چې، له دې وروسته زه بیا تېرې نه شوم ... !! .. په هجرتونو کې چې روژه نیوھ تېرې کېدم به، خوله هغه څښاک وروسته نه یم تېرې شوې .. ما به په ګرمه ورځ روژه نیوله، خوزه به نه تېرې کېدم ...

ام ايمن رضي الله عنها چې له دې وړاندې هم ډېر ځله مدینې منوري ته راتلله، بیاهم په مدینه منوره کې مېشت شوه . هلتې یې داسلامي دعوت غښتلنيا او پراختيا ولیده ... هغه ماشوم چې بنوالنجار کورني ته به یې د ماماګانو ملاقات ته راوستلو، اوس د مدینې مشر او دامت پیغمبر شو... ام ايمن رضي الله عنها رسول الله صلی الله علیه وسلم کور ته ډېره نږدې وه، په ډېرو خوشاليو او غمونو کې ورسره شريکه وه .. او رسول الله صلی الله علیه وسلم به یې ډېر احترام کاوه او ډېره بنه رویه به یې ورسره کوله . له ام المؤمنين عائشې رضي الله عنها خخه روایت دي، هغه فرمائي :

((یوه ورځ رسول الله صلی الله علیه وسلم او به وڅښکلې، ام ايمن هم ورسره ناسته وه، ويې ويل چې، اى دالله رسوله، ماته هم او به راکړه ! ... ما ورته وویل : ته دالله رسول ته داسي وايې ؟ !!!... هغې وویل : ما یې تر دې هم زیات خدمت کړي دي ! ! ... رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل : ام ايمن ربنتيا وویل ... بیا یې ورته په مبارکو لاسونو او به ورکړې ...))

ددې لپاره چې ام ايمن خوشاله وساتي، رسول الله صلی الله علیه وسلم به ورسره کله کله ټوکې کولي .. یوه ورځ له سفره ډېره ستېرې ورته راغله، او له رسول الله صلی الله علیه وسلم یې سپرلي وغونښه او ويې ويل : سپرلي راته تiarه کړه !! رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته په ټوکې کې وویل :

((داونې په ځوی به دې سپره کړم !!!))

ام ايمن رضي الله عنها ګومان وکړ چې ګواکې داونې په ګوچني ځوی به یې سپروي ... ويې ويل :

((اى دالله رسوله، هغه مانه شي وېل او نه مې هغه په کار دي !!!))

ويې ويل :

((زه به دې خامخاد اوښې په ځوی باندې سپروم))

رسول الله صلی الله علیه وسلم به چې ټوکې کولي، هم ربنتيا به یې ويل .. په دې مانا چې په ټوکو کې به یې هم درواغ نه ويل .

د ام ايمن رضي الله عنها زبه به نسبته، كله به يې چپه رسول الله صلي الله عليه وسلم سلام اچاوه، او داسي به يې ويل چې: (سلام عليكم) نود(ع) پر ئاي به يې (همزه) ويله ... ييا ورته رسول الله صلي الله عليه وسلم اجازه ورکره چې يوازي (السلام) ووايې

او د حنين په غزا کي ام ايمن رضي الله عنها له خپلو دواړو زامنو سره رسول الله صلي الله عليه وسلم سره نږدي وه ... او مسلمانانو ته يې د بريما او ثابت پاتې کېدو دعاء کوله ... هغې به ويل:

(سبت الله اقدامکم) (ث) به يې نه شوه ويلی ... ددي جملې مانا به داسي راتله چې (الله مو پښي ماتې کره) خو اراده به يې داوه چې، ((الله مو پښي غښتلي کره)) ... رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته ويل:

((غلي شه ام ايمن ... ستارزبه سخته ده ...))

ام ايمن رضي الله عنها چې به خومره په نبوي کورني کي حاضرېده، په هماګومره اندازه به په غزاکانو او جګړو کې هم حاضرېدله ... نوموري د احد د غزا په ورڅه هم له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره ونده اخيسټي وه، دالله په لاره کې به يې تېرو ته او به ورکولي او د تېپيانو درملنه به يې کوله ... بلکي له ډېرو هفو کسانو غښتلي وه چې د جنګ له ميدان به وتل کله به چې کوم جنګيالي د جګړې له ډګړه تښتېده، ام ايمن رضي الله عنها به يې سترګو ته خاوروې ورشنيدلي ... او ورته به يې ويل:

((داستنه واخله، ګنډل پري وکړه، او توره دي ماته راکړه))

د خيبر په غزا کي ام ايمن رضي الله عنها دهغو مېرمنو په کتار کې وه چې له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره یوځاي وتلي وي ... او کله چې الله جل جلاله مسلمانان بريالي کړل، رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته غنيمت ورکړ ... او دهفي ځوی اسامه ته يې دوه سوه پیمانې او پنځوس خرماوي ورکړې، او خلوبښت پیمانې غنمې ورته ورکړ

ام ايمن رضي الله عنها په ډېره سختي باندي هم مشهوره وه .. همدا الامل وو چې، کله يې (ایمن) ځوی د خيبر له غزا پاتې شو، ام ايمن رضي الله عنها نوموري ته غوشه او هغه يې سخت ملامت او ډارن يې معرفي کړ .. خوايمن رضي الله عنه د خپلي مور په ملامتيا او تېتنه ډېر ودردېده، هغه له وېږي لامله له جګړې نه وو پاتې شوی، بلکي دهفه آس چې د وربشو خميره شوې او به يې خښکلي وي، او بیانا روغه شوی وو، لامله يې نوموري د خيبر له غزا پاتې شو ...

حسان بن ثابت هم په خپله شعر يې زبه له ايمن رضي الله عنه خخه دفاع وکړه او ويې ويل :

جښت فلم تشهد فوارس خيبر

علي حين ان قالـت لاـيمـنـ اـمه

اضـرـ بهـ شـربـ المـديـدـ المـخـمرـ

واـيمـنـ لمـ يـجـبـنـ وـلـكـنـ مـهـرـهـ

لقـاتـلـ فيـهـمـ فـارـسـاـغـيرـ اـعـسـرـ

ولـولاـ الذـىـ كـانـ منـ شـأـنـ مـهـرـهـ

ام ايمن رضي الله عنها به تل خپل زامن جهاد ته هخول ، او هغوي کي به يې د ميراني او زپورتيا احساس را پيدا کاوه ...
ام ايمن رضي الله عنها خپلو زامنوتاه تر دي بريده د ميراني او زپورتيا درس ورکړي ووچې ، ده ګي ځوي ايمن رضي الله
عنې چې د حنین په غزا کې له رسول الله صلي الله عليه وسلم شخه سخته دفاع وکړه ، او ترهفي يې جنګ وکړ چې په
پايله کې شهيد شو ... او خاوند يې (زید بن حارثه رضي الله عنه) د هجرت په اتم کال هغه مهال شهيد شو چې ، رسول
الله صلي الله عليه وسلم د لښکر په مشری دشام پر لور ليږلی 99 .

او د هجرت په لسم کال ، رسول الله صلي الله عليه وسلم په (مؤته) کي دروم په خلاف يو بل لښکر تيار کړ .. او د دې
لښکر مشری يې ده ګي ځوي اسامه بن زيد رضي الله عنه ته وسپارله ، چې عمر يې لاشل کلنۍ ته نه وو رسيدلی .. رسول
الله صلي الله عليه وسلم سخت ناروغ شو ، مسلمانان بيرته د اسامه بن زيد رضي الله عنه په مشری راستانه شول ، ترڅو
له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره خدای په امامي وکړي ... ام ايمن رضي الله عنها دامهال رانتونه او ويې ويل :

((اي دالله رسوله ! که اسامه دې په لښکر ګاه کې پربنې وي چې ، روغتیا يې لیدلي واي .. که اسامه په دې حالت
ووځي ، هیڅ ګټه به ونکړي ...))

رسول الله صلي الله عليه وسلم وویل :

((د اسامه لښکر ضرور وليرئ))

رسول الله صلي الله عليه وسلم وفات شو ، او د خلافت واګړي ابوبکر الصديق رضي الله عنه لاس کې ونيوې .. او د رسول الله
صلی الله علیه وسلم امریې عملي کړ او د اسامه لښکرې يې شام ته وليرلی .. که خه هم ځینو صحابه کرامو نیوکه وکړه ،
خوپیا هم هغه د لښکر مشری اسامه بن زید رضي الله عنها ته وسپارله .

رسول الله صلي الله عليه وسلم چې کله وفات شو ، ام ايمن رضي الله عنها پرې ډېر زيات وژړل ... نوموري هغه ستر
لارښود محمد صلي الله علیه وسلم پسې وژړل چې ټول مسلمانان يې وژړول ... نوموري ده ګران ځوي پسې وژړل
چې ماشوم يې غېر ، کې نیولی وو ، روزنه يې کړي وو او راستر کړي وو ، د هغه د واده شاهده وو ، او کله چې پیغمبر شو
پیروي يې وکړه او ايمان يې پرې راوړ ، او د خپل ځوي ددعوت په لاره کې يې شو ځله هجرتونه وکړل ... د ام ايمن
رضي الله عنها ژوند در رسول الله صلي الله علیه وسلم د ژوند په مهمو پړ اوونو پورې تړلی وو ..

او کله چې ابوبکر الصديق رضي الله عنه خليفه شو ، عمر بن الخطاب رضي الله عنه ته يې وویل :

((رائه چې دام ايمن زيارت ته لاړ شو ، لکه خنګه به چې رسول الله صلي الله علیه وسلم ده ګي زيارت ته ورتللو ..))

کله چې دوی دواړه ورننټول ، ام ايمن رضي الله عنها په ژړا شو ... ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل :

((ولې ژاپې ام ايمن ، الله خپل پیغمبر ته خير غواپري ...))

هغې وویل :

((قسم په الله زه پوهيدم چې د الله رسول به وفات کېږي، خو هغه وحیه پسې ژاړم چې له اسمانه نوره قطعه کېږي ..))

په دې خبره يې دواړه په ژړا کړل ..

ام ايمن رضي الله عنها د ابوبکر او عمر رضي الله عنها په خلافت کې ژوندی وه، کله چې عمر رضي الله عنه د سهار د لمانځه پر مهال د ابولؤة المجموعي په لاس شهید شو ... ام ايمن رضي الله عنها ډېره قوي خبره وکړه او داسي يې وویل:

((اوسم اسلام کمزوري شو))

ډېري ورځي لا تېري نه وي چې ام ايمن رضي الله عنها د هجرت په ۲۳ کال له نوي کلنۍ خخه په زيات عمر کې وفات شوه. اوله نورو صحابه کرام او تابعینو سره د مدینې منوري په بقیع هدیره کې خاورو ته وسپارل شوه.

صفیة بنت عبدالمطلب رضی الله عنها

دا میرمن د قریشوله قبیلی او یوه ستره شاعره او د غښتلي بیان او تعییر لرونکې مېرمن وه . دا مېرمن د محمد صلی الله علیه وسلم د نیکه عبدالمطلب لور وه ... په بشپړه مانا د نبوت دوخت شاهده وه ... او په خپله کورنی کې یې د میرانې او زپورتیا ارزښتونه غښتلي کړي وو... دا مېرمن د یو پیاوړی جنګیالي خور ، د ستر اتل مېرمن ، او د غښتلي جنګیالي مور وه ... دالومړی مېرمن وه چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د پلار په خپلوانو کې یې د رسول الله صلی الله علیه وسلم دعوت ته غاړه کېښوده ... دا مېرمن د لومړی بیعت کوونکو خخه وه ، او رسول الله صلی الله علیه وسلم زړه ته تر ټولونې دې ترور (عمه) وه . دا مېرمن (صفیة بنت عبدالمطلب رضی الله عنها) وه ..

دا مېرمن (صفیة بنت عبدالمطلب بن هاشم بن عبدمناف بن قصی) نومېدہ . دا د رسول الله صلی الله علیه وسلم له شپږو تروریانو خخه یوه ترور وه ... مور یې (هالة بنت وهب بن عبدمناف) نومېدہ .. نومورې د حمزہ بن عبدالمطلب رضی الله علیه یوازینې خور وه چې پلار او مور یې سره شریک وو . صفیة بنت عبدالمطلب رضی الله عنها په جاھلیت کې د ابوسفیان له ورور (حارث بن حرب بن امية بن عبدشمس) سره واده کړی وو . له هغه یې د (صفی) په نوم یو څوی پیدا شو .. خو حارث تر ډېره ژوندي پاتې نه شو، بیا یې د خدیجې بنت خویلد رضی الله عنھا له ورور (عوام بن خویلد بن اسد بن عبدالعزی) سره واده وکړ نومورې په مکه کې مشهور ترکان وو . د صفیې رضی الله عنھا له ده درې زامن وزیرې پدل ... دوی (زبیر، سائب او عبدالکعبه) نومېدل .

زبیر بن العوام رضی الله عنھا له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره د ځانګړي ځای خاوند وو، هغه به یې (حواری) یاداوه .. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایې :

((هر پیغمبر خپل حواری (مرید) لري .. او زما حواری (زبیر) دی .))

زبیر رضی الله عنھه یتیم وو ، دهغه پلار (عوام بن خویلد) په داسې حال کې وفات شوھ چې زبیر لا ماشوم وو . بیا دهغه تره (نوفل بن خویلد) دهغه روزنه او ساتنه کوله خو دهغه مورد رسول الله صلی الله علیه وسلم ترور صفیې رضی الله عنھا غوبښتل چې د یتیمی له تریخوالی او دردونو سره سره، خپل څوی زبیر رضی الله عنھا غښتلي او زپور راستر کړي . هغه به یې واھه او سختی به یې ورسره کوله ، ددې لپاره چې نسہ تمرين ورکړي ، کله به یې چې ورکې کمزورتیا ولیده ، نو سخت به یې ټرتلو ... همدالامل وو چې یوه ورڅ د زبیر تره صفیه رضی الله عنھا ملامته کړه او ورته یې وویل :

((ته ورسره کینه کوي)) هغې د اتور په شعری ژبه په ډېره میرانه او غښتلي احساس ردد کړ او ورته یې وویل :

وانما اضربه لکی یلب

من قال اني ابغضه فقد كذب

ولايکن لماله خباء مخب

ويهزم الجيش ويأتم بالسلب

من تمروحب

ياكل مافي الطل

صفیه بنت عبدالملک رضی الله عنہا خپل ورارہ ته نبڑی وه ... دھغوی ترمنج یوازی د وینی او نسب تراونه وو موجود، بلکی یو نسل ته د منسوبیدو تراوی یه هم درلود .. هغه هم تقریباً د محمد صلی الله علیه وسلم همزولی وه .. لکه خنگه چی ابن هشام په خپل کتاب (السیرة النبویة) کی اشاره کړی، وایې چې، صفیه رضی الله عنہا تری ایله یو یاخه د پاسه یو کال مشره وه ... کله چې الله جل جلاله خپل رسول محمد صلی الله علیه وسلم په اسلام دین مبعوث کړ، او ددې آیت له مخی یې ورته امر و کړ چې :

((فاصدعاً بما تؤمر)) چې دعوت دی بنکاره کړه ... !! او همدا راز خپل رسول ته یې امر و کړ چې خپل نبڑی خپلوان دی وویروه !! ... رسول الله صلی الله علیه وسلم پا خپدہ، خپلی کورنی ته یې په نوم غږ و کړ،

((ای صفیه ! د محمد تروری !! ای فاطمی ! د محمد لوری !! .. ځانونه مو د الله له عذابه و ژغورئ، زه د الله د عذاب په وړاندې تاسو سره هیڅ نه شم کولی !!))

صفیه رضی الله عنہا دا ستر او سپیخلی غږ او رېبده ... په دی دعوت کې یې ربستونولی او یقین ولیده، ژر یې ورته زړه کې ځای ورکړ ... نوموږي د رسول الله صلی الله علیه وسلم د کورنی لوړۍ مېرمن وه چې د اسلام دعوت یې ومانه ... او همداراز نوموږي د لوړۍ بیعت کوونکو خخه وه .

د صفیه رضی الله عنہا ځوی (زبیر بن العوام رضی الله عنہ) د پنځلس کلنی په عمر کې مسلمان شو، نوموږي خلورم یا پنځم کس وو چې اسلام یې ومانه . د زبیر رضی الله عنہ د اسلام راوړلو دھغه د تره نوغل بن خویلد سخته غوشه راوپاروله .. پرځای ددې چې پاملننه به یې پرې کوله، سختی او تنګی یې پرې شروع کړه ... صفیه رضی الله عنہا به چې د ځوی حالت لیده چې تره یې بندي کوي، دباندې یې نه پرېږدې او سختی ورسه کوي ترڅو یې له دینه واپروي، نوموږي به په دی حالت ډېرده .. خو دی شکنجو د زبیر په دریخ کې هیڅ بدلون رانه واست .. بلکې په اسلام ټینګ پاتې شو، اخیر یې تره هم مایوسه شو او په خپل حالت یې پرېښود

یوه ورځ زبیر بن العوام رضی الله عنہ په مکه مکرمه کې یوه آوازه واورېدہ چې، ګواکې محمد ووژل شو ... توره یې راپورته کړه، او در رسول الله صلی الله علیه وسلم په لته پسې وو، کله یې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د مکې په لوړو کې ولیده، زړه یې آرام شو .

د زبیر رضی الله عنہ توره چې مور یې ورته د مېړانې او زپورتیا درس ورکړی وو، لوړۍ توره وه چې په اسلام کې راویستل شوې وه ... او لوړۍ توره وه چې د الله په لاره کې بنکاره شوې وه !!!

الله جل جلاله خپل رسول، محمد صلی الله علیه وسلم او مسلمانو ته، یثرب ته د هجرت کولو اجازه ورکوي ... هماغه وو چې صفیه رضی الله عنہا په ډېرې مېړانې سره له خپل ځوی زبیر بن العوام او له خپل ورور حمزة بن عبدالملک رضی الله عنہ سره بنکاره هجرت کوي کله چې صفیه رضی الله عنہا مدینې منورې ته رسیبری، نور صحابه کرام هم راټولیبری، صفیه رضی الله عنہا د مهاجرینو او انصارو ترمنج د ورورولی، تپونونه ګوري رسول الله صلی الله علیه وسلم په مدینه منوره کې د صفیه رضی الله عنہا د ځوی زبیر او (سلامة بن سلامة بن وقش رضی الله عنہما) ترمنج د

ورورولی تپون کوي .. بیاد هجرت په دویم کال دروژی په مبارکه میاشت کې د بدر په ستره غزا کې د مسلمانانو ستره
بریا گوري او په دې خوشالی کې له مسلمانانو سره یوئای برخه اخلي ... خوداحد په غزا کې بیا نوموري د نورو پېښو،
غمونو او خېگانونو سره مخامنځ کېږي ... خوددې هرڅه سره ، صفيه رضي الله عنها، صبر کوي ، او د دټولو غمونو
اجر له الله جل جلاله خنه غواړي ...

صفيء رضي الله عنها داحد په غزا کې له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره برخه اخيسټي وه ، نوموري به مسلمانانو ته
او به ورکولي او د تپیانو درملنه به یې کوله ... ځینو صحابه کرامو د رسول الله صلي الله عليه وسلم د امر مخالفت وکړه ،
او په دې موخه له غره راښکته شول ترڅو غنيمتونه راټول کړي ... مشرکان پري له شاراتاو شول ، او د جګړې مسیر یې
بدل کړ او په مسلمانانو کې یې سخته ګډوډي خپره کړه ... خلک له رسول الله صلي الله عليه وسلم خنه خپاره شول ...
صفيء رضي الله عنها په لاس نېزه نیوله راپا خیده ، له رسول الله صلي الله عليه وسلم خنه یې دفاع شروع کړه ، او په ډېره
مېړانه یې ده ګوی مخه نیوله ، خلکو ته به یې چېغې وهلي چې ، دالله رسول مو پرېښود !!!

کله چې نوموري رسول الله صلي الله عليه وسلم ولیده ، وویرپده چې هسي نه چې د خپل ورور حمزه بن عبدالمطلب رضي
الله عنه مړي باندي یې ستر ګې ولکېږي ... ځکه حمزه رضي الله عنه وژل شوی وو ، او هند بنت عتبه یې بدنه هم خيرې
کړي وو رسول الله صلي الله عليه وسلم وویل :

((ای زبیره !! بسحه .. بسحه !!)) مطلب یې دا ووچې (مور دې لیرې کړه !!)

زبیر بن العوام ژرژر خان مور ته ورساوه او ورته یې وویل :

((ای موري !! دلته راشه ، دلته راشه !! دالله رسول درته امر کوي چې بيرته راستته شه))

صفيء رضي الله عنها د خپل ورور حمزه رضي الله عنه حالت ولیده ، ويې ويل :

((ولې ؟ .. زه خبره شوې یم چې زما د ورور بدن هم خيرې شوی دی !! خو دالله لپاره داسي وشول ! موږ دالله په تقدير
خوبن یو .. زه به صبر و کرم او اجر به یې له الله جل جلاله غواړم ..))

زبیر بن العوام رسول الله صلي الله عليه وسلم ته راغي او د خپل مور صفيء رضي الله عنها کيسه یې ورته بیان کړه ...
رسول الله صلي الله عليه وسلم په حمزه رضي الله عنه باندي د صفيء رضي الله عنها د درد ، غم ، صبر او ايمان باندي پوه
وو بیا یې وفرمايل :

((پرېږدې یې))

صفيء رضي الله عنها د خپل ورور حمزه رضي الله عنه جشي ته لاره کله یې چې خپل ورور په خيرې حالت ولیده ، زړه
یې سخت ودرپدہ او ډېره زیاته خپه شوه .. ويې ليده چې د ورور غوربونه یې پري شوی خټه یې خيرې شوې .. په
ځکړ یې هند خوله لکولي وه او بیا یې پر حمکه غور خولی وو نوموري رسول الله صلي الله عليه وسلم ته مخامنځ
کښېناسته .. کله به چې صفيء رضي الله عنها وژړل ، رسول الله صلي الله عليه وسلم به یې هم له خان سره وژړ اوه

فاطمة الزهراء رضي الله عنها او چاپیره نور و مسلمانانو هم و ژرل کله چې فاطمې رضي الله عنها و ژرل ، رسول الله صلی الله علیه وسلم بیا و ژرل او وی ویل :

((حمزه ستاغوندې غم به زه بیا ونه گورم !!))

صفیی رضی الله عنها د ورور لپاره بخښنه وغونبته ... او په ډېر صبر یې دا پېښه پر خان تپره کړه ... رسول الله صلی الله علیه وسلم پري د جنازې لمونځ وکړ، او امر یې وکړ چې د احمد دنور و شهیدانو سره یوځای خاورو ته وسپارل شي ... کله یې چې حمزه رضی الله عنه خاورو ته سپاره، رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل :

((که په صفیی باندې نه سختیدای ، اوله ما وروسته سنت نه جو پیدای ، ما به نه واي خبن کړی ترڅو د قیامت په ورځ د مرغانو له خولو او حیواناتوله څېټورا پاڅبدلی وي ..))

د حمزه رضی الله عنده د بدنه خیرې کولو او شهادت صفیه رضی الله عنها ډيره زیاته خپه کړې وه، هغه یې په کوچني کفن کې راونقاره، کله به یې چې ورته سر پت کړ، پښې به یې بسکاره شوې ... او کله به یې چې ورته کفن پر پښو راغزاوه، سر به یې بسکاره شو. کله چې ده ګه خور نوموری په دې حالت ولیده، سخت خپکان یې ورته را پاراوه، او په اړه یې پر حمزه رضی الله عنده د مرثیې او ویر شعرونه وویل :

الى جنة يحيى بها وسرور	دعاه الله الحق ذو العرش دعوة
لحمة يوم الحشر خير مصير	فذاك ما كنا نرجى ونرتجي
بكاء وحزنا محضرى ومسيرى	فوالله ما انساك ما هبت الصبا
يذود عن الاسلام كل كفور	على اسد الله الذى كان مدراها
لدى اضيع تعاندى ونسور	فياليت شلوى عند ذاك واعظمى
جزا الله خيرا من اخ ونصير	اقول وقد اعلى النعى عشيرتى

صفیه بنت عبدالمطلب رضی الله عنها د خپل ځوی زبیر بن العوام په کور کې او سیده .. دا کلونه یې په ډېر غم او خپکان تپر کړل ... ده جرت په پنځم کال چې کله مسلمانان د قريشو، غطفان او د بنو قريظه د یهود د یوځای کېدو خخه خبر شول چې غونبنتل یې په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې حمله وکړي او د ابو سفیان په مشرى باندې له مکې خخه ډلې ډلې کفري لښکري په مدینه منوره باندې د حملې کولو په هوډ را ووتلي ... رسول الله صلی الله علیه وسلم د مدینې چاپیره کنده ووهله .. او امر یې وکړ چې بشخې او ماشومان دې په مدینه کې په کورونو او کلاګانو کې پاتې شي ... دا در رسول الله صلی الله علیه وسلم نظر وو چې بشخې باید له دې من خخه لیرې وساتل شي او هیڅوک ورته باید لاس رسی ونه لري ... صفیی رضی الله عنها د حسان بن ثابت رضی الله عنہ په کلا کې واپول، دا په مدینه منوره کې یوه سخته او

غښتلې کلا ګنډل کېده . او په دې کلا کې د صفييې رضى الله عنها ددي ورځې کيسه تر نن ورځې بیانېږي او د هغې میرانه او زړورتیا ثابتوي، هغه فرمایي :

((حسان بن ثابت موږ سره ، ياني له بشخو او ماشومانو سره وو .. پرموده یهودو یو کس تېر شو او له کلا چاپېره تاوېده راتاوېده ... بنو قريظه هم د مسلمانانو پر ضد را پا خېدلي وو اوله رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یې تېرو نونه مات کړي وو .. رسول الله صلی الله علیه وسلم او مسلمانان د دې من مخي د خندق لور ته ورو تلي وو ، او هيڅوک نه وو چې زړور دفاع یې تېر کړي واي ... که پرموده هر چا حمله کړي واي ، هغوي موږ ته نه شو رار سيدلاي ما وویل : ای حسانه ! ته ګوري چې دا یهودي په کلا باندي تاويېري راتاوېري ... او زه ويرېرم چې دا به زړور له حالته خبر شي او یهود به راباندي را خبر کړي ... او ته خو ګوري چې رسول الله صلی الله علیه وسلم او ده ګه صحابه کرام هم مصروف دي ... زه خو وايم چې وربنکته شه او ويې وژنه !!! .. حسان وویل : د عبدالمطلب لوري الله خودې تاته بخښنه وکړي !!! ته خو پوهېږي چې دا کار له مانه کېږي ...

کله چې راته حسان رضى الله عنه دا خبره وکړه ، او ما هم له ځان سره خه نه لرل ... پته شوم او یوه ستنه مې رواخيسته ... له کلا وربنکته شوم ، په ستنه مې وواهه او ومي واژه !! ... کله مې چې تري ځان او زګار کړ ، بيرته کلا ته راستنه شوم او ومي وویل : .. ای حسان .. راشه او ستری کالي او باسه ... که سړي نه واي نومابه خپله تېر کالي ویستلى واي .. حسان وویل : د عبدالمطلب لوري ، کاليو ويستلو ته یې زه اړتیانه لرم ... په دې سره ، صفييې رضى الله عنها لوړۍ مېرمن وه چې د اسلام په دفاع کې یې یهودي وواژه ... هغې د ژبې او شعرې غښتلیتا ترڅنګ ، د الله په لاره کې جسمی غښتلیتا هم درلوده

د خندق له غزا خخه ، د خېر د غزا پر لور ... د هجرت په شپږم کال چې کله رسول الله صلی الله علیه وسلم او مسلمانانو د یهودو استو ګنځایونه او د خېر کلا ګانې محاصره کړي ، صفييې بنت عبدالمطلب رضى الله عنها په دې غزا کې مشهوره کيسه لري ... دا غښتلې مېرمن او تکړه شاعره د نورو صحابيياتو سره یوځای د خېر په غزا کې وتلي وه او د مسلمانانو ملاتېر یې کاوه .. او د غزا په ډګر کې یې ځانګړي ځای جوړ کړي وو ترڅو د تپیانو درملنه وکړي ، هغوي ته او به او خواړه تیار او د مجاهدينو خدمت وکړي ... د خېر په غزا کې ، صفييې رضى الله عنها خپل څوی زېر رضى الله عنها هڅاوه ترڅو د خطر او سختو ځایونو ته وړاندې شي ... کله چې د یهودو لخوا د (یاسر) په نوم یو کس د مسلمانانو مبارزې ته را ووت ، د صفييې رضى الله عنها ګران او اتل څوی زېر بن العوام رضى الله عنه ورمنې ته شو ترڅو ورسه مبارزه وکړي ... هغه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغله او په ډېر صبر او ايمان یې تېر پونښته وکړه : ... د الله رسوله آيا زما څوی به وژل کېږي ؟ !!!

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل :

((بلکې ستا څوی به یې ان شاء الله چې وژني ..))

زبیر بن العوام رضی الله عنہ له یهودی سره مخامنخ شو له هغه سره یې سخته مبارزه وکړه او یهودی یې وواژه .. په دې سره د مجاهدې او صابرې مور صفیې پرمخ د خوشالی او زیری لیکې رانګاره شوې ..

د هجرت په یوولسم کال ، صفیه رضی الله عنہا نور و غمونو او مصیبتونو سره مخامنخ کېږي ... رسول الله صلی الله علیه وسلم وفات کېږي ، ټول صحابه کرام او مسلمانان له سترو ټکانو بنسکار کېږي ... صفیه رضی الله عنہا په خپل وراره محمد صلی الله علیه وسلم پسې سخت وژړل ... له هغه وروسته ګډو ډیونوموږې بیا ډېره وژړوله .. په ستاینو او شعرونو کې به یې د خپل وراره احسانات یادول ، له خپلو خپلوانو او نورو مسلمانانو سره به یې دهغه مینه او نرمی بیانوله .. هغې به ویل :

وکنت بنا برا ولم تک جافیا	الا یار رسول الله کنت رخاءنا
ولكن لهرج کان بعد داک آتیا	لعمري ما ابکي النبي بموته
ومن حبه من بعد داک المکاویا	کأن على قلبي لفقد محمد
على جدث امسى بيشرب ثاویا	افاطم صلی الله رب محمد
بیکی ويذعنو جده الیوم نائیا	اري حسنا ايتمته وتركته
وعمى ونفسی قصره وعيالیا	فدا الرسول الله امي وخالتى
وادخلت جنات من العدن راضیا	عليك من الله السلام تحية

د رسول الله صلی الله علیه وسلم ترور صفیة بنت عبدالمطلب رضی الله عنہا دعمر بن الخطاب رضی الله عنہ تر خلافته ژوندی وه .. نوموږې د اسلامي دعوت او اسلامي دولت د پراخېدو شاهده وه .. وې لیده چې دهغې پر لاس روزل شوی څوی ، زبیر بن العوام د مجاهدینو په لیکو کې جنګیږي ..

صفیه رضی الله عنہ نبردې په اویا کلنی کې د هجرت په شلم کال وفات شوه . امیر المؤمنین عمر بن الخطاب رضی الله عنہ پرې د جنائزی لمونج اداء کړ ، او د مدینې منورې په بقیع هدیره کې خاورو ته وسپارل شوه نوموږې د اسلام په تاریخ کې د لومړنیو مسلمانانو په کتار کې خپل نوم ثبت کړ ، او دا دب په تاریخ کې یې د اسلام د صدر په شاعراتو کې خپل نوم پرېښود نوموږې د نبوت په وخت کې د بسحود فعال رول د ثابتولو په برخه کې ، د یوې ځانګړې نمونې په حیث ، په مختلفو وختونو کې د ټولو مسلمانانو په وجودان کې ځای پیدا کړ او په تلپاتې اسلامي تاریخ کې یې خپل نوم ژوندی او څلاندې پرېښود .

ام عماره رضی الله عنها

داهげه مېرمن وه چې خپل ځان، خاوند او دواړه زامن یې د اسلام د بېرغ د پورته کېدو لپاره نذر کړي وو. داهげه مېرمن وه چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یې د عقبې په ستر بیعت کې بیعت کړي وو... په ځینو جګړو کې یې برخه واخیسته، ترڅو تپیان درمان کړي او تبرو ته او بهه ورکړي ... خو کله چې جګړه سختیرې، او نارینه خپریږي ... د جګړې ډګر ته وردانګۍ، سخته مبارزه کوي، خپل ځان قربانی ته وړاندې کوي او په ډېره مېړانه خپله توره چلوی.... د احد په غزا کې یې ګډون هغه نسکاره بلګه ګټل کېږي چې د بسحو په تاریخ کې یې بلګه نه ترستړو کېږي دا مېرمن په اسلام کې لوړۍ (فدائی) ګټل کېږي رسول الله صلی الله علیه وسلم یې په اړه فرمایې :

((ما به چې نبی او کېن لور ته کتل، نو دابه مې لیده چې له ما به یې دفاع کوله))

د امېرمن (ام عماره) نومېږي، د انصارو یوه غښتلي، د قوي ارادې، ايمان او مېړانې سمبلو ...

نومورې (نسيبة بنت کعب بن عمرو بن عوف بن مبذول بن غنم) نومېږي .. د بنومازن بن النجار له کورني، او په مدینه منوره کې له مشهورې کورني د خزرج له قبیلې خخه وه . نومورې تر خپل نوم زیاته په خپله کنیه (ام عماره) باندې مشهوره ده .. ام عماره رضی الله عنها په جاهليت کې له خپل تره ځوی سره په بنو النجار کورني کې د (زيد بن عاصم بن عمرو) سره واده کړي وو .. له هغه یې (عبدالله او حبيب) په نومونو زامن پیدا شول .. او کله یې چې خاوند وفات شو، له (غزیة بن عمرو) سره یې واده وکړ ... اوله هغه یې د (تمیم او خولة) په نومونو بچیان پیدا شول.

ام عماره رضی الله عنها په مدینه منوره کې له لومړنبو مسلمانانو خخه وه ... نومورې مدینې منورې ته د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سفیر (مصعب بن عمیر رضی الله عنہ) په لاس مسلمانه شوې وه .. له کومې ورځې یې چې اسلام زړه ته لاره موندلې، له هماغې ورځې راهیسې یې خپل ځان، خاوند او دواړه زامن د اسلام د بېرغ د پورته کېدو او خدمت لپاره نذر کړل ... ام عماره رضی الله عنها یوازې د اسلام په دین کې په داخلیدو بسنې ونکړه ... بلګې له خپل خاوند او دواړو زامنو سره یوځای، د حج په موسم کې له مصعب بن عمیر رضی الله عنہ سره په ملګرتیا رسول الله صلی الله علیه وسلم سره د ملاقات لپاره لارل ... په دې سفر کې ورسره نور درې او یانا نارینه او دوه مېرمنې له انصارو خخه هم ملګري وې .) نسبية بنت کعب رضی الله عنها(چې په ام عماره یې شهرت پیدا کړ، په دې کاروان کې ملګري وه او د عقبې په دویم بیعت یا (عقبة الكبرى) بیعت کې یې ګډون وکړ ... په دې بیعت کې له رسول الله صلی الله علیه په ايمان، ملاتړ، قربانی او مرسته تړون وشو ...

رسول الله صلی الله علیه وسلم یشرب ته هجرت وکړ، د یشرب خلکو یې په خوشاليو او خونښيو توده رکلی وکړ

له دار الهجرت (مدینې منورې) خخه د مسلمانانو او د قريشود مشرکینو ترمنځ د نښتو او غزاګانو لپو پیل شوه ... الله جل جلاله د بدر په ورڅ مسلمانانو او صحابه کرامو ته ستره بريا ورپه برخه کړه ... بیا د هجرت په درېیم کال د احد په غزا کې الله جل جلاله مسلمانانو ته د بريا او ماتې د عواملو په اړه درس ورکړ ... د احد په ورڅ، ام عماره رضی الله عنها د جګړې په سهار راوو تله، د او بوا پک لوښې په لاس د جګړې په ډګر ګرځیده، تبرو ته یې او بهه ورکولي او تپیان یې پټي

کول کله یې چې مشرکین ولیده چې پر رسول الله صلی الله علیه وسلم راتاو شوی او ھینې مسلمانان له جگړې ووتل ، خپله را پا خېدہ او دفاع یې پیل کړه ، له خانه یې پتی تاو کړې وه ، سخته مبارزه یې وکړه چې په پایله کې دیارلس ځایه تپی شوھ .. کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ام عماره رضی الله عنها په وینو کړه ولیده ... او ځوی یې هم ورسره په ځنګ کې جنګیده د ام عماره رضی الله عنها ځوی ته یې غږ کړ !!

((موردي !! موردي !! تپ یې وتره !! الله دې تاسوبرکتی کړي .. الله دې پر تاسو ورحیمی ..))

رسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه کرامو ورمح کړ ، او د ام عماره رضی الله عنها میرانه یې هم لیده ، ويی ویل :

((نن د نسیبة بنت کعب مقام د پلانکی او پلانکی له مقام خخه ډېر غوره دی ، شوک به ستاهومره وس ولري ما به چې کله بشی یا کېن لورته کتل ، نودابه مې مخې ته وه او له مابه یې دفاع کوله ...))

کله چې ام عماره رضی الله عنها د رسول الله صلی الله دعاء واورېدہ ... ډېره زیاته خوشاله شوھ او احساسات یې لا راژوندي شول .. بیا یې وویل :

((ای دالله رسوله ! دعاء راته وکړه چې په جنت کې هم درسره یوځای شو ..))

رسول الله صلی الله علیه وسلم اسمان ته لاسونه پورته کړه او ويی ویل :

((ای الله !! دوى ماسره په جنت کې ملکري کړي !!!))

ام عماره له دې دعاء وروسته وویل :

((په دنيا کې چې راته هرڅه رارسيېري ، له دې دعاء وروسته یې هیڅ پروانه راخي ..))

يوه ورڅ (بنت سعد بن ربیع) له ام عماره رضی الله عنها پوښتنه وکړه ، ورته یې وویل :

((ای تروري ! داحد په ورڅ دې راته خپله کيسه وکړه !!))

ام عماره خپله کيسه داسي بیان کړه :

((کله چې مسلمانان مات شول ، زه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورغلم ، جګړه مې پیل کړه او له رسول الله صلی الله علیه وسلم مې دفاع کوله ... خلک چې کله له هغه خپاره شول ، ما ولیدل چې ټولپال ايله لس کسان نه وو پاتې ... ما ، دواړه زامن او خاوند مې له رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه دفاع کوله .. خلک مات شول او وتنبېدل .. رسول الله صلی الله علیه وسلم ولیدم چې ماسره هیڅ سپر نه وو ، بل سپری چې سپر سره سره په تېښته وو ، ورته یې وویل : سپر دې هغه چاته ورکړه چې جنګ کوي خپل سپر یې وغور ځاوه ، ما راواخیسته او له رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه مې پرې دفاع کوله خو په آسانو سپاره کسان راباندې راټول شول ... که دوى هم زموږ په څېر پیاده واي ، نوله سختې ماتې سره به مو ان شاء الله چې مخ کړي واي ...))

ام سعد فرمایی : ماد ام عماره رضی الله عنها په او بره باندی چېر ژور تېپ ولیده ... و مې ويل :

((ای ام عماره ! دا چاتپی کړي ؟ !!!))

وېي ويل :

((ابن قمئه دي الله ړوند کړي ، هغه رامخي ته شو ... خلک هم له رسول الله صلی الله علیه وسلم خپاره شوي وو چيغې يې وهلي !! محمد راته وبنایاست !! یابه زه ژوندي یم یاهغه !!!)) .. مصعب بن عمیر رضی الله عنہ او حینې نور صحابه کرام ورته رامخي ته شول زه هم په دې ډله کې وم ... بیا راته دا ځای تېپي کړ !! خوددې په مقابل کې ما هم خو ځایه تېپي کړ ... خو دالله په دبمن دوه زغرې تاو وي))

د احده غزا وروسته ، درسول الله صلی الله علیه وسلم ویاند مسلمانانو ته غږ وکړ ترڅو (حرماء الاسد) ته روان شي ... ام عماره رضی الله عنها هڅه وکړه چې ورسره لاره شي ... خود ډېر وینود توییدو لامله ونه توانیده ... ټوله شپه يې د تپونو په درمان تېره کړه کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په مدینه منوره کې خپل کور ته راوريسيده ... او په احده غزا کې يې د ام عماره رضی الله عنها هغه اتلولي ولیده چې ډېر نارينه ورکې پاتې راغلي وو ، ځواب يې پسې ځواب راوليره او دهغې د حالت او روغتیا پونښته يې وکړه ...

د احده غزا ټپونه د ام عماره رضی الله عنها په بدن کې ژور پاتې شول ... خود ډې ټپونه هغه له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره په نورو غزا ګانو کې له ونډې اخیستني منعه نه کړه ام عماره رضی الله عنها له رسول الله صلی الله علیه وسلم د حدېبې په سوله او په (بيعة الرضوان) کې هم ملګري وه ... او خيبر په غزا کې نوموري د هغوشپر مېرمنو په کتار کې وه چې په ياده غزا کې يې برخه اخیستي وه . همدا راز د مکې د ستري فتحي په ورڅ هم له مسلمانانو سره یوځای وه . او د هجرت په اتم کال يې د حنین په هغه ستره غزا کې هم برخه واخیسته چې د هوازن قبیلې ورکې د مسلمانانو په خلاف زړګونه لنګرۍ راټولې کړي وي ... ام عماره رضی الله عنها د حنین په غزا کې سخته قرباني او ستره اتلولي ثابته کړه .. او له بنټو سره يې په او بوا ويشنلو او د ټپیانو په درمان کې برخه اخیسته ... نوموري د جګړې له ډګرې ليري ځای ته د شهیدانو په لېږد او د جنګیاليو ته د ډګرې په تیارولو کې فعاله ونډه درلوده . کله چې د حنین په غزا کې د مسلمانانو لیکې ګډې وډې شوې ، ام عماره رضی الله عنها د هغوشلو کسانو په ډله کې وه چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره نېږدې پاتې وو او دفاع يې ترې کوله ... او هغه انصار چې د جګړې له ډګرې تښتېدل چيغې يې ورته وهلي ..

((ای انصارو !! دا کوم عادت دی !! تاسو او تېښته ؟ !!!))

دام عماره رضی الله عنھاله غیرت او ايمانه دي ډکې چېغې ډېره اغيزه وکړه او ډېرى مسلمانان یېر ته د مجاهدينو لیکو ته راننوتل .. هماګه وو چې د مسلمانانو د لیکو په پیاوړتیا سره ، مسلمانان بریالي شول او هوازن او ثقیف له سختې ماتې سره مخامنځ شول ام عماره رضی الله عنها د هغوشلو کسانو په ډله کې ټکو کې بیانوی :

((قسم په الله ماداسي ماتي لانه وه ليدلي ... هر لور ته وتنستدل ... ماته زما ټول زامن را غل ... د زيد زامنو حبيب او عبد الله بنديان نيولي او ماته يې راوستل زما غوسه را پارپده، ديوه ختپ مې مې وواهه خلکو به بنديان راوستل ما په د (بنو مازن بن النجار) په کورني کې دېرسن بنديان وليدل ..))

د حنين غزا چې درسول الله صلي الله عليه وسلم په وخت کې د مسلمانانو او مشرکينو ترمنځ وروستي جګړه وه ، په دي غزا الا يو کال تېرنه وو چې ، ام عماره رضي الله عنها په یوبل ځای کې خپله اتلولي ، جهاد او صبر ثابت کړ ... د هجرت په نهم کال (مسيلمه بن ثمامه) د يمامه په سيمه کې د پيغمبری دعوا وکړه .. په پيبل کې يې اسلام بشکاره کړي وو بيا تري مرتد شو ، او رسول الله صلي الله عليه وسلم ته يې ليک راوليءه .. ورتنه يې وو يل :

((د الله له رسول ، مسیلمة خخه ، د الله رسول محمد ته !! پر تادي سلام وي .. خبره داده چې ! زه تاسره په پيغمبری کې شريک يم نيم پيغمبری زموږ او نيمه پيغمبری د قريشوده ...))

که خه هم د مسیلمة دروغجن دواړو استازو پر مسیلمة باندې ايمان را پړي وو ، خو یا هم رسول الله صلي الله عليه وسلم دوي دواړه ونه وژل ... بلکې هغه ته يې دوه نور استازي ورولېږل چې يو يې دام عماره رضي الله عنها څوی (حبيب بن زيد) وو ... ددوی دواړو په لاس يې ورتنه داليک وليءه :

((بسم الله الرحمن الرحيم ... د الله له رسول محمد لخوا ، دروغجن مسیلمة ته !!! یوازې ده دایت پر پلويانو دې سلام وي ! خبره داده چې ، خمکه د الله ده ، او په بندې ګانو کې يې چې چاته خوبشه شي په ميراث يې ورکوي .. او نېکه پايله د پرهيز ګارو ده ...))

خو دروغجن مسیلمه را پا خېدہ او دام عماره رضي الله عنها څوی حبيب بن زيد ته يې سخت عذاب ورکړ ده ګه په وړاندې يې ورتنه خپله عقیده و بشکاره کړه او ورتنه يې وو يل چې ، محمد د الله رسول دی !! او مسیلمة يې دروغجن وباله مسیلمة د حبيب بن زيد د بندې کولو امر صادر کړ ، او په ژوندي يې ده ګه د بدن د غړو د پري کولو امر وکړ ، چې په پايله کې يې سپېخالی ژوند له لاسه ورکړ ... کله چې د حبيب بن زيد رضي الله عنه د شهادت دا خبره ده ګه مورام عماره رضي الله عنها ته ورسيده ، رسول الله صلي الله عليه وسلم ، ابوبکر او عمر رضي الله عنهمما ورتنه را غل ، او هغې ته يې د څوی د شهادت تسلیت ورکړ ... ام عماره رضي الله عنها په ډېر صبر دا پېښه په زړه تېره کړه او خپل غم يې پتې وساته .. او نذر يې وکړ که الله ژوندي پاتې کړه ، نو د مسیلمة قتل به ګوري ، او ده ګه په وژل کې به برخه اخلي ...

رسول الله صلي الله عليه وسلم د هجرت په یو ورسیم کال وفات شو ، او ابوبکر رضي الله عنه د خلافت واکې په لاس کې واخیستې ، پيبل يې وکړ او اسلامي لښکري يې تيارې کړې ، ترڅوله مرتدینو سره جګړه وکړي ، ويې څې او اسلام ته خپل قوت او غښتلنيا ورڅښني ... د الله د توري خالد بن الوليد رضي الله عنه تر قوماندې لاندې يې لښکري د يمامه سيمې ته وليرلي ، ترڅو دروغجن مسیلمة له مينځه یوسې ... ام عماره رضي الله عنها سره احساس پیدا شو چې ، ګواکې ، ارمان به يې پوره شي ... قسم يې وکړ چې تره ګه په غسل پر ځان وانه ړوی چې ، دروغجن مسیلمه نه وي وژل شوی نوموري ابوبکر الصديق رضي الله عنه ته ورغله ، ترڅو تري اجازه واخلي او په اسلامي لښکرو کې د دروغجن

مسيلمه وژلو په موخه ووخي او خپل نذر پوره کړي ... ابوبکر الصديق رضي الله عنه ورتنه اجازه ورکړه او ورتنه يې وویل :

((په جګړه کې موستاجزاليدلي، دا الله په نامه ته تللى شي..))

ابوبکر الصديق رضي الله عنه د لښکر قوماندان دا الله توري، خالد بن الوليد رضي الله عنه ته وصيت وکړچې په ام عماره پام کوي ... نوموري له مسلمانانو سره ووتله او خپل خوي عبدالله هم ورسره ملګري وو .. خپله يې د جګړې ډګر ته ورودانګل او مرتدین يې له هري خوا په تورو باندي وهل... په پايله کې د ام عماره رضي الله عنها لاس پري او دولس خایه يې بدن تېي شو. ... هغې خپلو تېبونو ته پرواونکړه او مبارزې ته يې ادامه ورکړه . وحشی چې دروغجن مسيلمة يې تر خار لاندې نیولي وو، د ام عماره خوي عبدالله هم ورسره ملګري شو... کله يې چې هغه وواژه، د ام عماره رضي الله عنها زړه آرام او نفس يې دمه شو... دا الله جل جلاله غښتلي توره، خالد بن الوليد رضي الله عنه هم په دې بریا ډېر خوشاله چې مرتدین يې مات کړل او دهغوی نوی دولت يې له خاورو سره خاورې کړ..

خالد بن الوليد رضي الله عنه د ام عماره رضي الله عنها تېبونو ته ډېر خپه شو، هغه يې له پامه ونه غورځوله، پونستني ته يې راغي او په جوش شويو ټېلو باندې يې دهفي ددرملنې امر وکړ ، ددرملنې دې طريقي ام عماره رضي الله عنها ډېره ودردوله ... د اسلامي لښکر وتلى او اتل قوماندان خالد بن الوليد رضي الله عنه به يې وخت په وخت پونستنه کوله، او په ټوله لاره کې يې ورسره ډېره غوره رویه کوله.. خپل حق به يې ورتنه اداء کاوه او د ابوبکر الصديق رضي الله عنه له وصيت سره سم به يې هغه له پامه نه غورځوله..

ام عماره رضي الله عنه د مرتدینو له جګړې او ماتې وروسته مدینې منوري ته راستته شوه، دا الله په لاره کې د جهاد، غښتلي ايمان، قوي ارادې او د قربانيو په ستر کتاب کې يې خپل نوم د تل لپاره ثبت کړ ... نوموري دا الله په لاره کې د جهاد او له رسول الله صلي الله عليه وسلم او د اسلام له سڀخشلي دين خخه په دفاع کې دنبوت په وخت کې یوه بې ساري او بې بېلګې مېرمن وه.

ام عماره رضي الله عنها چې له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره يې په ګنو جګړو او غزاکانو کې ونډه اخيستې، له هغه يې ځينې حدیثونه هم روایت کړي دي ...

له ام عماره رضي الله عنها خخه روایت دي، فرمائي :

((رسول الله صلي الله عليه وسلم یوه ورځ زما پونستني (عيادت) ته راغي، ما ورتنه بنوروا، او د وربشو ډودي وړاندې کړه، له هغې يې یوڅه وڅواړه بیا يې راته وویل: (راشه ته يې هم وڅوره!) ما وویل: (ای دا الله رسوله! زه روژه یم) بیا يې وویل: کله چې د روژه نیونکي سره ډوډي خورل کېږي، د ډوډي تر پاي ته رسیدو دهغه سره ملایکې مل وي ..)) او په بل روایت کې راخې چې

((هـر روژه نیونکي سره چې خوک په خنگ کې ډوچي خوري، د ډوچي تر پای ته رسیدو ورباندي ملایکې درود وايې او
دعاء گاني ورته کوي ..))

له ام عماره رضي الله عنها خخه روایت دی، فرمایي : زه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغلم، ورته می وویل :

((اى دالله رسوله ! دا خو هرڅه د نارينه وو لپاره دي !! او بنجې خو په هیڅ شي کې نه يادېږي .. !! الله جل جلاله بیا دا
آيت رانازل کړ :

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنِينَ وَالْقَنِينَاتِ وَالصَّدِيقِينَ
وَالصَّدِيقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِعِينَ وَالْخَشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالصَّدِيقَاتِ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِعِينَ وَالْخَشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ
وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْحَفِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَفِظَاتِ وَالذَّكَرِينَ اللَّهُ كَثِيرًا
وَالذَّكَرَاتِ أَعَدَ اللَّهُ هُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٠﴾

نسيبة بنت كعب چې په ام عماره رضي الله عنها باندي مشهوره وه ، د ابوبكر الصديق رضي الله عنه د خلافت ترپايه ژوندي وه .. نوموږي د هجرت په ديارلسم کال له دې دنيا سترګې پټې کړي ... په داسي حال کې له دې نږي وکو چډه چې داسلام رهنا په ټوله عربي جزيره کې وڅلیده .. هم یې د شرک تياري او هم یې د ردت پردي له جزيرې ورتوپې کړي ام عماره رضي الله عنها په مدینه منوره کې د بقیع په هدیره کې خاورو ته وسپارل شوه .. نوموږي په داسي حال کې له دې دنيا سترګې پټې کړي چې، د رسول الله صلی الله علیه وسلم د دعاء دا وياړي له ځان سره یوړ چې، هغه او د کورنۍ غږي به یې له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره په جنت کې ملګري وي ...

ام سلیم بنت ملحان رضی الله عنها

دا هغه ستره صحابي وه چې د نبوت په زمانه کې د مدینې منوري څلیدلي چاپيریال د یوې غوره مېرمنې ، مور او د حکمت ، ايمان او احترام د غوره سمبول په توګه پیژندلې وه ... داد انصارو له هغو مېرمنو خخه وه چې ، تاریخ یې ياد تلپاتې ساتلى دی او نوم یې خلانده پاتې دی ... اسلام یې تر ډپرو وړاندې راوړۍ او له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یې بیعت کړي وو ... په رسول الله صلی الله علیه وسلم یې ايمان راوړ او هغه یې په رسالت کې ربستونی وګاهه .. همدي ربستونولی نوموري د خلانده مېرمنو په کتار کې حساب کړه ... خپل ځان او کورني یې دالله ددين لپاره وقف کړه ، او ځوی یې د الله رسول ته د خادم په توګه ډالی کړي وو ... دا هغه مېرمن وه چې دا شرط یې اينې وو چې هر خوک چې پري مرکه کوي او غواړي واده ورسره کوي ، نو مهر به یې یوازې یوازې د هغه اسلام وي او بس ! ... امېرمن تر ټولو بشو دغوره مهر خاونده وه دا مېرمن (ام سلیم بنت ملحان رضی الله عنها) نومیده ، نوموري مېرمن د (انس بن مالک رضی الله عنہ) مور وه .

نوموري (ام سلیم بنت ملحان بن خالد بن غنم) نومیده ، او د (بنوعدي بن النجار) له کورني او د خزرج له قبيلي خخه وه .. او مور یې (مليكة بنت مالک) نومیده ، هغه هم د بنوالنjar له کورني خخه وه ... دام سلیم رضی الله عنها د نوم په اړه اختلاف موجود دی .. ځینې یې (سهله) یادوي ، او ځینې یې (وصیله) او ځینې یې (رمیثة) او ځینې نور یې بیا (انیفة) یادوي .. خونوموري په خپله کنیه باندې دومره مشهوره شوې چې ټول نومونه یې پېت پاتې دی

ام سلیم رضی الله عنها په جاهلیت کې له (مالك بن النصر بن ضمضم) سره واده کړي وو . خاوند یې له (بنوعدي) له کورني خخه وو . او له هغه یې د هجرت لس کاله وړاندې د (انس بن مالک رضی الله عنہ) په نوم یو ځوی وزیر بد .

کله چې په مکه مکرمه کې د اسلام له رابسكاره کېدو خبره شوه ، ايمان یې پري راوړ . او خپل ځوی (انس بن مالک) ته یې د اسلام لوړنۍ لارښوونې ورزده کولې او د شهادت د کلمې تلقین به یې تل ورکاوه ... ډپر وختونه به یې خاوند د شام په سوداګریزو سفر ونو کې بوخت وو ... کله چې بیرته له شام خخه راستون شو ، د خپلې مېرمنې له اسلامه خبر شو .. مخ یې ترې وګرخاوه او دا حالت یې ورسره ونه مانه دا چې کله ام سلیم رضی الله عنها ايمان راوړ او بیا یې ترې خاوند خبر شو ، ددوی تر منځ خه کيسه پېښه شوه ، ام سلی دا حالت داسې بيانوی :

((ابو انس په کور کې نه ، کله چې راغی وې ویل :.. ته بې دینه شوې یې ؟ !! ما ورته وویل چې ، نه یم بې دینه شوې .. خو په دې سپري مې ايمان راوړۍ .. ورته بې وویل : هسي زما ځوی مه خرابوو !!! .. ځواب یې ورکړ : نه یې خرابووم .. بلکې زده کړه ورکوم او دهدایت لاره ورته بشایم ...))

ام سلیم چې اسلام دین باندې ټینګه پاتې شوه ، په پایله کې دهفي او د خاوند تر منځ یې اختلاف اوچ ته ورسیدل .. خاوند یې پريکړه وکړه چې خپله مېرمن پريږدې او شام ته لاړ شي کله چې شام ته روان شو ، په لاره کې ورته ځینې دبمنان راووتل او هغه یې ووازه ... کله چې ام سلیم رضی الله عنها د خپل خاوند له وژنې خبره شوه ، ډپره خپه شوه او هوډ یې وکړه چې بل واده به نه کوي ، او وې ویل :

((ترهقی واده نه کوم چې انس بلوغ ته ورسیپری ، په مجلسونو کې کښېنی او داسې ووايې : الله دې زما مور ته خير ورکړي ، زما يې غوره استازیتوب کړی وو...)) او په بل روایت کې رائخي :

((ترهقی واده نه کوم ترڅو چې راته انس امنه وي کړي .))

ام سليم رضى الله عنها دڅيل څوی انس روزنې ته مخه کړه او هغه ته يې غوره لاره ونبوده ... څو کلونه وروسته ، ابوطلحه ، زید بن سهل بن عمرو بن مالک بن النجار ، په ام سليم رضى الله عنها مرکه وکړه... دا سپری په مدینه منوره کې ډېر شتمن او د ډېر احترام خاوند وو ... خونوموری دامهال کافر وو او د لرګي خخه د جوړ شوي خداي عبادت به يې کاوه .. وېي ویل :

((اي ام سليم ! انس کښېناست او په مجلسونو کې يې خبرې وکړي ...))

ام سليم رضى الله عنها ورته وویل :

((زه تاسره ليوالтиارم ، او ستا په څېر له سپري انکارنه کوم ... خودانه ده مناسبه چې زه له یو مشرك سپري سره واده وکرم ، او زه دې مسلمانه يم ابوطلحه ، آيانه پوهېږي چې تاسو د کوم خدائی عبادت کوئ ، د پلانکي غلامان يې راتوبرې ؟؟ .. او که تاسو په دې خدائی کې اور بل کړئ ، نوټول به وسوځي ... آيا حیاء نه درڅي چې د داسې یو لرګي عبادت کوي چې له ځمکي رازرغونېږي ؟))

ابوطلحه ددي خبرو په اوريدو سره لار، او هیڅ يې ونه ویل ، خو دې خبرو يې زړه ته لاره پیدا کړه ... بېرته راستون شو ، خونېښتل يې یوڅه ووايې .. ام سليم رضى الله عنها ورته وویل :

((داسې ویلى شي چې (اشهد ان لا اله الا الله ، وان محمد رسول الله) ترڅو درسره واده وکرم ؟ ... زمانه سره او نه مې سپین زړپه کاردي ، زما یوازې ستا اسلام په کاردي ...

ابوطلحه ورته وویل : ما ته وخت را کړه ... یوڅه وخت يې تېر کړ ، بیاراغی او ورته يې وویل :

((اشهد ان لا اله الا الله .. وان محمد رسول الله))

ام سليم رضى الله عنها په دې ډېرخو شو، خپل څوی انس رضى الله عنه ته يې غږو کړ ، او ورته يې وویل :

((اي انس ! پاڅه او ما ابوطلحه ته واده کړه .. !))

په دې توګه له ابوطلحه رضى الله عنه سره د ام سليم رضى الله عنه واده ترسره شو .. داسې مهر يې وټاکل شو چې ، نه ورکې سره او نه ورکې سپین زر وو .. یوازې د ابوطلحه اسلام يې د مهر په توګه وټاکه ددې مبارک مېوه هم داوه چې له ام سليم رضى الله عنها ترې دوه زامن وزیرېدل ، دوی (ابو عمیر او عبدالله) نومېدل .

رسول الله صلی الله علیه وسلم مدینی منوری ته هجرت و کړ، له هجرت سره سم یې تاریخ بیا راژوندی کړ ... د رسول الله صلی الله علیه وسلم له راتک سره سم چې ټولو خلکو ورته خوشالی و کړه ... ام سلیم رضی الله عنها له لومړیو کسانو خڅه وه چې بیعت یې ورسره و کړ. رسول الله صلی الله علیه وسلم ترې بیعت واخیست چې، په نېکو کارونو کې به یې نافرمانی نه کوي ...

ام عطیة الانصاریة فرمایي چې، رسول الله صلی الله علیه وسلم راسره په بیعت کې شرط کېښود چې، په مړی به چېغې نه وهو، یوازې پنځه کسانو دشرط پوره کړ ... له دې پنځه کسانو چې دشرط یې پوره کړ، یوه یې ترې ام سلیم بنت ملحان رضی الله عنها یاده کړه ام سلیم رضی الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم په وعده باندې بسنه ونکړه، بلکې خپل څوی انس بن مالک یې راواخیست او دهجه د خدمت لپاره یې ډالی کړ او ورته یې وویل:

((ای دالله رسوله ! دا انس به دې خدمت کوي ..))

رسول الله صلی الله علیه وسلم هم قبول کړ، او در رسول الله صلی الله علیه وسلم په خادم باندې مشهور شو.

بیا ام سلیم رضی الله عنها وویل :

ای دالله رسوله ! دعاء ورته و کړه ...

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته دعاء و کړه او وېی وویل :

((ای الله مال او بچیان یې زیات کړې .. او برکت ورته ور کې واچوې او جنت ته یې داخل کړې ... !

انس رضی الله عنہ په مدینه منوره کې یو بنې درلود، دې بن به په کال کې دوه څله حاصل ور کاوه ... په دې بن کې ګن کشمالیو خوبه خوشبوی خپره کړې وه .. عمر یې هم زیات شو، نوموږی په یوسل او درې کلنۍ کې وفات شو ... نوموږی تر ټولو وروستی صحابې ووچې په بصره کې وفات شو ...

دانس بن مالک رضی الله عنہ تر خنگ، ام سلیم رضی الله عنها د ابو طلحه خڅه د ابو عمیر په نوم یو بل څوی زېړولی وو ... ابو عمیر یو کوچنی مرغه درلود او تل به یې ورسره لوې کولې یوه ورڅ یې مرغه مړ شو، ابو عمیر یې په مړینه ډېر زیات خپه شو رسول الله صلی الله علیه وسلم په ام سلیم داخل شو، ماشوم یې ولیده، بیا یې وویل :

((ای ام سلیم ! دا ولې ابو عمیر دا سې خپه بنکاري ... ?

ام سلیم وویل :

((ای دالله رسوله ! مرغه مړ شوی، ده به ورسره لوې کولې ...))

رسول الله صلی الله علیه وسلم یې په سر ورته لاس رابسکود او ورته یې وویل :

((ای ابو عمیر ! مرغه باندې دې خه وشول ؟ !!!))

ابو عمیر دخه مودی لپاره ناروغ شو، او دام سلیم رضی الله عنها خاوند ابو طلحه هم له کوره لیری وو.... دالله تقدیر وو او ماشوم وفات شو... ام سلیم رضی الله عنها دخیل ماشوم ٿوی په مرینه چېر صبر و کړ...

ابن سعد په خپل طبقات کې لیکي :

((ام سلیم رضی الله عنها خپل ٿوی ته غسل ورکړ او کفن یې ورته واغوست .. کالي یې پرې ورواقول او وېي ویل : (له ما پرته به بل هيڅوک ابو طلحه نه خبروي ..))

کله چې ابو طلحه راغي ، بنه سینگار یې ورته کړي وو ، ځان یې ورته جوړ کړي وو ، چوډی یې ورته تیاره کړي وه ، خاوند یې ترې پونستنه وکړه :

ابو عمیر خنګه دی ؟

ام سلیم ورته وویل :

((هغه خپله چوډی خوړلې ده))

ابو طلحه هم له خپلې مېرمنې سره چوډی و خوره ، او بنه وخت یې ورسره تېر کړ ، بیا یې د خپل ٿوی له کيسې خبر کړ او ورته یې وویل :

ای ابو طلحه ! که چېرته د یو کور خاوند بل کور ته یو خه اماتت ورکړي ، او بيرته یې خپل خاوند ترې وغواړي ... خه وايې چې امانت به ورکوي او که ځان سره به یې ترې ساتي ؟ !!

وېي ویل :

((بلکې خپل امانت به ورته سپاري))

ورته یې وویل :

((نو د ابو عمیر په مرینه صبر و کړه !!))

ابو طلحه پوه شو چې امانت خپل خاوند ته تللى دی ، سمدلاسه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورغی ، هغه ته یې دام سلیم رضی الله عنها ټوله کيسه بیان کړه ... هغه ورته و فرمایل :

((الله ستاسو په تېره شپه کې ، برکت اچولي دی !!))

هماغه وو چې ام سلیم رضی الله عنها په بل ٿوی (عبد الله بن ابی طلحه) باندې حامله شوه ... دا هغه بشئه وه چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یې بیعت کړي وو چې په مری به سورې او چینې نه وهی ...

کله چې ام سليم رضى الله عنها د حمل میاشتې پوره کړي او خوی یې وزیر بد، خپل خوی انس بن مالک رضى الله عنها ته یې وویل :

((دا ماشوم ، او د خرماوو دا پیمانه درسره رسول الله صلی الله علیه وسلم ته یوسه ... ورتہ وايیه چې غابسونو باندې ورتہ خرما وسولوي اونوم پري کېږدي ..))

انس وايی :

((رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغلم ، پښې یې ورتہ وغزوی او تکیه یې کړ .. خرما یې واخیسته او یې ژوله .. بیا یې د ماشوم په خوله کې ووهله ... ماشوم هم پري خوله و خوچوله رسول الله صلی الله علیه وسلم و خندل او یې ویل : انصار له خرماوو سره خومره ډېرہ مینه لري !!))

رسول الله صلی الله علیه وسلم په ماشوم باندې عبدالله نوم کېښود ... دا هغه ماشوم وو چې کله ستر شو او واده یې وکړ ، الله جل جلاله ورباندې د ډېر او لاد نعمت وکړ دولس زامن او پنځه لونې ورتہ الله تعالى ورکړي .. له دوی خخه یې لس کسانو قرآن کريم حفظ کړي وو ..

ام سليم بنت ملحان له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره په ګنو جګړو کې برخه اخیستې وه ، تپیان به یې پټی کول ، تبرو ته به یې او به ورکولي او شهیدان به یې لیبردول د هجرت په دربیم کال د احد په غزا کې یې مته راونغارلې او له اړو کسانو سره یې مرسته کوله ... د ام سليم رضى الله عنها خوی انس وايی :

((عائشه او ام سليم مې دواړه ولیدې چې مته یې رانغارلې وې ... دواړو په خپلو مټو باندې د او به لوښي رانیولی وو .. او د خلکو په خولو کې به یې او به وراچولي ...))

د هجرت په اووم کال د خیبر په غزا کې ام سليم رضى الله عنها د هغو کمو نسخو په کتار کې وه چې ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ په غنیمت کې برخه ورکړي وه .. کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم اراده و کړه چې د خیبر د مشر لور (صفیة بنت حیی رضى الله عنها) سره واده و کړي ... ام سليم رضى الله عنها ته یې و فرمایل :

((تاسو خپله ملګري تياره ، او ګومنځ یې کړئ))

ام سليم رضى الله عنها وايی : موږ سره کېږدي ، خیمي یانورې پردې نه وې .. بیا مې دوه جامي یا دوه چېنې راواخیستې ... دواړه مې په دوه ونډ پورې و تړلې او پرده مې جوړه کړه .. او نسخه مې ورتہ تياره کړه

کله چې د مصر مشر مقوقس رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د ډالۍ په توګه (ماریة القبطية) او د هغې خور (سیرین) راولیږلې دوی دواړه رسول الله صلی الله علیه وسلم د ام سليم رضى الله عنها په کور کې مېشتې کړي ... ام سليم رضى الله عنها ورتہ (ماریة القبطية) تياره کړه ، او د ناوې په خېږي ورتہ بشکلې کړه ..

د هجرت په اتم کال د حنین په غزا کې، ام سليم رضي الله عنها تهينگار وکړ چې په جنګره کې برخه واخلي، له خان سره يې يو خنجر واخیست او پټي وساته ... خاوند يې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وویل:

((دادي ام سليم له خان سره خنجر اخیستي دی ...))

ام سليم رضي الله عنها وویل:

((ای دالله رسوله! دامې ځکه اخیستي، که چيرته راته کوم مشرک را نېږدي شي، خېټه به يې ورڅيري کړم...))

کله چې د حنین په غزا کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم چاپیره ځینې جنګيالي مات شول... ام سليم رضي الله عنها ده ګډو سلو کسانو په ډله کې وه چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره نېږدي پاتې شوي وو او دفاع يې کوله. رسول الله صلی الله علیه وسلم چې کله ډلي ډلي په تېښته ولیدې، ام سليم ورته وویل:

((زما پلار او مور دې درنه قربان شي... دا کسان چې له تا تبنتي، داسي يې ووژنه لکه د دېښمن په خېر... دوی سره همدا کارښايي...))

دالله رسول ورته وویل:

((الله جل جلاله ذمود کافي دی))

په دې ترتیب، ام سليم رضي الله عنها په جنګ او سوله کې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته نېږدي وه... هغه به کور ته ور تللو او هلتہ به يې د غرمې خوب کاوه..... د رسول الله صلی الله علیه وسلم په شتون به ده ګډي خواړه او کور برکتی کېده.

کله چې ابوبکر الصدیق رضي الله عنه د هجرت په نهم کال مسلمانان حج ته روان کړل... ام سليم رضي الله عنها هيله وښوده چې هغه هم ورسره واي... کله چې بيرته حاجيان راستانه شول، رسول الله صلی الله علیه وسلم ته يې شکایت وکړ او ورته يې وویل:

((ای دالله رسوله! زما خاونده دوه سپرلي لري... پر یوه سپرلي، هغه حج وکړ..... او بله يې دلته پرېښې وه او مور پرې خرماوو ته او به را پرلي....))

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل:

((کله چې دروژې میاشت راغله، عمره وکړه... په روژه کې عمره د حج هومره ثواب لري...))

ام سليم رضي الله عنها د هجرت په لسم کال له رسول الله صلی الله علیه وسلم په (حجۃ الوداع) برخه واخیسته او حج يې وکړ..... په لاره کې به رسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه کرامو ته سپارښتنه کوله چې په ام سليم ته پاملرنه وکړي.

انس بن مالک رضی الله عنہ له ام سلیم خخه روایت کوي ، وايې ، چې هغه د پیغمبر عليه السلام له مېرمنو سره وه ، د (انجشه) په نوم يوکس هغوي په سپرليو سپري کړي وي رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل :

((اى انجشه ! مېرمنو باندي پام کوه !!))

دا وينما په دې دلالت کوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په بسحوباندي تل د مهرباني او نرمی لارښونه او ټینکار کړي دي .

ام سلیم بنت ملحان رضی الله عنہا د رسول الله صلی الله علیه وسلم له وفات وروسته تر ډېره ژوندی وه .. نوموري له رسول الله صلی الله علیه وسلم ګن حديثونه روایت کړي ، ډېرى حديثونه یې دسحودا حکامو ، طهارت ، لمونځ او غسل په اړه دي ..

له ام سلیم رضی الله عنہا خخه روایت دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي :

((اى ام سلیم .. چې فرض لمونځ دې اداء کړ ، لس څله (سبحان الله) ووايې .. لس څله (الحمد لله) ووايې ... بیاد خان لپاره دعاء وغواړه ... تاته ویل کېږي چې ، (هو ، هو ، هو)

له ام سلیم رضی الله عنہا خخه بل روایت دی ، وايې :

((اى دالله رسوله ! وصیت راته وکړه !))

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ وویل :

((ګناهونه پېږد ، ګناهونه پېښو دل غوره هجرت دی .. او د فرض لمونځونو پاملننه وکړه .. همدا غوره جهاد دی ... او دالله ذکر ډېر کوه ... کله چې سباليه الله سره مخامنځ کېږي ، له ذکر ورتہ بل خه ډېر خوبن نشته ...))

ام سلیم بنت ملحان رضی الله عنہا د عثمان بن عفان رضی الله عنہ د خلافت په دوران کې د هجرت په ډېر شم کال کې وفات شوھ ... دا هغه مېرمن وه چې خپل ځوی انس بن مالک رضی الله عنہ ته یې دا ویاپ ورپه برخه کړ چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم خدمت ته یې وقف کړ ... نوموري خپله دا ویاپ ترلاسه کړ چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته نېړدې او له هغه یې د دین زده کړه او احکام زده کړل .. رسول الله صلی الله علیه وسلم ورتہ د جنت زیری ورکړي وو ، ورتہ یې وویل :

((جنت ته داخل شوم ، ما مخامنځ د ګرځیدا غږ ، ترغوبو شو ... چې پام مې وکړ ، ام سلیم بنت ملحان روانه وه ... !!))

.....

لرلیک

تقریظ

تقریظ

تقریظ

سریزه

ام معبد رضی الله عنها

ام رومان رضی الله عنها

اسماء بنت عمیس رضی الله عنها

خنساء بنت عمرو رضی الله عنها

ام ذر (لیلی الغفاریة) رضی الله عنها

خولة بنت ثعلبة رضی الله عنها

ام ورقہ رضی الله عنها

فاطمه الزهراء رضی الله عنها

سمیة بنت خیاط رضی الله عنها

ام الفضل رضی الله عنها

عائشہ رضی الله عنها

حفصة بنت عمر رضی الله عنها

خدیجۃ بنت خویلد رضی الله عنها

سودة بنت زمعة رضی الله عنها

ام سلمہ رضی الله عنها

زینب بنت خزیمہ رضی الله عنها

جويرية بنت الحارث رضي الله عنها

اسماء بنت ابى بكر رضي الله عنها

ام هانئ رضي الله عنها

فاطمة بنت الخطاب رضي الله عنها

زينب بنت جحش رضي الله عنها

صفية بنت حبيبي رضي الله عنها

ام حبيبة رملة بنت ابى سفيان رضي الله عنها

ميمونة بنت الحارث رضي الله عنها

مارية القبطية رضي الله عنها

زينب بنت محمد صلى الله عليه وسلم

رقية اوام كلثوم رضي الله عنهمما

درة بنت ابى لهب رضي الله عنها

فاطمة بنت قيس الفهرية رضي الله عنها

هند بنت عتبة رضي الله عنها

ام كلثوم بنت عقبة رضي الله عنها

اسماء بنت يزيد الاوسيية رضي الله عنها

امامة بنت حمزه رضي الله عنها

فاطمة بنت الحارث رضي الله عنها

خولة بنت حكيم رضي الله عنها

ام ايمن رضي الله عنها

صفية بنت عبدالمطلب رضي الله عنها

ام عماره رضی الله عنها

ام سلیم بنت ملحان رضی الله عنها

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library